Goeie Nuus!

Lukas

Louis Nel

Goeie Nuus!

Oordenkinge oor die Evangelie volgens Lukas

Louis Nel

Januarie 2022

Contents

1 Goeie Nuus!
2 Vriend van God
3 Sagaria
4 Maria
5 Swanger
6 Baba vir God
7 Volkstelling
8 Skaapwagters
9 Wetsgehoorsaam
10 Jesus in die Tempel
11 Johannes die Doper
12 Jesus se Doop
13 Seun van God
14 Versoekings
15 Verwerp in Nasaret
16 Welkom in Kapernaum
17 Vissers van Mense
18 Die Melaatse
19 Man deur die Dak!
20 Levi
21 Uitgevang op die Sabbat!
22 Twaalf Apostels
23 Seëninge
24 Lééf jou Liefde Uit
25 Gelykenisse en Vrugtebome
26 Fondamente
27 Twee Wonderwerke
28 Twyfel
29 Kritiek
30 Simon en daardie vrou
31 Vroue saam met Jesus
32 Die Saaier
33 Die Olie Lampie
34 Storm op die See
35 Die Besetene
36 Twee Dramas
37 Uitgestuur in die Wêreld

38 Wie is hierdie Jesus?
39 Petrus se Belydenis
40 Om Jesus te Volg
41 Verheerlik op die Berg
42 Onvermoë
43 Respek
44 Navolging van Jesus
45 Uitgestuurdes
46 Wie is my Naaste?
47 Marta, Marta.....
48 Ons Vader
49 Gebed
50 Jesus en Beëlsebul
51 Die Tropleier
52 Prioriteite
53 Drie Preke
54 Gierigheid
55 Is jy gereed?
56 Die Tyd raak Min!
57 Waar was God?
58 Mosterdsaadjie
59 Is God Onregverdig?
60 Jerusalem, Jerusalem!
61 Beskeidenheid
62 Die Fees
63 Bereken die Koste
64 Die Verlore Skaap
65 Die pa wat byna albei sy seuns verloor het
66 Die Slinkse Bestuurder
67 Die Wet en die Koninkryk
68 Lasarus en die Ryk Man
69 Moeilike Opdragte
70 Tien Melaatse Manne
71 Die Seun Kom Weer!
72 Gebed
73 Jesus en die Kindertjies
74 Begeertes
75 Ek gaan Sterf
76 Jerigo se Blinde
77 Die Mannetjie in die Boom

78 Tien Goue Munte
79 Die Groot Intog
80 Reiniging van die Tempel
81 Jesus se Gesag
82 Die Boere en die Wingerd
83 Belasting?
84 Is daar Lewe na die Dood?
85 Die Grysneushoring
86 Twee Muntstukkies
87 Die Val van die Tempel
88 Eindtye
89 Verskrikking in Jerusalem
90 As die Vyeboom Bot
91 Wees Waaksaam
92 Judas Struikel
93 Opdrag van die Meester
94 Die Nagmaal
95 Wie is Baas?
96 Petrus, Petrus!
97 Twee Swaarde
98 Getsemane
99 Pikdonker Duisternis
100 Petrus se Verraad
101 Jesus voor die Joodse Raad
102 Jesus voor Pilatus
103 Herodus se Ontnugtering
104 “Kruisig Hom, kruisig Hom!”
105 Op Pad na Golgota
106 Jesus Gekruisig
107 Twee Misdadigers - Een Belofte
108 Jesus Sterf
109 Jesus word Begrawe
110 Hy het Waarlik Opgestaan
111 Die Pad na Emmaus
112 Jesus is Hier!
113 Die Hemelvaart

Goeie Nuus!

Inleiding tot Lukas

VIDEO OUDIO

Ek skakel gretig die TV aan om nuus te kyk. Sommer met die intrapslag is daar die mooiste verhaal van hoop. Nie ‘n enkele geval van Kovid is aangemeld nie. Die Staatspresident het ‘n splinternuwe kabinet saamgestel uit leiers van al die verskillende kerke.

Ag nee wat, dis sommer ‘n wolhaarstorie! Jy hoor selde indien óóit goeie nuus. Baie mense weier om 'n koerant te koop of TV nuus te kyk, want alles maak jou morbied. Daar is ‘n honger by mense na iets wat mooi en goed is, iets wat redding kan bied uit hierdie stinkende modderpoel waarin ons ons bevind. Ons finansies is in ‘n haglike toestand. Hierdie liederlike virus eis by die dag meer lewens en ons is almal al swaar getref met geliefdes wat gesterf het. Ons regering is in ‘n gemors. Kyk maar na die

verwoesting wat die afgelope paar dae gesaai is op al die paaie in KwaZulu-Natal. Staatskaping, korrupsie, bendegeweld - noem maar op!

En dan kom Lukas en vertel ‘n verhaal van hoop, van ‘n God wat omgee en ‘n plan het vir die wêreld se ellende. Hierdie is nie maar net nóg een van die talle skemas wat nie werk nie – nee, die Plan waarvan Lukas skryf is die enigste een wat waarlik werk, want hy vertel van Iemand, ‘n Verlosser wat ons mense se blydskap en voorspoed op die hart dra. Natuurlik is hierdie Iemand waarvan hy skryf God die Skepper van die heelal, wat duisende jare tevore alreeds aan Adam sy plan van bevryding bekend gemaak het.

Lukas was ‘n mediese dokter en hy het in ‘n Hellenistiese wêreld grootgeword. Aleksander die Grote het die Griekse taal en kultuur in die wêreld ingedra, sowat 400 jaar voordat Lukas sy boek geskryf het. In Lukas se tyd het daar omtrent 4 miljoen Jode rondom die Middellandse See gewoon,

waarvan ‘n halfmiljoen in Palestina gebly het. Nie minder nie as sesduisend van hulle was Fariseërs. Aleksander se mag was natuurlik al lankal iets van die verlede, en die hele gebied rondom die Middellandse See was in die greep van die Romeine. Ten spyte hiervan was daar wél ‘n Joodse koningshuis wat ‘n klein bietjie mag gehad het, en daar was ook ‘n Joodse Raad, die Sanhedrin, waar die Joodse Godsdienstige leiers die septer geswaai het.

Op die platteland het dit dikwels baie swaar gegaan, want baie grondeienaars het stede toe getrek. Daar was swaar belastings, en bedelary en rowers was aan die orde van die dag. Opstande as gevolg van armoede en onderdrukking, het die samelewing verder gedestabiliseer. Baie mense het hulle tot toorkuns, astrologie en allerhande nuwe godsdienste gewend vir ‘n uitkoms.

Alhoewel Palestina swaar onder Griekse invloed was, was daar tóg ‘n baie hoë waardestelsel onder die Joodse bevolking.

Judaïsme het hoë morele standaarde gehad en ‘n geloof in ‘n persoonlike God. Streng wette was gehandhaaf, veral soos die Fariseërs dit vertolk het. Meeste Jode het hulle heil hierin gevind. Eer en skande het ‘n baie belangrike rol gespeel in mense se waardes. Binne hierdie waardestelsel moet ons die Evangelie van Lukas verstaan.

Lukas het nie sommer maar net gaan sit en begin skryf nie. Hy was ook nie die eerste een wat so ‘n Evangelie aangedurf het nie. Hy skryf dan ook dat daar al baie voor hom was wat die verhaal aangedurf het. So het Markus se Evangelieverhaal toe alreeds die lig gesien. Lukas het juis Markus se verhaal gebruik as een van sy bronne. Hy het deeglik navorsingswerk gedoen voordat hy begin skryf het. Hy wou baie seker maak dat sy inligting absoluut korrek en suiwer was, en dat die volgorde van sy verhaal reg was. Die feit dat die volgorde van die ander evangelies nie altyd korrek is nie, maak hulle natuurlik nie minder betroubaar nie. Die klem word net op ander aspekte geplaas. En natuurlik het

Lukas baie inspirasie gekry van die groot sendeling, Paulus. Hy het soms vir Paulus op sy reise vergesel en hom as sekretaris gehelp met sy briewe. Dalk was hierdie een van die groot aansporings om sélf te skryf. Later het hy dan ook ‘n “opvolgepisode” geskryf toe hy Handelinge die lig laat sien het.

Die Evangelie van Lukas was baie meer as maar net ‘n verhaal. Dit het mense hoop gegee in ‘n baie deurmekaar wêreld. Vandag is ons wêreld dalk nog meer deurmekaar, en steeds is Lukas se boek vars en nuut en ‘n absolute verkwikking in ‘n tyd waar ons nie herwaarts of derwaarts weet nie. Lukas vertel vir ons van God se Verlossingsplan, iets wat dalk vir baie mense al ou nuus is. Maar dikwels kry ek nog te doene met mense wat desperaat is vir hierdie wonderlike verlossingsplan. Lukas se verhaal mag dalk 2000 jaar oud wees, maar die inligting en die boodskap is steeds kraakvars relevant. In ons moderne wêreld van tegnologie en wetenskap bied hierdie boek steeds net

soveel hoop as in die Hellenistiese wêreld waarin Lukas en sy eerste lesers geleef het.

Gebed:

Dankie Hemel Vader vir die wonderlike hoop wat U aan ons gee in hierdie onseker tye.

.

.

.

.

Vriend van God

Lukas 1:1-4

VIDEO OUDIO

Dokter Lukas sit by die skryftafel, gansveer in die hand. Dit is nie die eerste keer dat hy 'n brief skryf nie, hy het dit al menigmaal gedoen namens Paulus. Maar hierdie keer is dit anders, hierdie slag is dit sy eie skryfwerk.

“Hooggeagte Teofilus!” begin hy sy verhaal.

Lukas glimlag, die man se naam “Teofilus” beteken letterlik “Vriend van God.” Hy het al verskeie kere met Teofilus gesels oor Jesus, en nou het hy besluit om die volledige verhaal van Jesus vir hom neer te skryf presies soos wat dit alles gebeur het. Alhoewel Lukas vir Teofilus skryf, is hierdie boek bedoel vir enige “Vriend van God” wit dit wil lees!

Inderdaad het Lukas 'n klomp navorsing

gedoen en met verskeie ooggetuies gepraat oor presies wat alles gebeur het. Hy het ook Markus se verslag gelees en verskeie ander verslae wat geskryf is oor Jesus. Nou wag daar 'n groot taak op hom om alles te verwerk en dit noukeurig in die regte volgorde neer te skryf. Hierdie boek sal dus baie meer as net ‘n “storie” wees, eerder ‘n akkurate kombinasie van kuns, wetenskaplike rapportering, en die belangrikste, die boodskap van God aan Teofilus en elkeen wat dit lees.

Vir Lukas het daar ‘n moeilike taak voorgelê om hierdie verhaal te skryf, want hy was nie persoonlik betrokke nie. Anders as die ander drie Evangelieskrywers was hy nie ‘n ooggetuie van wat met Jesus gebeur het nie. Dit is soveel makliker as jy sélf die dinge ervaar het. Ek skryf dikwels sketse uit die Laeveld, en ek kan dit in fyn detail vertel want ek het die dinge persoonlik beleef. Dit was vir twintig jaar deel van my lewe, en dit is dus maklik om daaroor te skryf.

Vir Lukas was dit egter anders, en hy moes met talle mense gesels wat die gebeure beleef het, en probeer sin maak van wat hulle vertel. ‘n Lang tyd het boonop reeds verloop sedert die dinge plaasgevind het, en elke persoon se verhaal moes hy evalueer en in perspektief plaas. Belangriker nog, hy moes hierdie verhaal wat voor hom ontvou het soos wat hy met mense gesels, sy eie maak, en dit sélf in sy gedagtes beleef.

Nadat Lukas die honderde brokkies opgeteken het, wag daar nog ‘n groter taak op hom. Hy moes probeer sin maak van alles en dit in volgorde saamvoeg in ‘n verhaal wat kronologies sin maak. Dit was ‘n reuse taak!

Vandag is dit relatief maklik om so ‘n taak aan te pak. Met die moderne tegnologie van Internet, vinnige vervoer, georganiseerde argiewe en opgeleide wetenskaplikes, is navorsing relatief eenvoudig. Ons moet egter onthou dat Lukas nie sulke tegnologie beskikbaar gehad het nie. Dit was dus ‘n reuse taak, en ek neem aan dat hy dikwels

lang afstande moes aflê wat weke geduur het om enkele feite te kon boekstaaf.

Wat maak dat ‘n mens soveel moeite doen? ‘n Skrywer hoop gewoonlik dat sy navorsing uiteindelik gaan beteken dat sy boek goed verkoop, en dat hy ‘n paar Rand daaruit sal maak. Lukas het egter nooit daardie vooruitsig gehad nie. Wat was dan sy doel? Hy wou aan Teofilus al die feite deurgee sodat hy die Christelike waardes wat hy geleer is kon vasmaak met die ware feite.

Daar is egter ‘n ander aspek rondom hierdie verhaal wat ons dééglik in gedagte moet hou. Alhoewel Lukas dit nie pertinent noem nie, weet ons uit ander Skrifgedeeltes dat hierdie asemrowende stukkie werk nooit ooit die lig kon sien as die Heilige Gees nie Persoonlik die inspirasie hier agter was nie. Dit het nie maar toevallig gebeur dat Lukas begin skryf het nie. Hy het met Paulus te doene gekry, en dáár het hy die liefde vir skryf aangeleer toe hy Paulus se briewe namens hom moes skryf om die swaksiende ou man te help. Die

tye wat hy saam met Paulus deurgebring het, moes hom ‘n wonderlike insig gegee het oor waaroor dit alles gaan. Dit het hom sekerlik ook in kontak gebring met van die ooggetuies wat eerstehands hierdie dinge ervaar het. Op hierdie wyse het die Here wonderlik voorsien om ‘n begaafde man te kry om die verhaal van Jesus op te teken.

Maar daar het dit baie beslis nie opgehou nie, want elke oomblik van sy navorsing en sortering en dwarsdeur die hele skryfproses was die Heilige Gees teenwoordig en het Hy vir Lukas inspirasie gegee om die regte dinge te kon skryf. Nee, Hy het nie woord-vir-woord vir Lukas gedikteer nie. Ons sien duidelik hoedat Lukas se eie persoonlikheid dikwels na vore kom. Maar wat ons wel baie deeglik moet verstaan is dat die Heilige Gees vir Lukas gebruik het om die verhaal te skryf.

Jou naam is óók Teofilus, want jy is mos ‘n “Vriend van God!” Daarom is hierdie verhaal persoonlik vir jou en my geskryf. Die Outeur is in werklikheid die Heilige Gees, en daarom

praat Hy deur hierdie wonderlike verhaal met jou en met my. Kom ons lees dit dus met ‘n oop gemoed, en drink elke woord in wat die Heilige Gees vir ons met hierdie verhaal wil sê. Omdat Hy persoonlik met elkeen van ons hierdeur praat, gaan elkeen se boodskap anders, uniek en persoonlik wees.

Gebed:

Here, dankie vir Lukas, en dankie dat U ook deur sy skryfwerk met my persoonlik praat.

.

.

.

.

Donderdag 15 Julie

Sagaria

Lukas 1:5-25

VIDEO OUDIO

“Eendag, lank, lank gelede....” Dis hoe sprokiesverhale begin. Die storie speel iewers in die verre verlede af met fiktiewe karakters. Lukas se verhaal is soveel anders. Dit het ‘n besliste plek in die geskiedenis, in die tyd toe Herodus die Grote oor Judea regeer het. Die karakters in die verhaal is bekende mense.

Ons ontmoet die priester Sagaria uit die priesterorde Abia, een van 18’000 priesters en Leviete in Palestina. Elkeen van die 24 priesterordes moes twee keer per jaar vir ‘n week lank tempeldiens doen.

Sagaria was ‘n vroom Godsdienstige leier, getrou aan die Wet van God. Dit was ‘n groot teenstelling met baie van die Godsdienstige

leiers met wie Jesus later te doene sou kry. Sagaria se vroomheid het uit sy hart gekom. Hy het ‘n opregte liefde vir God gehad, baie anders as die meeste ander waar dit gegaan het om eiegeregtigheid.

Sagaria en sy bejaarde vrou Elisabet het een baie groot probleem gehad: hulle was kinderloos. Dit was in daardie tyd ‘n skande. Dit was 'n hopelose situasie, want albei was al te oud vir kinders. Hoe ironies, dat die ouers van die seun wat die voorloper vir die langverwagte Messias sou word, niks gehad het om te wys nie, niks wat daardie droom sou kon verwesenlik nie!

Lukas begin sy verhaal in die Tempel in Jerusalem en 24 hoofstukke verder eindig sy verhaal weer in dieselfde Tempel. Dit is baie belangrik, want vir die Jode was dit die woonplek van God op aarde, en dáár het Hy Sy teenwoordigheid onder die volk bekend gemaak met die koms van die Christus. Lukas skryf egter sy verhaal in ongeveer 85nC, dus 15 jaar nadat die tempel alreeds

deur die Romeine verwoes is.

Daar is egter ook ‘n ander uiters belangrike saak waarop Lukas ons aandag wil vestig: die krag van gebed. Lukas vertel dat die volk buite die tempel besig was om te bid terwyl Sagaria in die tempel besig was. Hulle kon nou wel nie sélf deelneem aan die priesterlike handelinge nie, maar hulle kon deur hulle gebed steeds deel wees daarvan. Vir ons as lesers van die Evangelie skep dit ‘n verwagting: dáár waar mense saam bid kan iets baie dramaties gebeur! Nee, ons kan nie vir God manipuleer deur gebed nie, maar deur ons gebed kan ons besef hoe afhanklik ons in werklikheid van God is. So ervaar ons Sy liefde in sy volle intensiteit.

Op dié besonderse dag word Sagaria aangewys om die wierook op die altaar te gaan brand. Buite hoor hy hoe die volk besig is om te bid. Vir hom is dit ‘n doodgewone werksdag, en met groot toewyding begin hy om sy taak te verrig. Hy plaas ‘n wierookoffer op die altaar soos hy al vir baie jare gedoen

het. Maar dan kry hy skielik ‘n gewaarwording wat sy hare laat regop staan. Hy voel dat hy nie alleen is in die heiligdom nie! Regs van die altaar staan daar skielik iemand. Sagaria skrik hom boeglam as hy geskok hierdie vreemde persoon aangaap. Dan praat die man, en dadelik weet Sagaria dat hierdie nie maar ‘n gewone man is nie, maar 'n engel van die Here, niemand anders nie as Gabriël, een van die troonengele van God wat namens God mag praat. Dit is iets wat slegs gebeur by baie besonderse geleenthede, en daarom Sagaria se vrees.

Die engel stel hom gerus, en dan kondig hy aan dat Sagaria en Elisabet se gebed beantwoord is. Hulle sal op hulle oudag ‘n seuntjie hê, maar hierdie kind sal ‘n baie besonderse plek vervul in God se groot Raadsplan. Hy sal alreeds met die Heilige Gees vervul wees van sy geboortedag af. Sy groot taak sal wees om die pad voor te berei vir die Messias, die Seun van God. Hierdie kind het die taak om die volk se gedagtes op God te fokus sodat hulle die Messias sal

herken. Die Heilige Gees sal hom die krag gee om ‘n ware profeet van God te word, een wat selfs Elia se skoene sal volstaan.

Sagaria skud sy kop in ongeloof. “Dis onmoontlik”, dink hy. “Hoe sal ek weet of dit waar is?” vra hy vir die engel. God bewys Sy almag deur Sagaria stom te maak.

Die menslik-onmoontlike gebeur, en Elisabet, ‘n ou vrou raak swanger. Lukas skets hier dat daar vir God absoluut niks onmoontlik is nie. Sy almag is sonder perke! Terwyl Sagaria sy tong kan afbyt dat hy getwyfel het, jubel Elisabet, want sy het geweet dat God se belofte besig was om in vervulling te gaan.

Wonderwerke het nie opgehou by Sagaria of selfs by Jesus se bediening nie. Dag-vir-dag beleef ek God se ongelooflike wonderwerke in my lewe. Elke dag begin vir my met ‘n wonderwerk, wanneer hierdie dagstukkie gebore word, want ek is nie uit my eie in staat om dit te skryf nie. Sy Vaderlike voorsiening in my lewe is asemrowend en ek

is totaal van Hom afhanklik. Ek kan Hom maar net loof en dank.

Gebed:

Dankie Here, dat U my so op U liefderyke hande dra elke dag van my lewe!

.

.

.

.

Vrydag 16 Julie

Maria

Lukas 1:26-38

VIDEO **OUDIO**

Ses maande verloop sedert die engel aan Sagaria verskyn het. Die wonderwerk het gebeur presies soos die engel voorspel het, en die bejaarde Elisabet het swanger geraak. Sy en die gryse Sagaria het al lankal vrede gemaak met die feit dat hulle kinderloos sou sterf. Maar nou het God die absoluut onmoontlike gedoen! In 'n oogwink is hulle lewens totaal omgekeer!

Hulle is egter nie die enigste wat so ‘n radikale omkeer in hulle lewens ervaar het nie. In Nasaret woon ‘n jong meisie met die naam Maria. Op die brose ouderdom van 14 jaar was sy reeds verloof, soos die gewoonte in daardie jare was. Haar verlowing aan die skrynwerker Josef was deur haar pa gereël.

(hierdie besonderhede word nie pertinent deur Lukas genoem nie maar ons kan dit so aanneem.) ‘n Verlowing was so goed soos ‘n huwelik, alhoewel die huwelikseremonie nog nie amptelik plaasgevind het nie. Alles was reeds gefinaliseer. Lukas beklemtoon egter die feit dat Maria nog steeds ‘n maagd was.

Anders as vandag, was dit in daardie tyd van uiterste belang dat ‘n meisie nooit omgang sou hê, tot die dag van haar huwelik nie. Só gesteld was die gemeenskap oor ‘n rein lewe, dat iemand wat egbreuk gepleeg het gestenig kon word. Hulle kon haar met klippe doodgooi!

Op ‘n dag verskyn daar skielik ‘n baie vreemde man voor Maria. Hy groet haar met: “Ek groet jou, begenadigde! Die Here is by jou!”

Ons moet verder ook in gedagte hou dat ‘n jong meisie soos Maria absoluut géén status gehad het nie, sy was skaars meer as een van haar pa se karige besittings beskou. Wanneer die engel haar dus “begenadigde”

noem, skrik sy haar byna dood. Wat het sy, die eenvoudige, onbelangrike meisie gedoen om sulke groot woorde te verdien? Sy is verbysterd, wat kan dit tog beteken? Baie gou stel die engel die arme verbouereerde meisie gerus. Maar dan deel hy vir haar die ontstellende nuus mee dat sy swanger sou raak. Maria se knieë het skielik lam geword, dit was tog onmoontlik? Die engel gaan kalm voort en beskryf in detail allerhande dinge wat haar verstandjie gladnie wil begryp nie. “Hy sal die Seun van die Allerhoogste genoem word”, hoor sy die engel sê.

“Maar dis onmoontlik!” skree dit in haar binneste. “Ek droom!” Die engel gaan egter rustig voort en vertel vir haar dat sy haar Seun Jesus moet noem en dat Hy op die troon van Sy voorvader Dawid sal sit. Hy sal vir ewig as Koning heers.

Maria se kop draai! Alles is net hééltemal te veel vir haar. “Maar hoe is dit moontlik? Ek het dan nog nooit met ‘n man omgang gehad nie!”

Die engel verduidelik van die Heilige Gees wat die lewe in haar sal wek en dat haar Seun die Seun van God sal wees. Maria se verstand sê vir haar dat dit sekerlik ‘n fout moet wees, dit is tog totaal onmoontlik! Maar dan vertel die engel vir haar van haar bejaarde tante Elisabet wat ses maande swanger is. As so ‘n wonderwerk met haar kinderlose tante kon gebeur, dan is die wonderwerk wat hier besig is om voor haar oop te vou ook mos moontlik! Absoluut enigiets is vir God moontlik!

En so berus Maria daarby: “Ek is tot beskikking van die Here. Laat met my gebeur wat u gesê het.”

Baie jare later toe Maria al ‘n stokou vrou was, het sy alles wat sy in haar hart bewaar het oor daardie asemrowende gebeurtenis met Lukas gedeel. Wat tóé vir Maria as jong meisie na ‘n onmoontlikheid en totaal onwerklik gelyk het, moes sy later uitvind dat alles absoluut waar was, tot op die laaste kommatjie. Uit die woorde van die engel was

dit baie duidelik dat Jesus, Maria se Seun, die Messias was waarna die ganse Joodse volk so lank al uitsien. Die verskriklike onderdrukking wat hulle nou al honderde jare lank moes verduur sou op ‘n einde wees wanneer hierdie Messias kom! Hulle het dit egter totaal verkeerd verstaan, want die Messias sou nie ‘n politieke leier wees nie. Hy sou wél Koning wees tot in alle ewigheid. As Messias is Hy die Seun van God, ‘n feit wat Lukas telkemale in sy verhaal beklemtoon. Dit is dus God wat die sentrale figuur in sy verhaal is.

Lukas vertel die verhale van Jesus en Johannes se geboortes as paralelle. Dit is twee groot wonderwerke wat gelyktydig plaasvind. Daardeur wil hy aan sy lesers oordra dat God in die menslike geskiedenis ingegryp het. Deur sy Gees het God gewerk in die geboortes van Johannes en Jesus. Die krag van God is skeppend, so sien ons ook in die skeppingsverhaal waar die Gees van God oor die watervloed gesweef het en dit beheer het in Sy skeppingsmag.

Daar is mense - selfs geleerdes - wat ‘n probleem het met hierdie maagdelike geboorte. Albei hierdie onnatuurlike swangerskappe blyk onmoontlik te wees. Tóg het dit gebeur! Ons wil vandag ál te dikwels beperkings plaas op God se almag. As hy tóé die onmoontlike kon doen, kan Hy dit vandag steeds doen. Gister het ek getuig van wonderwerke in my eie lewe, en ek wil dit vandag beklemtoon, want by Hom is absoluut alles moontlik! “Niks is vir God onmoontlik nie.” (Luk 1:37)

Gebed:

Here, God almagtig, ek wil U vanoggend loof en prys, want aan U almag is daar geen einde nie!

.

.

.

.

Maandag 19 Julie

Swanger

Lukas 1:39-56

VIDEO OUDIO

Om swanger te wees, maak enige vrou baie opgewonde! Binne enkele ure weet almal daarvan en die Whatsapp groepe gons behóórlik! Arme manlief moet net bontstaan, want sy wil elke liewe tydskrif hê oor babas en swangerskap, en sy wil al wat ‘n babawinkel is deeglik deurtrap. En gewillige (?) manlief moet heelpad saampiekel. En as hy durf wys dat hy dit nie terdeë geniet nie, dan is daar móéilikheid met 'n hoofletter “M”! En nog voordat die boepie behoorlik begin wys, word die magie ekstra geaksentueer en uitgedruk sodat niemand die fout kan maak om dit nié raak te sien nie. Sommige brawes sal selfs hier by agt maande rond met die bolmagie ontbloot rondloop om daardie wonderwerk aan die ganse wêreld uit te

basuin!

O, en dan is daar mos die saamgekoekery van al die swanger vroutjies, en al hulle gewaarwordinge word tot vervelens toe met hulle mede-verwagtendes gedeel. Dit kekkel en kloek erger as ‘n klomp broeis henne bymekaar!

Daardie opgewondenheid kan seker nie anders nie, want elke swangerskap is ‘n wonderwerk. ‘n Splinternuwe lewe is besig om te vorm in haar buik, ‘n lewe wat God in die klein ongebore kindjie geblaas het.

Vir Maria is hierdie opgewondenheid nog soveel groter want die klein lewetjie wat sy in haar dra, is die Seun van God, die lang-beloofde Messias waarop haar volksgenote so brandend wag! Sy wil dit uitbasuin, dit uitskreeu aan die wêreld. Maar sy mag nie, want sy is nog nie getroud nie. Die gemeenskap sal haar kruisig!

Sy wil dit deel met iemand wat ook soos sy voel. Dan onthou sy van Tannie Elisabet. Dié

het mos óók ‘n wonder-swangerskap nes sy, soos die engel haar meegedeel het! Sy sal beslis van Maria se opgewondenheid verstaan!

Haastig pak Maria haar goedjies en vertrek na Oom Sagaria en Tannie Elisabet se huisie in ‘n klein dorpie in die berge van Judea. Sy is borrelend van opgewondenheid!

Die bejaarde Elisabet sit ongeduldig die dae en aftel want oor nog net drie maande word haar wonder-baba gebore. O blye dag! Dan hoor sy ‘n vrouestem by die deur: “Shalom, tannie Elisabet!”

Op daardie oomblik skop en beweeg die baba in haar moederskoot asof hy die stem gehoor het en opgewonde is oor die besoeker. As sy sien dat dit haar niggie Maria is, wel ‘n wonderlike gevoel op in Elisabet, en skielik is dit asof die teenwoordigheid van die Here so oorweldigend is, dat sy nie anders kan as om in ‘n lofsang uit te bars nie. Vol van die Heilige Gees jubel sy: “Geseënd is jy onder die vroue en geseënd is die vrug van

jou moederskoot!” Maria se mond hang oop: “Hoe het sy geweet wat met my gebeur het?”

“Waaraan het ek dit te danke dat die moeder van my Here na my toe kom?” Elisabet is opgewonde en sy babbel voort en vertel vir Maria van haar kindjie wat van pure vreugde in haar beweeg het net toe hy Maria se stem hoor.

Maria is so meegevoer deur hierdie lofsang, dat sy sélf uitbars in ‘n loflief wat spontaan diep uit haar hart borrel: “Ek besing die grootheid van die Here, ek juig oor God my Verlosser, omdat Hy na my geringheid omgesien het,” borrel dit oor die lippe van die jong meisie in ‘n Geesvervulde loflied. Sy sing van die groot dinge wat die Here aan haar gedoen het en sy besing Sy heiligheid. Sy besing die grootheid en almag van die Here, en van Sy groot ontferming wat Hy aan haar bewys het.

Vir drie maande kuier Maria by haar tante, en ek kan my voorstel waaroor hulle gesprekke gegaan het. Natúúrlik is daar baie gewonder

en gegis oor die twee babas wat aan die kom was, en die wonderlike vooruitsig. Maar niks op aarde kon hulle voorberei vir wat werklik op hierdie twee ongebore seuntjies sou wag nie. Johannes het ‘n profeet geword wat voluit vir God geleef het. Uiteindelik is hy deur Herodus onthoof, suiwer vir een van die wrede Herodias se gru-grille. En Jesus? Ons ken die pad wat Hy moes loop.....

Soos in daardie tyd die verwagting baie groot was vir die koms van die Messias, so is daar vandag ‘n baie groot verwagting onder gelowiges vir die wederkoms van Jesus. Al die tekens sien ons daagliks gebeur, die tekens wat voorspel is deur Johannes en die ander profete. Is daar by jou ook so ‘n borrelende opgewondenheid? Ja, met ‘n swangerskap wag daar dikwels baie swaarkry, rugpyn, naarheid, komplikasies en uiteindelik die ondraaglike pyn wanneer sy kraam. Net so wag daar vir die gelowiges nog baie swaarkry. Ons in KwaZulu-Natal het dit die afgelope week dééglik gevoel toe ons pragtige provinsie totaal verwoes is! Kovid 19

saai wêreldwyd paniek. En hoe nader dit na die eindtyd gaan, hoe erger raak dit nog. Soms voel dit asof ons wil moed opgee. Maar soos die vasbyt met ‘n swangerskap uitloop op ‘n klein wonderwerkie van God, ‘n splinternuwe lewetjie, so wag daar ook ná al die swaarkry op ons die wonderlike splinternuwe lewe in heerlikheid saam met Jesus. Maranatha! Kom Here Jesus, kom gou!

Gebed:

Dankie vir hierdie heerlike inspirerende verhaal Here. Kweek asseblief ook in my die borrelende opgewondenheid oor die wederkoms van my Here.

.

.

.

.

Dinsdag 20 Julie

Baba vir God

Lukas 1:57-80

VIDEO OUDIO

Elisabet se swangerskap op haar oudag is groot nuus. Almal het voorheen die arme vrou meëwarig aangekyk wanneer sy gaan water haal: “Foeitog, die arme kinderlose vrou!” Nou het dit egter verander na ‘n blik van verwondering: “Wat ‘n ongelooflike wonderwerk!” Hierdie woorde is op elkeen se lippe wanneer die bejaarde swanger vrou die straat afstap. Wanneer die groot dag van die wonderbaba se geboorte aanbreek, is die hele dorp daar om hierdie kindjie te sien. Gaan dit darem ‘n seuntjie wees? Natúúrlik het Elisabet en Sagaria reg van dag een af geweet dat dit ‘n seuntjie gaan wees, die engel het immers sélf so gesê!

Wanneer die baba se eerste skree uit

Elisabet se huis weerklink, gaan daar ‘n groot gejuig op by Sagaria se huisie in die berge van Judea. En daar word feesgevier tot laataand toe. Agt dae later is die héle dorp weer bymekaar, hierdie keer om te kom sien hoedat Sagaria se seuntjie besny word. Die mense kyk die arme stom Sagaria meëwarig aan: “Foeitog! Dat die arme siel nou so op sy oudag moes stom word!” Hulle skud die kop en klik-klik hulle tonge: “Nege maande nou al wat hy so is!”

Die kindjie moet naam kry, en die ou priester wat die besnydenis behartig neem sommer aan dat die bloedjie na sy pa vernoem word. Sagariatjie, wil hy hom noem. Elisabet keer egter: “Nee, nee, Johannes! Dít moet sy naam wees!”

Daar sak ‘n ongemaklike stilte toe oor die skare: “Het die ou vrou nou ook koekoes geword nes haar ou man?”

“Elisabet, daar is mos niemand in julle familie met daardie naam nie? Wat is dit met jou? Wat sê Sagaria?” En dan onthou hulle dat die

arme ou drommel mos nie kan praat nie. En as iemand nie kan praat nie, kan hy mos ook nie hoor nie! Met groot gebare beduie hulle vir hom: “W-A-T M-O-E-T H-Y G-E-N-O-E-M W-O-R-D?”

Sagaria beduie vererg dat hy g’n doof is nie, en dat hulle vir hom ‘n skryfbordjie moet bring. Almal rek hulle nekke om te kan sien wat hy skryf. En dan snak hulle na hulle asems: “Johannes,” staan daar in groot letters op die bordjie geskryf.

Die volgende oomblik kry ou Sagaria sy stem terug, en tot groot verbasing (en ontsteltenis) van almal begin hy praat en babbel van pure opgewondenheid. Dan bars hy uit in ‘n loflied. Hy sing Geesvervuld van die almag van God en hy sing van die Sterk Verlosser wat die Here aan Sy volk gegee het. Hy sing van hoe die Here Sy volk gered het en van die verbond wat God met hulle gemaak het. Dan slaan hy oor na ‘n profesie, en hy profeteer oor die kleine Johannes, dat hy ‘n profeet sal wees en dat hy die pad gaan

gereed maak vir die koms van die langverwagte Messias.

Almal kom diep onder die indruk van die grootheid van die oomblik. Die nuus versprei soos ‘n veldbrand, en vir ‘n lang ruk gaan elke gesprek oor één ding: dáárdie wonderbaba, Johannes. “Wat sal tog eendag van hierdie kindjie word?” wonder almal.

Lukas merk terloops op: “Dit was duidelik dat die Here by hom was.” (Luk 1:66). En dan som hy Johannes se kinderlewe en jeug op in een enkele sinnetjie: “Die kindjie het opgegroei en sterk geword deur die Gees.”

Toe hy ‘n jong man word, het hy in afsondering in die woestyn gaan bly om hom voor te berei vir die reuse taak wat op sy skouers sou rus. Op dertigjarige ouderdom tree hy skielik na vore as ‘n kragtige prediker en profeet. Maar dáároor sal ons later meer vertel.

‘n Baba is altyd ‘n baie groot gebeurtenis in die lewe van ‘n ouerpaar. Daar word die

skatlikste kleertjies gekoop en sagte speelgoedjies, en die baba word met groot sorg voorberei vir die lewe. Uiteindelik gee hy sy eerste treetjies, en sê sy eerste woordjie. Hy word met groot sorg geleer van al die dinge rondom hom. Dikwels kan ‘n kind skaars praat, dan verstaan hy al hoe om ‘n rekenaar te werk.

Die tragiese is egter dat die meeste ouers só behep is om die kind akademies op die lewe voor te berei, dat daar nooit by die geestelike uitgekom word nie. Dalk het dit ook iets te doen met ons lewensstyl, dat daar bloot nie tyd is om nog aan die geestelike óók aandag te gee nie.

My dierbare neef Louis Nel van Melkrivier vertel dat daar nooit 'n dag in sy lewe was waar hy moes kies vir Jesus nie. Vandat hy kon onthou het hy geweet dat hy 'n kind van die Here is. Waarom? Omdat Pa Jannie, destyds skoolhoof van die plaasskooltjie op Melkrivier hom van babatyd af ál die dinge van die geloof geleer het!

Ons lewe in ‘n tyd waar daar ‘n mengelmoes van godsdienste in die skole is, en as ‘n kind nie alreeds vóór kleuterskool ‘n goeie geloofsbasis het nie, gaan hy die pad byster raak in die godsdiens-doolhof van New Age, Moslem, Hindoe en voorvaderaanbidding, waar die Christendom dikwels tweede viool moet speel. Liewe ouer, ek pleit vanoggend by jou om nie jou kind die ewige verdoemenis in te stuur nie, gee hom asseblief die geloofsfondament wat hom kan staande hou wanneer die aanslae van die lewe kom.

Gebed:

Here, gee ons ouers asseblief die insig en wysheid en deursettingsvermoë om hulle kindertjies vir Jesus groot te maak.

.

.

.

.

Woensdag 21 Julie

Volkstelling

Lukas 2:1-7

VIDEO OUDIO

Lukas se verhaal verskuif nou vlugtig na die anderkant van die destydse wêreld, na die swierige stad Rome. Hy vertoef nie lank daar nie, want dis van minder belang. In slegs twee kort sinnetjies skets hy die hele situasie want almal in sy tyd het geweet presies waaroor dit gaan. Ek wil egter verduidelik want ons leef in ‘n totaal ander tyd.

In die weelderige paleis van die keiser in Rome, stap 'n omgekrapte, goudbehangde man in 'n spierwit gewaad ongeduldig op en af terwyl 'n halfdosyn amptenare, óók in wit gewade al agter hom aanstap. Skielik gaan staan hy stil en in die proses veroorsaak hy so byna-byna 'n kettingbotsing van amptenare. “Ja, ek verstáán dat ons dit nie

gewoonlik doen nie, maar ek wil wéét hoeveel onderdane in die ganse Romeinse Ryk is!” Hy kan nie verstaan waarom sy amptenare nie onmiddellik sy bevel kan uitvoer nie!

Die amptenare is baie ongemaklik met sy splinternuwe gier, om 'n sensus te wil hou dwarsdeur die Ryk. Besef hy ooit wat hy vra? Maar Augustus is nou eenmaal die keiser, en niemand bevraagteken die keiser nie! “Kry vir Sirenius om die ding te organiseer! Hy is immers die goewerneur van Sirië, hy sal dinge laat gebeur!” beveel Augustus, en daarmee is dit afgehandel. In sy “wysheid” besluit Sirenius dat dit ‘n briljante idee sou wees as elkeen na die geboortestad van sy voorouers gestuur word vir hierdie sensus, want dan is almal wat familie van mekaar is mos bymekaar. Dit maak dinge net soveel makliker!

Nou verskuif Lukas se verhaal na die jaar 7vC. Die plek, die relatief onbekende Betlehem, ook bekend as die stad van

Dawid, in die Palestynse provinsie, Judea. In ‘n enkele sinnetjie vertel Lukas dat Josef en sy verloofde, Maria van Nasaret na Betlehem gegaan het. Klink eenvoudig, sommer net gou oorloop soontoe. Maar dit was inderdaad ‘n uitmergelende reis oor gevaarlike, onherbergsame bergpasse wat ‘n volle week geduur het.

‘n Groot menigte mense stroom die stadjie binne. In die lang tou van mense stap Josef, die timmerman van Nasaret en sy hoogswanger verloofde, Maria op ‘n donkie. Niemand slaan eers ag op hierdie twee eenvoudige mense nie.

In slegs enkele kort sinnetjies beskryf Lukas die asemrowende verhaal van die geboorte van Jesus, so asof dit ‘n alledaagse gebeurtenis is.

Daar is egter baie, baie meer in hierdie verhaal as wat die oog tref. Eerstens die hoofspelers. Aan die een kant twee magtige politieke figure, die magtige keiser Augustus en sy handlanger Sirenius, goewerneur van

Sirië. Aan die ander kant van die spektrum sien ons twee doodgewone mense sonder enige status, Josef en Maria. Augustus se mag was astronomies, en baie mense het hom selfs gesien as ‘n soort god. Josef was ‘n eenvoudige timmerman en die jong meisie Maria, se status was totaal niksseggend.

Augustus kondig ‘n wêreldwye volkstelling af. Dit was ‘n ongewone bevel van astronomiese omvang. So ‘n sensus was totaal ongehoord, want die logistieke probleme rondom só ‘n aksie was net eenvoudig te groot. Om dinge te vergemaklik moes elke inwoner na sy voorgeboortelike stad gaan, iets wat ‘n totale ontwrigting van die samelewing beteken het.

Ten spyte van die omvang van Augustus se operasie, het die gebeurtenis totaal in die vergetelheid verdwyn, en selfs in die annale van die geskiedenis word dit nie eers vermeld nie. Die parallelle gebeurtenis, die geboorte van die baba van twee feitlik onbekende mensies in die onbelangrike gehuggie Betlehem, word beskou as die

grootste gebeurtenis van alle tye.

Waarom?

Die antwoord, in kort, is dat dit alles die werk van God is.

Die feit is dat God vir Keiser Augustus gebruik het om hierdie ongewone ding te laat gebeur, want anders sou Josef nooit, óóit vir Maria na Betlehem geneem het in haar toestand nie. Jesus móés in Betlehem, die Dawidstad gebore word sodat almal sou besef dat Hy die langverwagte Messias, die afstammeling van Dawid is.

Tweedens was dit ook baie belangrik dat Hy in ‘n stal gebore moes word, en dat Sy eerste bedjie ‘n krip sou wees waaruit diere vreet. Só sou Hy alreeds by geboorte die lydensweg begin wat uiteindelik moes uitloop op die vryspraak en verlossing. Dáárom die volkstelling. Dáárom die horde mense sodat daar nêrens elders vir hulle plek sou wees as in ‘n vuil stal nie. Absolute Goddelike ingryping!

Baie mense wil hierdie dinge verklaar deur te sê dat dit ‘n wonderlike sameloop van omstandighede was. Nee! Die hele gebeurtenis was haarfyn deur God beplan om uit te werk tot op die sekonde en die presiese, regte plek. Elders sien ons dat selfs die sterre en planete presies reg reageer het volgens God se bevel.

Ons staar ons dikwels blind teen die Kindjie in die krip, en vergeet om die groter prent raak te sien, hoe die almagtige God alles laat gebeur het soos wat Hy dit beplan het. Om dit selfs duideliker vir ons as mense te maak, het Hy hierdie dinge in die Skrif laat opteken deur Sy profete, honderde jare voordat dit plaasgevind het. Voor só ‘n God kan ons net neerval in aanbidding.

Gebed:

Here, vanoggend staan ons in verwondering oor U almag. Ons loof en prys U grote Naam.

.

.

.

.

Donderdag 22 Julie

Skaapwagters

Lukas 2:8-20

VIDEO **OUDIO**

Die langverwagte geboorte van die Messias het aangebreek! Hy is die Een waaroor Jesaja en Daniël geprofeteer het, die Een wat God almagtig vir Adam beloof het. Hierdie gebeurtenis móés net eenvoudig uitbasuin word! Al die Skrifgeleerdes, priesters, kerkleiers en heersers moes hiervan in kennis gestel word. Die koning en die keiser moes hiervan weet, en al die belangrike mense moes uitgenooi word om hierdie heugelike gebeurtenis te kom vier en aan Hom hulde bring.

Maar God werk anders as wat mense dink. Die toneel van Lukas se verhaal skuif na die oop veld naby Betlehem. ‘n Klompie doodgewone, eenvoudige skaapwagters sit rustig om hulle vuurtjie en gesels oor die gebeure van die dag, ‘n roofdier wat naby een se troppie skape gewaar is, ‘n skaap wat afgedwaal het……. Die volgende oomblik staan daar ‘n vreemde man by hulle. ‘n Vreemde glans omwelf die groepie manne en hulle skrik hulle byna dood. Grootoog staar hulle hierdie wese aan, want hulle kan hom nie anders as ‘n “wese” beskryf nie. Dan stel hy hulle gerus, “Moenie bang wees nie!” Die manne bewe van skok en vrees terwyl hy hulle vertel van die Verlosser wat gebore is, Christus die Here en dat hulle Hom in Betlehem sou kry waar Hy in doeke toegedraai lê in ‘n krip.

Die arme skaapwagters se monde hang oop. Hulle kan nie glo wat hulle sien en hoor nie. Maar dit was nog maar net die begin, die grootste lê toe nog voor! Skielik is dit asof die ganse hemel oopgeskeur word reg rondom

hulle, en ‘n groot skare van engele rondom hulle staan. Hemelse musiek vul die valleie en heuwels en die magtige engelekoor sing die mooiste lied wat nog ooit in menseheugenis gehoor is: “Eer aan God in die hoogste hemel, en vrede op aarde vir die mense in wie Hy ‘n welbehae het!”

Verstom staan die skaapwagters en luister na die grootste en aangrypendste kooruitvoering van alle tye. Dit vul hulle ore en liggaam en hele wese terwyl ‘n Goddelike glans om hulle skyn. En dan, skielik, is alles verby, en die verdwaasde skaapwagters word alleen agtergelaat met hulle gedagtes. ‘n Dringendheid om hierdie Verlosser waarvan die engel gepraat het te gaan sien, brand in hulle, en sonder versuim trek hulle soos een man op na die slapende Betlehem.

By die stal kry hulle vir Josef en Maria en die Kindjie in doeke toegedraai in die krip, nét soos die engel dit beskryf het. Vol verwondering vertrek hulle later terug na hulle skape, al singende. Dit wat hulle

daardie nag beleef het, het hulle wyd en syd vertel aan elkeen wat hulle teëgekom het, en die mense was vol verwondering oor die asemrowende gebeure.

Maria, die gelowige vrou wat haarself tot beskikking van die Here gestel het, ten spyte van die gevaar dat haar reputasie kon skade ly, het hierdie dinge alles in haar hart bewaar. Drie en dertig jaar later moes sy aanskou hoe haar Baba, toe reeds ‘n jong Man in die fleur van Sy lewe, gemartel, gespot en op gespuug word. Hoe Hy aan ‘n kruishout vasgespyker word om onskuldig ‘n wrede en pynlike dood te sterf.

Hierdie verhaal laat jou baie diep dink. Waarom skaapwagters? Waarom eenvoudige, ongeletterde skaapwagters, en nie ‘n uitgelese klomp Skrifgeleerdes en konings en kerkleiers nie? Daardie magtige koor het hulle héél beste opvoering gegee net vir ‘n klein ou handjievol manne in vuil veldklere wat na sweet en rook stink!

Ons moet onthou dat God nie na getalle kyk

nie, of hoe geleerd of hooggeplaas of grênd aangetrek mense is nie. Vir Hom is die doodeenvoudige, doodgewone mens nét so belangrik as die hoogsgeleerde teoloog. Die boodskap van die eenvoudige skaapwagters het talle mense in verwondering gehad, en by hulle ‘n afwagting geskep vir wat sou voorlê. Dink nou net: as dit ‘n groep Skrifgeleerdes en kerkleiers was, dan het hulle eers ‘n kommissie van ondersoek ingestel en die hele gebeure gedebatteer tot vervelens toe. Die kanse dat die régte boodskap by die mense sou uitkom, sou uiteindelik baie skraal wees. Kyk maar net wat het hierdie geleerdes later met Jesus gedoen! Hulle het Hom vervolg, beledig, betwyfel en uiteindelik ter dood laat veroordeel.

Jesus het later Sélf ook van eenvoudige mense gebruik gemaak om die Evangelie te versprei. Sy dissipels was eenvoudige vissermanne. Hy het ‘n Samaritaanse vrou met ‘n baie slegte reputasie gebruik om ‘n hele dorp in beroering te bring, en ‘n malle

wat kaal in die begraafplaas rondgeloop het, het ‘n hele landstreek vir die Evangelie voorberei toe Jesus hom gestuur het.

Vandag maak dit nie saak wie of wat jy is nie - Hy wil jóú ook gebruik!

Gebed:

Here, gebruik my asseblief nés ek is - ek stel myself tot U beskikking.

.

.

.

.

Vrydag 23 Julie

Wetsgehoorsaam

Lukas 2:21-40

VIDEO OUDIO

Is ek werklik nog verantwoordelik om my kinders kerk en Sondagskool toe te neem? Baie gelowiges skuif daardie verantwoordelikheid opsy. Die gevolg is kinders wat “moeilik” is. In skole raak kinders dikwels totaal onbeheerbaar, en onderwysers se hande is afgekap. Selfs by die huis raak dinge dikwels héél temal te veel vir die ouers. En dan wonder hulle wat verkeerd geloop het.

In ons kinders se geestelike opvoeding is daar twee aspekte, dat ek eerstens my kinders geloofswaarhede leer by die huis. Hulle moet van kleins af ‘n liefde aanleer vir die Woord. Tweedens moet ek my kinders na die kerk toe neem om hulle verder te laat leer. Dit is my plig en verantwoordelikheid teenoor my kinders!

Josef en Maria het hulle pligte getrou nagekom, al het hulle geweet dat hierdie Kindjie baie besonders was en dat Hy anders as enige ander kind behandel moes word. Agt dae na Jesus se geboorte is Hy volgens

Joodse tradisie besny en het Hy amptelik die naam Jesus gekry. Drie maande later is daar ‘n tweede plig wat nagekom moet word, dat die moeder tradisioneel gereinig moet word, want sy is vir drie maande onrein na die geboorte. Saam daarmee gebeur die sogenaamde “loskoop van ‘n eersteling”. Lukas haal die Ou-Testamentiese voorskrif eintlik baie vry aan, en hy wys daarmee eerder op die feit dat Jesus nie soseer losgekoop word nie, maar eerder tot beskikking van God gestel word - as’t ware aan God teruggegee word, net soos wat Hanna in die Ou Testament vir Samuel aan die Here teruggegee het. Lukas noem hier dat hulle twee duiwe geoffer het tydens hierdie seremonie. Gewoonlik is die offer ‘n lam, maar vir arm mense is duiwe ook in orde, dus weet ons hieruit dat hulle maar arm mense was en uit ‘n nederige sosiale milieu kom.

Lukas beskryf ‘n derde toneel, waar Jesus na die tempel in Jerusalem gebring word “*om vir Hom die gebruiklike bepaling van die wet na*

te kom". Die tempel in Jerusalem was die middelpunt van die ganse Joodse Godsdiens-tuiste. Dit was die spilpunt waarom die wet en kultus gedraai het, en hier kry ons dan ook vir Jesus as baba, en later as jong seun. Dertig jaar later speel die tempel steeds 'n groot rol in Jesus se bediening. Jesus het nie téénoor die wet stelling kom inneem nie, maar Sy koms het iets baie groter as net die wet tot stand gebring. Later in die verhaal sien ons hoedat Jesus nuwe betekenis aan die wet kom gee het. Waar dit eers streng bepalings was wat ten alle koste nagekom moes word, het dit riglyne geword vir 'n Godvrugtige lewe. Vandag kan ons byvoorbeeld sê dat ek nie my kind Sondagskool toe neem omdat die kerk dit van my verwag nie, maar juis omdat die kerk my daardie geleentheid bied om my kind meer van die Here te laat leer.

Wanneer Jesus na die tempel geneem word, vertel Lukas, neem die bejaarde ou Simeon Hom in sy arms. Dadelik herken Simeon Jesus as die Verlosser na Wie hy so lank

uitgesien het. Vol van die Heilige Gees getuig hy van Jesus en wat daar vir Hom voorlê. Ook die vrome ou Anna, wat haar lewe gewy het aan God, het kom getuig van hierdie Kindjie. Uit Simeon se woorde sien ons dat mense voor ‘n keuse te staan sal kom, en dat nie almal sal saamstem oor Hom nie. Vir Maria lê daar bitter trane voor. As Maria maar geweet het hóé groot die smart nog sou word.....

Ja, ek en jy word vandag ook nie smart en trane gespaar in ons geloofslewe nie. Teenspoed is iets waarmee ons saamleef. Maar soos wat Maria met haar eie oë aanskou het dat Jesus na al die smart en lyding opgestaan het uit die graf en die dood, en die wonderlike vreugde kon ervaar, net so kan ons ook vandag verséker weet dat ten spyte van vervolging en swaarkry, ons kan uitsien na ‘n opstanding en ‘n lewe saam met Jesus. Simeon en Anna was nie teleurgestel nie, hulle het die Verlosser gesien! Ek en jy hoef ook nie teleurgestel te word nie, want God se wonderlike beloftes staan vir ons

opgeteken in Sy heilige Woord wat vas en waar is. Hierdie beloftes behels ook dat ons Jesus sal sien, en baie meer nog, dat ons saam met Hom sal wees vir ewig.

Die gebeure in die Tempel en in Jerusalem moes vir Josef en Maria ‘n sielsverrykende ervaring gewees het. Hulle het egter nie daar gebly nie, maar weer teruggegaan na hulle eie dorp, Nasaret in Galilea. Daar, lees ons, het Jesus opgegroei tot ‘n sterk seun, vol wysheid en gedra deur God se genade. Ja, die Here wil ook hê dat ek en jy ons nie sal afsonder van die wêreld af nie, maar dat ons juis sal aangaan met ons daaglikse taak. In hierdie selfde wêreld moet ons ons kinders grootmaak, maar die geloofsbasis wat ons hulle gee in die huis en deur die kerk, moet sterk genoeg wees om hulle staande te kan hou teen die aanslae van die lewe.

Gebed:

Here, leer ons om ons kinders op te voed om tot eer van U te leef.

.

.

.

.

Maandag 26 Julie

Jesus in die Tempel

Lukas 2:41-52

VIDEO OUDIO

Skaars het ek aan die slaap geraak, of Pa maak my wakker met ‘n “Opstaan! Opstaan!” Flink spring ek uit die kooi uit - bewend van opgewondenheid. “Ons gaan Wildtuin toe!” Waterval Boven se ysige Hoëveldluggie tintel op my vel as ek in die groen Zephyr Zodiac ingebondel word. ‘n Paar uur later skud Ma my wakker: “Kyk, daar’s Leeukop!” Ek vryf die wasem van die venster af. Dis nog steeds pikdonker, maar duidelik afgeëts teen

die lug wat begin verkleur, pryk die silhoeët van Leeukop. Ek spring op en af van opgewondenheid, die Wildtuin is nou naby! By Numbi hek staan die tou motors kilometers ver en wag om in te gaan. Ek spring uit en hardloop langs die ry karre af. Die heerlike geur van die Bosveld vul my longe. Ouma haal ‘n koekblik propvol toebroodjies, hardgekookte eiers en wors uit die kattebak. Sommer daar in die tou waar ons staan en wag om in te gaan, brêkfis ons. Die stomende koffie uit die fles gee ‘n heerlike warm gloed in my maag.

Na ‘n opwindende dag van leeus, olifante en allerhande wonderlike gediertes, kom ons laatmiddag op Onder Sabi aan. Ons word begroet deur ‘n kamp met rye en rye vaalgroen tente. In die middel begin die reuse kampvuur, gepak met Hardekoolstompe alreeds te knetter. Almal in die kamp kom sit om die gesellige vuur en gesels. Ondervindinge van die dag word uitgeruil en mettertyd word rooiwarm kooltjies uitgekrap om ‘n worsie te braai. En as die

leeu brul, dan bly almal stil om eers te luister.....

Dit was 65 jaar gelede, maar die beelde is diep in my geheue ingegraveer. Onvergeetlike tye!

Tweeduisend jaar vroeër was die opgewondenheid in die dorpie Nasaret ewe groot: Dit was tyd vir die jaarlikse Paasfees, en vir weke lank al was Maria besig om voorbereidings te tref. Die donkie se saalsakke word gepak met padkos en kooigoed. En dan, een oggend vroeg-vroeg word daar in die pad geval. Ma ry op ‘n donkie en die jong seun Jesus hardloop opgewonde saam met sy maats vooruit op die lang pad na Jerusalem. Hoe verder hulle vorder, hoe groter raak die groep. Nefies en niggies wat mekaar ‘n jaar laas gesien het koek saam, totdat dit ‘n reuse fees word van saamsing en skerts en speletjies speel.

Vir die twaalfjarige Jesus is daar egter ‘n ander soort opgewondenheid, want volgende jaar word Hy dertien, dan word hy ‘n “seun

van die wet.” Dis nog ‘n stappie nader aan Sy groot doel hier op aarde.

Na byna ‘n week se stap, kom hulle in Jerusalem aan, en hulle maak kamp tussen die olyfbome teen die hang van die Olyfberg. Wanneer die ander kinders speel en kattekwaad aanvang, hang Jesus rond by die groot leermeesters en drink elke woord in wat hulle sê. Natuurlik steur die grootmense hulle nie aan wat die kinders doen nie, want die hele spul kuier mos saam. En so vertrek Josef en Maria ‘n week later terug na Nasaret wanneer die fees uiteindelik verby is, salig onder die indruk dat Jesus tussen die bondel nefies en niggies is.

Maar Jesus is elders - tussen die ringkoppe met hulle grys baarde. Nou is Hy nie meer die een wat aan die oumanne se lippe hang nie, maar húlle hang aan Sy lippe, want sulke wysheid het hulle nog nooit uit die mond van ‘n jong seuntjie gehoor nie! Skielik word die bordjies verhang, want die leermeesters word nou die leerlinge en Jesus die Groot

Leermeester wat almal oortref. Die res van die verhaal het ons al oor en oor gehoor, van hoe Maria later begin agterkom het dat Jesus nie meer by die groep is nie, en dat hulle begin soek het, en Hom uiteindelik drie dae later eers kon opspoor waar Hy steeds besig was om met die Skrifgeleerdes te gesels oor “die dinge van my Vader”. Wanneer Maria Hom aanspreek oor hierdie “onverantwoordelike” ding, is die heel eerste woorde wat Lukas van Jesus aanteken: “*Waarom het u na My gesoek? Het u nie geweet dat Ek in die huis van my Vader moet wees nie?*”

Nou sien ons duidelik Jesus se wysheid en toewyding, maar ook dat Hy Hom aan die wil van God onderwerp. Twintig jaar later, daardie aand voor die Vrydag van Verskrikking, word hierdie onderdanigheid aan God tot die uiterste beproef toe Hy in doodsangs gebid het dat die Vader asseblieftog die gruwel wat op Hom wag ter syde stel. Maar in dieselfde asem het Hy Hom ten volle aan die wil van die Vader

oorgegee, want dit was die enigste weg waardeur Hy versoening kon bewerk vir die mens wat verlore is in sonde.

Lukas vertel nie veel meer oor Jesus se jeugjare nie, buiten dat Hy aan sy ouers onderdanig was, en dat Hy in groot guns was by almal om Hom. Alhoewel Hy aan sy ouers gehoorsaam was, was God prioriteit nommer een in Sy lewe.

Die vraag wat ons vanoggend vir onsself moet vra, is waar ons prioriteite lê? Is dit ons werk of ons vriendekring? Niemand - nie eers ons eie gesin - mag prioriteit inneem bo die Here nie. Rondom Hom moet ons al die ander dinge beplan.

Gebed:

Here, ek moet vanoggend bely dat daar so baie ander dinge in my lewe is wat voorrang geniet. Leer my asseblief om U voorop alles te stel.

.

.

.

.

Dinsdag 27 Julie

Johannes die Doper

Lukas 3:1-20

VIDEO **OUDIO**

Agtien jaar gaan verby sedert die jong twaalfjarige Jesus die leermeesters en Skrifgeleerdes so op hol gehad het in die tempel. Beide Jesus en Johannes het opgegroei tot volwasse manne. Johannes het hom afgesonder in die woestyn ter voorbereiding van die reuse taak wat op hom wag, die taak om die pad vir Jesus, die Messias voor te berei. In daardie tyd het hy begin blom as ‘n ware profeet, nét soos wat oor hom voorspel was nog voor sy geboorte.

Lukas rits in die eerste verse ‘n klomp name af, Tiberius, Pontius Pilatus, Herodes, Filippus, Lisanias, Annas, Kajafas en nog ‘n paar - almal belangrike mense wat ‘n beduidende rol in die verhaal verder sou speel. Tiberius was op daardie stadium keiser van die Romeinse ryk, die magtigste man op aarde. Pontius Pilatus was die Romeinse goewerneur in Judea. Herodus Antipas, ‘n seun van Herodus die Grote het oor Galilea en Perea regeer. Palestina was in vier verdeel. Lukas noem ook die ander regeerders in hierdie ryk, Filippus, Tragonitis en Lisanias. Om die prentjie af te rond, was daar Annas en Kajafas, die geestelike leiers. Kajafas was die Hoë priester en Annas sy voorganger. Annas het egter nog ‘n baie groot invloed gehad.

Hierdie was nie net ‘n klomp interessanthede nie. Lukas wil beklemtoon watter wêreldwye betekenis die Hooffiguur van die verhaal gaan speel. Die gebeure in hierdie nietige klein landjie het wêreldwyd uitgekring, en mense van alle stande geraak. Ons word

voorberei daarop dat God se reddingsplan vir die hele wêreld bedoel is, en nie net vir die handjievol Jode nie.

Lukas wil dit verder beklemtoon dat Jesus nie maar ‘n fiktiewe karakter in ‘n storie is nie, maar Iemand wat aan tyd en omstandighede gekoppel kan word. Die liggelowiges wat steeds dink dat Jesus slegs in die gees van die dissipels was, moet dééglik hiervan kennis neem!

Lukas neem ‘n aanhaling uit Jesaja 40 om te wys hoedat die optrede van Johannes alreeds baie jare tevore voorspel is, en dat sy optrede profetiese gesag kry. As spesiale gesant van God rus die taak vierkantig op sy skouers om die pad voor te berei vir Jesus se optrede, en dit doen hy met volle oorgawe. Hy ontsien niks en niemand nie, en hy gee nie om wat mense van hom dink nie. Tree-vir-tree vul hy die slaggate in die pad op sodat God se verlossingsplan seepglad kan verloop.

Jesaja het hierdie gedeelte natuurlik geskryf

terwyl die Israeliete in ballingskap was in Babilon, en alles vir die volk baie donker was. Dit het gelyk asof God se plan met die volk op ‘n doodloopstraat uitgeloop het. Jesaja het die taak gehad om vir die Israeliete hoop te gee: God se groot verlossingsplan sou steeds kom, al lyk die prentjie tans so donker. Dit herinner ons daaraan dat daar selfs in vandag se donker tye van Kovid, plundery, korrupsie en wanhoop, steeds die ware hoop op God is, en vandag nog baie meer so as in die tyd toe Jesaja die stuk geskryf het.

Johannes was ‘n regte “vuur en swael” prediker, wat almal kaalkop die waarheid vertel het. Die Jode het onder die wanindruk geleef, dat solank as wat hulle afstammelinge van Abraham was, hulle die saligheid besit het. Johannes kom ruk die mat onder hulle uit. Abraham is géén waarborg vir hulle verlossing nie! Die regte verhouding met God was wat noodsaaklik was, en dit was slegs moontlik as daar ‘n bekering plaasgevind het. Wanneer jy in die

regte verhouding met God leef, moet dit ook deurslaan na jou verhouding met ander mense - aldus Johannes. Dit beteken dat jy mededeelsaam sal wees en die nood by ander sal raaksien en daadwerklik iets daaromtrent doen. Dit beteken ook dat jy eerlik moet wees, selfs al is jy in ‘n hoë magsposisie.

Só eerlik en opreg was Johannes se prediking dat mense begin wonder of hy nie dalk die Christus was nie. Hy het dit egter heftig ontken en dit duidelik gemaak dat hy maar net die wegbereider was. Uiteindelik het Johannes se prediking hom in die moeilikheid gebring. Hy het die magtige Herodus Antipas aangevat en hom aangespreek omdat hy skande gemaak het deur met Herodias, sy broer se vrou te trou. Dit was ‘n daad wat in Levitikus 18:16 duidelik verbied word. Johannes moes boet omdat hy op Herodus se tone getrap het, en hy is in die tronk gesmyt. Later is Johannes onthoof tydens ‘n wilde partytjie van Herodus. Sy bebloede kop is op ‘n skinkbord

aan al Herodus se gaste vertoon, tot groot vermaak van Herodias!

Die verhaal van Johannes moet vir elke prediker ‘n voorbeeld wees van die ywer waarmee die Woord van God verkondig moet word, en dat absoluut niks in jou pad durf staan nie, nie eers die dood nie!

Gebed:

Here, maak my asseblief onverskrokke om U Woord aan almal uit te dra.

.

.

.

.

Woensdag 28 Julie

Jesus se Doop

Lukas 3:20-21

VIDEO OUDIO

In twee kort sinnetjies beskryf Lukas ‘n gebeurtenis wat mense se asems skoon weggeslaan het - die dag toe God uit die hemel neergedaal het en Sy stem duidelik hoorbaar weerklink het tydens Jesus se doop.

Lukas gee nie veel inligting oor hierdie groot gebeurtenis nie. Hy sê nie eers waar dit gebeur het of dat Johannes die doop-plegtigheid waargeneem het nie. Uit ander gedeeltes in Lukas kan ons wél aflei dat dit in die Jordaanstreek plaasgevind het en dat dit Johannes was wat die doopwerk gedoen het. Dit word natuurlik ook wel deeglik beskryf in die ander evangelies. Lukas wou egter met hierdie beskrywing van die gebeurtenis dit baie duidelik stel dat dit nie Johannes was wat Jesus gedoop het nie, maar God Sélf! Die weglating van die plek van die doop, beklemtoon ook die feit dat dit vanuit die HEMEL gebeur het. Lukas sê dat die hemel oopgegaan het!

Wat presies het daardie dag gebeur? As ons al die gegewens rekonstruktureer, sien ons vir Johannes besig om te preek (soos gewoonlik!), en hy moedig die hoorders aan om tot bekering te kom. Hulle moet van hulle sondes wegdraai. As teken dat God hulle sondes vergewe het, doop hy hulle. Die water was dan simbolies die ou sondes skoon af, en hulle staan voor God as nuwe mense. Dit klink asof daar ‘n groot klomp mense was wat daardie dag gedoop is.

Jesus was ook daar. Toe Sy tyd aanbreek, het Jesus gebid. Hy was dus in gesprek met God, soos ons by verskeie geleenthede sien, elke keer wanneer daar ‘n belangrike gebeurtenis in Jesus se lewe was. Vir Hom, die Heilige, was dit noodsaaklik om te bid, hoeveel te meer nie vir jou en my wat so geweldig afhanklik is van God nie! Gebed is ons geestelike asemhaling, en die manier waarop ons met God kan kommunikeer. Ons absolute afhanklikheid van Hom, maak dit noodsaaklik om elke besluit en gebeurtenis in ons lewe met Hom te bespreek. Hierdie

dagstukkie gebeur byvoorbeeld in biddende afhanklikheid aan Hom, want daarsonder kan dit nooit plaasvind nie. Die doel is nie om vanoggend uit te brei op die verskillende soorte gebed nie, maar bloot om te sê hoe geweldig belangrik gebed vir die gelowige is, en hoe afhanklik ons daarvan is.

Die doop was verby, en terwyl Jesus nog daar staan, bid Hy. Die volgende oomblik gaan die hemel oop, en terwyl Hy nog staan en bid sien die omstanders iets wat lyk soos ‘n duif op Hom neerdaal uit die hemel - die Heilige Gees in sigbare gestalte. Vanuit die hemel kom daar terselfdertyd die stem van God wat sê: “Jy is My geliefde Seun. Oor Jou verheug Ek My.” God was dus Persoonlik betrokke by die doop van Jesus, en hiermee gee Hy aan Jesus Goddelike gesag. Met hierdie gesag sal Hy vir die volgende paar jaar van Sy bediening optree. Met die beeld van die hemel wat oopgaan, kom God as’t ware Self binne-in die geskiedenis van die mense in.

Die Heilige Gees wat so sigbaar op Jesus neergedaal het, is nie alleen ‘n teken van die teenwoordigheid van die Gees nie, maar dit is vir ons die hemelse goedkeuring dat Jesus namens God mag optree, asook die teken dat Jesus se bediening amptelik begin het. Hierdie is dan ook ‘n bevestiging van die woorde van die engel Gabriël in Lukas 1:32-35.

Wat sê Jesus se doop vandag vir ons? Is dit maar net nog ‘n gebeurtenis in die geskiedenis waarvan ons moet kennis neem? Baie beslis nie! Die feit dat Jesus saam met ‘n klomp ander mense gedoop is, bevestig die feit dat Hy Hom met doodgewone mense soos ek en jy vereenselwig. Hy is nie ‘n God daar ver in die hemel nie, maar is saam met ons. Hy het dit bevestig in Mat. 28, waar Hy gesê het dat Hy tot aan die voleinding van die wêreld saam met ons sal wees. Dit bring ons by die feit dat ons in gesprek met Hom kan gaan te enige tyd en op enige plek. Ons het hier bo gesien hoe belangrik gebed vir Hom was, en dan

kan ons maar net besef hoe belangrik dit vir ons is. Gebed is nie noodwendig die formele aanbidding van God nie, maar ook die informele praat met Hom wat alomteenwoordig is. Hoe meer jy dit doen, hoe nader beweeg jy aan God.

Die ander sy van die saak moet ons ook baie duidelik sien, en dit is die Goddelike gesag wat Jesus gekry het. Nie alleen is Hy by ons nie, maar in Hom het ons die hoogste gesag wat ooit toegeken is. Ons hoef dus nie met allerhande ompaaie, soos so dikwels in ons aardse rompslomp gebeur, na God te gaan nie, maar ons gebed is ‘n gesprek direk met die allerhoogste gesag. Wat ‘n wonderlike voorreg!

Gebed:

Here, ons kan maar net in verwondering staan by hierdie gebeure, en U loof en dank vir dit wat U vir ons vermag het!

.

.

.

.

Donderdag 29 Julie

Seun van God

Lukas 3:23-4:4

VIDEO OUDIO

‘n Geslagsregister kan maar ‘n vervelige ding wees wat jy liewer oorslaan. Maar tóg is die simboliek en orde van name dikwels belangrik. Lukas het ‘n ander benadering tot sy geslagsregister as Matteus. Syne begin by Adam, waar Matteus by Abraham begin. Matteus wou wys dat Jesus ‘n ware Jood was, ‘n afstammeling van die aardsvader Abraham. Lukas wou eerder aantoon dat Jesus uit ‘n eerbare familie kom met ‘n baie lang geslagslyn, reg tot aan die begin van die geskiedenis. Dit sou beteken dat Hy nie net

bande met die Joodse volk het nie, maar met alle volke wêreldwyd.

Die tweede interessantheid wat ons opmerk, is dat Lukas aan die begin sê: “Hy is beskou as die seun van Josef.” Jesus was dus nie werklik die Seun van ‘n aardse vader nie, maar die seun van God, soos hy tereg sy lys afsluit. Op hierdie subtiele manier bring Lukas die begin en einde bymekaar deur dan te impliseer dat Jesus waarlik die ware Seun van God is.

Ons sien verder dat Lukas speel met getalle. Daar is altesaam 77 name wat in duidelike groepe van 7 elk ingedeel is. Nie alleen het die getal 7 ‘n baie diep geestelike betekenis gehad in die Bybelse tye nie, maar ons moet ook onthou dat hierdie boek geskryf is voor die gedrukte boek ‘n werklikheid was. Geskrifte is gememoriseer om dit so oor te dra. ‘n Lys van 77 name is onmoontlik om te onthou, maar bondeltjies van 7 name is nie so moeilik nie. Hierdie bondeltjies van sewe name het dikwels ook ‘n bekende naam aan

die begin, soos Dawid, Abraham en Henog.

Die belangrikste boodskap van Lukas se geslagsregister, is om te sê dat Jesus onlosmaaklik van die mensdom deur die eeue is. Hy het ‘n menslike geslagsregister. Terselfdertyd is Hy die Seun van God. Hy het dus ‘n ewe sterk verhouding met God sowel as die mens.

Die geslagsregister is in ‘n sekere sin die inleiding tot die volgende perikoop, want as Seun van God word Sy ware Seunskap nou getoets waar Hy te staan kom teen die duiwel. Lukas wil vir ons weergee wat dit waarlik beteken om die Seun van God te wees, en terselfdertyd die valsheid van die duiwel daaroor aan die kaak te stel. Hierdie dramatiese gebeure skilder vir ons hoedat Jesus se gehoorsaamheid aan God en Sy baie besonderse verhouding met die Vader in uiterste omstandighede getoets word. As Hy hierdie toets sou faal, dan was Sy hele opdrag gedoem!

Ons moet onthou dat Jesus so pas die

toerusting ontvang het om Hom te kon dra deur krisistye. Hy is bekragtig met die Heilige Gees by Sy doop. Dit beklee Hom met gesag, en dus is Hy ten volle gereed vir wat op Hom wag in die woestyn.

Dit is interessant dat ons dit dikwels lees dat profete ‘n tyd van afsondering in die woestyn deurgebring het as voorbereiding vir ‘n baie groot taak. Die jongste voorbeeld hiervan is Johannes die Doper. Nou word Jesus sélf ook deur die Heilige Gees gelei om 40 dae in die woestyn deur te bring en in daardie tyd te vas. Dit moes ‘n verskriklike toets gewees het! Hy was rasend van die honger toe die duiwel met sy eerste slinkse versoeking kom en Jesus se desperate situasie uitbuit!

Jesus se ervaring laat ons onwillekeurig terugdink aan die Israeliete wat deur die barre woestyn getrek het op pad na die beloofde land. Hulle het bitter swaar gekry, hoofsaaklik oor hulle eie hardkoppigheid, en uiteindelik het hulle terugverlang na die oorvloedige vleispotte van Egipte. Die feit dat

God vir hulle gesorg het met manna en kwartels, het hulle baie gou vergeet. Hulle wou vir hulleself sorg en sonder God se voorsiening klaarkom. Nou wil die duiwel dieselfde soort gesindheid by Jesus skep. Die duiwel het gemeen dat Jesus mos baie maklik vir Hom brood kon skep uit ‘n klip, hy was immers ten volle by magte om dit te doen en later sien ons ook dat Hy vir 5000 mense brood skep uit feitlik niks! Dit is soos om met ‘n motor langs ‘n uitgeputte maratonatleet te ry en dan vir hom aan te bied dat hy ‘n entjie kan saamry. Dit sou hom mos diskwalifiseer!

Jesus antwoord met ‘n aanhaling uit Deuteronomium 8:3, wat daarop neerkom dat die Here op Sy eie manier en met Sy eie besonderse gawes sal voorsien.

Dalk is jy ook vandag in die “woestyn”, en die duiwel wink vir jou met ‘n wonderlike uitkoms. Wéét vandag dat God op die regte tyd sal voorsien op Sy besonderse manier. Moenie toegee nie!

Gebed:

Dankie Here, dat ek vandag weet dat ek op U kan vertrou, en dat U sal voorsien op U tyd.

.

.

.

.

Vrydag 30 Julie

Versoekings

Lukas 4:5-13

VIDEO OUDIO

Ons is êrens in die bos - ek weet sélf nie eers presies waar nie. Dit is in die vroeë 70ger-jare, en ek is opgeroep deur die weermag vir ‘n 3-weke kamp. Die son bak

warm op die mobiele bevelspos waarin ek sit. Hierdie voertuig het geen vensters nie, slegs ‘n luik in die dak waar die offisier staan om vir die manne by die kanonne bevele te gee. Ek het ‘n swaar rubber kopstuk om my ore, en dag en nag moet ek wakker wees, want enige oomblik kan daar ‘n boodskap oor my radio kom wat ek aan die offisier moet oordra. Soms is daar ‘n halfdosyn manne van verskillende bevelsposte wat gelyk oor die radio praat, en dikwels is dit ‘n histeriese gebabbel waarvan jy moet sin uitmaak. My ore is bitter seer en die sweet tap my af. Ek is dors, maar ek durf nie opstaan om water te gaan soek nie - die kritieke boodskap kan dalk net in daardie minuut kom.

Om ‘n seiner te wees in die weermag, was een van die”sagter” werkies, dis die kanonniers oftewel “konondonkies” wat die harde klippe gekou het! Maar hoe lekker sou dit nie wees om ‘n offisier te wees wat heeldag daar buite in die vars lug sy eie ding kon doen nie! In my kop maal die aanbod van een van die hoë offisiere, dat ek dit moet

oorweeg om ‘n offisier te word - hulle het my nodig! Dit sou egter beteken dat ek baie langer in die weermag moes aanbly. Die blote gedagte van die heerlike lewe as offisier, en die mag wat ek sou hê, maak dat ek so byna-byna val daarvoor en my vryheid prysgee. Mag het ‘n baie hoë prys!

Toe die duiwel na Jesus gekom het om Hom te versoek, was dit in ‘n baie kritieke stadium in Sy lewe. Die uitmergelende woestynlewe, honger, dors, stof, versengende hitte - dit was beslis nie maklik of net ‘n lekker avontuur nie! Boonop moes Jesus sékerlik al geworstel het met die gedagtes aan die bitter stryd wat vir Hom voorgelê het. Hy het vir séker geweet dat sy eie dorpsgenote hom by ‘n krans sou wou afgooi en dat baie mense, Sy eie broers inkluis, Hom sou verwerp. Dan was daar die intieme groep van twaalf wat vir Hom gewag het, manne wat onder mekaar sou baklei oor Sy guns, maar Hom selfs in kritieke tye sou verloën. En een van hulle sou Hom verraai! Van die bespotting, vernedering, marteling wat op Hom gewag

het, het Hy reeds geweet. En veral daardie verskriklike dag van Sy teregstelling - daaraan wou Hy sékerllik nie eers dink nie!

Dan kom die slinkse duiwel met ‘n baie aantreklike voorstel wat sou maak dat al daardie onsmaaklikhede totaal oorbodig sou wees. Hy kon die mag kry oor die volkere van die wêreld, sonder dat Hy deur al daardie moeite hoef te gaan. Hy sou al die vernedering, teenstand en marteling gespaar word. Al wat Hy moes doen, was om die knie voor die duiwel te buig!

Die duiwel is steeds besig met presies dieselfde taktiek, en dikwels word ons verlei met ‘n maklike uitweg om al die probleme wat vir jou wag te omseil. Ek onthou as jong seun is daar gefluister dat as jy jou siel vir die duiwel gee, dan kan jy ongelooflike, bonatuurlike magte kry. Daardie tyd het die gedagte my nogal aangestaan, maar gelukkig was ek te vrek bang gepraat oor die duiwel! Vandag is Satanisme ‘n reuse trekpleister vir menige jongmens, en die

gruwels wat daar plaasvind, alles suiwer vir mag, is om van naar te word. Gewoonlik begin dit met “onskuldige” okkulte-speletjies soos fortuinvertellery, die outjo-bord en geeste oproep. En voor jy weet waar jy is, hoor jy die stem van die duiwel wat vir jou groot dinge op ‘n skinkbord aanbied. “Die Here jou God moet jy aanbid en Hom alleen dien,” haal Jesus vir die duiwel aan uit Deut. 6:14.

Die derde versoeking wat op Jesus se pad kom, is van ‘n ietwat ander aard. Hy word op ‘n baie hoë plek gebring, en as Hy afkyk kan Hy die mense daar ver onder sien rondloop op die tempelplein. “Spring af,” por die duiwel Hom aan, “U is mos die Seun van God?” Jesus het die ganse engeleskaar tot Sy beskikking gehad om Hom op die hande te dra. As Hy gedoen het wat die duiwel voorstel, sou dit ‘n skouspelagtige vertoning gewees het, en die skare daar onder sou Hom aanbid het as ‘n Goddelike wese. Dit sou egter om totaal die verkeerde rede wees, en dit was gladnie wat God beplan het nie.

Jesus moes kies tussen die aanskoulike en die wil van God, wat ‘n bitter moeilike pad sou behels. Die duiwel neem selfs ‘n aanhaling uit die Bybel aan om Jesus te oortuig.

Soos wat Jesus die keuse gemaak het om nie eise aan God te stel nie, so moet ons ook baie versigtig wees om nie te maak asof God slegs daar is om in ons (dikwels sefsugtige) behoeftes te voorsien nie. Selfsugtige gebed is ‘n ding wat in baie gelowiges se lewe ‘n daaglikse item is, en ek is dikwels sélf daaraan skuldig. Ons noem hulle geestelike “inkopielyste” of “wenslysies.” Berus by die wil van God en wend jou gebede aan tot eer van Hom en om in te tree vir ander mense.

Gebed:

Here, vergewe my asseblief waar ek so dikwels selfsugtig is - selfs in my gebedslewe. Leer my om volgens U wil te bid.

.

.

.

.

Maandag 2 Augustus

Verwerp in Nasaret

Lukas 4:14-30

VIDEO OUDIO

Dit is ‘n groot dag in die dorpie Nasaret. ‘n Seun van hulle eie gemeenskap, wat al baie roem verwerf het elders, kom die Sabbatsoggend preek in hulle eie sinagoge. Sedert die Babiloniese ballingskap het die Jode begin om in elke dorp sinagoges te bou waar hulle kon bymekaarkom om saam te bid, die Wet te lees en onderrig te word. Hierdie oggend is die sinagoge stampvol, want almal wil hoor waaroor die groot bohaai gaan. Dalk sal Hy hier ook van die wonderwerke doen waarvan hulle gehoor het! Daar heers al hoeka ‘n ontevredenheid

dat Hy hulle hier in Nasaret afskeep en elders Sy groot wonders verrig en preek.

Die sinagoge-amptenaar haal die groot boekrol van die rak af en rol dit oop by die profeet Jesaja. Die lywige manuskrip word vir Jesus aangegee en Hy begin lees. “Toevallig” is die gedeelte in Jesaja 61 waar die man vir Jesus oopgemaak het, een van die talle profesieë wat spesifiek op Jesus betrekking het. Nee, absoluut niks is toeval nie! God het dit so bewerk dat die man hier móés oopmaak want dit was waaroor Jesus se preek daardie oggend **MOES** gaan.

Nadat Hy die gedeelte aan die skare voorgelees het, maak Hy die swaar ou boekrol toe en gee dit terug vir die amptenaar. ‘n Doodse stilte heers in die vertrek, ‘n gees van groot afwagting om te hoor hoe hulle dorpsgenoot preek. Hulle hang aan Sy lippe as hy begin: “Vandag is hierdie Skrifwoord wat julle nou net gehoor het, vervul.” Sy woorde is soos heuning vir hulle. Wat ‘n mooi gedagte is dit nie wat Hy

uitspreek nie. Is Hy nie dalk ook ‘n profeet soos sy nefie Johannes nie? Almal maak hulleself reg vir ‘n heerlike soetsappige preek waar hulle net mooi dinge hoor van bevryding en herstel en alles wat mooi is. “En om te dink dat hierdie wonderlike prediker al die tyd reg in ons midde was!” fluister hulle vir mekaar.

Maar dan bars die bom: “Geen prediker word aanvaar in die plek waar hy grootgeword het nie,” sê Jesus vir hulle. Die klomp begin ongemaklik rondskuif. Hy moet darem nou nie kom staan en persoonlik raak nie. Jesus haal voorbeelde aan uit die geskiedenis van hoe die profete dikwels deur hulle eie mense geminag is, en weldra is daar ‘n gebrom van ontevredenheid. Dit is tóg snaaks, dat toe Johannes hulle sleg gesê het en al hulle sondes oopgekrap het, het hulle hulleself gewilliglik deur hom laat kasty. Maar toe Jesus dit maar ligtelik doen, raak hulle kwaad, want Hy is één van hulle en nie ‘n buitestaander nie. So woedend raak hulle, dat hulle Hom die dorp uitjaag, en toe drom

hulle saam en druk Hom teen ‘n afgrond vas. Vandag is die dag wat hulle hierdie jong kêrel wat dink dat Hy vir húlle kan preek, oor die krans gooi! Hulle het egter nie met God rekening gehou nie, en sonder dat hulle dit agterkom stap Jesus doodluiters tussen hulle deur en skud Hy die stof van Nasaret vir goed van Sy voete af.

Dalk gaan ek vanoggend ‘n ding of twee sê waar ek op tone gaan trap, en dit gaan seer maak: Die prediker in jou eie gemeente is vervelig! Hy herhaal te veel, preek te eentonig en hy preek gans te veel oor liefde! Of hy preek knaend oor sonde. Almal wil gaan luister as Oom Angus preek want daar is ‘n miljoen mense en dis opwindend! Baie gelowiges hardloop van gemeente na gemeente na gemeente omdat hulle nêrens tevrede is nie. Gewoonlik is hulle dan ook die ouens wat die lewe vir hulle mede-gemeentelede versuur in elke gemeente waar hulle kom! En hulle laat die arme prediker minderwaardig voel!

As jy dalk een van hulle is, hou op daarmee! Luister liewer vir ‘n slag wat die Heilige Gees deur daardie “vervelige” leraar vir jou persoonlik wil sê! Die groot probleem is dat ‘n mens dikwels net die dinge wil hoor wat vir jouself aanvaarbaar is. As dit daarvan afwyk, dan raak jy ongemaklik, en dikwels luister jy dan nie eers verder nie, en maak net ‘n moordkuil van jou hart oor hoe pateties die prediker is.

Dalk is jy vanoggend ‘n prediker wat al klaar met ‘n yslike knop op die krop van jou maag sit oor Sondag se preek, want jy wéét al by voorbaat van die kritiek wat gaan volg. Troos jou daaraan dat selfs die baie gewilde Oom Angus Buchan swaar deurloop onder kritiek. Jesus is so byna-byna by ‘n krans afgegooi oor ‘n preek. Jy is beslis nie alleen nie! Die groot geheim is dat jy jou laat lei deur die Heilige Gees met elke preek wat jy voorberei (eintlik is dit gladnie ‘n geheim nie!) Wanneer jy dus preek, is dit nie jy nie maar die Heilige Gees wat deur jou praat.

Dit bring my by ‘n ander baie belangrike punt, dat indien jy iemand is wat gedurigdeur kritiseer, dan is dit in der waarheid nie die prediker wat jy kritiseer nie, maar eintlik die Heilige Gees, want jy sê dat die Heilige Gees liewer iets anders vir jou moet sê wat jy eerder graag wil hoor. Dink maar daaroor!

Gebed:

Here, vergewe my asseblief vir al die kere wat ek U Heilige Gees gekritiseer het.

.

.

.

.

Dinsdag 3 Augustus

Welkom in Kapernaum!

Lukas 4:31-44

VIDEO OUDIO

Ons het nét gister gelees van hoe die inwoners van Nasaret vir Jesus die dorp uitgejaag het omdat hulle nie Sy aanspraak kon aanvaar dat Hy die Seun van God is nie. Nou sien ons presies die teenoorgestelde in Kapernaum, waar selfs die demone Jesus as die Seun van God herken en érken.

Maar nou loop ek die verhaal vooruit. Na Jesus se noue ontkoming in Nasaret, vertrek hy na ‘n dorp in Galilea met die naam Kapernaum, en soos Hy in Nasaret gedoen het, gaan hy ook hier op die Sabbatdag na die sinagoge en leer die mense. Die reaksie is uiters positief. Almal hang aan Sy lippe. En dan gebeur die riller. Skielik begin ‘n man iewers daar agter aan die skreeu gaan. Almal kyk vererg om, maar die kêrel steur hom nie aan hulle nie.

“Wat het ons met U te doen, Jesus van Nasaret?” bulder hy. Die man is duidelik onder die mag van demone en dit is ‘n demoon wat deur hom praat. “Ek weet wie U is.” Nou koggel hy vir Jesus en al die aandag

is op hom gevestig. “U is die Heilige van God!”

Dan neem Jesus beheer van hierdie onmoontlike situasie. Met ‘n enkele bevel dryf Hy die bose gees uit die man uit en bevry hom terwyl almal snak na hulle asems. Sowat het hulle nog nóóit beleef nie! Skielik klink die stil, stemmige sinagoge na ‘n byenes soos mense gons oor hierdie wonderwerk en die gesag waarmee Jesus met hierdie demoon gewerk het. “Watter soort van mens het dan gesag oor die Bose?” Soos ‘n veldbrand versprei die nuus regdeur die omgewing. Was daar destyds ‘n koerant, dan was hierdie beslis voorbladnuus!

Ek het jare gelede die onbenydenswaardige voorreg gehad om saam met ‘n sendeling ‘n Hindoefees by te woon op Tongaat. Terwyl ons tussen die hordes deurloop, ril ek as ek sien hoe hierdie mense die allerverskriklikste dinge met hulle liggame aanvang, duidelik onder die mag van die bose. Ons gaan staan

stil by een jong kêrel wat besig was met ‘n ritueel. Hy kry koud - ‘n sagte misreëntjie het uitgesak, en waar hy met sy kaal bolyf staan, bewe hy van die koue. Dan steek hy sy olie lampie aan en begin prewel. Voor ons verbaasde oë ondergaan hy ‘n totale verandering. Hy voel nie meer die koue nie en sy twee oë word dié van ‘n wilde dier wat vuur spoeg! Iemand kom haak groot vishoeke deur sy rugvel. Hy knip nie ‘n oog nie! Hulle steek dik breinaalde deur sy wange en tong en lippe. Hy voel niks! Nie ‘n druppel bloed nie.

Koue rillings trek deur my ruggraat en ek bid baie hard: “Here, bewaar my asseblief!”

Hulle haak ‘n swaargelaaide waentjie, versier met afgode aan die man se vishoeke, en dan loop hy met sy grusame vrag teen die bult uit op die maat van opruiende Oosterse musiek.

Ek het naar gevoel, ek kon dit net nie meer vat nie! Ons is huistoe terwyl ek bitterlik jammer gevoel het vir hierdie arme mense

wat so mislei was deur die duiwel!

Skielik word Kapernaum die episenter van Jesus se wonderwerke. Petrus se skoonma het in die bed gelê met ‘n hewige koors. ‘n Enkele woord van Jesus het haar oombliklik genees, en toe staan sy op, en die eerste ding wat sy doen is om die mense met ‘n ete te bedien. Vir my en jou is dit ‘n vingerwysing van hoe jy God se genade behoort te ervaar. Jy dank Hom daarvoor deur dinge vir ander mense te doen.

En skielik is die sluise oop en van heinde en verre kom al wat leef en beef met hulle siekes en besetenes, sodat Jesus tot laatnag toe moes werk om almal te genees. Keer op keer erken die demone in vrees en bewing dat Jesus die Seun van God is. Baie vrae is al gevra oor waarom Jesus hulle stilgemaak het as hulle Hom as Seun van God aanspreek. Eerstens wou Hy hê dat die erkenning van Sy volgelinge kom eerder as wat dit van die duiwel se trawante kom. Maar tweedens het Sy tyd van verheerliking nog

nie aangebreek nie.

Na al hierdie dinge sien ons vir Jesus vlug vir ‘n bietjie stilte en eensaamheid. Dit is egter kortstondig, want baie gou spoor die skare Hom maar weer op. Die tyd het aangebreek dat Hy moet aanskuif na ander dorpe en stede sodat die Evangelie van die Koninkryk van God oor die hele wêreld kon weerklink.

Wat behels hierdie Evangelie? Dat God die ware Heerser is oor alles en almal! Jesus het so pas bewys dat Hy selfs volle mag het oor die Bose, en dat die gevreesde, magtige demone nie alleen in vrees en bewing voor Hom wegvlug nie, maar dat hulle Hom selfs volle erkenning gee vir wie Hy werklik is!

Wat sê hierdie verhaal vir ons vandag? Tydens Jesus se tyd as Mens het Hy doelbewus Sy mag beperk. Na Sy hemelvaart openbaar Hy egter Sy volle almag, en dáárop kan ons vandag steun. Hy het die Bose finaal oorwin, sodat die duiwel slegs beperkte mag het. Hy kan gelowiges nie beroof van hulle saligheid nie! Maar meer

nog, Jesus het ook aan ons van daardie mag gegee. As ons toelaat dat die Heilige Gees deur ons werk, dan gee Hy ons onmeetbare krag. Angus Buchan het dit bewys deur ‘n saamtrek te reël vir ‘n miljoen mense - ‘n logistieke nagmerrie! Maar vir iemand wat die Heilige Gees as Vennoot het, is dit ‘n “kleinigheid”. Dit is egter nie alleen die “groot” manne wat die wonderbare krag van die Heilige Gees ondervind nie. Doodgewone mense ondervind dit elke dag en daarvan kan ek persoonlik getuig!

Gebed:

Here, dankie vir die wonderbare Krag wat U vir ons gegee het. Leer ons om dit reg te gebruik.

.

.

.

.

Woensdag 4 Augustus

Vissers van Mense

Lukas 5:1-11

VIDEO OUDIO

Die spanning bereik breekpunt in Rome. Die wrede Keiser Nero was op die troon en hy het talle Christene laat doodmaak op die mees grusame wyse. Sommiges word leeukos, ander oefensakke vir die Gladiators. In die strate hang die walglike reuk van verbrande mensvleis en verkoolde lyke hang oral aan pale waar hulle die vorige nag as lewende straatligte gebrand het - besmeer met teer. ‘n Vreemdeling kom vra padaanwysings van ‘n klein groepie mense wat saggies staan en gesels. Terwyl hulle praat, teken hy ongemerk met sy kierie in die stof, die buitelyne van ‘n vissie. Skielik gryp een van die groepie hom en omhels hom: “Jy is ook een van ons! Jy is ‘n man van die Weg! Welkom!”

Jy het nie geweet wie om te vertrou nie, want as die verkeerde persoon uitvind dat jy ‘n Christengelowige is, word jy verkla. Dis so goed as jou doodsertifikaat! Christene het mekaar herken deur die teken van die vissie te maak. Maar waar kom dit vandaan?

Wel, dit het eintlik ‘n dubbele betekenis. Die Griekse woord vir “Vis” is “Ixthus”. Die Christene het die woord gebruik as ‘n akroniem, waar die letters uitspel: Iesous Xristos Theou Uiou Soter - Jesus Christus God se Seun, Verlosser. Maar daar is meer! Dit het sy oorsprong een mooi dag gehad, toe Jesus langs die See van Galilea vir ‘n klomp mense gepreek het. Die woord het soos ‘n veldbrand versprei dat Hy daar was, en weldra was daar ‘n reuse skare wat mekaar letterlik vertrap het om hierdie Jesus te kon hoor preek. Hulle druk en stoot en stamp, en die arme Prediker word tot aan die waterkant gedruk, want elkeen wil naby wees.

En toe kom daar ‘n oplossing vir die

probleem uit ‘n onverwagse oord: Twee visserskuite met moedelose vissermanne kom aan land. Daar is nie ‘n enkele vissie van ‘n dagoud in die skuite nie, en die arme ou Petrus se gesig hang. Vir Jesus is hierdie skuite die oplossing, en hy oorreed vir Petrus om Hom op te laai sodat Hy vanuit die skuit met die mense kon praat.

Nadat Hy “Amen” gesê het, sê Jesus vir Petrus en sy maats, Jakobus en Johannes - Sebedeus se twee seuns: “Kom ons gaan vang vis!” Petrus kyk hierdie Prediker half skepties aan. Weet Hy dan absoluut niks van visvang af nie? Hulle is al donkeroggend uit op die skuite, en daar was nie ‘n stinkende sardientjie in die ganse see om te vang nie! Waar gaan hulle nou skielik vandaan kom? Baie teensinnig stem hy uiteindelik in, en net om vir hierdie onkundige Man te wys dat daar nou rêrag nie visse in die see is nie, gooi hy sy net uit. Maar dan rek Petrus se oë baie groot wanneer hy baie skepties die net intrek, maar hy amper nie die net kan beweeg nie, so swaar is dit van visse. Toe hy

en sy maters uiteindelik die nette in die twee skuite leeg gemaak het, was hulle bang dat die bote dalk sal sink met die swaar vrag.

Daardie dag was ‘n baie groot keerpunt in Petrus se lewe. Skielik het hy besef dat hierdie “Profeetjie” nie maar ‘n gewone mens is nie, en hy het op sy knieë voor Jesus neergeval en om verskoning gevra dat hy so ongelowig was.

Jesus glimlag vir hom: “Moenie bang wees nie! Jy gaan van nou af ‘n visser van mense word.”

Petrus het vir séker nie geweet wat Jesus bedoel het nie. Dit sou nog drie jaar neem, drie baie moeilike, maar opwindende jare, voordat hy die ware betekenis van Jesus se woorde sou verstaan. Ek dink dat Petrus sékerlik op daardie pinksterdag toe daar drieduisend mense tot bekering gekom het, oor Jesus se woorde gedink het. Hy, Petrus, die eenvoudige, hardkoppige, ongelowige visserman het met die skare gepraat. O, hoe het die “visse” nie daardie dag ingestroom

nie! ‘n Visser van mense! Jesus het mos vir hom gesê dat hy een sou wees! Maar uit sy eie krag sou hy dit nooit, óóit kon regkry nie! Petrus was maar net die spreekbuis van die Heilige Gees wat die wonder op pinksterdag laat gebeur het.

Die wonder van die vissie het nooit opgehou nie. Ten spyte van al die vervolging wat Petrus beleef het, en al die wrede vervolging wat die Christene onder Nero moes deurmaak, was daar steeds mense wat bereid was om die nette uit te gooi as vissers in diens van Jesus. Dieselfde asemrowende krag van die Heilige Gees wat Petrus op pinksterdag beleef het, is steeds vandag beskikbaar vir elkeen wat bereid is om die net op te neem. En dieselfde Ixthus simbool wat die vervolgde Christene in Nero se tyd moed gegee het, sê steeds vir ons dat Jesus Christus, die Seun van God vandag nog al die tyd ons Verlosser is soos wat Hy eeue gelede was en vir altyd sal bly.

Dalk is jy ook vandag, nes ou Petrus,

skepties om die net op te neem. Dalk is jy bang dat jy nie die mas gaan opkom nie. Wees verseker dat Jesus steeds daar is langs jou sy soos Hy belowe het. En wees verseker dat die Heilige Gees steeds daar is, nes met Petrus, om jou die waagmoed, krag en wysheid te gee. Hy vra net jou gewilligheid.

Gebed:

Here, nes Petrus is ek ook dikwels bang om ‘n visser van mense te wees. Gee my asseblief die moed om U op u Woord te neem en die net uit te gooi.

.

.

.

.

Donderdag 5 Augustus

Die Melaatse

Lukas 5:12-16

VIDEO OUDIO

Petrus en die twee seuns van Sebedeus, Jakobus en Johannes het alles nét so gelos na die groot visvangepisode en Jesus se volgelinge geword. Vir die volgende drie jaar sou Jesus dag-vir-dag ‘n klompie leerlinge hê wat oral saam met Hom gegaan het. Hulle groepie sou gedurig omring wees met skares van duisende mense wat Hom as “publieke eiendom” beskou het omdat Hy so mooi kon preek en boonop siekes gesond kon maak. Ek sou gek word as mense my so sou verdring! Die filmsterre voel nogal so ‘n ietsie van wat Hy moes deurmaak, met elke Jan Rap en sy maat wat hulle private lewe verdring, en die talle joernaliste en fotograwe wat elke oomblik probeer om ‘n steelfoto te kry. G’n wonder dat hierdie mense soms uithaak en die fotograwe aanrand nie!

Lukas vertel die verhaal van ‘n melaatse man wat Jesus teëgekom het. Die melaatsheid

waarvan hier gepraat word is nie noodwendig melaatsheid of Hansen se siekte soos ons dit vandag ken nie, maar enige erge velkwaal is melaatsheid genoem. Vir enige Jood was hierdie ‘n verskriklike ding want dit maak jou “onrein!” Jy word ten alle koste vermy! Melaatses moes in ‘n kolonie buite die stad bly en mag nie eers kontak gehad het met hulle families nie. Dit het beteken dat hulle nie meer kon werk of vir hulle gesinne kon sorg nie. ‘n Melaatse is soos die pes vermy. As dit sou gebeur dat hy in ‘n publieke plek moes kom, moes jy die hele tyd skree: “Melaats, melaats!” om die ander mense te waarsku om uit sy pad te bly.

Ek kan my die prentjie voorstel van hierdie arme, desperate man wat sy lewe gewaag het tussen die skare deur wat om Jesus saamgekoek het. Hy het alle sosiale reëls verbreek om daar te wees. Dit kon selfs beteken dat ‘n spul opgewerkte Jode hom kon stenig! Nogtans het hy alles gewaag en op sy knieë voor Jesus neergeval en gesmeek vir genesing.

Jesus verbreek terselfdertyd ook die sosiale reël deur nie ‘n paar treë terug te staan soos die skare rondom Hom waarskynlik skielik gedoen het toe hulle die melaatse tussen hulle sien nie. Inteendeel, Jesus vat selfs aan die man! Hy het neergedaal tot daardie verstoteling se misrabele sosiale vlak.

Jy kon duidelik hoor hoe almal hulle asems ingetrek het: “Wat dóén Hy? Jy raak mos nie aan ‘n melaatse nie!” Dan snak die mense na hulle asems want eensklaps, voor hulle verbaasde oë, is die sere wat die man se liggaam oortrek het, weg! Spoorloos!

Jesus het die man opdrag gegee om vir niemand te vertel van wat gebeur het nie. Dit het nie veel gehelp nie, want hoe anders kon hy as om dit aan die wêreld uit te blaker!

Jesus het die man verder opdrag gegee om die Mosaïese voorskrifte vir reiniging te ondergaan sodat hy weer in die gemeenskap opgeneem kon word. Dit sou beteken dat hy weer kon werk, sy familie sien, sy eer herstel, sy Godsdiens vryelik beoefen en sy respek in

die samelewing herwin. Kan jy jou indink hoe dit moes wees om totaal afgesny te wees van alles wat vir jou belangrik en dierbaar is? En dan skielik, wanneer alles totaal verlore lyk, dan kom hierdie wonderwerk wat alles oombliklik totaal herstel!

Die nuus van hierdie wonderwerk het soos ‘n veldbrand versprei, en die skares het al groter en groter geword. In menslike standaarde gemeet, het dit uitstekend gegaan met Jesus se bediening. Maar dit was ‘n uitmergelende werk om dag-vir-dag van vroegoggend tot laat saans die toue en toue siekes te moes sien. Eindelose toue mense met hartverskeurende siektes en kwale en gebreke en selfs duiwelbesetenheid het ál Jesus se kosbare tyd opgeneem. Hy het gesmag na daardie luukse van net ‘n klein bietjie alleenwees. Lukas vertel dan ook dat Jesus tyd gemaak het deur Sy besige skedule om Hom af te sonder sodat Hy kon bid.

As dit vir die Seun van God - Sélf God -

nodig was om alleen te bid - hoeveel te meer is dit dan nie vir my en jou wat so geweldig afhanklik is van Hom, nodig om dit te doen nie. ‘n Mens moet jouself dissiplineer om juis wanneer dit goed gaan, of as die werk swaar druk, ‘n tydjie af te knyp om iewers alleen met God te gaan gesels en verkeer. Ek het eenmaal iemand hoor sê: “Ek is te besig om NIE te bid nie!” Dit is juis wanneer die druk op sy ergste is, dat ons die verfrissende krag van God nodig het om weer aan te gaan. Maar dan is dit nie net ‘n vinnige noodroep om te vra: “Here, help asseblief!” nie, maar maak jou hart oop teenoor die Heilige Gees en laat Sy wonderbare krag oor jou gemoed spoel. Sing in jou hart ‘n loflied vir Hom, die Heerser van alle heersers. Raak rustig en gee jou oor aan God. Slegs ‘n paar minute is nodig om jou gemoed te lig en jou op God te laat fokus. Die wonder hiervan is nie alleen dat dit jou gedurig herinner aan jou afhanklikheid van God nie, maar ook dat jy totaal verfris weer jou werk kan aanpak met nuwe ywer terwyl jy ‘n jubellied in jou hart sing. En almal wat jou sien sal wonder wat

met jou gebeur het!

Gebed:

Heilige Gees, leer my asseblief om gereeld tydjies met U deur te bring, selfs wanneer dit besig is.

.

.

.

.

Vrydag 6 Augustus

Man deur die Dak!

Lukas 5:17-26

VIDEO OUDIO

Die nuus van die sukses van Jesus se bediening, Sy genesings, Sy besielende preke het soos ‘n veldbrand versprei. Dit was

onvermydelik dat hierdie nuus ook die kerkleiers se ore sou bereik, en hulle was jaloers oor hierdie onbekende Leermeester. Vir baie jare moes hulle studeer, die wette oor en oor hoor van hulle leermeesters. Hulle moes die Skrifte bestudeer tot in die fynste detail, en dan na jare se harde werk kon hulle eers deel word van die elite Fariseërs. Die naam Fariseër beteken “Afgesonderde.” Die beweging het sy ontstaan gehad tydens die ballingskap. Dit was ‘n natuurlike stap dat hierdie geleerde manne juis hulleself kon opwerk om die kerkleiers te word.

Die klomp geleerdes moes sékerlik onder mekaar gesels het oor hierdie nuwe onbekende “Profeet” wat skielik soveel opslae gemaak het. Hy was op g’n Bybelskool nie! Waar sou Hy skielik sy kennis vandaan kry? Deur die wandelgange van die tempel het daar sékerlik ‘n murmurering opgegaan: “Hierdie Man kan vir ons edele beweging ‘n baie groot bedreiging word as Hy nie gou gestop word nie! Ons sal onsself móét gaan vergewis van wat Hy alles

kwytraak, voordat Hy dalk die volk op ‘n groot dwaalspoor lei.”

En so gebeur dit dan een mooi dag terwyl die skares rondom Jesus begin saamdrom waar Hy besig was in ‘n huis. Van oral oor het die Fariseërs en leermeesters gekom en die voorste gestoeltes ingeneem om mooi te kan sien wat hier gebeur. Die mense verdruk mekaar om tog net naby hierdie wonderlike Prediker te kan kom.

Intussen is daar iewers in Kapernaum ‘n totaal ander drama besig om hom af te speel. “Daardie Jesus is in die dorp”, vertel ‘n man vir sy vriende, “en julle moet my asseblief help om vandag by Hom uit te kom. Dis my enigste kans!” Hy is verlam, en die lewe het vir hom ondraaglik geword. Die arme man is totaal afhanklik van ander se gunste.

“Toemaar, ons sal sorg dat jy daar kom.” Sy vriende is besorg oor hom. Op ‘n draagbaar dra hulle hom in die stofstrate af in die rigting waarheen hulle die skares mense sien stroom. Hulle is nog ver van die huis af, dan

sien hulle al dat dit ‘n hopelose situasie sal wees, want die mense is rondom die huis gekoek soos ‘n swerm bye. “Moenie wôrrie nie,” troos hulle hom as hy in trane wil uitbars oor die onmoontlike situasie, “Ons sal ‘n plan maak!”

Hulle sit hom neer en hulle koukus: “Kyk, as ons hom net op die dak kan kry, dan kry ons hom van bo af in.”

Almal stem saam dat dit ‘n briljante voorstel is. “Ek gaan kry gou toue, en dan laat sak ons sy draagbaar deur die dak!”

Jesus word wreed onderbreek in die middel van Sy preek, deur ‘n rumoer op die dak. Almal kyk gesteurd op as iemand die dakteëls begin oopbreek. “Wat gaan aan daarbo?”, wil een ou nors Fariseër vererg weet. En dan hou almal asem op as hulle toekyk hoedat iemand wankelrig op ‘n draagbaar aan vier toue deur die opening afsak. Mense rek verbaas hulle nekke om te sien. Dan herken hulle die man op die draagbaar as die arme verlamde van die

onderdorp.

Wanneer Jesus opkyk, sien hy vier beangste gesigte deur die gat loer, en Hy bewonder hulle geloof en vindingrykheid. Hy kyk vol deernis na die man op die draagbaar. “Mens, jou sondes is jou vergewe.”

Die arme Fariseërs val byna van hulle stoele af oor hierdie “Godslasterlike” uitspraak. Hulle het geweet dat daar iewers ‘n swak plek in sy mondering moet wees. “G’n mens durf homself die reg tot sondevergifnis toeëien nie! Alleen God kan mos sondes vergewe!” redeneer hulle onder mekaar.

Maar Jesus het van die begin af regdeur hierdie skynheilige klomp gesien. Natuurlik het Hy geweet dat hulle Hom as ‘n bedreiging vir hulle eie reputasie beskou. Hy het ook geweet dat hierdie maar net die eerste van baie konfrontasies met hulle sou wees, en dat dit uiteindelik sou lei tot Sy teregstelling!

Slegs ‘n paar woorde van Jesus genees die

man voor almal se oë, en hy staan op asof hy sy lewe lank nooit iets makeer het nie. Al singende en jubelende dans hy daar uit, draagbaar in die hand terwyl die skares hulle koppe skud in ongeloof. Maar nie almal is beïndruk nie. Die Fariseërs het die eerste rondte slég tweede gekom.....

Die genesing van die verlamde is ‘n wonderlike verhaal waar ons nie alleen die geloof en begeerte van die man sien om by Jesus uit te kom nie, maar ook sy vriende se geloof. Hulle het dit nie maar net by geloof gelos nie, maar dit omskep in aksie deur uit hulle pad te gaan om hom by Jesus te kry. Dit is ‘n verhaal van naasteliefde sonder grense. Dit is ‘n voorbeeld vir elkeen van ons! Die verlamde man is beloon met iets baie groter as waarvoor hy gevra het! Nie alleen het hy genesing gekry nie, maar vergifnis. Jesus herstel die totale mens en bring hom so in harmonie met God. Het jy al God se vergifnis ontvang?

Gebed:

Here, ek loof en prys U wonderlike Naam, want U is groot en goed en almagtig. Dankie dat U my ook vergifnis geskenk het sonder dat ek dit enigsins verdien het.

.

.

.

.

Dinsdag 10 Augustus

Levi

Lukas 5:27-39

VIDEO **OUDIO**

Toe die Romeinse regering die pos adverteer van belasting gaarder, het Levi die gaping gesien en dadelik sy tender ingesit. Hierdie kon ‘n betalende besigheid wees! Dit sou behels dat hy belastings moes invorder van die Jode, en dan ‘n sekere persentasie

daarvan hou vir homself. Meeste Jode het nie rêrag geweet wat presies die belasting moes behels nie. Levi het gehoor dat die ander tollenaars goed geld gemaak het. Hulle het hier en daar iemand verkul en ‘n bietjie meer ingevorder as wat hulle moes, en dan die res in hulle sakke gedruk. Baie gou het Levi geleer hoe om mense af te pers en te verneuk om elke hoek en draai.

Wat Levi egter nie mee rekening gehou het nie, was dat almal hom skielik begin vermy het. Daardie stigma van Tollenaar-verneuker het aan hom begin kleef, en weldra het al sy vriende opgedroog. Daar was maar een genade oor: hy moes hom maar by die res van die tollenaars skaar. Hy was met ope arms ontvang! Die ongeluk was egter dat hierdie spul nou rêrag die skuim van die samelewing was. Hulle het gesuip en partytjie gehou - nie mense met wie énige goeie Jood hom sou meng nie.

Dit was dus ‘n baie groot skok vir Jesus se volgelinge toe hulle een mooi dag by Levi se

tolkantoortjie verby stap, en Jesus vir daardie gehate tollenaar aansê om Hom te volg!

Ek kan my die prentjie indink: Petrus is sommer dadelik vererg: “Meester, hoe durf U! Sy reputasie stink!” Jesus glimlag…..

Levi kan nie sy ore glo nie - niemand buite sy misrabele spul maats wil hom as vriend hê nie, en hier kom hierdie heilige Profeet en Hy roep hom, armsalige Levi! Net daar besluit hy dat dit die ideale geleentheid sou wees om vir Jesus aan sy vriende voor te stel. As Hy bereid is om vir Levi te aanvaar, dan sal sy spul vrot pêlle ook mos vir Jesus aanvaarbaar wees. Hy versprei vinnig die woord, en daardie aand nog hou hulle gróót makitie met ál die fluitjies en klokkies.

Petrus-hulle is maar bitter ongemaklik saam met hierdie spul, maar hulle móét erken dat dit nogal baie jolig gaan - ámper lekker! Hulle kan egter nie verstaan hoe Jesus so gemaklik tussen die spul sondaars inpas nie. Hulle Meester is beslis anders!

Die volgende dag was die duiwel behóórlik los: ‘n Afvaardiging Fariseërs het vir Petrus-hulle voorgekeer en sommer lélik uitgetrap oor daardie berugte partytjie van die vorige aand. “Hoe kón julle! Wat het julle besiel om te meng met daardie skuim? Julle het sowaar saam met sondaars en tollenaars gaan staan en eet en drink!” Jesus het gehoor wat aangaan, en toe kom red Hy die situasie: “Dit is siek mense wat die dokter nodig het, nie gesondes nie!” verduidelik Hy vir hulle.

En Levi? Hy was bereid om alles nét so te los om vir Jesus te volg. En ek is oortuig daarvan dat nie alleen Levi tot bekering gekom het nie, maar sékerlik ook baie van sy berugte vriende!

In hierdie verhaal sien ons dat dit nie noodwendig die mense is wat hulle hele lewe lank ‘n voorbeeldige lewe gelei het wat dissipels van Jesus word nie, maar ook die ouens wat ‘n baie vrot verlede het. By ‘n gebedsgeleentheid was een van die sprekers ‘n tyd gelede ‘n ou tronkvoël. Die ou kon nie

eers behoorlik praat nie, maar die boodskap wat hy gebring het was dat die Here hom gered het, en dat hy begin werk het onder gevangenes. Ek het half ongemaklik gevoel, maar ek het net weereens besef dat Jesus nie na die persoon kyk nie.

Hierdie ongemaklike situasie wat Levi geskep het, het gelei tot ‘n onvermydelike konfrontasie. Jesus het egter juis die situasie gebruik om te toon dat Hy bereid is om enigeen te vergewe. As dit selfs moontlik is vir tollenaars en sondaars om hulle verhouding met God te herstel, dan is dit moontlik vir enige soort mens. Wat meer is, menslike taboes word onbelangrik! Ons moet leer om verby ons tradisies te kan kyk, en ander te aanvaar vir wat hulle is - skepsels van God net soos ek en jy!

Terwyl hulle besig was om oor tradisies te praat, trap die Fariseërs sommer ook vir Jesus uit omdat Hy nie soos Johannes die Doper, sy dissipels geleer het om te vas en al die ander Joodse tradisies na te kom nie.

Met Jesus se antwoord gee hy ‘n nuwe perspektief op die ou Joodse gebruike. Hy verwerp nie die tradisies nie, maar Hy sê dat daar ‘n tyd en ‘n plek is vir alles. Om dus bloot ‘n tradisie na te volg omdat dit tradisie is, het absoluut géén waarde nie. Maar op sy regte tyd en plek en met die regte doel voor oë is dit nuttig.

Dalk staan jy vanoggend met ‘n dilemma omdat jy nie weet of jy ooit goed genoeg is om vir die Here van enige nut te wees nie. Sal die Here jou ooit kan gebruik? Dalk is jou sonde te groot of jou verlede te duister. Uit hierdie verhaal gee die Here vanoggend vir jou die versekering dat Hy verby al hierdie dinge kyk en iemand sien wat na Sy beeld geskep is. Hy wil jou beslis gebruik! Al wat Hy vra is jou bereidwilligheid.

Of dalk is jou dilemma vanoggend dat jy sukkel om ‘n sekere persoon te aanvaar, moontlik oor sy duistere verlede of sy kultuur. Jesus vra van jou as gelowige om daardie persoon te aanvaar nes hy is, en om hom ‘n

kans te gee in die lewe, soos wat Hy bereid was om selfs vir Levi ‘n kans te gee.

Gebed:

Here, leer my asseblief om mense te aanvaar soos hulle is.

.

.

.

.

Woensdag 11 Augustus

Uitgevang op die Sabbat

Lukas 6:1-11

VIDEO OUDIO

Dit was ‘n rustige Sabbatsoggend: Terwyl Jesus met sy dissipels deur die veld stap, kom hulle op ‘n wuiwende groen koringland

af. Die manne kwyl, want dis harde werk om saam met Jesus te wees, en die werk betaal maar ‘n hongerloon! Boonop gee die skares wat so om hulle saamdrom hulle nie juis tyd om aan kos te dink nie. Nou lyk die vet koringare darem al te aanloklik. “Mag ons maar?” vra een vir Jesus, en Hy knik instemmend. Deut 23:25 is baie duidelik hieroor, dat as jy deur iemand se koringland stap, dan mag jy maar ‘n paar are pluk, dis nie diefstal nie.

Maar hulle word fyn dopgehou deur iemand wat net gesoek het vir ‘n enkele misstap: “Ha! Het julle!” ‘n Groepie Fariseërs storm op Jesus en sy manne af. Onmiddellik word die arme verbouereerde manne gekonfronteer met die feit dat hulle gewerk het op die Sabbat!

“Watse werk?” Hulle trek die skouers op.

“Julle het ge-oes! En dit op die Sabbat!”

Fariseërs het ‘n baie diep studie van die Skrif gedoen. Ongelukkig het hulle so hard

gekonsentreer op kennis van die wet dat hulle nooit die ware gees van die Skrif gesnap het nie. Dit het vir hulle gegaan om die wet tot in sy fynste besonderhede te onderhou, en dat absoluut niks hulle een enkele stukkie van die wet sou laat oortree nie. Hierdie filosofie het hulle op die samelewing probeer afdwing. Alles klink baie edel! Oor die jare het die Fariseërs egter begin besef dat dit nie so maklik is om wette te onderhou nie. Een rede is dat daar soveel skuiwergate is. As die wet byvoorbeeld sê dat jy nie mag doodslaan nie, sou dit dan teen die wet wees as jy iemand doodwurg? En so het hulle begin om wette rondom die wette te formuleer sodat iemand nie dalk per ongeluk ‘n wet sou oortree nie! Seker die moeilikste wet was die een oor die Sabbat, want daar is soveel skuiwergate. Wanneer is werk dan nou eintlik werk? Almal het geweet dat om te oes, werk is, en totaal taboe is. Maklik! Een ou Fariseër het waarskynlik een dag vir sy kollegas gesê: “Gisteroggend sien ek my ou vrou op die Sabbat haar ooghare staan en pluk voor die spieël, en toe dink ek

mos by myself: maar dis mos dieselfde as om te oes! Nou vra ek julle, moet ons nie ‘n wet maak dat vrouens nie hulle ooghare op die Sabbat mag uitpluk nie?”

“Kyk”, sê een van die ander ringkoppe, “As sy in die eerste plek nie in die spieel gekyk het nie, sou sy nie haar ooghare eers raakgesien het nie!” Een van die Fariseërs se wette lees dus dat ‘n vrou nie op die Sabbat in ‘n spieël mag kyk nie, want dit kan lei tot werk. ‘n Ander wet lui dat jy nie ‘n stoel onder ‘n tafel mag uittrek nie, want dit maak voortjies in die stof, wat presies dieselfde is as om te ploeg en wat natuurlik werk is. En so kan ons aangaan. Daar was uiteindelik 39 wette rondom die Sabbatswet alleen geweef. En die Fariseërs het hulleself gesien as die bewakers van die Wet.

Toe die dissipels dus uitgevang word dat hulle op ‘n Sabbat “werk”, was daar groot moeilikheid! Jesus probeer vir hulle verduidelik dat ‘n mens nie so onwrikbaar moet wees nie, en dat selfs Dawid die wet

“oortree” het toe daar nood was. Daar moet ‘n balans wees in jou lewe, en boonop het hulle eintlik hier te doen met die Skepper van die Sabbat. Maar dit sou hulle gladnie verstaan nie, want hulle het net een ding op die brein gehad!

Nie lank na hierdie insident nie, sit Jesus een Sabbat in die sinagoge, besig om te preek. Natuurlik was daar weer ‘n paar Fariseërs wat nie noodwendig na Jesus se preek kom luister het nie, maar slegs daarop uit was om Hom uit te vang. En toe gebeur dit ook! ‘n Man met ‘n gebreklike regterhand sit tussen die mense, en die Fariseërs sê vir mekaar: “Ha! Hier kom ‘n ding!” Jesus het egter hulle gedagtes gelees, en die man nader geroep. “Mag ‘n mens goed doen op ‘n Sabbat?” Hy kyk die Fariseërs in die oë. En toe maak hy die man gesond, en gee hom só ‘n nuwe kans in die lewe om te kan werk en sy gesin te onderhou. Ons lees dat die spul wetsmanne woedend was omdat hulle uitoorlê is!

Het Jesus die Wet as onbelangrik beskou en die Sabbat summier verwerp? Nee, dit is beslis nie die geval nie! Jesus wil egter vir die Fariseërs wys waaroor die wet werklik gaan. Later het Hy dit pragtig opgesom as liefde vir God en liefde vir jou medemens. Na Jesus se soenverdienste aan die kruis, het daar nog ‘n dimensie bygekom: dankbaarheid. Omdat Jesus ons skuld betaal het en ons verlossing gegee het, is ons dankbaar en daarom leef ons hierdie liefde waarvan Jesus gepraat het uit. Dit gaan nou nie meer vir ons soos die Fariseërs om die wet te onderhou ter wille van die wet nie, of om ons saligheid te verdien nie, maar bloot omdat ons God liefhet, en daarom Sy wil probeer doen.

Gebed:

Here, gee asseblief vir my ‘n ware liefde in my hart - liefde gebore uit dankbaarheid vir U groot verlossingsdaad!

.

.

.

.

Donderdag 12 Augustus

Twaalf Apostels

Lukas 6:12-19

VIDEO OUDIO

Gebed is ‘n baie belangrike deel van enige gelowige se lewe, veral as hy ernstig is oor sy geloof. Prakties sien ons in Jesus se lewe op aarde hoedat Hy ook hierdie stelling uitgeleef het. As dit vir Hom belangrik was, hoeveel te meer nie vir jou en my nie! Telkemale sien ons dat Jesus lang tye in gebed deurgebring het, veral voor groot gebeurtenisse. Ons is so geneig om groot besluite vooraf te gaan met ‘n ou skietgebedjie. Kom ons kyk ‘n bietjie wat Jesus gedoen het.

Jesus se volgelinge het groot aangegroei en reuse skares het Hom elke dag gevolg. Alles het begin toe Jesus daardie drie vissermanne by hulle skuite gekry het, en hulle gevra het om saam te kom met die belofte dat hulle vissers van mense sou word. Van daardie dag af het die gevolg net al groter geword.

Nou het die tyd aangebreek dat daar ‘n paar spesiale manne aangewys moes word om intensiewe opleiding te kry. Hulle moes leiding neem, veral nadat Jesus se taak afgehandel was. Daar sou dus later ‘n reuse taak op hulle skouers lê. Vir Jesus was dit tweede natuur om eers te gaan bid oor die groot besluit van die regte keuse van manne. Lukas vertel dat Hy die hele nag in gebed deurgebring het. Hy het die eensaamheid van ‘n berg uitgesoek en met God geworstel oor daardie belangrike besluit.

Deurnag gebedsgeleenthede is dikwels heilige oomblikke, en elkeen wat al aan so ‘n geleentheid deelgeneem het, kan alleen

getuig van die heerlike geestelike verkwikking wat dit bring. Om op so ‘n ernstige wyse te bid, verheerlik jy nie alleen die Here nie, maar jy word gevoed met geestelike krag waaraan daar géén einde is nie. Elke groot besluit in jou lewe hoef nou nie juis voorafgegaan te word met ‘n deurnagsessie nie, maar jy moet veral wanneer groot besluite op hande is tyd maak om met die Here deur te bring en Hom te vra vir wysheid. Moenie toelaat dat jou besige program in jou pad staan om die Here se aangesig op te soek nie. Ek het eenmaal iemand hoor sê dat hy gans te besig is om NIE te bid nie. As dit die geval is, dan moet jy eintlik baie meer tyd aan gebed spandeer as dinge onmoontlik besig begin raak. Dit mag dalk van jou “kosbare” tyd opneem, maar die resultaat is astronomies!

Toe die dag breek, kom Jesus van die berg af en daar kry Hy sy klomp volgelinge. Twaalf van hulle kies Hy uit om “Apostels” te word. Die Griekse woord Apostolous is afgelei van die werkwoord wat beteken “om met opdrag

uit te stuur”. Ons kan hulle dus gevolmagtigde afgevaardigdes noem.

Vandag het ons ook “gewone” gelowiges en gelowiges met ‘n spesifieke opdrag. Dit beteken nie dat die een belangriker as die ander is, of dat die een ‘n groter werk moet doen in die Koninkryk as die ander nie. In die geval van die apostels was hulle die manne wat verantwoordelik sou wees om leiding te neem, mense te leer wat Jesus húlle geleer het, en die kerk te organiseer. Die “gewone” gelowiges was die mense wat later verantwoordelik was om die Woord uit te dra en die Evangelie deur die hele wêreld te versprei. Dit is ook my en jou taak vandag om ons dankbaarheid só uit te leef, nie alleen met wat ons vir ander sê nie, maar deur ons ganse lewe, sodat daar ‘n honger sal ontstaan vir die Evangelie by almal met wie ons in aanraking kom.

Op die vlakte het daar ‘n groot skare mense vir Jesus gewag. Nie alleen was daar Jode nie, maar Lukas noem ook dat daar mense

was uit die kusgebied van Tirus en Sidon, ‘n nie-Joodse landstreek. Jesus se eerste taak was om Sy bediening toe te spits op Israel omdat hulle uiteraard die volk van God was. Daarom was die uitkies van die twaalf manne ook sterk simbolies van die herstel van die twaalf stamme van Israel. God se genade is egter ook vir almal daar buite, selfs ook die heidene. Mense het van heinde en verre gekom met hulle siekes vir genesing. Jesus het hulle nie teleurgestel nie maar nou het daar ‘n nuwe dimensie in Sy bediening aangebreek, naamlik om mense te leer. Eintlik was dit hoofsaaklik gerig op die twaalf manne, maar elkeen wat teenwoordig was kon ook luister na hierdie wonderlike preke van Jesus.

Die sogenaamde “Bergpreek” waarna ons DV. môre gaan kyk, het hierna gevolg, en die mense het behoorlik aan Jesus se lippe gehang. Selfs vandag, 2000 jaar later, is hierdie preek steeds vars en nuut, en kan elkeen van ons dit maar oor en oor gaan lees, want elke keer as jy dit lees sien jy iets

nuut daarin raak. Ek nooi jou dus uit om saam met my Jesus se preek ons eie te maak, en nie alleen deur dit te lees nie, maar dit ons lewenswyse te maak.

Gebed:

Here, dankie vir die wete dat U my uitgekies het om ‘n gelowige in U Koninkryk te wees. Leer my om my Christenskap op elke terrein uit te leef!

.
.
.
.

Vrydag 13 Augustus

Seëninge

Lukas 6:20-26

VIDEO OUDIO

Jesus gaan sit teen die hang van ‘n berg.

Onderkant Hom drom ‘n reuse skare saam. Hy beduie vir hulle om te gaan sit, en dan sak ‘n doodse stilte toe as Jesus begin om Sy beroemde bergpreek te lewer. Almal is in groot afwagting want Sy woorde gryp jou aan die hart, só anders as die Skrifgeleerdes se hoogdrawende preke.

Jesus begin om met die armes te praat. Die meeste van die mense hier aan Sy voete val in hierdie klas, selfs die twaalf manne wat Hy as apostels uitgekies het. Hulle is vissermanne en hulle het vrywillig al hulle karige aardse besittings net so gelos om Jesus te volg. Hulle het sékerlik eers waarlik hulle volle afhanklikheid van God begin besef die dag toe hulle dissipels geword het. Skielik was daar nie meer die inkomste uit hulle vissersbedryf nie en toe moes hulle ander mense in die oë kyk vir kos.

Armoede en swaarkry is dikwels nodig in jou lewe om jou totale afhanklikheid van God te besef! Die teenoorgestelde is dikwels ook waar, dat rykdom gevaarlik kan wees, in die

sin dat jy kan vergeet van jou afhanklikheid van God. ‘n Ryk persoon moet baie harder werk aan sy geestelike lewe as ‘n arme want dit is soveel makliker om selfversekerd en egosentries te wees.

Ons moet hierdie uitspraak van Jesus oor die Koninkryk van God in die wydste sin verstaan. Die redding van God neem ook armoede weg. Dit beteken dat Hy ten volle moet heers oor alle aspekte en omstandighede in jou lewe. Hy moet in beheer wees van jou besittings sowel as jou gees.

Die volgende uitspraak raak so baie van ons. Ons word daaraan herinner dat wanneer ons honger of hartseer is, ons steeds nooit, óóit deur God vergeet word nie. In die wêreld van Jesus is die sosiale strukture oorheers deur diegene met baie besittings. Niemand het iets verniet gekry nie, en dikwels het mense honger gely.

Vandag is dit steeds so. Honger mense is steeds baie pertinent met ons. Ek het al sélf

honger geken in my lewe, maar ek het in daardie tyd die liefde van Jesus so geweldig intens ervaar. En wanneer droefheid dreig om jou te verswelg, moet jy weet dat Hy elke oomblik daar is vir jou. Ek het al so dikwels gesien by ‘n begrafnis, dat die persoon se lewensmaat steeds kan glimlag en nie uitmekaar geskeur word deur droefheid nie, bloot omdat sy God se wonderlike nabyheid en troos ondervind.

Jesus praat vervolgens met diegene wat verstoot is deur die samelewing. So dikwels word so ‘n persoon uitgeskel en selfs vermy soos iets wat sleg is. ‘n Baie goeie voorbeeld hiervan sien ons ‘n bietjie later in Jesus se bediening, waar Hy sit en gesels met ‘n Samaritaanse vrou. Sy het ‘n reputasie gehad en sy moes wag tot almal by die put weg was voordat sy kon gaan water haal, uit vrees vir die skewe, spottende kyke en verwyte. Ja, sy het wel in sonde geleef en dit was dalk haar eie skuld. Maar toe ontmoet sy vir Jesus. Hy keer alles onderstebo. Nadat sy van Hom af weg is, het sy die wêreld aan die

brand gehad toe sy nie kon ophou om vir al die mense wat haar so vermy het, te vertel van die wonder van Jesus nie. Hierdie verstote vrou was die oorsaak dat talle mense uiteindelik vir Jesus ontmoet het.

Jesus kan steeds vandag jou omstandighede so totaal omkeer as jy Hom net wil toelaat om dit te doen!

In hierdie parallel gaan dit egter meer oor iemand wat verstoot word as gevolg van sy verbintenis met Jesus. Ook dáár kan wonderwerke gebeur wanneer jy die dag besef dat dit nie oor jou as persoon gaan nie, maar oor God. Jesus sê hier ‘n baie waar ding: “Wees bly op daardie dag en spring rond van vreugde…!” As jy beledigings of ‘n koue skouer begroet met ‘n opregte borrelende vreugde, sal jou teenstanders nie weet wat hulle getref het nie. Daardie vreugde moet egter nie aangeplak wees nie, maar diep uit jou hart kom.

Paulus het dit prakties so wonderlik uitgeleef. Toe sy rug stukkend geslaan is en hy en

Silas vasgeketting in die tronk hulle wonde sit en lek, het hulle gedoen wat hulle die beste kon doen - om lofliedere tot God te sing! Die resultate was absoluut verstommend. En later toe hy vir jare in die vuil, stinkende Romeinse gevangenis ingekerker was, was hy steeds ‘n bondel borrelende vreugde!

Jesus is die Een wat al die verskil maak. Iemand wat Jesus nie het nie, sal in die beste omstandighede nooit ware vreugde kan ondervind nie. Vir die gelowige is dit die wonderlikste vreugde beskikbaar. Dit verg egter ook iets van jou kant af - jy moet dit jou eie maak! Besef vandag dat Jesus jou die potensiaal gee om daardie borrelende vreugde te ondervind. Ek daag jou uit: gaan leef dit prakties uit! Die verskil in jou lewe sal absoluut verstommend wees!

Gebed:

Dankie Here, dankie vir ‘n wonderlike lewensvreugde wat U my gegee het. Help my aseblief om vir geen oomblik daarvan te vergeet nie!

.

.

.

.

Maandag16 Augustus

Lééf jou Liefde Uit

Lukas 6:27-38

VIDEO OUDIO

Wat beteken Bybelse Liefde? In kort is dit ware omgee, uit die hart uit sowel as prakties. Is dit beperk tot jou gesin, familie, vriende, mede-gelowiges? Die eise wat Jesus in vanoggend se Skrifgedeelte stel, plaas ons onder ‘n baie duidelike keuse: jy moet liefde lééf of jy sal deur die wêreld verswelg word! Jesus begin met die harde woorde: “**Julle moet julle vyande liefhê!**” Dit beteken letterlik dat jy nie maar net

neutraal of afsydig teenoor jou vyande moet staan nie, maar dat dit ‘n aktiewe uitleef van liefde moet wees. Lees ons verder deur hierdie preekgedeelte, dan sien ons dat dit selfverloëning van ons vra om hierdie liefde waarlik te kan uitleef!

Ons samelewing vandag verskil radikaal van dié in Lukas se verhaal. Tóg is daar sekere ooreenkomste wat beide samelewings baie moeilik maak vir die gelowige. Jesus se samelewing was een van gee en neem. Die rykes en vooraanstaandes het gegee, maar dan alleen as hulle baie seker was dat hulle dit weer gaan terugkry. Dit het nie net gegaan oor aardse goed nie, maar ook oor dinge soos lojaliteit en ondersteuning. Jesus kom met hierdie preek en Hy keer die hele gedagte van “*Ek sal goed wees vir jou solank jy goed is vir my,*” totaal onderstebo. Dit is nie liefde nie! Jy laat nie jou gedrag bepaal deur wat mense aan jou doen of van jou sê nie, maar jou gedrag moet alleen bepaal word deur wat God wil hê dat jy moet doen!

Ons wil dalk baie gou sê dat hierdie preek van Jesus darem ‘n bietjie onregverdig is! Hoe kan Hy dan nou van my verwag om iemand aktief lief te hê as die persoon lelik is teenoor my? Dalk moet ons in perspektief kyk na hierdie opdrag.

Laat ‘n bietjie jou gedagtes terugdwaal na die tyd voordat Jesus jou gered het. Hoe het jou lewe toe gelyk? Het jy in daardie tyd waarlik probeer om volgens God se wil te leef? Ek dink nie so nie! Was jy toe waarlik lief vir Hom? Ek betwyfel dit sterk! As ek maar terugdink aan my eie lewe - ja, ek het tog halfhartige pogings aangewend om Hom te plesier. Ek het kerk toe gegaan en Bybel gelees, wel net af en toe, en ek het probeer bid, maar dit was nie baie suksesvol nie. Boonop was alles slegs om my gewete te probeer sus. As ek terugdink aan die sondes in my lewe, dan staan my hare orent! Dat ek waarlik kon dink dat die Here my nie sien nie! As ek in daardie eerste 25 jaar van my lewe waar ek verantwoordelik gehou kon word vir wat ek doen, slegs tien keer per dag

gesondig het (eintlik was dit baie meer!) dan het ek 90’000 oortredings agter my naam gehad! Dit sou baie sleg afgaan in ‘n hof!

Ten spyte van al hierdie dinge het die Here besluit om my ‘n totale nuwe begin te gee met ‘n silwerskoon doek. Al was ek Sy vyand, en al het ek alles gedoen wat sleg was, het Hy nogtans my sondes vergewe en my ‘n splinternuwe lewe gegee. Al het ek Hom so bitter seer gemaak, het Hy vir my die grootste geskenk van alles gegee, die ewige lewe saam met Jesus. Al was my lewe vuil en verrot, het Hy steeds vir my die Heilige Gees in my lewe gegee.

Toe eensklaps verander alles, en ek lewe ‘n skoon, rein, heilige lewe..... Nooit gesien nie! Wys my die gelowige wat ‘n sondelose lewe lei - hy is dood! Al probeer ek ook hóé hard om volgens God se wil te lewe, kry ek dit nie eers naastenby reg nie, en elke dag trap ek maar weer in die talle slaggate van sonde. Ten spyte van die feit dat ek die Here so diep teleurstel elke dag, bly oorlaai Hy my

steeds met liefde en goedheid. Hy bly maar elke keer weer vergewe en vergewe en vergewe.

Lees nou weer ‘n slag wat Jesus sê terwyl jy dit hier bo in gedagte hou. Dan begin dit sin maak en dit klink gladnie meer so onregverdig nie! As die Here soveel keer die oë toemaak oor my eie vyandigheid teenoor Hom, en my dan boonop oorlaai met liefde, dan durf ek nie anders as om ook ander mense lief te hê nie. Dan maak dit net sin dat ek ten spyte daarvan dat iemand my afknou, slegsê en lelik is teenoor my, die persoon steeds aktief liefde sal gee. Dit moet ‘n liefde wees wat nie maar net ‘n glimlag van my kant wys nie, maar wat aktief aan daardie persoon gee nét soos die Here vir my gee.

Die laaste gedeelte handel oor oordeel. Wie gee my die reg om iemand anders te oordeel? Ons is so gou om mense te veroordeel, en dan boonop nog ‘n groot bohaai daarvan te maak as dit ‘n lekker sappige stukkie skindernuus is. Die afgelope

ruk was ‘n paar groot name in die nuus en elkeen van ons het al ons oordeel uitgespreek oor hierdie mense. Maar die vraag is of ek en jy dan sulke engeltjies is? Wie van ons is sonder sonde? Wie van ons durf die vinger na iemand anders wys? Is hulle sonde dan soveel groter as die sonde wat ons doen? Sonde is om **NIE** die wil van God te doen nie. Of jy dit gróót versuim of net effentjies, dit bly steeds sonde. Ek praat nie die sondes van diegene wat ons land besteel of oproermakers vir een oomblik goed nie, maar ek durf nie oordeel nie, want ek het sélf hope sondes in my lewe! Oordeel behoort slegs aan God!

Gebed:

Here, vergewe my, waar ek so verskriklik versuim om my liefde uit te leef, en waar dit steeds so lekker is vir my om ander te veroordeel. Help my om ander, selfs my vyande waarlik prakties lief te hê!

.

.

.

.

Dinsdag 17 Augustus

Gelykenisse en Vrugtebome

Lukas 6:39-45

VIDEO OUDIO

Soos jy seker al agtergekom het, is ek lief daarvoor om waarhede tuis te bring deur middel van storietjies, veral stories oor die Bos. Dis iets wat my baie na aan die hart lê. Wel, ek moet erken dat ek ‘n baie goeie Leermeester het - die beste wat daar ooit was: Jesus! Kyk maar net hoedat Hy die wonderlikste waarhede by mense tuisgebring het met storietjies en gelykenisse. Jy vergeet hulle nie sommer nie! Elke keer as jy by so ‘n situasie kom, dan dink jy onmiddellik aan wat Jesus gesê het.

Jesus se bergpreek is geen uitsondering nie, en vandag kyk ons na ons vier kort gelykenisse wat Hy gebruik het om baie diep waarhede tuis te bring. In die eerste gelykenis wil Jesus daarmee vir jou op die hart lê dat jy moet weet wat jou tekortkominge is, en dat jy dan daarvolgens moet leef. Hy gebruik die beeld van twee blindes wat mekaar probeer lei. Uiteindelik beland albei in ‘n sloot! In die praktyk het ek dit al baiemaal beleef dat mense my vrae vra wat ek net eenvoudig nie kan beantwoord nie. My natuurlike reaksie is om my eie opinie te gee, al is ek nie eers seker of dit korrek is nie. In ‘n sondagskoolsituasie is dit dalk nog erger, as ‘n kind jou ‘n strikvraag vra, dan is die versoeking groot om maar ‘n antwoord uit jou duim te suig! Hoe sal die kind tog weet? Ek bedoel, ‘n mens het darem tog jou eer en jy moet slim lyk! Hoe sal dit nou lyk as die kinders agterkom dat hulle onderwyser te “dom” is om ‘n eenvoudige ou vragie te antwoord? Dieselfde geld vir wanneer iemand jou ‘n strikvraag vra oor ‘n geloofsaak - dalk iets wat hom al jare pla.

Ons moet onthou dat niemand volmaak is nie, en dikwels moet jy maar jou trots sluk en sê: “Jammer ek weet nie wat die antwoord is nie, maar ek sal probeer uitvind!” Persoonlik het dit my al dikwels gekos om by ander mense te gaan kers opsteek met strikvrae. Ek moes dikwels al mense na iemand anders verwys om hulle vraag te probeer antwoord. Mense verloor nie hulle respek vir jou as jy nie alles weet nie! Hulle sien eerder dat jy nét so ‘n mens soos hulle is, en dat hulle daarom makliker met jou kan kommunikeer. Sluk dus maar gerus jou trots!

In die tweede gelykenis wil Jesus sê dat ek my eie beperkinge moet ken en my eie foute en sondes moet kan raaksien. Dit is dan ook belangrik dat jy nie ander mense gaan veroordeel nie, veral nie terwyl jy sélf nog met ‘n sak vol sondes in jou lewe sit nie. Alleen die persoon wat totaal sonder enige sonde is, het die reg om ander te kan oordeel! En dit verséker ek jou, daardie ou is nog nie gebore nie! Die enigste Mens wat nog óóit sonder sonde was, is Jesus! Dit is

so lekker om ander mense te kritiseer en vinger te wys, veral as die persoon ‘n hoë sosiale profiel het. In die proses is daar dikwels mense wat bitter seerkry en dikwels ook onskuldiges wat in die ding betrek word!

In ons derde gelykenis vanoggend herinner Jesus ons dat ‘n goeie mens nie slegte dinge doen nie. As voorbeeld gebruik hy ‘n vrugteboom. Dis iets wat almal natuurlik ken. Oee, ek onthou uit my kinderdae, wanneer dit vyetyd was. As jy by die vyeboom verbyloop, begin jou mond outomaties al te water vir daardie heerlike, sappige, stroopsoet vye wat so in jou mond wegsmelt, en jou hele wese vul met die aromatiese geur van boom-vars vye. Ai toggie! Toe ek kind was het ek die wonderlike voorreg gehad van ‘n byna onuitputlike bron van vrugte te hê op ons plaas, geelperskes, lospitperskes en witperskes; appels, pere, pruime en appelkose; vye, druiwe en turksvye. Nie eers te praat van al die wilde vrugte nie, want teen die kliprandjie het mispels gegroei en stamvrugte en nog baie ander. Daar was te

kies en te keur van die heerlikste sappige vrugte, elkeen met sy eie unieke smaak. In die kliprandjie was daar egter ook ‘n boom met galbitter wit vruggies wat tóg op sy eie manier lekker was. En daar was ook bome wat vrugte gedra het wat stink. Die varke het húlle nogal geniet!

Inderdaad is dit so dat jy geken word aan die vrugte wat jy dra. Soos ‘n goeie boom wat gereeld gesnoei, bemes, versorg en natgelei word op die regte tyd, die sappigste vrugte dra. So is dit ook nodig dat ons in die geloofslewe gereeld versorg, gesnoei en gevoed word, en gereeld drink uit die fontein van die lewe. Dán dra ons geloofsvrugte wat aanneemlik is vir God maar wat ook ‘n advertensie is van die lewe van ‘n gelowige, en ander die honger gee vir daardie lewe.

Die boom op ons plaas wat die stink vrugte gedra het, het terloops reg langs die varkhok gegroei. G’n wonder dat sy vrugte so aaklig gestink het nie! As jy jou meng met slegte vriende, gaan hulle beslis ‘n slegte invloed op

jou lewe hê. Dan kan jy séker wees dat jou geloofsvrugte dalk óók gaan stink! Kry jou wortels eerder in die ryk, voedsame grond van die vrugteboord van God - die kerk. Daar moedig gelowiges mekaar aan om begeerlike, sappige geloofsvrugte te dra.

Gebed:

Here, ek wil asseblief goeie vrugte dra, en sodoende U heilige Naam verheerlik. Help my asseblief!

.
.

.
.

Woensdag 18 Augustus

Fondamente

Lukas 6:46-49

VIDEO OUDIO

‘n Jong paartjie het in die jare sewentig vir hulle ‘n huis met ‘n uitsig oor die wye oseaan aangeskaf in Ballito. As jy Ballito ken, sal jy weet dat huise met daardie soort uitsig hoog teen die skuinste van ‘n oer-sandduin gebou is.

En toe eendag kom die groot reëns. Die tweetjies is die aand kooi toe met die heerlike gesuis van reën in hulle ore. Terwyl sy nog so rustig lê en lees, kry sy die vreemde gewaarwording van gróót water wat ruis, maar sy steur haar nie juis daaraan nie en sy verdiep haar in haar boeiende boek.

Skielik is daar ‘n onaardse rammeling en ‘n sieklike gekraak, en sy voel met ‘n skok hoedat haar bed begin beweeg. Sy vlieg vervaard op, net betyds om te sien hoedat

hulle huis besig is om onder hulle voete uitmekaar te breek. Beangs hardloop hulle in hulle nagkabaai uit die huis uit in die gietende reën. Oopmond moet hulle toekyk hoedat ‘n stroom water uit ‘n gebreekte stormwaterpyp ‘n reuse sloot onder die huis deurvreet. Helfte van die fondasies hang in die lug, en die huis is letterlik besig om stadig middeldeur te breek.

Vandag, baie jare later, is daardie einste sandduin steeds die gewildste deel van Ballito en die duurste paleise pryk teen die helling. Argitekte besef egter vandag die gevaar van so ‘n sandduin en die huise daar word ontwerp met hypale (piles) wat diep ingesink word tot op vaste rots om te verhoed dat stormwater die sand onder die fondasies kan uitspoel en die paleis kan laat intuimel.

Jesus het ‘n gelykenis gebruik oor twee tipes bouwerk, een waarvan die fondament op die rotsbodem gelê was en die ander wat sommer so op die sandgrond was. Op die

oog af sien jy nie ‘n verskil tussen die twee huise nie, maar wanneer die vloedwater kom, dan tuimel die huis sonder behoorlike fondamente inmekaar, terwyl die ander bly staan. Tydens die vloede wat Ballito in 2007 getref het, was daar huise wat eenvoudig verkrummel het onder die aanslag van die golwe. Een gebou het egter almal verstom - die lewensredders se geboutjie wat reg op die strand gebou was, het ongeskonde daarvan afgekom. Die rede? ‘n Inginieur wat daarop aangedring het dat die fondament met groot moeite op vaste rots gegiet word!

Waaroor gaan dit alles?

Jesus vra die hoorders aan Sy voete: “Watter sin het dit dat julle My aanspreek met ‘Here, Here!’ en nie doen wat Ek sê nie?” Jesus is die Rots waarop ons die gebou van ons lewe moet bou, want sonder daardie Fondament sal daar die een of ander tyd baie groot probleme kom. Soos met ‘n huis, sal alles piekfyn lyk solank dit goed gaan, maar wanneer die aanslae van die lewe kom, is dit

slegs die persoon wat Jesus as Fondament het wat sal staande bly.

Die vraag is: Hoe bou ek op daardie Jesus-fondament?

Jesus gee die antwoord helder en duidelik: “Doen wat Ek sê!”

Maar waar begin ek? Daar is so baie dinge?

Begin by die begin! In Openbaring 3:20 nooi Jesus jou uit met die woorde: “Ek staan by die deur en Ek klop!” Hy vra jou dus om jou hart vir Hom oop te maak en Hom binne te nooi. Jy hoef Hom nie te gaan soek nie - Hy is reeds rég by jou, en Hy wag net om toegelaat te word in jou lewe. Dit is die eerste en belangrikste stap.

Moontlik sê jy: “O, maar Jesus is reeds deel van my lewe!”

“Volg My,” het Jesus vir Petrus gesê in Mat 4:19. “Volg My”, sê Hy vandag ook vir jou en my. Om Jesus te volg is baie beslis nie maklik nie! Petrus en sy maters het dit op die

harde manier uitgevind. Maar die beloning is een wat jy nie kan beskryf nie.

Om Jesus te volg, beteken nie noodwendig dat jy jou werk en huis en alles moet los, soos Petrus-hulle gedoen het nie, en te gaan sendingwerk doen in Timboektoe. Nee, maar dit beteken egter wél dat jy sekere opofferings moet maak en voluit vir Hom lewe. Dit beteken dat jy die regte prioriteite in jou lewe moet hê, waar die saak van Jesus voorrang moet kry bo énige wêreldse dinge. Dit beteken dat jy ‘n ambassadeur vir Jesus sal wees in jou werksituasie en oral waar jy gaan. Dit is baie moeilik, maar gelukkig het die Here geweet dat ons dit nie sommer so op ons eie kan doen nie, en daarom het Hy ons die Heilige Gees gegee om ons die krag, wysheid, inspirasie en moed te gee om op te staan vir Jesus.

Jesus het ook by verskeie geleenthede die groot belangrikheid van Liefde beklemtoon. Om waarlik jou lewenshuis op die Jesus-fondament te bou, is die sement van liefde

uiters noodsaaklik, want daarsonder val alles uitmekaar. Jy kan die beste beton-mengsel aanmaak vir ‘n fondasie, maar sonder sement is alles puur verniet. In 1 Kor. 13 besing Paulus die betekenis van liefde. Ek en jy behoort hierdie gedeelte gereeld te lees om ons geheue te verfris, en dit dan prakties te gaan uitleef. Liefde, soos wat Paulus dit beskryf, is waarlik die sement van die fondament waarop ons lewenshuis gebou moet word.

Kom ons bou vandag in alle erns op die Jesus-fondament!

Gebed:

Here, vandag pleit ek alweer skuldig want my bouwerk is nie op standaard nie. Help my asseblief om te begin by die regte fondament.

.

.

.

.

Donderdag 19 Augustus

Twee Wonderwerke

Lukas 7:1-17

VIDEO OUDIO

Die nuus van Jesus se genesingskrag het al verder en verder versprei, totdat dit uiteindelik ook die kwartiere van die Romeine bereik het. Na Jesus se groot bergpreek is Hy terug na Kapernaum, waar hulle een oggend ‘n groepie Joodse familiehoofde aantref. Die manne het by Jesus kom pleit oor ‘n Romeinse offisier se slaaf wat dodelik siek was. Die offisier was in bevel van ‘n honderd soldate. Hy het egter besef dat hy eintlik ‘n buitestaander was in die Joodse gemeenskap omdat hy ‘n Romein was en dat Jode maar baie ongemaklik gevoel het as heidene te naby aan hulle gekom het, want hulle reinheid was aangetas. Hy wou nie dinge kom deurmekaarkrap en self daar aangestap kom nie, dus maak hy maar gebruik van tussengangers om die situasie te

beredder.

Vir die familiehoofde was dit ‘n plesier om namens die offisier te gaan onderhandel met Jesus, want hy het baie invloed gehad, en hy het nie geskroom om dit uit te oefen om iets vir die gemeenskap te beteken nie. Hy het selfs vir die Jode ‘n sinagoge laat bou, iets wat jy beslis nie van ‘n Romeinse offisier sou verwag nie!

Ten spyte van die Romein se hoë posisie en sy goedhartigheid, het hy een baie groot probleem gehad, die groot afstand tussen hom en die God van Israel. Hy was nie ‘n Jood nie, dus het hy nie toegang gehad tot daardie God van Wie hy al so baie gehoor het nie. Jesus was die enigste Weg om daardie gaping te oorbrug.

Sonder versuim het Jesus dan ook die moeite gedoen om nie bloot die offisier te laat haal nie, maar Sélf na die man se huis te gaan.

Op pad daarheen stuur die offisier iemand

om Jesus te stop, want hierdie invloedryke man het homself totaal onwaardig gevoel in Jesus se geselskap. Hoe durf hy, wat geen reg het op die God van die Jode nie, daardie God se heilige “Profeet” na sy huis laat kom?

Jesus was verstom dat hierdie man so hardnekkig bly glo het! Hy maak dit duidelik dat selfs Romeine en ander heidene ook deel is van die Koninkryk van God. Sonder verdere seremonie word die slaaf gesond.

Kort na hierdie episode vertrek Jesus na ‘n dorpie met die naam Nain. Sy dissipels was soos gewoonlik saam met Hom, gevolg deur ‘n groot skare aanhangers. Naby die dorp kom hulle op ‘n begrafnis af. Dit was ‘n baie droewige storie, en die arme vrou wie se seun leweloos op die draagbaar gelê het, was troosteloos. Vir haar het die ganse wêreld om haar ineengestort: haar man - haar versorger - het sy reeds aan die dood afgestaan. Dit het haar as weduwee alreeds baie weerloos gelaat. En nou moes sy boonop haar enigste seun ook kom begrawe.

Die ganse dorp se mense was daar, en ‘n geweeklaag het sekerlik die lug om die dorpie gevul. Haar situasie was absoluut hopeloos!

Jesus se eerste reaksie was dat Hy dadelik die vrou se groot nood raakgesien het en baie jammer gevoel het vir haar. Dit bly egter nie maar net by ‘n blote emosie van jammerte nie, maar Hy doen iets daadwerklik aan die situasie. Hy gaan staan by die draagbaar en raak daaraan. Hy waag sy eie reinheid deur aan hierdie “onrein” lyk te vat, iets wat volgens Joodse beskouings taboe was. Dit het weereens net gewys hoeveel Jesus werklik omgegee het. Hy was bereid om alle sosiale taboes te verontagsaam ter wille van ‘n vrou se smart. En dan gebeur die wonder wanneer Jesus haar seun beveel om op te staan. Hy het onmiddellik regop gesit en begin praat. Nie alleen het die weduwee haar geliefde seun terug gekry nie, maar sy word ook sosiaal en ekonomies deur hierdie wonderdaad gered.

Hierdie wonderwerk het groot opslae

veroorsaak oor die ganse Israel. Mense het dit as ‘n daad van God gesien, en Jesus is as die Messias erken.

In die eerste perikoop word klem gelê op die geloof van die Romeinse offisier, en dat sy geloof Jesus aangespoor het om die wonder te verrig. In die tweede perikoop is daar egter geensins van geloof eers sprake nie. Hier sien ons bloot Jesus se groot deernis en barmhartigheid. Geloof was nie ‘n voorwaarde vir die wonder nie.

Waar ons dikwels ons eie goeie lewe of ‘n groot geloof wil sien as ‘n voorwaarde vir God se genade oor ons, is dit vir ons ‘n openbaring om te sien dat ons welsyn nie van ons geloof of goeie dade afhanklik is nie, maar dat dit suiwer God se barmhartigheid en genade is wat ons deur die lewe dra. Hy weet alreeds wat ons behoeftes is nog lank voor ons iets vir Hom vra!

Maar is dit dan ooit nog nodig om te bid?

Inderdaad! Deur gebed wil ons bevestig hoe

afhanklik ons werklik van Hom is, en dat ons vir geen oomblik kan bestaan as dit nie vir Sy genade is nie.

Gebed:

Here, vanoggend wil ek net weereens bevestig dat ek totaal van U afhanklik is.

.

.

.

.

Vrydag 20 Augustus

Twyfel

Lukas 7:18-23

VIDEO OUDIO

Het jy al ooit getwyfel in jou geloof? Het die gedagte al ooit deur jou kop geflits, dat hierdie hele “Godsdiens-storie” dalk net iets in ons koppe is? Ek lees eendag ‘n beriggie van ‘n nuwe gier in Engeland om jou te laat ont-doop. Mense wat besluit het dat hulle niks met die Christengloof te doene wil hê nie, maar deur hulle ouers laat doop is, wil hulle op hierdie manier distansieer daarvan. Mense verlaat die kerk omdat hulle nie meer wil glo nie. Ek het geril toe ek dit lees! Hoe kan énigiemand dan net eenvoudig sy geloof prysgee?

Tóg moet ek bieg dat die twyfelgedagtes my ook al getref het, en dan wou ek myself skop dat ek my gedagtes vir ‘n oomblik aan die duiwel uitgeleen het! Elke dag beleef ek God

se genade en wonderdade intens! Hoe kan ek óóit ophou glo?

Maar ek troos my daaraan dat ek nie alleen staan in hierdie stryd nie. Selfs die grootste van die profete het al in dieselfde bootjie gery. Een so ‘n voorbeeld is Johannes die Doper: skielik het twyfel hom begin oorval oor Jesus. Nie lank voor hierdie episode nie, was Johannes die een wat Jesus gedoop het. By daardie geleentheid het hy nog vir Jesus gesê dat hy onwaardig was om Jesus te doop. Met sy eie oë het hy aanskou hoe die Heilige Gees daardie dag op Jesus neergedaal het. Met sy eie twee ore het hy die stem van God uit die hemel gehoor. In Johannes 1:29 lees ons dat Johannes die doper na Jesus verwys het as die Lam van God wat die sonde van die wêreld sou wegneem. Nogtans begin Johannes só twyfel dat hy boodskappers na Jesus stuur om Hom te vra of Hy werklik die Messias is.

Lukas skryf dat Jesus juis op daardie tydstip besig was om ‘n klomp siekes gesond te

maak. Natúúrlik moes Johannes mos hierdie wonderwerke van Jesus beleef het of ten minste daarvan gehoor het. Jesus se antwoord aan Johannes was dan ook dat hy maar net moes kyk na alles wat gebeur het - die blindes wat skielik weer kon sien, die lammes wat kon loop en selfs dooies wat weer lewendig geword het. Was dit nie al klaar genoeg vir Johannes om enige twyfel uit sy gemoed te kry nie? “Gelukkig is die man wat nie aan My begin twyfel nie,” het Jesus vir Johannes se volgelinge gesê, en daarmee het Hy hulle teruggestuur na Johannes.

As jy ooit begin om twyfelgedagtes te kry, dink maar net aan die talle wonderwerke wat dag-vir-dag rondom ons gebeur. Maak jou oë oop hiervoor, en sien hulle raak. Die paramedikus, Hans Hartmann se verhaal kom skielik in my gedagtes op. Jy onthou sekerlik nog van die Mighty Men konferensie waar Oom Angus Buchan die hartaanval gekry het? By die spesifieke geleentheid het Hans die taak gekry om siekes by die

konferensie by te staan. Met die voorbereiding tref talle teenslae hom, maar hy bly steeds vertrou. En dan vertel hy van wonderwerk op wonderwerk wat hom uiteindelik in staat gestel het om na 200’000 mans om te sien. Hy is ook die persoon wat ontbied was toe Angus onder die verhoog inmekaar gesak het. In sy verslag beskryf hy Oom Angus se simptome, en dat dit beslis ‘n hartaanval was. En dan, nadat ‘n skare mense vir hom gebid het, kom die verslag later van die hospitaal dat daar niks met Oom Angus verkeerd was nie - absoluut niks wat daarop gedui het dat hy óóit ‘n hartaanval beleef het nie! Is dit nie ‘n wonderwerk nie? En dis maar een van talle wat daagliks plaasvind!

Jesus se antwoord aan Johannes se dissipels maan ons om Hom te aanvaar vir wie Hy is. Nie alleen het Hy siekes gesond gemaak nie, maar ook die Evangelie aan armes verkondig (v.22). Ons soek graag die skouspelagtige wonderwerke van Jesus, maar vergeet gerieflikheidhalwe die wonder

van doodgewone mense - sondaars - vir wie die skille skielik van hulle oë afgeval het, en hulle vir Jesus vir die eerste keer kon raaksien. Daardie wonder het waarskynlik al met jouself gebeur, die dag toe Jesus jou uit die modderpoel van verlorenheid geruk het en jou die ewige lewe gegee het. Dieselfde wonder speel hom dag-vir-dag af waar mense Jesus ontmoet. Wonderwerke ontvou voor ‘n mens se oë wanneer jy sien hoedat mense verander wanneer Jesus deel van hulle lewens word.

Ek sélf kan maar net oor en oor getuig van die wonder wat hom elke dag in my lewe afspeel, wanneer ek, eenvoudige mens, ‘n dagstukkie voortbring. Ja, die Here het my die talent gegee om te kan skryf, maar sonder die wonderlike inspirasie wat ek elke dag van die Heilige Gees beleef, sou hierdie stukkies nooit, óóit kon gebeur nie. Géén skrywer kan elke dag, week na week, jaar na jaar voortgaan en aanhou skryf nie! Ek hoor dikwels hoe gróót skrywers vertel hoe hulle soms vir maande lank nie ‘n woord kan skryf

nie. Slegs ‘n wonder van die Heilige God kan dit bewerkstellig dat ek nooit sonder inspirasie is nie!

Wanneer daar dus ‘n twyfelgedagte dreig om my te kom piets, dan dink ek aan al die wonderwerke wat ek beleef. Ons aanbid ‘n almagtige God vir wie absoluut niks onmoontlik is nie!

Gebed:

Here, U is groot en goed en almagtig! Aan U wonderdade is daar geen einde nie!

.

.

.

.

Maandag 23 Augustus

Kritiek

Lukas 7:24-35

VIDEO OUDIO

Nadat Johannes die Doper se dissipels vertrek het om hom die goeie nuus oor te dra dat Jesus tóg die Messias is, lewer Jesus ‘n getuienis oor Johannes. Inderdaad was hy ‘n baie besonderse man, maar waaroor dit éintlik gegaan het is die besonderse verhouding wat daar was tussen hom en Jesus. Watter rol het elkeen van hulle in God se verlossingsplan gespeel? Johannes word uitgebeeld as die grootste profeet van alle tye. Nogtans is hy slegs die profetiese voorloper van Jesus. Alhoewel Johannes so ‘n besonderse persoon was, kan ons nie werklik by hom stilstaan nie, want dit wat Jesus verkondig - die Koninkryk van God - bied soveel meer as wat Johannes bied. Johannes was die een wat boete-prediking moes doen. Daarmee moes hy die mense

begin voorberei vir Jesus en vir die groot genade wat God besig was om op die aarde uit te stort. Wat Jesus verkondig is só belangrik dat Hy verklaar dat die geringstes in die Koninkryk van God selfs groter is as Johannes, die groot profeet.

Almal het nie dieselfde op Johannes en Jesus se prediking gereageer nie. Doodgewone mense het op Johannes se oproep gereageer het, selfs die gehate tollenaars het aggeslaan op Johannes se prediking. Hulle het berou gehad oor hulle sondes en tot bekering gekom en hulle laat doop deur die profeet, as teken dat God hulle sondes afgewas en vergewe het. Maar daar was ook diegene wat hierdie “sektery” uit die hoogte aangekyk het, en hulle daarvan gedistansieer het. Dit was veral die geestelike leiers, die Skrifgeleerdes en Fariseërs wat nie kon byt aan Johannes se eenvoudige prediking nie. Deur Johannes se doop te verwerp, het hulle ook God se verlossingsplan verwerp. Hulle was dus nie gereedgemaak vir die Een wat baie groter is

as Johannes nie.

In die laaste gedeelte van hierdie perikoop sien ons Jesus praat oor die mense wat nie wil verstaan oor Johannes en Jesus se prediking nie. Hulle preke het radikaal van mekaar verskil, tóg tree albei op as agente van God. Jesus gebruik die beeld van kinders wat speel om te beklemtoon wat Hy bedoel. Johannes het treurige musiek verskaf, maar die mense wou nie huil nie. Jesus het vrolike musiek gespeel, maar die mense wou nie dans nie. Dikwels hoor jy vandag ‘n tipiese Johannes-preek wat sê: “Bekeer jou! Breek weg van jou sonde!” Baie mense druk hulle ore toe vir daardie preke! Hulle wil dit nie hoor nie. Dan hoor jy weer ‘n preek met ‘n totaal ander styl, waar die leraar preek oor God se genade en liefde. Baie mense wil ook nie hierna luister nie, want dis ou nuus, soetsappig, te eenvoudig! Iemand sal met elke preek fout vind!

Vir die predikers wat vanoggend hierdie stukkie lees, wil ek net sê, dat jy in goeie

geselskap is, want selfs die grootste profeet van alle tye (Jesus se beskrywing van Johannes) en Jesus Sélf het héwig onder kritiek deurgeloop. Om maar ‘n voorbeeld te noem: toe Johannes hom weerhou het van alles wat sleg is, en ‘n kuis lewe streng volgens die wet geleef het, het mense hom daaroor gespot en selfs beskuldig dat hy duiwelsbesete is. Toe Jesus presies die teenoorgestelde doen, en Hom meng met sondaars en slegte mense en saam met hulle fees vier, is Hy óók gespot, en uitgekryt as ‘n “vraat en wynsuiper”. Die kritiek wat Angus Buchan moet verduur is totaal onmenslik. Ek het dokumente gelees wat jou hare laat regop staan, waar sy prediking selfs sou grens aan die werk van die duiwel!

Kom ons hou op om te kritiseer. Natúúrlik stem ek nie altyd saam met alles wat alle predikers sê nie. Dit gebeur van tyd tot tyd dat ‘n prediker iets sê uit die oortuiging van sy hart, maar wat nie heeltemal met die Skrif strook nie. Ons moet onthou dat selfs predikante en pastore ook maar net mense

is, en dat hulle ook kan foute maak. Wanneer ons egter na ‘n preek luister, moet ons bid dat die Heilige Gees nie alleen deur die prediker sal praat nie, maar dat Hy ons harte oop sal maak om die boodskap te hoor wat Hy, die Heilige Gees, vir ons wil gee deur die prediker. Ons moet luister met ‘n oop gemoed en nie met vooropgestelde idees nie. Alhoewel jy bedag moet wees op enige vorm van dwaling, moet ons nie krities wees nie. Iemand merk eenmaal op dat die leraar dinge te veel herhaal, en sy kan dit nie vát nie. Toe wonder ek net oor dieselfde lied wat ons so dikwels sing en herhaal omdat dit mooi is en lekker is om te sing. As Skrifwaarhede die moeite werd is om te herhaal, kan jy dit doen tot vervelens toe! Ons durf nooit moeg word daarvoor nie! Gepraat van vervelige herhaling - hoeveel keer het jy al Psalm 23 in jou lewe gelees? Ek vra maar net.....

Kom ons vergeet van die mens agter die preek, en sien die God raak wat deur die prediker praat!

Gebed:

Here, ek is sélf so lief daarvoor om te kritiseer. Vergewe my, en help my om U raak te sien eerder as die leraar op die kansel.

.

.

.

.

Dinsdag 24 Augustus

Simon en Dáárdie Vrou

Lukas 7:36-50

VIDEO OUDIO

Ons verhaal vanoggend is ‘n hartroerende een wat trane van aandoening in jou oë bring. Hier kom demonstreer Jesus God se groot en onverklaarbare vergifnis.

‘n Fariseër met die naam Simon nooi vir Jesus uit vir ete. Dit was die gebruik om by ‘n lae tafel te eet. Rondom die tafel was daar kussings waarop die gaste op die sy gelê en op een elmboog geleun het. Omdat jou voete so naby aan die volgende gas se gesig was, was dit net goeie maniere vir ‘n gasheer om ‘n slaaf te kry om die gaste se stowwerige voete te was voor die ete. Onthou, die mense het sandale gedra en kaalvoet om die tafel gelê. Duidelik het hierdie Simon nie sy gaste as belangrik genoeg geag om hulle voete te laat was nie.

Net toe almal mooi hulle lê gekry het kom dáárdie vrou die vertrek binne en sy gaan neem stelling in by Jesus se voete. Vererg kyk almal die vrou aan - wat maak sy hier? Hierdie was ‘n aangeleentheid vir die manne, en vrouens was net eenvoudig taboe! Veral hierdie vrou, want haar reputasie het haar vooruit geloop! G’n ordentlike man wou in hierdie vrou se geselskap verkeer nie!

Maar dit sou nóg erger word want die vrou gaan bitterlik aan die huil en haar smart-trane val op Jesus se voete. Dan doen sy die ondenkbare en maak haar hare los in die openbaar. Sulke onbetaamlikheid was totaal onverskoonbaar. Sy is ‘n skaamtelose vrou! Terwyl sy Jesus se voete met haar los haredos afdroog, begin dit al brom hier om die tafel. Die spanning in die atmosfeer bereik breekpunt as sy ‘n flessie kosbare reukolie te voorskyn bring en dié oor Jesus se voete smeer.

‘n Man kan uit “ordentlikheid” nie altyd sê wat jy wil nie, maar jy kan darem dink wat jy wil!

Só het Simon gereken. Maar hy het nie in gedagte gehou dat Jesus presies geweet het wat in sy skewe gedagtes aangaan nie. In sy gemoed verwerp hy Jesus as profeet, want as Hy ‘n profeet se sout werd was, sou Hy mos geweet het van hierdie vrou se reputasie. Hy sou beslis nie dat sy aan Hom kon staan en raak nie. “Nee wat!”, dink Simon.

Maar Lukas vertel dat Jesus reg dwarsdeur Simon gesien het. As ware Profeet het Jesus ook regdeur die vrou gesien, en het Hy geweet dat, juis omdat sy ‘n vrou met ‘n slegte reputasie was, ‘n sondaar, het sy God se vergifnis soveel te meer nodig gehad. Die verskil tussen hierdie vrou en Simon was dat hy gesteun het op sy eie geregtigheid. As Fariseër het hy gedink dat, omdat hy die wet tot in die fynste besonderhede onderhou het, sy saak met God reg was. Op sy eie stoom sou hy eendag die hemel binne-marsjeer. Die vrou, aan die ander kant, het besef dat sy verlore was, en dat Jesus die enigste uitweg was vir haar om God se vergifnis te kon kry.

Sy het haar totale afhanklikheid van Hom besef.

Simon was op die oog af nie ‘n slegte ou nie. Hy het ‘n baie voorbeeldige lewe gelei en al die regte geluide gemaak. Ons kan aanneem dat hy beslis ‘n vooraanstaande lid van die gemeenskap was, want net ‘n welaf persoon kon ‘n klomp mense vir ete onthaal. Dit maak hom boonop nog vrygewig ook. Ek is oortuig daarvan dat hy ‘n steunpilaar was vir die kerk.

Ons gelowiges moet egter baie versigtig wees dat ons nie dalk soos Simon word nie. Ons kan so maklik soveel selfvertroue in die lewe opbou dat ons van die ware sin van die lewe begin vergeet. As dit finansieel met jou goed gaan en jy elke Sondag in die kerk sit, dan is jy reg. As jy boonop nog op elke kommissie dien en jou deel vir die kerk doen, dan voel jy dat jy gemaak is. Jy gee gereeld jou dankoffers, bid, lees die Bybel en neem selfs deel aan ‘n Bybelstudiegroep se bedrywighede. Moenie my verkeerd verstaan

nie, ek sê nie dat hierdie dinge verkeerd is nie. Inteendeel, dit is baie goed, en die Here wil hê dat ons hierdie dinge doen. Die probleem kom egter dat sulke voorspoed kan veroorsaak dat jy jou totale afhanklikheid van God dan so maklik kan vergeet. Iemand wat voorspoedig lewe, moet tweekeer so hard werk aan sy verhouding met die Here.

Die héél basiese dinge van die geloof durf ons nooit vir ‘n oomblik vergeet nie. Waarom het ons skuldvergifnis ontvang? Ons was verlore in ons sonde, en God het uit Sy groot genade deur die soenverdienste van Jesus vir ons vergifnis gegee, nie omdat ons goed was of goed gedoen het nie, maar uit genade! Wanneer ons hierdie skuldvergifnis gekry het, leef ons ‘n dankbaarheidslewe deur goed te probeer doen, maar in die gedurige besef van hoe geweldig afhanklik ons steeds van God is vir elke ding in ons lewe. Dit is Hy wat vir ons voorspoed gee, en dit is Hy wat vir ons die geleenthede gee om Hom te kan dien in die kerk en alle ander terreine. Wanneer jy dus agter die orrel sit of

jou plek inneem as leier-ouderling of selfs op die kansel staan met ‘n gemeente voor jou - wees dankbaar vir daardie geleentheid wat jou gegun is, en besef dat jy steeds van Hom afhanklik is.

Gebed:

Here, dankie dat ek in U diens kan staan - hou my asseblief op my knieë afhanklik van U.

.

.

.

.

Woensdag 25 Augustus

Vroue saam met Jesus

Lukas 8:1-3

VIDEO OUDIO

Dit was sékerlik nie ‘n maklike taak vir Jesus om die evangelie te verkondig nie. Dag-vir-dag, van vroegoggend tot laataand was Hy omring en verdruk deur ‘n skare wat dikwels baie duisende beloop het. Boonop het elkeen Sy persoonlike aandag gesoek. Jesus was egter nie die enigste wat hierdie druk gevoel het nie. Die twaalf wat Hy uitgekies het, het dit sékerlik hotagter gehad om die skare in bedwang te hou en te sorg dat alles vlot verloop. Hulle moes keer dat Jesus nie totaal platgetrap word nie!

Ek dink nie ons besef aldag waardeur hierdie span gegaan het nie. Dit was uitputtende werk wat dikwels tot diep in die nag aangegaan het. Vir kosmaak en die algemene versorging was daar net eenvoudig nie tyd nie. Hier het ‘n paar vroue wat alreeds Jesus se wonderlike genesing ervaar het, die nood raakgesien en besluit om te kom help.

Dit was nie rêrag ongewoon vir vroue om ‘n rabbi met geld en kos te voorsien nie, maar

hier het dit ‘n stappie verder gegaan. Hierdie vrouens het alles gelos om saam met Jesus en sy geselskap rond te trek deur die land. Dit was absoluut ongehoord en eintlik was dit as ‘n skande beskou in hulle samelewing. G’n wonder dat baie mense ongemaklik gevoel het oor Jesus nie want Hy het veroorsaak dat mense dinge doen wat jy nie normaalweg veronderstel was om te doen nie. Die sosiale strukture en tradisionele gebruike was tot in hulle fondamente geskud toe Jesus die dag begin preek!

Die name wat Lukas hier noem, hoor ons later in die verhaal weer, en aan die einde van Lukas se verhaal sien ons hoedat hulle saam met die apostels getuies word van Jesus se opstanding. Ons weet nie hoeveel vroue betrokke was nie, maar Lukas noem enkeles. Daar was Maria wat van die vissersdorp Magdala afkomstig was. Sy het die bynaam Magdalena gehad. Johanna was getroud met Gusa, die bestuurder van Herodus Antipas se huishouding. Hy was dus ‘n hoë amptenaar! Ons sien dus dat daar

vroue was uit alle vlakke van die samelewing. Sonder hierdie vroue se ondersteuning sou die hele operasie platgeval het, want die manne sou net eenvoudig uitgebrand het!

Ons is so geneig om op die geringer takies in koninkrykswerk neer te sien as onbelangrik. Dikwels is dit juis daardie “geringer takies” wat die ratte geolie hou en die wiele aan die rol hou. Ek onthou as kind, hoe ek dikwels met minagting staan en kyk het na ‘n kêrel wat op Waterval Boven langs die treinspoor gestaan het met ‘n klein langsteel hamertjie. Met elke trein wat verbykom klop hy teen die wiele met sy hamertjie, dag-in, dag-uit, tot vervelens toe! Dis al wat hy heeldag gedoen het! Ons het spottenderwys na hom verwys as die “Tappiologist”. Almal het neergesien op hierdie arme kêrel. Tóg het hy ‘n uiters verantwoordelike werk gehad, want hy het fyn geluister na die geluid wat elke hamerslag maak, en as een dalk anders geklink het as die res, was die trein summier gestop, want dan het dit beteken dat daar

fout was met die wiel. Dit kon dalk ‘n tragiese ontsporing veroorsaak het wat selfs mense hulle lewe kon kos. Nét so het almal neergesien op die stokers op die stoomtreine, ‘n nederige bloedsweet werk. Maar sonder hulle uitmergelende taak om heeldag grawe vol steenkool in die lokomotief se gloeiende, honger keelgat af te gooi, sou die trein nie ‘n enkele treetjie kon ry nie!

Johanna was ‘n vooraanstaande vrou in die samelewing, maar sy het haar reputasie op die spel geplaas om Jesus en Sy twaalf manne te versorg. Kosmaak, klere was, water aandra, slaapplek voorberei, kindertjies troos..... Ek neem aan dat sy dikwels dalk in die veld moes slaap op die harde grond saam met die res. Hierdie vroue was die ruggraat van die hele bediening. Ons sien hulle hier as die “ondersteuningspan”. Later in die verhaal sien ons dat hulle die enigste was wat kopgehou het toe alles besig was om uitmekaar te val. Toe die twaalf uitgesoekte apostels moedeloos

uitmekaargespat het en selfs begin sê het dat hulle Jesus gladnie eers ken nie, was dit hierdie vroue wat tot op die bittere einde by Jesus gestaan het. Selfs toe Hy aan die kruis gehang het, was hulle daar om Hom te probeer ondersteun in Sy laaste oomblikke. En dit was hulle wat Sy lyk versorg en Hom begrawe het. Daardie Sondagoggend was dit weereens húlle wat eerste by die graf was om die laaste reëlings te kom tref. Dit was ook hulle wat die goeie nuus aan die ander dissipels uitgeborrel het oor Jesus se opstanding.

Het jy dalk ook een van daardie “geringe” takies in die Koninkryk? Voel jy dalk minderwaardig omdat jy nie eerder op die kansel kan staan nie? Wees verseker dat die ganse koninkryksmasjien tot stilstand sal kom sonder hierdie klein, onbenullige ratjies. Wees trots op jou takie, en doen dit met vreugde en oorgawe!

Gebed:

Here, dankie vir die taak wat U my gegee het

om te doen. Help my om dit voluit te verrig.

.

.

.

Donderdag 26 Augustus

Die Saaier

Lukas 8:4-15

VIDEO OUDIO

Jesus se preke moes absoluut asemrowend gewees het. Lukas vertel hier dat “’n groot menigte” van al die verskillende dorpe in die omgewing gekom het om na Jesus te luister. Dit klink amper soos die ou nagmaalsgeleenthede waarvan Oupa my vertel het. Op Machadodorp het die mense elke drie maande saamgetrek en sommer vir ‘n week aanmekaar kerk gehou. Dit was gróót makiti. Die boere het met ossewaens daar opgedaag en tent opgeslaan op die

kerkterrein en kerk gehou dat die byle huil!

Jesus se preke was nie hoogdrawend soos die groot geleerdes s'n nie. Hy het eenvoudig en op die man af gepraat in 'n taal wat die gewone mense verstaan. Hy het beelde gebruik van dinge waarmee hulle elke dag te doene gekry het om vir hulle waarhede tuis te bring. Ten spyte hiervan was daar steeds baie mense wat dit gehoor het en nie verstaan het nie. Selfs vandag nog is daar baie mense wat Jesus se gelykenisse verkeerd verstaan of dalk gladnie wil verstaan nie omdat die gelykenisse te eenvoudig is.

Een voorbeeld is die eenvoudige storie van die saaier wat Jesus hier vertel het. Later het Sy dissipels hom uitgevra oor die betekenis van die gelykenis. Jesus was geduldig en toe verduidelik Hy dit breedvoerig vir hulle.

Dalk moet ons weer 'n slag gaan kyk na presies wat hierdie gelykenis in vandag se moderne terme vir ons beteken. In my geestesoog sien ek die prentjie wat Jesus

skilder, die boer wat besig is om te saai, saadsak op sy heup en elke paar treë vat hy ‘n handvol van sy kosbare saad. Sy treë is afgemeet sodat hy nie dalk party plekke minder saad gooi as ander nie. Die probleem is egter dat die land nie lyk soos ‘n Vrystaatse mielieland nie, maar dit is ‘n tipiese kleinboer-land besaai met groot rotse wat hy nie kon uithaal nie. En plek-plek het die halsstarrige bossies ook nog hulle deeltjie afgekleim. Die boer saai wyd, en natuurlik val al sy saad nie netjies in die voortjies nie.

Sondag-na-Sondag word die Saaier se saad in ons harte gestrooi wanneer ons luister na die Woord van God wanneer dit gepreek word van die kansel af. Ons kry elke dag dosyne dagstukkies en boodskappies op E-pos en Whatsapp. Sommige van hulle praat baie hard met ons! Dis nog steeds van daardie selfde saad. Wanneer ek stiltetyd hou, word die saad weereens gesaai. Daar word ‘n reuse kongres vir manne gehou, en die saad word weer mildelik gesaai. Die vraag is: groei daardie saad ooit?

Nee, vanoggend is die vraag nie oor wat ander mense maak met daardie saad nie. Kom ons maak dit ‘n persoonlike ding, en ons gaan kyk ‘n bietjie wat ek sélf daarmee gedoen het!

Jesus vertel van saad wat op die pad geval het en wat summier deur voëls opgepik is en nie eers kans gekry het om te ontkiem nie. Nie een van ons kan vandag sê dat ons nie die Woord gehoor het nie. Inderdaad het ek ook die Woord vir baie jare al gehoor! Uit my eie lewe kan ek getuig dat ek vir 24 jaar lank soos ‘n klipperige pad was waar die saad net opgepik was. Vandag kan ek die Here net dank dat Hy my oë daardie tyd oopgemaak het!

Die tweede ontvanger wat Jesus beskryf is soos ‘n klipbank waar daar wél ‘n dun lagie grond is. Die Woord skiet wortel en groei vinnig, maar dan skielik is al die grond uitgeput omdat daar nie diepte is nie. Is daar diepte in my eie lewe? Ek het al dikwels mense hoor kla dat hulle nêrens in die geloof

kom nie. Baie gee moed op. Dit kos harde werk, deursettingsvermoë en dissipline om werklik diepte in jou geloof te kan kry.

Die derde ontvanger is die een waar die onkruid welig groei en die saad verstik. Daar is niks wat jou geloof so vinnig kan aftakel as die wêreldse dinge nie. Wilde partytjies, dobbelhuise, slegte geselskap - jy kan net eenvoudig nie twee Here dien nie! Na ‘n aand in die kroeg saam met die manne, waar vieslike grappe, te veel drank en vuil of Godslasterlike taal die botoon gevoer het, voel jy vuil en wil jy beslis nie met die Here gesels nie! Is daar onkruid in my lewe wat besig is om my verhouding met die Here te vertroebel?

Die vierde porsie saad het op vrugbare grond geval. Ek glo dat die oorgrote meerderheid van ons vanoggend kan getuig dat ons daardie vrugbare grond is, en dat ons plantjies welig groei. As dit wél die geval is, dan moet die oes dit wys! As ek myself as die vrugbare grond sien, dan moet die

resultaat wys in die vrug wat ek dra. As ongelowiges na my lewe kyk, wek dit by hulle ‘n honger om ook daardie lewe te hê? Was ek al die oorsaak dat iemand tot geloof gekom het? Lyk my lewe soos dié van iemand wat Jesus waarlik liefhet? Is die vrugte van liefde waarvan Paulus in 1 Kor 13 skryf deel van my lewe? As hierdie dinge nie teenwoordig is nie, dan moet ek diep gaan besin, want dalk is ek nie die vrugbare grond wat ek altyd gedink het ek is nie.....

Gebed:

Here, ek staan vanoggend skuldig, want die vrugte wat ek behoort te dra, die dra ek nie. Ek wil graag vrugbare grond vir U wees!

.

.

.

.

Vrydag 27 Augustus

Die Olielampie

Lukas 8:16-18

VIDEO OUDIO

Iemand beskryf onlangs hoe geweldig groot die skepping is en hoe verskriklik nietig en klein ek in hierdie groot heelal werklik is. Hy stel die son voor as die grootte van ‘n tafeltennisballetjie. Dan sal die aarde skaars ‘n derde van ‘n millimeter groot wees en 3,7 meter van die son af weg wees. As ons dan hierdie tafeltennisbal-son Saterdag op Loftus sou plaas tussen die onderste skare, 20m anderkant die noordelike doelpale, sal die verste planeet in ons sonnestelsel, Pluto, 4m anderkant die suidelike doodlyn wees, reg by die onderste sitplekke. En dit is maar net ons eie ou “klein” sterretjie, die son, en sy satelliete! Volgens hierdie skaalmodel sal die naaste ster aan ons, Alfa Centauri, op die strand in Jeffreys Baai wees, 1000km verder. Dan het ons nog maar skaars begin, want

ons het slegs die buiterandjie van die Melkweg, die sterrestelsel waarvan ons deel is en wat uit miljoene sterre bestaan, bereik. Nog erger: die melkweg is maar een van miljoene sulke sterrestelsels, sommige van hulle baie, baie groter as die Melkweg!

Hoe klein is my ou lampie in vergelyking met die oorweldigende gloed van biljoene-der-biljoene sonne wat in die heelal hang, maar tóg is my liggie belangrik en die Here wil hê dat ek moet skyn vir Hom!

Jesus vertel nóg ‘n gelykenis, een van ‘n lamp. Die lampie waarna Hy verwys was ‘n klein ronde kleibakkie vol olie, met ‘n tuitjie waarin die pit gelê en brand het, baie primitief maar tóg prakties. Elke huishouding het van hierdie lampies gehad, en almal het presies geweet wat jy daarmee maak. Daarom het Jesus die alledaagse bekende goed gebruik om ‘n groot waarheid by die luisteraars tuis te bring.

In kort beteken dit dat die Woord van God soos ‘n lig moet wees wat die duisternis

oorwin. Deur die lamp van die Woord hoog te sit, word die lig na elke uithoek versprei. In die praktyk beteken dit dat diegene wat verstaan wat die Koninkryk beteken, dit behoort bekend te maak aan diegene wat dit nie verstaan nie. Daar is absoluut niks geheimsinnig oor daardie Woord nie, en elkeen moet daarvan weet.

Om terug te kom by die sterre: ons naaste ster, Alfa Centauri is ‘n volle 40 miljoen miljoen kilometer van ons af, maar sy lig skyn so helder dat ons dit nie kan miskyk nie. Dit is die helderste van die twee aanwyser-sterre langs die Suiderkruis. Hierdie is nie die helderste ster in die hemelruim nie. Daar is baie ander wat selfs helderder is en baie, baie verder weg.

Die hartseer ding is dat die meeste gelowiges hulle ou lampies onder ‘n emmer sit en smoor sodat niemand kan sien dat hulle Christen-gelowiges is nie. Hulle lewens wys niks van die liefde van Jesus nie, en hulle sal g’n sprook sprak wat ooit hulle

geheim sal verklap dat hulle gelowig is nie. Kyk, jy hoef nou nie heeldag te loop en uitblaker dat jy een van die “eksklusiewe” kinders van die Here is nie, maar deur jou voorbeeld moet jy ‘n olielampie vir Hom wees.

Hoe straal jy die lig van Jesus uit? Daar is baie maniere, en elkeen van ons het ander talente gekry waardeur ons hierdie lig kan laat skyn. Sommige se lampe is ‘n miljoen-kerskrag kollig terwyl ander maar fyn feëtjie-kersies is. Maar dit maak nie saak nie! Die belangrikste is dat albei die donker verdryf! Sommige se lampe kan skyn deur op ‘n kansel te staan en met selfvertroue die Woord te verkondig. Ander weer voel gemaklik om een-tot-een met iemand te gesels oor die Evangelie. Persoonlik leef ek my getuienis die gemaklikste uit wanneer ek kan sit en skryf, hetsy vir ‘n groot klomp mense of slegs ‘n enkel persoon. Vir sommige gelowiges beteken dit om hulle lamp te laat skyn, om bloot die liefde van Jesus uit te straal in hulle algemene optrede

deur vriendelikheid of ‘n glimlag. ‘n Vrolike gesig is baie aansteeklik, en dit kan sommer in ‘n japtrap ‘n morbiede geselskap opkikker. Die belangrike is egter om aan Jesus die eer te gee vir jou opgeruimde gesiggie.

Dade preek baie harder as woorde. Die dominee preek in die kerk vir gelowiges. Hy gee hulle opleiding om die wêreld in die oë te gaan kyk. Hy vul hulle lampies as’t ware daar met olie sodat hulle deur die week helder kan skyn daar buite. Jou taak deur die week is dan nie noodwendig om die preek te gaan herhaal vir almal wat jy teëkom nie, maar om prakties uit te leef wat jy in die erediens beleef het. Terloops, as jy ‘n olielampie aanhou vol maak sonder dat hy behoorlik brand, gaan die olie naderhand die pit versmoor, en dan is die lamp totaal nutteloos. Dus, as jy nie jou lamp gebruik nie, gaan sy vlammetjie doodgaan. Aan die ander kant kan ‘n lamp ook nie sonder olie brand nie! Dit is dus absoluut noodsaaklik dat jy gereeld hervul word. Moenie kerkbyeenkomste afskeep nie - dit is noodsaaklik vir jou

geestelike oorlewing en uitlewing.

Gebed:

Here, dankie dat ek ook vir U ‘n lampie kan wees. Help my asseblief om helder vir U te skyn!

.

.

.

.

Maandag 30 Augustus

Storm op die See

Lukas 8:19-25

VIDEO OUDIO

Hoe groot is die almag van God? Om net so ‘n klein kykie te kry is skeppingsmisterie en grootheid van God, kan ons weereens ons oë ophef na die sterre. In die baie bekende Orion-sterrebeeld is daar ‘n paar sterretjies wat baie helder uitstaan. Die een wat die regterskouer van die reus uitmaak trek dadelik jou aandag. Sy naam is Betelgeuse. Hierdie is ‘n baie besonderse ster, een van die sogenaamde “Super reuse”. Hy is 60’000 keer so helder as die son en het ‘n deursnee van 5,6 AE. ‘n AE (astronomiese eenheid) is die afstand van die son na die aarde. Dus, as hierdie ster in die plek van die son sou wees, dan sou sy buiterand byna 3 keer so ver as wat die aarde van die son af is, gestrek het. Betelgeuse is dus so groot dat hierdie enkele ster die helfte van ons hele sonnestelsel met

al sy planete sou kon insluk! En steeds is dit maar slegs een van baie biljoene ander groot sterre, en slegs ‘n spikkeltjie in die heelal - God se skeppingswerk! Kom ons vra dan nou weer: hoe groot is die almag van God?

As ons hierdie beeld in die agterkop hou, en jy gaan lees die verhaaltjie wat Lukas skryf oor die gebeure in die boot, dan maak alles sin en jy begin so ‘n ietsie van Jesus se mag sien. Die probleem is egter dat ons eie probleme vir ons dikwels so groot lyk dat ons skoon toeslaan en gladnie die Here se almag kan raaksien nie!

Rondom die see van Galilea is daar etlike berge en klowe. Dikwels vorm daar sterk winde wat in hierdie klowe afstroom, amper soos deur ‘n tregter, en dan veroorsaak dit baie skielike en hewige storms op die meer. Jesus en die twaalftal was juis in ‘n vissersbootjie op pad na die oorkant van die meer, toe een van hierdie onvoorspelbare storms hulle tref. Jesus het gelê en slaap. G’n wonder nie, want Hy moes sekerlik

uitgeput gewees het na maar net nóg ‘n marathon-dag van preek, siekes gesond maak, duiwels uitdryf en vertrap word deur duisende mense wat almal Sy persoonlike aandag wou hê.

Die manne was doodsbenoud, want hulle klein skuitjie het soos ‘n dobbertjie in die groot oseaan gevoel, en hulle het al gesien hoe hulle die dieptes insink. Hulle skud Jesus wakker. Hy het deur al die opgewondenheid steeds rustig gelê en slaap. “Ons sink! Ons vergaan!” skree hulle benoud. ‘n Enkele woordjie van Hom laat die woeste wind en golwe bedaar sodat daar skielik ‘n doodse stilte en kalmte kom.

Jesus verwyt die manne oor hulle ongeloof. Vir die afgelope tyd sien hulle elke dag die wonderwerke wat Hy doen. Hulle sien die mees asemrowende dinge gebeur. As dit egter hulle eie basse begin raak, dan begin hulle twyfel oor presies waartoe Jesus in staat is. Hulle het duidelik nog ‘n baie lang pad gehad om te loop voordat hulle gereed

was om die leiding van die kerk oor te neem.

“Wie is Hy tog?” vra hulle in ongeloof. Hulle het nog nie eers begin om te verstaan wie hierdie Jesus is wat al die wondere laat gebeur nie.

Die vraag is of ek en jy mooi verstaan presies wie Jesus werklik is? Ek dink dat, nes die twaalf manne van daardie tyd, dat ons nie aldag werklik besef met wie ons te doene het nie. In die eerste plek dink ek dat ons ou verstandjies net eenvoudig te klein is om ‘n begrip van Hom te kan kry, want Sy almag, alwetenheid en alomteenwoordigheid is baie groter as wat ons kan verwerk. ‘n Man sê eendag vir my dat hy nie aan God kan glo nie, want hoe is dit ooit moontlik vir iemand om tegelyk op baie verskillende plekke te wees? Ja, hy is reg! Ons verstand kan nie sulke dinge begryp nie, want dit pas nie in ons verwysingsraamwerk in nie.

Tóg is die bewyse oorweldigend. Dink maar aan die ster waarvan ons hier bo praat, Betelgeuse. Ons kan nie ‘n begrip vorm van

hoe verskriklik groot daardie ster werklik is nie. Nogtans is hy ‘n werklikheid, bewys deur die sterrekundiges. Dit lyk absoluut onmoontlik vir iemand wat dodelik siek is om eensklaps blakend gesond te wees. Medies gesproke is dit nie moontlik nie! Nogtans gebeur dit, en dan moet die dokters dikwels net hulle koppe in ongeloof skud!

Al hierdie dinge moet ons net weereens onder die besef bring van die absolute grootheid en almag van die Here. Dit is nie nodig dat ons die wonderwerke ervaar en moet sien nie - al die bewyse is alreeds daar. Maar hierdie dinge moet ons aanspoor tot aanbidding van Hom wat oor alles heers en vir Wie niks onmoontlik is nie. Besef ons ooit nog wie God werklik is? Ons bring nie eers naastenby genoeg lof aan Hom nie, en ons praat van Hom asof Hy maar net nog ‘n deeltjie is van ons geloof. Kom ons raak vandag diep onder die besef van Wie ons aanbid, en ons gee Hom die lof en eer wat Hom toekom.

Gebed:

Here, vanoggend val ek voor U neer in aanbidding, want ek is maar net ‘n stoffie voor U groot almag.

.

.

.

.

Dinsdag 31 Augustus

Die Besetene

Lukas 8:26-39

VIDEO OUDIO

Jesus en die twaalf het in Kapernaum, op die noordelike oewer van die See van Galilea in die vissersboot geklim. Hulle vaar reg suid, verby Tiberias en Hippus waar die verskriklike storm hulle getref het. Aan die suidelike punt van die meer lê hulle

bestemming, die landstreek Gadara. Skaars sit hulle voet aan wal, of die volgende groot “storm” tref hulle - dié slag in die gestalte van ‘n besete man wat kaal op hulle afstorm.

Jesus en sy dissipels bevind hulle hier in die “buiteland,” in die land van die Geraseners. Die gebied maak deel uit van die sogenaamde Dekapolis, oftewel “Tien Stede,” ‘n nie-Joodse gebied. Die Joodse wette het dus gladnie hier gegeld nie, en die mense het selfs met varke geboer, iets wat elke goeie Jood met afsku sou vervul!

Die man wat op hulle afstorm bly lankal nie meer in ‘n huis nie omdat die samelewing hom totaal verwerp het. Tussen die grafte het hy sy lêplekkie gekry. Sy onbeheerste optrede het al daarvoor gesorg dat die inwoners hom probeer vang en met kettings probeer boei het om hom in bedwang te hou, maar hy het bloot die kettings gebreek!

In skrille kontras met hierdie wilde besetene, sien ons vir Jesus wat doodkalm teenoor hom optree en bloot vir hom vra wat sy naam

is. Vir die dissipels is dit ‘n traumatiese ervaring. Boonop moet hulle hoor dat die man Jesus aanspreek as “Seun van God, die Allerhoogste”. Hulle sluk sélf nog maar swaar aan hierdie gedagte, en nou kom ‘n besete heiden en blaker dit uit! Wat hulle egter nie besef nie, is dat dit die duiwelse demone in die man was wat met Jesus praat deur die man se liggaam te gebruik. Natuurlik ken die duiwel en al sy demoniese aanhangers vir Jesus baie goed. Hulle weet presies wie Hy is! Hulle sal Hom egter nooit dien nie, want die duiwel wil sélf op die troon sit!

Terloops, kan ons ook die vraag vra, of dit moontlik sou wees dat iemand wél vir Jesus kan ken, maar dat hy nie noodwendig gered sou wees nie? Inderdaad ja! Voordat jy jou lewe aan Jesus toevertrou het en in Hom as jou persoonlike Verlosser glo, het jy nie die saligheid nie! Selfs al weet jy álles van Hom af!

Die man, oftewel die demoon wat besit van hom geneem het antwoord dat sy naam

“Legio” is, dit beteken “Baie”. Die Latynse woord “legio” verwys na ‘n afdeling of legioen van tussen 3’000 en 6’000 soldate in die Romeinse leër. Die man se lewe word dus oorheers deur ‘n groot aantal demone.

Die demone wil niks met Jesus te doen hê nie. Hulle wil net alleen gelaat word en Jesus se teenwoordigheid is vir hulle ‘n groot bedreiging. Wanneer hulle egter in ‘n hoek gedryf word, smeek hulle om eerder na die varke verban te word. Die varktrop sit skielik op loop wanneer die demone in hulle invaar, en die mense van die omgewing moet vreesvervul toekyk hoedat hulle hele trop oor ‘n afgrond stort en in die see versuip.

En die besetene? Hy is onmiddellik genees, bevry van die bande van Satan! Hy vra vir Jesus of hy by hulle groep kan aansluit en Hom volg, maar Jesus weier. Hy moet terug na sy eie mense!

Dit is tóg ironies dat die mense Jesus smeek om liewer hulle land te verlaat! Hulle is meer besorg oor hulle finansiële verlies as oor die

besetene wat hier voor hulle oë genees word en ‘n splinternuwe lewe kry!

Die vraag is, waarom het Jesus gehoor gegee aan die versoek van die demone, maar as die man wat genees is smeek om saam met Hom te gaan, weier Jesus sy versoek? Daar is baie vraagstukke in die Bybel waaroor ons maar net kan raai, want ons ken nie God se volle raadsplan nie. Waarom Hy nie die demone direk die verdoemenis ingestuur het nie, is nóg ‘n raaisel. Wat ons wél kan sê, is dat dit ‘n gedeeltelike oorwinning oor die duiwel was, maar dat die finale slag nog gelewer sal word, en dan sal dit ‘n baie groot slagting vir die duiwel en sy demone wees.

Wat die man betref - hy het ‘n baie groot taak op hande gehad. Hy moes die mense van sy omgewing van Jesus gaan vertel. En wát ‘n taak was dit nie! Hy moes die mense wat voorheen in vrees van hom af weggevlug het, nou gaan oortuig dat Jesus die Verlosser is. ‘n Paar jaar later, toe die vervolging van

Christene in Jerusalem op die ergste was, het die gelowiges gevlug. Baie van hulle het skuiling gevind in hierdie einste streek en hulle was daar met ope arms ontvang. Waarom? Ek glo dat die mal man wat eens kaal in die begraafplaas gebly het, sulke goeie sendingwerk gedoen het, dat almal daar ryp was vir die Evangelie toe die groot stroom Christene daar aankom.

God se raadsplan is oneindig groter as ons gedagtes!

Gebed:

Here, dankie dat ons weereens vanoggend U almag kon aanskou!

.

.

.

.

Woensdag 1 September

Twee Dramas

Lukas 8:40-56

VIDEO OUDIO

By hulle terugkeer uit Gadara word Jesus en die manne alreeds weer ingewag deur ‘n groot skare. Dan speel daar twee dramas af wat inmekaar geweef is en sorg vir ‘n spannende toneel vir die lesers van hierdie boek.

Alles begin wanneer Jaïrus aangehardloop kom en uitasem voor Jesus se voete neerval. Jaïrus was ‘n gerespekteerde kerkleier en raadslid van die sinagoge. Hy was ook een van slegs enkele geestelike leiers wat goedgesind was teenoor Jesus. Die man was hoog in die nood want sy dogter het op sterwe gelê. Met ‘n bewende stem het hy Jesus gesmeek om saam met hom te kom.

Opgewonde het die skare vir Jesus plek gemaak om agter Jaïrus aan te stap, toe die

verhaal skielik onderbreek word. Jesus het stil gaan staan en omgedraai. “Wie het my aangeraak?” wou Hy weet.

Ons wil amper vir Jesus sê: “Here, daar is nie nou tyd om te wil weet wie aan U geraak het nie, die meisiekind is besig om dood te gaan!”

Petrus het sélf ongeduldig geraak met Jesus wat nie Sy loop kon kry nie. Daar was immers ‘n reuse skare mense wat hulle die hele tyd verdruk het. Almal het gestamp en gestoot! Wat sou verkeerd wees met sy Meester?

Agter Jesus was daar ‘n vrou met ‘n geweldige groot nood. Sy het aan ‘n volgehoue menstruele vloeiing gely, iets wat in vandag se terme alreeds ‘n baie ongemaklike situasie is. Wat dit egter vir haar vererger het, was die feit dat sy volgens die Joodse gebruike permanent onrein was. Sy kon dus met niemand direk in aanraking kom nie. Vir twaalf jaar lank het sy in hierdie onhoudbare situasie geleef en sy kon dit net

nie meer vat nie! Jesus was haar laaste en enigste hoop!

Volgens Joodse wette van Lev 15:19-30 het sy nie durf raak aan Jesus nie want dit sou Hom sélf vir sewe dae lank onrein gemaak het. Dus raak sy slegs aan die verste punt van Sy klere se soom.

Petrus het vir Jesus aangepor om asseblieftog voort te gaan na Jaïrus se huis, maar Jesus het bly staan! Hy wou eers weet wie dit was wat aan Sy klere geraak het.

Die spanning bou op, want die tyd was besig om uit te loop vir die sterwende dogtertjie. Maar vir Jesus was die drama wat hier afsgepeel het belangriker. Toe die vrou besef dat Jesus geweet het dat dit sy was, kom val sy bewend van angs voor Hom neer en erken haar daad. Sy vertel van haar verskriklike dilemma, maar die wonderlikste was dat sy gevoel het hoedat haar liggaam genees was die oomblik toe sy aan Jesus geraak het!

Liefdevol het Jesus haar aangespreek as “dogter.” Skielik was die twaalf jaar waarin sy deur die ganse samelewing verwerp en verstoot was, verby. Sy het besef dat sy vir die eerste keer in jare weer deel van die samelewing en selfs haar eie familie was.

Jesus weier om Sy verlossingswerk te laat beperk deur enige sosiale of politieke grense!

Maar dan keer die verhaal weer terug na Jaïrus se twaalfjarige dogter. Van die huis af het die berig gekom dat dit te laat was - sy het reeds gesterf!

Ons wil vir Jesus vra: “Here, hoe kón U? Die vrou kon mos maar ‘n bietjie gewag het?” Menslik gesproke was enige verdere optrede van Jesus sinneloos. Maar Jesus het vir Jaïrus getroos: “Moenie jou ontstel nie. Glo net, en sy sal gered word.” Skokkende woorde!

“Maar sy is dan dood, Here!” wil ons vir Jesus sê, “Moenie nog die man se lyding erger maak nie!”

Vir diegene wat egter so pas gesien het hoedat die vrou se verskriklike siekte eensklaps genees was, gee Jesus se woorde nuwe hoop! Haar geloof was wonderbaarlik beloon! Sou Jaïrus se geloof ook so beloon kon word?

By Jaïrus se huis tref Jesus ‘n troostelose prentjie aan van mense wat huil en weeklaag oor ‘n kind wat gesterf het. Hulle het van Jesus niks verder verwag nie want alle hoop was verby. Dis verstaanbaar dat hulle so gereageer het. Maar toe Jesus vir hulle gesê het dat die kind net slaap, het hulle Hom uitgelag! Hulle het immers sélf gesien dat sy dood was, en dit was finaal! Jesus se eenvoudige reaksie was om bloot die meisie se hand te vat en haar te beveel om op te staan. Haar ouers kon hulle oë nie glo toe sy onmiddellik reageer het nie. Dit beklemtoon net weereens die feit dat Jesus alle mag het, selfs oor die dood!

Inderdaad weet ons vandag dat die dood vir ‘n gelowige gladnie meer finaal is nie. Jesus

het nie alleen gewys dat Hy heerser oor die dood is met hierdie kind se genesing nie, maar enkele jare later het Hy die dood finaal oorwin, toe Hy, nadat Hy die volle prys van verlossing betaal het aan die kruis, daardie Sondagoggend uit die graf opgestaan het. Ek en jy het ook deel hieraan as ons slegs glo in Hom. Jesus se woorde aan Jaïrus: “Glo net en sy sal gered word.” kry later soveel groter betekenis wanneer Paulus in Hand 16:31 sê: “Glo in die Here Jesus, en jy sal gered word.” Of wanneer Jesus in Joh 3:16 vir Nikodemus sê: “Elkeen wat in Hom glo .... sal die ewige lewe hê”.

Die vraag is: glo jy?

Gebed:

Here, dankie dat U my ook gered het en dat die dood nou geen houvas meer op my het nie!

.

.

.

.

Donderdag 2 September

Uitgestuur in die Wêreld

Lukas 9:1-6

VIDEO OUDIO

In ‘n keldervertrek in ‘n gebou aan die rand van Welkom se groot sirkel kom ons bymekaar. Ek is opgewonde, maar terselfdertyd baie bang. Almal wat in die kringetjie sit is gelowiges wat erns maak met hulle geloof. Ons het die afgelope paar weke intensiewe opleiding gekry, en nou het die dag aangebreek om dit wat ons geleer het prakties te gaan toepas. Dit was in die tagtigerjare, en Welkom was maar ‘n redelike woeste myndorp met berugte myners van regoor die wêreld wat daar hulle fortuin kom soek het. Dit was veral hierdie groot sirkel wat die manne getrek het. En nou is ons taak om die Evangelie aan hierdie rowwe klomp te gaan uitdra.

Dan breek die oomblik van waarheid aan, en

in groepies van drie vaar ons die strate in. As ek die trappies uit die kelder uit opstap, klink die vulgêre gelag van ‘n paar gesuipte manne op van die straat af. Ek wil omdraai, maar dan kom die wonderlike wete dat die Heilige Gees in my is en my die nodige krag sal gee vir hierdie taak wat lyk asof dit jou wil verswelg. Agter my hoor ek die gebede opgaan van die paar wat agterbly - gebede wat ons deur die onseker nag moet dra. Wanneer ons die eerste mense konfronteer met die Evangelie, is my vrees skielik weg, en ek kan met vrymoedigheid praat oor Jesus, my Verlosser.

Twintig jaar later het ek weer in vrees en bewing gesit toe ek my eerste dagstukkie moes skryf en die wêreld instuur. En weereens moes ek baie gou agterkom dat die Here wonderlik voorsien en my die nodige krag en wysheid gee, as ek maar net gewillig is om myself tot Sy diens te stel. Ek het nooit weer teruggekyk nie.

Die twaalf apostels was op daardie stadium

nog maar net volgelinge aan Jesus se voete, besig met intensiewe opleiding. Elke dag het hulle vol verwondering toegekyk hoedat Jesus die mees asemrowende wonderwerke voor hulle verbaasde oë uitgevoer het. ‘n Enkele woordjie of aanraking was dikwels genoeg om iemand oombliklik van ‘n kwaal te genees. Selfs blindes kon weer sien en verlamdes loop.

Toe breek die dag aan waar hulle die eerste voorsmakie moes kry van wat dit waarlik beteken om ‘n apostel, ‘n uitgestuurde te wees. Jesus het vir hulle verduidelik dat hulle op hierdie “oefenlopie” sélf die geleentheid sou kry om siekes gesond te maak en duiwels uit te dryf. Ek kan my voorstel hoe die manne daar gebewe het van angs! “Hoe gaan ons dit óóit regkry?” Die ergste was dat die Meester nie eers naby sou wees om te gaan help as hulle sou vasbrand nie! Hulle sou die wye wêreld ingestuur word, ver van Jesus af. En daar moes hulle alleen klaarkom!

Jesus het die twaalf angstige manne volledige instruksies gegee. Hulle was nie toegelaat om énigiets saam te vat nie, nie eers ekstra klere, reissakke of selfs padkos nie. Hulle moes totaal afhanklik wees van die mense se gasvryheid. Op hierdie manier moes die manne op die harde manier leer wat dit werklik sou beteken om totaal van God afhanklik te wees vir alles in die lewe.

Jare later sou die manne eers werklik besef waarvoor Jesus hulle sulke harde bene laat kou het, want hierdie voorbereiding het hulle gebrei vir ‘n lewe wat alles behalwe maanskyn en rose sou wees! Jesus het hulle ook gewaarsku dat hulle nie oral welkom sou wees nie. Almal het nie met ope arms staan en wag vir die Evangelie nie en daar sou beslis ook mense wees wat hulle vyandiggesind sou wees ten spyte van al hulle goeie bedoelings. Wanneer dit gebeur het, moes hulle letterlik die stof van hulle voete afskud as ‘n aanklag teen daardie mense, dat hulle die Evangelie gehoor het en die goeie nuus verwerp het.

In vandag se terme kan ons sê dat jy nie moet sit en tob daaroor as jou boodskap van hoop aan iemand begroet word met ‘n afjak nie. Dit het al menigmaal met my gebeur wanneer ek vir die eerste keer ‘n dagstukkie aan iemand stuur, dat die persoon my lelike woorde toesnou omdat ek die vermetelheid het om van hom ‘n Christen te probeer maak. Ons natuurlike reaksie is om sleg en verwerp te voel oor sulke uitlatings. Onthou net dat dit eintlik niks met jou te doen het nie, want jy is maar net die Here se boodskapper, en dit is nie vir jou as persoon wat hy uitvreet nie, maar eintlik vaar hy teen God uit. Dit is met ander woorde uit en uit ‘n saak tussen hom en die Here en jy is slegs die tussenganger. Dit is dieselfde as om ‘n sekretaresse uit te vloek wanneer jy kwaad is vir haar baas, iets wat nogal dikwels gebeur!

Lukas vertel dat die twaalf manne die wye wêreld ingegaan het en dat hulle nie alleen die Evangelie verkondig het nie maar sélf ook siekes gesond gemaak het. Ek dink niemand was meer verbaas oor hulle nuwe

vermoëns as hulleself nie. Al wat die Here van my en jou vra is ons gewilligheid om in Sy diens te staan, Hy sal al die nodige toerusting vir die taak voorsien. Hiervan kan ek uit my eie lewe getuig, want Hy voorsien wonderlik elke dag in die taak wat ek vir Hom verrig.

Gebed:

Here, ek kan nooit genoeg vir U dankie sê vir alles waarin U vir my voorsien nie. Dankie dat U so getrou is.

.

.

.

.

Vrydag 3 September

Wie is Hierdie Jesus?

Lukas 9:7-17

VIDEO OUDIO

Herodus Antipas, een van die vier seuns van Herodus die Grote, was ‘n man vir wie almal bang was. Joodse profete het inmekaar gekrimp by die blote aanhoor van sy naam, want vir hulle was hy ‘n verskrikking. Johannes die Doper was een van hierdie wrede man se slagoffers. Sy bebloede kop is in ‘n skottel by een van Herodus se wilde partytjies aan die gaste vertoon, nadat Herodus hom laat onthoof het om sy vrou, Herodias se grille te bevredig.

Maar Herodus het ook ‘n ander sy gehad wat hy nie graag aan die wêreld wou vertoon nie want ‘n baie onseker mens het agter hierdie wrede masker geskuil. Toe hy te hore kom van die wonderdade wat Jesus gedoen het, skrik hy hom spierwit. “Het Johannes uit die

dood opgestaan?” Hy was vas oortuig daarvan dat Jesus Johannes se spook was! Herodus het sy bes probeer om Jesus te siene te kry, maar dit was hom nie beskore nie. Uiteindelik het hy wél vir Jesus gesien, maar dit was in tragiese omstandighede, pas voor Jesus tereggestel sou word. Daar het Herodus die ideale geleentheid gehad om met Jesus te kon praat. Hy het selfs die kans gekry om Jesus se lot te bepaal, en Hom ‘n billike kans te gee. Maar hy het alles deur sy vingers laat glip!

“Wie is hierdie Man tóg?” wou Herodus weet.

Op meesterlike wyse beantwoord Lukas juis hierdie vraag in die volgende vier episodes met vier beskrywende titels vir Jesus. In Luk 9:10-17 beskryf hy Jesus as die Voorsiener. In vers 18-22 is Hy die Gesalfde van God. In vers 23-27 is Hy die Lydende Seun van die mens en in vers 28-36 die Seun van God.

Jesus het Sy bediening in Galilea afgesluit en ons tref Hom aan op pad na die dorp Betsaida, op die noord-oostelike oewer van

die meer van Galilea. Hierdie was die magsgebied van Herodus Antipas se broer Filippus. Die twaalf was sekerlik doodmoeg maar baie opgewonde na hulle eerste ervaring as evangeliste en hulle het mekaar skaars kans gegee om alles vir hulle Meester te vertel van hulle wedervaringe. Jesus het gesmag na ‘n bietjie rus en stilte alleen saam met die manne, en hulle het na ‘n afgeleë plek, weg van al die mense af gestap. Rus en stilte was hulle egter nie beskore nie, want toe die mense agterkom waar hulle hulle bevind het, was daar binne ‘n ommesientjie alweer ‘n reuse skare wat om hulle saamdrom het. In plaas daarvan dat Jesus vir hulle sê: “Gaan huistoe, en laat ons in rus en vrede!” verwelkom Hy hulle eerder en gesels met hulle oor die Koninkryk van God.

Die twaalf manne het egter later bekommerd begin raak want die tyd het aangestap en die son was besig om water te trek en hierdie spul mense moes versorg word! Die naaste dorp was kilometers weg en hier het ‘n skare

gesit wat Loftus se paviljoene goed sou volsit. Waar sou hierdie klomp op kort kennisgewing skielik kos en slaapplek kry? Hulle het begin sommetjies maak en tot die slotsom gekom dat daar maklik 5’000 mans gesit het. Dit het nog nie eers die swetterjoel vrouens en kindertjies ingesluit nie!

Jesus was egter baie rustig oor die situasie: “Gee vir hulle iets om te eet.”

Dit was ‘n totaal onmoontlike opdrag aan die twaalf! Hulle het in ongeloof vir mekaar gekyk. Daar was géén manier wat hulle vir hierdie skare kos sou kon kry nie. Hulle hou voorraadopname, en slegs vyf brode en twee misrabele vissies was al wat dit opgelewer het!

Hoe verskriklik beperk is ons menslike denke en vermoëns nie! Jesus vra van die twaalf manne om die absolute onmoontlike te doen, en moedeloos probeer hulle iets saamflans terwyl hulle maar al te goed besef het dat dit puur verniet was. In skrille teenstelling daarmee was Jesus die Een wat kalm en

bedaard die broodjies neem en daarvoor die seën vra, so asof dit maar net nóg ‘n doodgewone maaltyd was. Die wonder gebeur wanneer die manne die brood en vis uitdeel aan die mense, en dit het net eenvoudig nie opgeraak nie. Só oorvloedig het Jesus in die mense se behoeftes voorsien dat daar uiteindelik twaalf mandjies vol brood oorgebly het nadat die reuse skare mense hulle versadig geëet het!

Op Herodus se vraag oor wie hierdie Jesus nou eintlik is, word Jesus hier voorgestel as die Voorsiener. Alhoewel Jesus die Een was wat die wonderwerk verrig het, was dit die dissipels wat die taak gekry het om die kos voor te berei en te versprei. Hierdeur wys Jesus hulle op watter wyse Hy oorvloedig vir hulle sou voorsien wanneer hulle later sélf in die groot sendingveld moes staan. Jesus se voorsiening het egter ook nie opgehou by die twaalf nie. Deur die eeue het ons gesien hoedat daar telkemale op wonderbaarlike maniere voorsien was vir diegene wat in diens gestaan het van die Meester. Vandag

is die verhale steeds legio, en wonderwerke gebeur daagliks. In my eie lewe kan ek net oor en oor getuig van God se wonderlike voorsiening op tye waar alles vir my totaal onmoontlik gelyk het!

Gebed:

Here, dankie dat ons elke dag na U kan opkyk as die Een wat ook vir ons voorsien.

.

.

.

.

Maandag 6 September

Petrus se Belydenis

Lukas 9:18-22

VIDEO OUDIO

Wie is Jesus? Lukas laat hierdie vraag

weergalm oor die berge en heuwels en valleie van die woestyn. Eers was dit Johannes die Doper wat half huiwerig die vraag gevra het voordat hy deur Herodus onthoof is. Toe kom Herodus sélf met hierdie tergende vraag. Nou kom gooi Jesus die vraag voor Sy dissipels se voete: “Wie is EK?”

Soos ons al by ‘n paar geleenthede gesien het, was Jesus eenkant alleen besig om te bid - iets wat net weereens die geweldige belangrikheid van gebed vir ons beklemtoon. As Jesus dit nodig gevind het om in gebed te verkeer, hoeveel te meer is dit nie vir jou en my van uiterste belang om te bid nie? Dit is ons geestelike asemhaling. Sonder asem kan ons nie leef nie, en sonder gebed gaan ons geestelik dood.

Wanneer Jesus se dissipels om Hom saamdrom, vang Hy hulle totaal onkant met Sy vraag. Maar Hy stel dit op ‘n baie slim manier, om hulle goed aan die dink te sit. Hy vra eers met ‘n ompad, wat die mense oor

Hom dink - wat sê ander mense van Jesus? Die antwoord wat Jesus kry is presies dieselfde antwoord as wat Herodus gekry het, dat Hy die een of ander profeet is of selfs die reïnkarnasie van iemand soos Elia. Maar dan raak dit ongemaklik as Hy die vraag omswaai en direk vir húlle vra wat hulle sélf sê. Daar het sekerlik eers ‘n ongemaklike stilte gehang voordat Petrus dit gewaag het met: “Die Gesalfde van God.”

Maar kon hierdie intieme groepie volgelinge dan nie duidelik sien dat Jesus die Messias was nie? Na alles wat hulle Jesus elke dag sien doen het - al Sy wonderwerke en die dinge wat Hy gesê het moes sékerlik hulle oë oopgemaak het vir die ware Jesus! Hoe is dit ooit moontlik dat hulle dit nie kon raaksien nie? Was Petrus dan die enigste wat hierdie insig gehad het?

Ek dink dat selfs Petrus hierdie belydenis net in ‘n oomblik van helderheid gedoen het, want later sien ons hoedat hy telkemale maar weer in twyfel verval.

Maar voordat jy te gou ‘n oordeel fel, klim eers gou in die sandale van daardie manne. As jy in daardie tyd sou leef en skielik begin hierdie wonderlike Profeet optree en die mees asemrowende wonderwerke doen - maak dit Hom dan outomaties die Messias wat almal verwag? Die probleem is dat Hy gladnie Goddelik gelyk het nie - Hy was ‘n doodgewone mens! Hy het óók maar honger geword, seergekry, smart beleef, moeg geword en nodig gehad om te bid. En dan het Hy boonop dinge gedoen wat die wenkbroue gelig het, dinge wat die kerkleiers veroordeel het! Hy kon tog sékerlik nie die Een wees nie? Boonop, wat van die profete se voorspellings dat die Messias die volk sou verlos? Kyk net hoe was hulle deur die Romeine onderdruk en dit het beslis nie gelyk asof hierdie Profeet énigsins van plan was om ‘n verlossingsdaad uit te voer nie. Hy wou selfs vir hulle vertel dat hulle hierdie einste Romeine wat hulle soveel sonde besorg, moes liefhê! Nee wat! Ja, Hy was ‘n baie oulike Profeet, maar die Messias? Nie sommer nie!

Dankie tóg! Vandag weet ons baie anders! Vandag kan ons met sékerheid sê dat ons wéét dat Jesus waarlik die Messias, die Verlosser is en dat Sy verlossingswerk iets totaal anders is as wat die Jode verwag het. Die vraag is egter: Hoe beleef ek en jy vir Jesus? Ja, natúúrlik weet en glo ons almal dat Hy die Verlosser is. Geloof in Jesus beteken egter iets baie meer as dit! Dit beteken om ‘n lewende verhouding met Hom te hê. Staan jy in ‘n lewende verhouding met Jesus?

Na Petrus se belydenis, belet Jesus uitdruklik Sy dissipels om vir die mense te vertel dat Hy eintlik die Gesalfde van God oftewel die Messias is. Hy verduidelik dat dit eers nodig is dat Hy moet lyding verduur en uiteindelik doodgemaak word! Eers dán kan dit aan die hele wêreld uitgebasuin word. Dit maak nie heeltemal vir ons sin nie! Sou dit nie goed gewees het as daar alreeds ‘n reuse skare van mense gewees het wat Hom aanvaar het as die Messias nie? Dink net hoeveel dit vir die verspreiding van die Evangelie kon

beteken!

Die antwoord is ‘n besliste “Nee!” God se plan met Jesus was nie om ‘n klomp gelowiges bymekaar te maak nie. Sy plan was om die ganse wêreld die kans op verlossing te bied. Dit kon alleen geskied as Iemand die sondeskuld van die wêreld op Hom sou neem sodat ál die skuld betaal sou wees. Dit sou beteken dat mense dan met vrymoedigheid na God sou kon gaan in die wete dat hulle sonde vergewe is. Jesus was die enigste Een wat so ‘n taak sou kon uitvoer, want Hy was die enigste Mens óóit wat waarlik sonder enige sonde was, sodat daar nie gesê kon word dat Hy maar net gestraf was oor Sy eie sonde nie. Nee, Hy sou die straf van ander mense alléén dra. Die blote feit dat soveel mense die dinge gesien het wat Hy gedoen het, en Hom ten spyte daarvan uiteindelik tóg verwerp het, het net Sy lyding soveel erger gemaak.

Dankie tóg! Daar was ook ‘n ander sy van die saak - dat Jesus op die derde dag opgestaan

het uit die dood en vandag heers as Koning. Kom ons eer en aanbid Hom daarvoor.

Gebed:

Here Jesus, ons bring aan U al die eer en dank vir U verlossingswerk!

.

.

.

.

Dinsdag 7 September

Om Jesus Te Volg

Lukas 9:23-27

VIDEO **OUDEO**

23 Toe het Hy vir almal gesê: “As iemand My wil navolg, moet hy homself verloën, en elke dag sy kruis opneem en My volg.”

Wat beteken dit om Jesus te volg? Iemand

het eenmaal gesê dat om ‘n Christen te wees, beslis nie vir sissies is nie!

Hierdie is beslis ‘n feit – so het ek dit ‘n paar jaar gelede dééglik agtergekom! Ons gemeente het saamgespan met ‘n klein, arm Indiër gemeente in Shakas Kraal om op ‘n sending uitreik in Mosambiek te gaan. En nét daar besluit ek om saam te gaan.

Wat aanvanklik vir my gelyk het na ‘n groot “avontuur”, moes ek baie gou uitvind dat dit gladnie maanskyn en rose was nie. Baie ure se ry op paaie wat byna onbegaanbaar was, was maar net die begin. Die omstandighede was uiters primitief. Ons moes op die grond slaap en die muskiete en vlieë het ons weggedra! Versengende hitte, sand in alles, stof en lang ure se harde werk.

Hierdie was maar slegs ‘n ou klein voorsmakie van wat sendelinge dikwels deurmaak om die evangelie te versprei. Een so ‘n sendeling het my vertel van hulle werk in die oerwoude van Papua New Guinea, waar hulle ‘n paar jaar in haglike

omstandighede moes werk voordat die eerste bekeerling daar was. Hullle was totaal afgesny van die buitewêreld en hulle moes ‘n onbekende taal bemeester om te kon kommunikeer met wat jy net kan beskryf as ‘n barbaarse volk.

My wederhelf se neef is ‘n sendeling in die verste uithoeke van Zambië, en hy het al ‘n paar keer malaria opgedoen. Gevaarlike werk!

Jesus het vir Sy volgelinge gesê, dat as hulle Hom waarlik wil volg, gaan dit van hulle ‘n paar baie moeilike dinge vra: Selfverloëning, Kruisdra en Navolging. Maar wat beteken dit in die praktyk?

Selfverloëning beteken dat jy moet afstand doen van die dinge wat normaalweg vir jou ware menswees beteken. Die héél belangrikste persoon in enige mens se lewe is jyself. Daar is by jou ‘n ingebore oorlewingsdrang, wat beteken dat jy jouself tot die dood toe sal verdedig en veg vir oorlewing. Hierdie drang word gewoonlik

baie verder gevoer as net oorlewing. Jy raak selfgesentreerd, en die hele wêreld begin later slegs om jóú draai. Hierdie hele gedagte bereik ‘n toppunt wanneer jy nie meer omgee wie in die slag bly nie, solank jy net jou eie doelwitte kan bereik en jouself verhef bo elke ander sterfling. En dit is nie net die “groot” name van Hitler en Nero wat ons hier noem nie. In die alledaagse lewe is daar talle sulke mense waarmee ons elke dag in aanraking kom.

Feitlik alle mense streef in ‘n meerdere of mindere mate na hierdie hoogte waar jy as persoon verhef is. Aan die teenoorgestelde skaal is daar die ongelooflike voorbeeld van ‘n sekere soort spinnekop, waar die wyfie haar eie liggaam prysgee om lewendig opgevreet te word deur haar kleintjies sodat hulle kan lewe en krag kry om die wêreld in die oë te kyk. Dit klink verskriklik! Maar dit is presies wat selfverloëning beteken. In die bosoorlog in Angola was daar die verhaal van ‘n jong man wat op ‘n handgranaat geval het en in die proses homself aan flarde

geblaas het om te keer dat sy makkers almal in die ontploffing omkom. Dit is ware selfverloëning.

Selfverloëning beteken dat jy begin ophou om aan jouself alleen te dink, en dat ander mense se nood en behoeftes bo aan jou agenda begin staan. Dit beteken dat jy sekere opofferings in die lewe sal moet maak, want jou eie gemak en wêreldse plesier moet dikwels prysgegee word ter wille van ander mense se nood. Kruisdra en navolging is beide natuurlike uitvloeisels van selfverloëning.

Beteken dit dan dat as jy waarlik jou Christenskap wil uitleef, dat jy noodwendig ‘n lang gesig sal opsit en aan die wêreld wys hoe swaar jy kry? Nee, beslis nie! Iets wat my veral besonder opgeval het van die groep mense wat saam met my op die sendinguitreik was, was die humor en blydskap en vrolikheid wat gestraal het uit elkeen van die mense, selfs te midde van groot swaarkry! Sendelinge wat deur diep

waters gegaan het, is stralend van vreugde en liefde.

Jesus sluit af deur die luisteraars te verseker met die belofte dat diegene wat bereid is om Hom op hierdie wyse te volg, beslis nie die dood sal smaak voordat hulle waarlik die Koninkryk van God gesien het nie. Is dit dalk waarom hierdie mense so blom? Beslis! Daar op die sendingveld in Mosambiek het ek die Koninkryk sien kom onder die armste van armes wat kilometers ver geloop het om die boodskap van Jesus te kom hoor!

Gebed:

Here, dankie vir die talle mense wat bereid is om alles op te offer vir U Koninkryk.

.

.

.

.

Woensdag 8 September

Verheerlik op die Berg

Lukas 9:28-36

VIDEO OUDIO

Weereens tref ons Jesus aan waar Hy besig is om te bid - dit gebeur elke keer wanneer daar ‘n groot ding gaan gebeur of wanneer Jesus groot besluite moet neem.

Die toneel vind plaas ‘n week nadat Jesus die aankondiging gemaak het dat Hy vervolg sou word en sterf. Hy neem die binnekring van sy dissipels, Petrus, Johannes en Jakobus saam met Hom die berg op waar Hy wou gaan bid. Die drie manne was seker uitgeput want skaars het hulle gesit om vir Jesus te wag om klaar te bid, of hulle was vas aan die slaap! ‘n Rukkie later skrik hulle wakker. Die manne kyk vraend na mekaar – hulle hoor stemme wat praat. Hulle verstaan dit nie want hulle was dan alleen hier op die berg saam met Jesus! Dan sien hulle iets wat

hulle totaal onkant gevang het. Jesus se hele voorkoms het totaal verander en sy klere was skitterend blink. En saam met Hom was daar twee baie vreemde manne wat maar net beskryf kon word as hemelse wesens. Ook húlle voorkoms het geskitter.

Geleidelik het die besef tot Petrus-hulle deurgedring dat die twee hemelse manne niemand anders was nie as Moses en Elia. Verslae staan die drie en luister na die gesprek tussen Jesus en die twee profete wat gegaan het oor Jesus se “uittog, wat Hy in Jerusalem tot vervulling sou bring” (v. 31). Wat presies dit beteken het, het hulle nog gladnie verstaan nie. Om die waarheid te sê, het die drie dissipels nie eers die vaagste idee gehad waaroor hierdie hele toneel gegaan het wat voor hulle afgespeel het nie. Oorbluf het hulle daar alles staan en aangaap!

Soos gewoonlik was dit alweer Petrus wat gepraat het voordat hy gedink het. Hy wou voorstel dat daar drie hutte gebou moes word

vir Jesus, Moses en Elia. Hy wou hulle nét so vir altyd daar hou! Dit was hemel op aarde!

Die volgende oomblik het ‘n wolk hulle uit die niet oordek en die stem van God het uit die wolk weerklink: “Dit is my Seun wat Ek uitverkies het. Luister na Hom!” Die volgende oomblik was Elia en Moses weg, soos mis voor die son en alles was weer normaal.

Die drie kry die opdrag om nie ‘n woord te rep oor wat hulle beleef het nie. Wie sou hulle in elkgeval ooit glo? Eers heelwat later het die drie die moed gehad om te praat oor daardie dag op die berg.

Hoe moet ons hierdie gebeurtenis verstaan?

Moses en Elia het in werklikheid die wet en die profete verteenwoordig. Hier vervul hulle die rol van Ou-Testamentiese getuies van wie Jesus werklik is. Die feit dat hulle in so ‘n hemelse glans verskyn het, plaas die stempel op hulle hemelse status, en laat die drie verstaan dat hulle ‘n bonatuurlike en baie belangrike oomblik beleef het. Die

heiligheid van die oomblik het om hulle gestraal. Die feit dat Jesus se voorkoms en klere geskitter het, bevestig Sy Goddelikheid. Hulle moes dééglik besef dat Hy beslis nie net ‘n gewone mens was nie, maar tegelyk ook God.

Jesus se gesprek met die twee oues van dae het gegaan oor ‘n baie belangrike en gewigtige saak: Sy “uittog in Jerusalem”, ‘n groot taak wat vir Jesus voorgelê het. Ons moet die woord “uittog” hier sien binne die raamwerk van Goddelike oorwinning. Dit verwys dus nie alleen na Jesus se lyding en dood nie, maar ook na Sy opstanding, hemelvaart en verhoging tot die hoogste Gesag.

Die verhaal bereik ‘n hoogtepunt waar God uit die wolk praat en net soos by Jesus se doop weer bevestig dat Jesus in werklikheid die Seun van God is. Telkemale word Jesus se Seunskap op bonatuurlike wyse aan mense bekend gemaak. Hulle moet behóórlik hiervan kennis neem. Meer nog: hulle moes

na Hom luister, Hom gehoorsaam, doen wat Hy vir hulle sê, Sy opdragte uitvoer!

Na die glansverskyning was Jesus skielik weer alleen saam met die drie dissipels. Moses en Elia se blitsbesoek was verby en hulle is terug na hulle hemelse tuiste. Jesus moes verder Sy taak alleen uitvoer. Hoe verskriklik alleen sou dit nie later word nie, toe selfs die drie binnekring manne Hom uiteindelik sou verlaat!

Waar laat hierdie verhaal ons vandag? Soos die drie dissipels, wil ons ook soms “hutte bou”, en vir Jesus daar op ‘n berg plaas sodat ons Hom van ‘n afstand af kan aanbid. Solank Hy daar bo in glorie op ons neerkyk, en ons kan weet dat Hy maar altyd daar is, is ons gelukkig. Ons moet egter, nés Petrus-hulle teruggeruk word na die werklikheid en besef dat Jesus deel is van ons alledaagse lewe. Nie alleen is Hy God daar bo nie, maar Hy is ook God hier met ons. ‘n Persoonlike verhouding met Hom beteken dat ons Hom nie op ‘n afstand aanbid nie, maar dat ons

Hom deel maak van alles wat ons doen Ons moet Hom ken in absoluut alles in die lewe. O, verséker moet ons in verwondering staan as ons Sy heerlikheid aanskou. Verséker moet ons elke oomblik van die dag besef dat ons hier met die Almagtige God te doene het en nie sommer ‘n “Maatjie” nie. Terselfdertyd moet ek dit egter baie deeglik besef dat Hy elke oomblik van die dag hier by my is en dat ek met ál my bekommernisse, droefheid, vreugde en blydskap na Hom kan gaan!

Gebed:

Here, hou my gedurig onder die besef van U groot heerlikheid, maar dankie dat U altyd daar is vir my.

.

.

.

.

Donderdag 9 September

Onvermoë

Lukas 9:37-43

VIDEO OUDIO

In die sewentigerjare het Prof Malan-Nel die Jeug-tot-jeug aksie van stapel gestuur. Onthou jy dit nog? Dit was in die herfs van 1974 toe ek saam met ‘n groep jongmense op ‘n plaas naby Greytown ‘n intensiewe evangelisasiekursus bygewoon het. Die aanbieders se taak was om die jongmense op te lei om die evangelie aan mede-jongmense uit te dra. Natúúrlik was die uwe een van die voorbokke soos altyd, en die kursus het vlot verloop. Ten spyte van die harde werk was dit vet pret!

Soos die kursus gevorder het, het ek algaande begin agterkom dat ek baie ver van gereed was om sélf die evangelie aan iemand anders oor te dra. O, ek was baie goed om die rol van die “moeilike

ongelowige” te speel in rolspel. Ek was egter vrek bang om in die praktyk met iemand te gesels in ‘n werklike situasie. Sê nou maar hy vra my vas? Sê nou maar..... Die rede vir my onsekerheid en vrees was dat ek steeds nie sélf die Evangelie verstaan het nie, en nog nooit in ‘n ware verhouding met Jesus gestaan het nie. Vir my persoonlik het die kursus uiteindelik in ‘n fiasko uitgeloop.

Alles was egter nie verniet nie. Die direkte gevolg van die kursus was dat ek na een van die sessies skielik besef het wat in my lewe verkeerd was. Daar het ek my hart vir die Here gegee!

Die twaalf manne wat Jesus uitgekies het om hierdie intensiewe opleiding te ontvang, was nou al geruime tyd saam met Hom, en hulle was al selfs in die veld uitgestuur vir oefenlopies. Saam het hulle teen daardie tyd al die mees asemrowende ervarings gehad, en wonderwerke beleef en ook sélf gedoen. Daar was die dag toe hulle die verskriklike storm beleef het, en toe Jesus dit met ‘n

enkele woordjie tot bedaring gebring het. Net die volgende dag was daar die ervaring met die mal kêrel in Gadara se begraafplaas. Hoe wonderbaarlik het daardie man nie eensklaps gesond geword nie! En die slag toe hulle voor hulle oë gesien het hoe die kos al meer en meer word, toe hulle vir duisende mense brood en vis moes uitdeel!

Ten spyte van al hierdie dinge kon hulle maar net nie rigting vind nie! Dit was steeds so bitter moeilik om alles in perspektief te sien. Petrus het namens hulle uitgebasuin dat hy glo dat Jesus die Messias is, maar nét daarna pak die twyfelvrae hulle alweer. ‘n Desperate man se seun was duiwelsbesete en hy het gedurigdeur stuiptrekkings gekry. Hy het die seun na hulle toe gebring. Die dissipels het so hard en opreg probeer om die kind gesond te bid, maar ten spyte daarvan moes die man moedeloos omdraai. Sy seun se toestand het nie verander nie!

Die tyd was besig om uit te loop vir die dissipels! Sou hulle ooit gereed wees om op

hulle eie voete te kon staan? Daar het vir hulle ‘n reuse taak voorgelê, maar dit het gelyk asof hulle die pyp beslis nie sou rook nie!

Jesus se laaste reis na Jerusalem was op hande, dáárdie reis na die kruis en steeds het die apostels nie verstaan waaroor alles gegaan het nie. Die man met die siek seun het sy kind na Jesus gebring want die twaalf se werk was vrugteloos. Jesus was moedeloos oor Sy leerlinge se absolute onvermoë, en veral hulle ongeloof. “Ongelowige en ontaarde geslag!” Harde woorde van Jesus aan die twaalf. “Hoe lank moet Ek nog by julle wees en julle verdra?” Ek dink die arme manne moes gewens het dat die aarde hulle sou insluk. Hulle het die Meester diep bedroef. En dit so pas nadat hulle van die berg afgekom het waar hulle Jesus in Sy volle hemelse heerlikheid aanskou het!

Jesus het die kind gesond gemaak en weereens moes die twaalftal Sy Goddelike

mag aanskou, verleë oor hulle eie onvermoë. Al die omstanders was verslae oor die grootheid van God. Maar die vraag is: hoeveel bewyse het hulle nóg nodig gehad voordat hulle uiteindelik sou glo? Dieselfde mense wat so in verwondering oor Hom gestaan het, sou binnekort rasend van woede uitskreeu: “Kruisig Hom! Kruisig Hom!”

Ons is baie gou om vandag die manne te veroordeel vir hulle onvermoë, maar ons moet onthou dat hulle toe nog nie toegerus was met die Heilige Gees nie. Vandag het ons die wonderlike voorreg dat die volle krag van die Heilige Gees tot ons beskikking is. Hy gee ons ál die nodige toerusting om die Woord uit te dra. As ons steeds te bang is om dit te doen, dan vat ons in werklikheid vir God in die gesig, en ons wil impliseer dat Sy krag nie vir ons genoeg is nie. Of dalk nog erger, dat Hy sal weier om ons by te staan wanneer ons Sy Woord verkondig. Daarmee wil ons Sy beloftes afmaak as waardeloos!

Kom ons neem Jesus vandag op Sy beloftes in die Woord, en met die wonderbare krag van die Heilige Gees verklaar ons aan die wêreld dat Jesus die enigste Verlosser en Weg na saligheid is, met die absolute wete dat Hy, Jesus, aan ons sy is om ons daardeur te dra.

Gebed:

Here, versterk ons slap knieë en help ons om op te staan vir Jesus.

.

.

.

.

Vrydag 10 September

Respek

Lukas 9:44-50

VIDEO OUDIO

Dominee betree die Sondagoggend die kansel. Sommer so uit die bloute kondig hy aan: “Liewe broers en susters, binnekort gaan ek nie meer met julle wees nie”. Daar styg ‘n gegons en gebrom op oor die gemeente. Nou wonder almal wat hierdie dominee nou eintlik bedoel het? Is hy dan terminaal siek? Dalk ‘n dodelike kanker? Of gaan hy net weg? Almal is te bang om hom daaroor uit te vra, en hy brei self ook nie verder oor die onderwerp uit nie.

Ek dink Jesus se dissipels het dalk ook net so gevoel! Jesus het nie vir hulle uitgespel presies wat sou gebeur nie, maar met hierdie aankondiging dat Hy oorgelewer sou word, was die manne redelik omgekrap! Hulle was egter te bang om Hom daaroor uit te vra.

Daar was soveel teenstrydighede! Kyk dan nou maar hoe gewild hulle Meester was onder die mense! Almal het om Hom saamgedrom en niemand kon genoeg kry van Sy prediking nie. Waarom sou Hy dan nou verwerp word? Waarom sou dieselfde mense wat Hom so opgehemel het, Hom wou veroordeel? Kyk net hoeveel wonderwerke het Hy vir die mense gedoen! Dit was nou al die hóéveelste keer dat Jesus sulke opmerkings gemaak het! Hulle het dit nie verstaan nie! Een ding was egter stadig besig om tot hulle deur te dring, en dit is dat hulle Meester sou sterf, maar dit was te verskriklik om daaraan te dink, dus het hulle liewers nie eers daaroor gepraat nie!

Ten spyte van hierdie sombere gedagtes wat so bly spook het by hulle, en ten spyte van die gewigtigheid van die oomblik, het die manne onder mekaar begin stry oor wie van hulle nou eintlik die belangrikste was. Judas het die beursie gedra, hy was die minister van finansies, en dalk was hy daarom so ‘n trappie hoër as die res. Johannes het egter

gereken dat hy moontlik so ‘n aks hoër was, want hy en Jesus het ‘n baie besonderse verhouding gehad. Petrus se leierseienskappe het al die ander jaloers gemaak, maar dan het hy dikwels so groot drooggemaak dat almal vir hom kwaad was. En dan was daar die insident toe Jakobus en Johannes se ma vir Jesus kom vra het dat haar twee seuns ereposisies in die Koninkryk moes kry. Verbeel jou! Daar was nou nie juis hardop gestry nie, maar die manne het so onder mekaar ge-tjuu-tjuu en met donker gedagtes rondgeloop!

Baie duidelik het die manne nie die vaagste benul gehad waaroor dit alles gegaan het nie. Het hulle dan nóóit die boodskap gekry nie? Het hulle dan gladnie gesien wat hulle Meester gedoen het nie? Kon hulle net eenvoudig nie besef dat dit nie gegaan het oor status nie maar dat alles rondom diens gedraai het? Hulle Meester het so pas vertel dat Hy vervolg sou word, en al waaroor hulle kon dink was hulle eie aansien!

Toe buk Jesus af en trek ‘n kindjie nader om by hulle ‘n baie belangrike les in die lewe tuis te bring. Ons moet onthou dat kinders in daardie tyd nie die voorregte gehad het wat hulle vandag het nie. ‘n Kind was net ‘n stukkie eiendom waarmee die ouers basies kon doen wat hulle wou. Hy kon op géén manier meeding met grootmense nie. Hy het absoluut géén status in die lewe gehad nie. Anders as vandag, het kinders destyds hulle plek in die samelewing geken, en was nederigheid een van die uitstaande eienskappe van enige kind. Op ‘n subtiele en liefdevolle manier verduidelik Jesus vir Sy dissipels hoe hulle optrede teenoor mekaar behoort te wees. Die kind is ‘n simbool van iemand wat die minste is, en dit met sy hele lewe wys. Nederigheid was wat Hy graag wou hê die dissipels moes uitleef!

Nederigheid is vandag ‘n baie rare eienskap. Selfs onder gelowiges is daar ‘n hiërargie wat gehandhaaf moet word, en elkeen baklei om so hoog moontlik op hierdie piramiede te wees. Dikwels is dit lagwekkend hoe die

grootkokkedore dikwels tekere gaan om al die aandag te kry! Selfs in die heel hoogste kringe van die politiek raas en blaas dit om aandag. Van nederigheid is dáár géén sprake nie! Maar in ons eie lewens gaan dit dikwels ook maar so! Selfs in die kerk is daar daagliks ‘n gestry oor wie nou eintlik in die hoogste gestoelte sit.

Deur hierdie kindertjies verduidelik Jesus ook aan die dissipels hoedanig Sy eie verhouding tot die Vader is, en dat deur Jesus te eer, word terselfdertyd eer aan die Vader betoon. Hoe moet ons Jesus eer? Eerlik en opreg, soos die kindjie van ouds, en met al die nederigheid en respek wat daardie kindjie vir sy meerderes gehad het. Gelowiges is so dikwels totaal disrespekvol teenoor Jesus, en maak of Hy hulle “Maatjie” is. Ons moet onthou wat ons status in die Koninkryk is. Hy is so baie, baie ver bo ons verhewe en ons moet aan Hom daardie nodige respek en eer gee. ‘n Kind sou dit byvoorbeeld nooit gewaag het om sy meerderes te beveel om iets te doen nie. So durf ons nooit ooit vir

God “beveel” om sekere dinge te doen, soos ons wél so dikwels doen nie, maar in nederige afhanklikheid na Hom gaan.

Gebed:

Here, vergewe my waar ek so dikwels disrespekvol teenoor U is en ook teenoor my medemens.

.

.

.

.

Maandag 13 September

Navolging van Jesus

Lukas 9:51-62

VIDEO OUDIO

Die tyd het aangebreek vir Jesus se laaste reis, en Hy het Sy dissipels meegedeel dat hulle na Jerusalem moes vertrek, ‘n reis wat hulle sekerlik ‘n goeie tydjie sou neem. Op hierdie stadium was hulle nog doenig in die omgewing van die meer van Galilea, en Jerusalem het reg suid gelê, sowat 150km se stap. In vandag se terme is dit skaars ‘n uur of twee se ry, maar ons moet onthou dat hulle die reis te voet sou aanpak, en dat dit maar harmansdrup-stadig sou gaan, want oral langs die pad was daar hordes mense wat dringend Jesus se aandag nodig gehad het. Boonop sou daar vele konfrontasies op hierdie stukkie pad wees met kerkleiers wat Jesus uit die weg wou ruim. Maar Jesus het ook van hierdie geleentheid gebruik gemaak om vir oulaas die twaalf manne te onderrig.

Daar was nog so baie wat hulle moes leer, en die tyd het uitgeloop.

Dit is tóg interessant dat Lukas sê dat die tyd nader gekom het dat Jesus in die hemel opgeneem sou word. Hy verwys gladnie na die kruisdood en lyding wat op hande was nie. Vir Lukas was die hemelvaart die groot hoogtepunt, maar die lyding, kruisiging en opstanding word natuurlik saamgevat in hierdie opmerking.

Hulle eerste bestemming was ‘n dorpie in Samaria. Iemand is vooruit gestuur om die verblyf vir die reisgeselskap te reël, maar dan kom die eerste terugslag wanneer die Samaritane weier om Jesus in hulle dorp te ontvang. Die gordyn word as’t ware vir ons op ‘n klein skrefie oopgetrek sodat ons kan loer na wat nog sou volg. Eintlik het die mense nie juis iets teen Jesus persoonlik gehad nie, maar die feit dat hulle op pad na Jerusalem was, het die Samaritane se bloed laat kook. Sien, hulle en die Jode was nou nie juis beste maatjies nie. Dit het begin by ‘n

onderonsie baie jare tevore, toe die tempel ná die ballingskap herbou moes word. Die Samaritane wou kom help met die bouwerk, maar die Jode het geweier dat hulle help, omdat hulle nie Jode was nie. Dit het tot groot bitterheid gelei, wat honderde jare later steeds oorgekook het elke keer as ‘n Samaritaan en ‘n Jood ontmoet het.

Die dissipels was só kwaad oor hierdie belediging dat hulle sommer vuur uit die hemel wou afroep om hierdie spul te verdelg. Hulle was verneder en hulle het wraak gesoek! Baie duidelik het al die dinge wat Jesus oor liefde gesê het, baie beslis nie ingesink nie. Boonop het die dissipels nog gladnie verstaan wat Jesus se roeping was nie. Hy móés verneder word en Hy móés ly en verwerp word! As dissipels het hulle bitterlik gefaal omdat hulle nog gladnie verstaan het hoe die wil van God in en deur Jesus uitgewerk moes word nie.

Ek dink dat die groepie maar baie bekaf gevoel het na hierdie onderonsie, en dat

Jesus hulle boonop daaroor moes teregwys. Een het probeer om die gespanne atmosfeer te breek deur vir Jesus te sê dat hy Hom oral sou volg, nét waar Jesus ookal sou gaan. Jesus se antwoord het hom egter viervoet in sy spore gestuit, want Jesus het vir hom verduidelik dat dit ‘n pad vol slaggate was. Toe begin ‘n hele gesprek oor wat dit beteken om waarlik ‘n volgeling van Jesus te wees. Sommige van die manne het allerhande verskonings gehad oor dinge wat eers gedoen moes word voordat hulle finaal volgelinge kon word.

Uit die gesprek word dit algaande baie duidelik dat daar baie opofferinge gemaak moet word as jy ernstig is om Jesus te volg. Jy moet ook presies weet wat vir jou voorlê voordat jy so ‘n besluit neem. Om maar net Jesus se leerstellings te aanvaar met jou verstand, is nie genoeg nie. Jy moet met jou hele lewe kies vir dit waarvoor Jesus staan.

Ons kan dit moontlik vergelyk met ‘n trein op pad hemel toe. Op die trein is daar ‘n klomp

passasiers wat bedien word van kop tot tone terwyl hulle almal op pad hemel toe ry. Maar daar is ook die kelners, kokke, skoonmaakpersoneel, drywer, stoker en kondukteur wat hard moet werk om die passasiers gelukkig te hou en die trein op sy bestemming te kry. Natuurlik is die personeel ook op pad hemel toe. Die feit is egter dat daardie trein nooit die hemel sal bereik as die personeel nie daar is nie. Dalk moet ek myself afvra of ek een van daardie gemaklike passasiers is, en of ek een van diegene is wat baie opofferings maak om die hemeltrein aan die loop te hou?

As jy besluit dat jy jou gemaksugtigheid sou prysgee om ook een van die hemeltrein-personeel te word, dan is daar ook twee maniere om dit te doen: jy kry die kelner wat net werk om klaar te kry. En dan kry jy die een wat sy werk vir homself en die passasiers ‘n vreugde maak. Hy is altyd vriendelik, vertel grappies, en maak sy werk sy lewe. Ek kan ook kies om my Christenskap so uit te leef dat dit aansteeklik

is, en dat almal kan sien dat, ten spyte van die opofferings, dit ‘n fees is om ‘n volgeling van Jesus te wees.

Gebed:

Here, gee asseblief vir my liefde en vreugde wat uit my straal sodat mense sal lus wees om U volgelinge te word.

.

.

.

.

Dinsdag 14 September

Uitgestuurdes

Lukas 10:1-24

VIDEO OUDIO

Sowat twee weke gelede het ons gesien hoedat Jesus die twaalf apostels uitgestuur

het om op hulle eie die Evangelie te gaan verkondig. Ek dink dat dit vir hierdie manne aan die een kant opwindend moes wees, want hulle word vertrou om die blye nuus te gaan verkondig! In vandag se perikoop sien ons egter ‘n ander prentjie. Jesus besluit om ‘n groot groep van die mense wat elke dag na Hom kom luister op dieselfde manier uit te stuur om prakties in die veld te gaan ervaar wat dit beteken om Jesus se opdrag uit te voer. Die blote feit dat Lukas nogal ‘n lang stuk daaroor skryf, sê vir my dat dit ‘n baie belangrike gebeurtenis was. Ons kom nou tot die besef dat dit nie net die uitgesoekte twaalf manne was wat die voorreg gehad het om die Woord te versprei nie, maar elkeen wat gewillig was, ook die doodgewone volgelinge van Jesus.

Niemand van ons kan vandag sê dat dit net die dominee, pastoor of sendeling is wat ‘n evangelis is nie. Elke gelowige het hierdie taak en opdrag van Jesus.

Iemand vertel my per geleentheid dat sy as

jong meisie ‘n dame wat ‘n baie groot rugoperasie gehad het moes gaan versorg. Die vrou het plat op haar rug gelê, en kon nie eers haar kop beweeg nie. Sy moes letterlik gevoer word. Toe die meisie die eerste keer die vertrek instap, was die vrou se heel eerste woorde aan haar: “Ken jy vir Jesus? Is jy gered?” Dit het die meisie tot in haar fondamente geskud, en haar hele lewe radikaal verander. Vandag, jare later is sy sélf ‘n ywerige getuie vir Jesus. Selfs iemand wat totaal hulpeloos is, kan steeds op ‘n kragtige manier die Evangelie uitdra!

Wanneer Jesus die groep van 72 uitstuur, beklemtoon Hy dat dit beslis nie maklik sou wees nie en dat hulle soos lammers tussen die wolwe ingestuur sou word. Daar sou beslis ook mense wees wat hulle sou verwerp. Hulle moes hulle klaarmaak om nes Jesus behandel te word. Jesus was beslis nie altyd so goed behandel nie!

Jesus het ook vir hulle ‘n spesifieke gedragskode gegee wat hulle tydens hulle

sending moes nakom. Hulle moes byvoorbeeld nie mooipraatjies maak of ginnegaap langs die pad nie want die boodskap was baie dringend! En hulle moes die vrede van God saam met hulle dra en uitstraal. Hulle was nie toegelaat om geld of ‘n spul bagasie saam te dra nie, sodat hulle kon besef dat hulle ten volle van God afhanklik was tydens hulle sending. Verder het Jesus mooi vir hulle verduidelik wat hulle moes doen as hulle gasvry ontvang was. Hy het egter al te goed besef dat hulle ‘n goeie kans sou staan om weggejaag te word, dus vertel Hy hulle ook wat om in so ‘n situasie te doen.

Elke persoon wat sy nek uitsteek om die Evangelie te versprei, kan verseker wees van teenstand. Ek weet - ek het dit persoonlik al ‘n paar keer ondervind. Dan voel jy seergemaak, verwerp! Jy moet dit egter in perspektief sien. Dis nie jý wat verwerp word nie maar dit is Jesus wat verwerp word en dan haal die persoon dit op jóú uit! Hy kan nie vir Jesus bykom nie! Wanneer dit gebeur

moet jy letterlik die stof van jou voete afskud en jubel oor die feit dat jy dit werd geag is om vir Jesus te kon ly! Ons kan almal van die Jehovas Getuies één ding leer, dat hulle bereid is om baie slae te verduur om hulle boodskap uit te dra! Jy kan hulle maar wegjaag, maar as jy weer sien, is hulle net weer terug met nóg ‘n boekie of pamfletjie. Dit vra dikwels van my en jou om dikvellig te wees wanneer dit by die Evangelie kom! Laat die beledigings maar afrol soos water van ‘n eend se rug af en moenie dit persoonlik opneem nie.

Nadat hierdie uitgestuurdes teruggekom het, was hulle baie opgewonde, want skielik het hulle besef dat dit werk! Selfs duiwels het hulle gehoorsaam as hulle net Jesus se Naam genoem het!

Jesus se kommentaar was dat Hy die duiwel soos ‘n weerligstraal uit die hemel sien val het! Die feit van die duiwel se val is egter minder belangrik. Iets wat egter wél van baie groot belang is, is dat Jesus se volgelinge

nou toegang tot die hemel verkry het. Hy wou die perspektief regstel dat dit die hemelse sekerheid was wat die belangrikste gevolg was van die uitvoering van Jesus se opdragte en nie die sensasionele aardse gebeure nie.

Lukas vertel hoe Jesus Sy blydskap oor die gebeure uitgejubel het omdat doodgewone, eenvoudige mense begin begryp het waaroor dit alles gegaan het. Op dieselfde manier sal Jesus en die ganse engeleskaar saam met Hom dit uitjubel wanneer ons doodgewone mense begin besef dat dit ons verantwoordelikheid en taak is om die Evangelie te versprei. Dit is nie die taak van predikante en pastore en al die hoogsgeleerdes nie. Hulle groot taak is om ons opleiding te gee. Die taak om die Woord te versprei lê egter vierkantig op my en jou skouers, want ons is die uitgestuurdes.

Gebed:

Here, maak my asseblief gewillig om U Woord dag en nag te verkondig.

.

.

.

.

Woensdag 15 September

Wie is my Naaste?

Lukas 10:25-37

VIDEO OUDIO

Ons lees nou vir die eerste keer van ‘n openlike konflik tussen Jesus en die kerkleiers, wanneer ‘n wetgeleerde tydens een van Jesus se preke opstaan om Hom ‘n vraag te vra. Die wetgeleerde het die antwoord geken, altans so het hy gedink! Hy wou egter vir Jesus probeer uitlok om die verkeerde ding te sê: “Wat moet ek doen om die ewige lewe te verkry?” As Jesus die man direk geantwoord het, sou dit net eenvoudig gelei het tot verdere vrae met die doel om Jesus finaal as ‘n valse profeet te probeer bewys. Jesus antwoord die man egter met ‘n teenvraag, en dit verstom jou om te sien watter insig die wetgeleerde werklik gehad het. Hy het beslis baie goed verstaan waaroor die wet gegaan het, maar hy was nie tevrede met die uitloop van hierdie rondte

nie. Toe gooi hy ‘n tweede vraag, sy troefkaart: “Wie is my naaste?”.

Jesus het nie probeer om ‘n definisie te gee oor wie jou naaste is nie, want Hy het geweet dat dit net tot verdere konfrontasie sou lei. Toe vertel Hy ‘n storie waarmee die hoorder hom so kon vereenselwig dat hy sélf die antwoord kon gee. Hierdie storie is seker naas die Kersblyspel, die mees opgevoerde storie óóit deur sondagskoolkinders. Ons almal ken die storie uit die kop. Maar kom ons gaan besin net weer ‘n slaggie oor die betekenis van die verhaal.

Vir die mense wat na Jesus geluister het, was dit ‘n alledaagse toneel, dat mense deur rowers aangeval was. Dus kon hulle hulleself vereenselwig met die man wat daar hulpeloos gelê het. Hy het baie bly geword toe hy ‘n priester aangestap sien kom. Sy amp was mos om diens te lewer aan sy medemens. Kon die arme man nou óóit vir beter vra? Maar die priester wou nie betrokke raak nie en hy het ‘n ompad geloop. Net toe

die man se moed in sy sandale (wat hy nie meer gehad het nie) gesak het, sien hy die Leviet aangehuppel kom. “Dankie tog!” het hy gedink. “Hierdie man kén die wet, en hy weet mos dat hy bereid moet wees om mense in nood te help!” Maar weereens was sy hoop verydel toe die Leviet maak of hy hom nie eers sien nie.

Sy hart het ineen gekrimp toe hy ‘n Samaritaan op ‘n donkie sien aankom, reguit na hom toe. Sou hy toelaat dat hierdie onrein uitlander hom help? Hulle idees oor die wet was totaal verskillend, en vir enige Jood was dit onaanvaarbaar dat ‘n Samaritaan hom aanraak, nie eers gepraat van versorg nie!

Ek dink Jesus se gehoor het na hulle asems gesnak toe Jesus vertel hoe daardie gehate Samaritaan die Jood se wonde behandel het. Hy het hom op sy donkie gelaai en verder nog betaal vir die man se verblyf in die herberg waar hy moes aansterk.

Hierdie verhaal gaan dus oor die aanvaarding van die hulp van ‘n vyand of

iemand waarvoor jy gril. Toe hierdie wetgeleerde die vraag gestel het, het hy veronderstel dat jy jou naaste kan afbaken, en sélf besluit waar jou grense lê. Hy het egter nie rekening gehou met Jesus wat daardie grense deurbreek het nie. Die wetgeleerde het sekere waardes aan die wet geheg. Nou het Jesus egter plek gemaak vir die Samaritaan, iemand wat totaal ander waardes vir die wet gehad het. Uit hierdie gelykenis wys Jesus dat dit eintlik die Samaritaan was wat werklik verstaan het wat die wet beteken, en wat ook die wet uitgevoer het. Die wetsgeleerde was reg toe hy gesê het dat jy jou naaste moes liefhê. Maar die Samaritaan het hierdie wet van liefde prakties geleef deur werklik om te gee vir iemand in nood. Deur hierdie gelykenis onthul Jesus egter ook ‘n ander skokkende situasie: ‘n nie-Jood kan ook tot die verbond behoort, maar erger nog - ‘n uiters Godsdienstige Jood soos ‘n priester en ‘n leviet mag dalk daarbuite beland!

Jesus het nie verskil met die Joodse

Godsdienstige leiers oor die gesag van die wet nie, maar Hy het radikaal verskil met hulle oor die interpretasie en die uitleef daarvan. Hierdie wetsgeleerde wou weet wie ‘n naaste van hom is, Jesus het die vraag verander na: Vir wie is jý ‘n naaste? Dit beteken dat jy aktief betrokke moet wees by ander mense. Ons moet vergeet van sosiale verskille en allerhande Godsdienstige hindernisse. In die geval van die Joodse Godsdienstige leiers, wou hulle ten alle koste hulle Godsdiens suiwer hou. Jesus het egter hierdie soort eksklusiwiteit totaal verander.

In ons eie situasie in Suid-Afrika vandag, leef ons in baie dieselfde soort van omstandighede as die Jode van ouds. Ons het grootgeword met die gedagte van eksklusiwiteit, dat ons beter is as ander. En dit gaan nie net oor ‘n etniese verskil nie. As Afrikaners het ons onsself so ‘n trappie hoër gestel as enige van die ander volke in die wêreld. Sommige mense het selfs na ons verwys as die “nuwe uitverkore volk van God”. Jesus vra dat ons die tafel moet

gelykmaak en van al die verskille vergeet. Inderdaad is gelowiges die uitverkore volk, maar beslis nie die eksklusiewe volk nie. Deur ons liefde uit te leef volgens Jesus se model, is ons die instrument om ander wat nog buite staan ook deel te maak van die uitverkorenes.

Gebed:

Here, vergewe my waar ek dikwels nog so neersien op ander. Leer my om liefde te leef.

.

.

.

.

Donderdag 16 September

Marta, Marta.....

Lukas 10:38-42

VIDEO OUDIO

Oor vandag se baie kort verhaaltjie is daar al baie preke gemaak, en ek dink nie dat enige prediker ooit daaroor uitgepreek kan raak nie!

Jesus en sy geselskap het op hulle reis na Jerusalem by die dorpie Betanië aangedoen. Hierdie dorpie is net buite Jerusalem geleë en dit is hier waar Marta en Maria saam met hulle broer Lasarus gewoon het. Die twee hoofkarakters in die verhaal was die susters Marta en Maria.

Op die oog af is die drama wat hier afspeel net ‘n insidentjie wat jy dalk binne minute alweer sal vergeet. Marta was baie bedrywig in die kombuis om alles vir die manne reg te kry, maar haar sussie het besluit dat sy liewer by Jesus wil gaan sit en luister na wat Hy

alles te sê het. Marta raak naderhand warm onder die boordjie oor haar sussie se laksheid, en sy gaan praat met Jesus hieroor. Maar dan kom die verrassing as Jesus vir Marta teregwys omdat sy so besig is. Die “lui” Maria is eintlik die een wat reg optree.

As ons die verhaaltjie vir die eerste keer lees, dan lyk dit vir jou so bitter onregverdig. Waarom word die een wat hard werk oor die vingers getik, en die sussie wat sit en niksdoen word geprys? Ons moet eintlik die optrede van hierdie twee susters beoordeel in die lig van wat dit werklik inhou om ‘n volgeling van Christus te wees.

Ons het werklik simpatie met Marta wat haar liefde vir Jesus wys deur Hom en sy dissipels te bedien. Eintlik moes Maria haar suster gehelp het, maar sy was passief. In die lig van die gelykenis wat ons so pas gister oor gesels het, van die barmhartige Samaritaan, moet ons werklik Marta se diens waardeer. Sy het presies gedoen wat Jesus gepreek het oor die Samaritaan. Tóg sê Jesus dat

Maria “die beste deel gekies het”. Wat is die “beste deel” waarna Jesus hier verwys? Om alle ander dinge te los en Jesus se woorde in te drink. Hiermee sê Jesus nie dat dit verkeerd is om besig te wees en hard te werk in die Koninkryk nie. Hy sê ook nie dat jy maar eerder jou huishoudelike pligte moet verwaarloos om met die dinge van die Here besig te wees nie.

Die groot geheim is dat jy moet weet wanneer die tyd reg is vir werk en wanneer dit reg is vir stilword. Maria het net besef dat dit nie nou die tyd is om rond te hardloop en dinge vir die Here te doen nie, maar dat dit die tyd was om die Here toe te laat om iets vir haar te doen. Sy moes oop en ontvanklik wees op daardie oomblik, want Jesus het dinge gesê wat vir haar baie belangrik was. Ja, sy kon wél later weer haar gasvroupligte doen en al haar huishoudelike probleme oplos. Jesus was egter slegs vir ‘n kort tydjie by haar, en sy moes elke oomblik daarvan kwaliteitsmomente maak.

Deur hierdie verhaaltjie leer die Here my ook om baie sensitief te wees vir die momente in my eie lewe wanneer Hy deur sy Gees met my wil praat en my leer en sterk wil maak. Natúúrlik is dit van groot waarde as ek bereid is om my moue op te rol en koninkrykswerk met passie en méning aan te pak. Dit behoort deel van my lewe te wees en dit maak my geestelik sterk terwyl ek terselfdertyd die liefdesgebod so kan uitleef en tot diens van God en my naaste kan wees. Maar daar kom tye in my lewe wanneer ek moet besef dat ek nou moet stilword voor die Here. Dat ek moet ophou rondskarrel met my dagtake sodat ek net kan indrink wat Hy vir my wil fluister. Dit is op sulke tye wat ek ook aan die voete van Jesus moet gaan sit en net luister na wat Hy vir my sê. Sulke oomblikke is uiters kosbaar. Dit is hier waar ek weer gevul word met krag. Dit is hier waar ek Jesus se nabyheid ervaar. Dit is hier waar ek weer besef hoe afhanklik ek werklik van Hom is!

As jy die langpad aandurf met jou motor, kan

jy nie maar net aanhou ry en ry nie - êrens moet jy stilhou vir brandsof! Boonop is dit vir jou as bestuurder ewe noodsaaklik om net ‘n bietjie te ontspan, anders gaan jy uitbrand. Op dieselfde wyse is dit ook nodig om geestelik “stil te hou” en die allernoodsaaklike brandstof van die Heilige Gees in te neem. Dit kan jy nie doen terwyl jy staan en hardloop nie, maar jy het nodig om rustig te raak.

Daarom is dit baie belangrik om soms ook net weg te breek en iewers alleen met die Here te gaan verkeer. Johannes die Doper, Elia en Jesus het na die woestyn gegaan om daar alleen te wees. Dit kan kosbare momente wees om maar net iewers langs ‘n spieëlgladde riviermond te gaan sit of dalk in die bos en die stilte in te drink terwyl jy met die Here gesels. Ek het baie sulke tye wat ingebrand is in my mooimomente-kamertjie, wat ek vir ewig wil onthou!

Gebed:

Here baie dankie vir daardie stiltye wat U vir

my gee - vir die hemelse oomblikke wanneer U met my praat deur die stilte en rustigheid.

.

.

.

.

Vrydag 17 September

Ons Vader...

Lukas 11:1-4

VIDEO OUDIO

Jesus se volgelinge het Hom gedurig sien bid, en dit het hulle sékerlik geprikkel om óók so te kan bid. Toe een Hom vra om hulle ook asseblief te leer bid, het Hy hulle ‘n kort modelgebed geleer, ‘n raamwerk wat sou dien as basis vir ‘n gebed. Toe vertel Hy hulle ook ‘n gelykenis wat die waarde van gebed beklemtoon en hulle aanmoedig om te bid.

Oor die betekenis en die simboliek agter die “Ons Vader-gebed”, kan ons baie ure gesels. Ons kan dit beslis nie in een dagstukkie uitpraat nie. Maar wat presies wou Jesus vir hulle tuisbring?

Jesus begin die gebed deur God aan te spreek as Vader. Ons sien dat Jesus dieselfde aanspreekvorm gebruik in Luk 10:22 nadat die 72 teruggekeer het, en ook later in Luk 22:42 toe Hy in Getsemane geworstel het met God. “Vader” dui op ‘n intieme verhouding tussen Jesus en God en nou gee Hy Sy volgelinge die reg om óók so met God te mag praat. Hulle kry dus die reg om dieselfde intieme verhouding met God te mag hê. Dit beteken in werklikheid dat God nie alleen die verhewe Here is wat oor alles heers nie, maar dat Hy ook in sorgsame liefde soos ‘n Pa vir Sy kinders sorg. Met hierdie aanspreekvorm sê Jesus dan vir sy volgelinge dat hulle in ‘n sekere sin presies dieselfde status as Hy kry, om kinders van God te word.

Natuurlik is presies dieselfde vandag van toepassing op my en jou. God is ons liefdevolle Vader, en ons kan te enige tyd met Hom gesels in gebed. Is dit nie wonderlik nie!?

Die gebed bestaan uit vyf bedes, waarvan die eerste twee te doene het met die eer van God en die laaste drie met ons eie behoeftes wat ons voor Hom lê.

In die eerste bede vra ons dat die Vader se Naam geheilig of vereer word. Daarmee verklaar ek myself bereid om alles in my vermoë te doen om die Here se Naam te vereer en te heilig. Dit plaas ‘n groot verantwoordelikheid op my skouers. Wat beteken dit? Dat ek Hom wil leer ken soos Hy waarlik is. Dat ek moeite sal doen om Sy almag en die grootheid van Sy werke raak te sien en vir almal daarvan te vertel. Dat ek met alles wat in my is die Here sal loof en prys. Dat ek die katalisator sal wees om ander mense te inspireer om dieselfde te doen.

Met die tweede bede verklaar ek myself bereid om te alle tye te erken dat God regeer. Hy is in beheer! Ons het dit al so dikwels vir mekaar gesê deur hierdie dagstukkies. Die boek Daniël is maar één van baie wat jou net keer op keer laat besef dat Hy ten volle in beheer is, al lyk dit soms vir jou gladnie so nie. Met hierdie bede stel ek my volle vertroue op Hom en dan berus ek by gebeure buite my beheer.

In die derde bede verklaar ek my volle afhanklikheid van God. Dit is dikwels baie moeilik vir ‘n ryk persoon om hierdie bede eerlik te bid want alles is tog daar in oorvloed! Waarom moet ek dan nog die Here vra om te voorsien? Ja, Job het dalk ook so gedink, en in ‘n oogwink was alles weg. Kovid-19 het oornag van baie skatryk mense armes gemaak. Selfs al het jy in oorvloed, moet jy steeds jou afhanklikheid van Hom besef en erken. Alles wat jy het, het jy slegs deur Sy groot genade.

Die vierde bede gaan oor sondevergifnis.

Daaroor kan ons letterlik boeke skryf! Oor die jare het talle mense my al met trane gevra of dit ooit moontlik is dat God hulle groot sondes kan vergewe. Natúúrlik! Lees maar wat ons Vader sê in Jesaja 1:18: “Al was julle skarlakenrooi van sonde, julle sal wit word soos sneeu.” Rom 3:23 sê: “Almal het gesondig ..... maar hulle word sonder dat hulle dit verdien vrygespreek vanweë die verlossing deur Jesus Christus.”

Daar is egter ‘n stertjie aan hierdie bede want ek verklaar plegtig voor die Here: “**want ook ons vergeef elkeen wat teen ons skuldig staan.**” Hierdie is die moeilike deel, want dit is nie altyd so maklik om iemand anders te vergewe nie. Dikwels loop gelowiges vir jare met ‘n wrok in die hart rond teenoor iemand wat hom te na gekom het. Hoe kan ek van God vra om my sonde, wat dik boeke beslaan, te vergewe as ek nie bereid is om iemand een enkele misstap teen my te vergewe nie? Om te vergewe beteken dat my hele houding teenoor daardie persoon moet normaliseer, en dat ek hom aanvaar as ‘n

vriend.

Die laaste bede handel oor versoekings wat oor my pad kom. As ek die Here bid om my daarteen te beskerm, beteken dit dat ek dit aktief sal vermy. Die liedjie uit My Fair Lady lui: "*The Lord above gave liquor for temptation, to see if man can keep away from sin. But with a little bit of luck, when temptation comes, you'll step right in!*" Die liedjie het 'n totale wanpersepsie van versoeking. Ons moenie die versoekings gaan soek nie, ons moet júis van hulle af wegbly!

Kom ons kyk met nuwe oë na hierdie gebed, en gaan leef dit uit.

Gebed:

Vader, ek voel so klein wanneer ek hierdie gebed bid, want ek skiet so ver tekort in my eie uitlewing daarvan!

.

.

.

.

Maandag 20 September

Gebed

Lukas 11:5-13

VIDEO OUDIO

Nadat Jesus vir Sy volgelinge die “Ons Vader” gebed geleer het, gaan Hy verder om die waarde van gebed te verduidelik in die vorm van ‘n storietjie. Hy gebruik beelde wat hulle baie goed verstaan. In die Midde-Oosterse wêreld was gasvryheid ‘n baie belangrike ding. Selfs al kom iemand in die middel van die nag by jou aan, sal jy steeds uit jou pad gaan om aan hom gasvryheid te verleen. Dit was deel van die lewe, en as jy nie hiermee saamgegaan het nie, was dit ‘n skande. Vandag leef ons anders. Ek sal gerieflikheidshalwe maak asof ek nie die deurklokkie gehoor het nie, en almal sal saamstem, die misdaadsituasie, jy weet mos.....

Die gelykenis handel oor ‘n man wie se

vriend hom in die middernagtelike ure wakker klop en vra vir drie brode om te leen sodat hy gasvryheid kan bewys aan ‘n onverwagse besoeker. Jesus verduidelik dat ter wille van vriendskap sal hy sy vriend help. En al sou dit dan ook maar net wees om nie skande oor sy naam te laat kom nie, sal hy steeds die vriend help!

Dadelik wil ons vra wat hierdie storie dan met gebed uit te waaie het? Jesus antwoord sélf die vraag deur te verduidelik. Hiermee wil Hy elke gelowige aanmoedig om te volhard in gebed. Deur die voorbeeld wat Jesus gestel het deurdat Hy sélf dikwels in gebed verkeer het, het Hy mense aangemoedig om te bid. Hy het ook verskeie kere deur gelykenisse die waarde en noodsaaklikheid van gebed beklemtoon. In hierdie gedeelte is die sentrale boodskap egter God se gewilligheid om te gee vir dié wat vra. Jesus wil hiermee duidelik maak dat Hy selfs die mees ontydige en skaamtelose versoek sal aanhoor.

Jesus moedig die luisteraars aan om met ‘n

oop gemoed na die Vader te gaan. “*Vra, en vir julle sal gegee word. Soek, en julle sal vind. Klop, en vir julle sal oopgemaak word.*” (v.9). Hy wil hierdie gedagte inhamer in die luisteraars se gedagtes, dus herhaal Hy dit in ander woorde. En dan verduidelik Hy dat God soos ‘n liefdevolle Pa vir Sy kinders sorg. In die vorige dagstukkie het ons alreeds gesien dat Jesus God voorstel as ons Vader, en dat ons daarom in vrymoedigheid na Hom kan gaan sonder enige vrees. Nou wil Jesus dit beklemtoon dat Hy ook die sorgsame Vader is wat nie alleen in ons daaglikse brood voorsien nie, maar ook gee wanneer ons vra.

Jesus verduidelik dat ‘n aardse pa tog sékerlik nie onsimpatiek teenoor sy kinders sal optree nie, hy sal voorsien in hulle behoeftes en wanneer hulle hom iets vra sal hy beslis nie antwoord deur hulle iets totaal nutteloos te gee nie. Ons besef dat ons almal maar sondige mense is, en dat selfs die heiligste persoon nie sonder sonde is nie. As so ‘n sondige pa dan vir sy kinders goed kan

wees, hoeveel te meer nie die Heilige Vader in die hemel nie!

Dit bring ons egter by ‘n groot kwelvraag waarmee baie mense worstel. As Jesus dan hier belowe dat God alles sal gee wat ons vra - waarom is dit dan dat ek al jare lank bid vir iets, en die Here gee dit nie vir my nie?

Ons moet besef dat ek en jy nietige, feilbare, sondige mensies is wat gewoonlik nie eers ‘n aks verstaan van waaroor die lewe gaan nie. Dikwels is ons wenslysies vir die Here soos die lagwekkende briefies wat kinders vir Kersvader skryf - “Ek wil ‘n fiets hê en ‘n vliegtuigie en ‘n rekenaar met baie games op en.....”. Ons kan maar net lag oor die versoeke van ons kinders, en dan wil ons baie vinnig sê: “Maar my versoeke aan die Here is darem nie so belaglik nie!”

As ons in perspektief daarna kyk, sien ons dat kinders baie eerlik is met hulle versoeke. Hulle sien dit beslis nie as belaglik nie! Tóg sal ons dikwels iets totaal anders gee, want ons besef al te goed dat dit wat hulle vra nie

goed sal wees vir hulle welsyn nie. Op dieselfde wyse besef ons dikwels nie wat die Here vir ons beplan nie, en dan wonder ons waarom Hy dan nie die dinge wat ons vra vir ons gee nie, al is dit soms baie edel dinge.

Dikwels sien ons jare later eers wat Sy doel was. ‘n Voorbeeld uit my eie lewe is dat ek wou predikant word, maar dinge het nie vir my so uitgewerk nie, en ek het dikwels gevra waarom die Here nie vir my daardie baie edel hartsbegeerte wou gee nie. Eers jare later, toe Hy vir my hierdie bediening in dagstukkies gegee het, waar ek elke dag duisende mense kan bereik met die Evangelie, het ek begin verstaan. Hy het gegee, maar baie oorvloediger as wat ek ooit kon droom! As predikant sou ek die Woord hoogstens slegs een keer ‘n week aan ‘n paar honderd mense kon bedien.

Jesus sluit af deur te sê dat die Vader die héél grootste vir ons gee wanneer ons vra, naamlik die Heilige Gees. Kan ons óóit vir enigiets meer vra? Oor hierdie onderwerp

kan ons boeke vol skryf, maar hierby wil ek volstaan.

Gebed:

Here, dankie vir die wonderlike gawe van gebed, en dat ons hiermee na U kan gaan.

.

.

.

.

Dinsdag 21 September

Jesus en Beëlsebul

Lukas 11:14-26

VIDEO OUDIO

Ek het ‘n paar jaar gelede die wonderlike voorreg gehad om in een van ons land se kleiner en minder bekende wildtuine uit te span - Mkhuze. Dis nie ‘n gewilde wildtuin nie

want Vuilbaard het nog nie daar nes geskop nie, en dit is waarvoor meeste mense die wildtuin besoek. Die sukses van jou besoek aan ‘n wildtuin word mos gemeet aan hoeveel leeus jy teëgekom het.....! Ons het nie eers ‘n enkele renoster gesien nie, en maar een enkele olifant in die verte. Maar die belewenis van die bos het oor en oor daarvoor opgemaak!

Ek onthou een spesifieke oggend toe ‘n vaal miskombers oor ons gehang het. Elke spinnerak het geblink soos ‘n halssnoer van fyn pêreltjies. Aan die punte van die doringbome se dorings het die mistigheid klein druppeltjies gevorm wat soos diamante geskitter het. Die vaal winterveld is omtower in ‘n sprokiesparadys!

Ek en Mosbolletjie gaan sit vroegoggend by ‘n wildskuiling. Die miskombers hang swaar en vaal oor die watergat en skilder ‘n somber prentjie. ‘n Troppie blouwildebeeste kom suip, maar hulle is toegevou in die grys somberheid. Die eerste mense kom vol

verwagting aan, maar vertrek gou weer, want hier is vanoggend niks te sien nie, alles is grys. Met ‘n stomende beker Boeretroos sit ek en Mosbolletjie egter vasgevang in die betowering, want die grysheid van die mis vorm misterieuse skilderye van bome en bosse gehul in geheimenis wat elke oomblik verander. Alledaagse dinge kry skielik nuwe betekenis. Ons vergaap ons aan ‘n doodgewone tortelduifie wat sy vere uitpof en so groot soos ‘n valk lyk!

Is dit nie tog snaaks dat baie mense hulle blindstaar teen die minder aangename of saai dinge, en nooit die mooi daaragter raaksien nie? As jou gedagtes reg ingestel is, sal jy die mooi dinge in die lewe raaksien. As jy egter nie die mooi soek nie, sien jy slegs die negatiewe raak.

Jesus het hierdie waarheid baie pertinent beleef op Sy laaste reis na Jerusalem. Dit is asof Lukas die verhaal laat stilstaan op een plek om die spanning te laat opbou. Hier beleef Jesus konfrontasie al hoe meer intens.

Hy dryf ‘n bose gees uit iemand, iets wat Hy al ‘n duisend maal gedoen het. Maar hierdie slag sien die mense nie die positiewe daarin nie, maar slegs die negatiewe. Hulle beskuldig Jesus daarvan dat hy dit met die hulp van die duiwel sélf doen, Beëlsebul, die aanvoerder van die bose geeste!

“Wys ons ‘n wonderteken uit die hemel!” skreeu iemand uit die skare. Het hulle dan nog nie genoeg asemrowende wondertekens gesien nie? Was die duisende mense wat Hy met vyf brode kos gegee het dan nie ‘n asemrowende wonder nie? En die talle blindes en lammes wat weer die gebruik van hulle sintuie en ledemate gekry het - was dit dan nie “wondertekens uit die hemel” nie? Was die hele spul dan blind vir die dinge wat Jesus gedoen het?

Ons kan maklik praat, maar vandag verval ons ook maar dikwels só in blindheid vir die dinge wat die Here doen. Ons vra Hom om vir ons allerhande wondertekens te gee, en dan sien ons dit nie. As ons egter net om ons

begin kyk, en waarneem wat gebeur, sal ons elke dag wonderwerke sien gebeur.

Wanneer die mense Jesus beskuldig, antwoord Hy hulle dat die duiwel tog nie sy eie medewerkers sal benadeel nie! Hoe kan hulle dan sê dat Hy bose geeste uitdryf met die hulp van die duiwel? Wanneer Jesus bose geeste uitdryf, is dit ‘n teken van die Koninkryk van God en van die oorwinning oor die duiwel.

En dan roep Jesus die hoorders op om ‘n besluit te maak. Om bloot neutraal of onbetrokke te wees, is net so goed as om stelling in te neem téén Jesus. Hulle moet dus besluit of hulle Hom wil volg of téén Hom wil wees. Wie nie saam met Jesus teen die Bose optrek nie, is besig om teen Hom te werk.

Hierdie is ‘n skrikwekkende gedagte, want ons kerke sit vandag propvol van onbetrokke lidmate wat maar net kerk toe kom om die gewete te sus of om darem te kan sê dat hulle Godsdiens beoefen. Ek sê hiermee nie

dat hulle nie gelowiges is nie, of dat hulle nie die ewige lewe sal kry nie. Die probleem is egter dat onbetrokke Christene die Koninkryk baie skade berokken, en dus in werklikheid téén die Evangelie werk. ‘n Ongelowige sien Jesus in die lewe van ‘n gelowige. As hierdie lewe maar flou en halfhartig is, sal die ongelowige nooit as te nimmer belangstel om ook deel te hê aan die Koninkryk nie. Dit sal hulle eerder afstoot as aantrek. Iemand wat egter aktief die Evangelie uitleef en liefde en blydskap uitstraal, sal ongelowiges aantrek soos ‘n magneet en hulle ‘n honger gee vir hierdie “iets” wat die gelowige het.

Dit is egter nie net vir ander mense wat jy jou geloof aktief moet uitleef nie, dit keer ook dat die duiwel ‘n houvas op jou eie lewe kry! Iemand wat ‘n afgewaterde geloof leef, is teelaarde vir die duiwel se werksaamhede, maar aktiewe Christenskap beduiwel die duiwel se werk totaal!

Gebed:

Here, kweek in my die honger en ywer om

vandag aktief vir U te leef!

.

.

.

.

Woensdag 22 September

Die Tropleier

Lukas 11:27-36

VIDEO OUDIO

Die mense drom in hulle duisende rondom Jesus saam. Almal is in groot afwagting want die sensasie van asemrowende wonderwerke maak dat mense van heinde en verre kom om ‘n kykie te kry na hierdie besonderse Profeet se wonderwerke. Vandag gaan hier dalk weer iets plaasvind wat almal na hulle asems gaan laat snak! Iewers daar van agter klink ‘n skril vrouestem op: “Hoe bevoorreg is die vrou wat U in haar liggaam gedra en aan haar bors gevoed het!”

Dan stel Jesus die opmerking in die regte perspektief. Dit is nie daardie enkele vrou wat so bevoorreg was nie, maar elkeen wat die Woord van God hoor **en dit onderhou**. Dit help niks dat mense in groot skares rondom Jesus saamdrom en hulle verwonder

oor die dinge wat Hy sê en doen nie. Hulle moet dit prakties gaan uitleef!

Ek kry talle mooi boodskappies wat my dikwels lekker laat huil van pure aandoening! As ek hulle egter net lees en lekker voel daaroor, dan het hulle absoluut géén doel gedien nie. Ek moet die boodskap in die praktyk gaan toepas! Eers dán sal dit werklik waarde hê.

‘n Paar jaar gelede, tydens ‘n besoek aan Mkuze wildtuin sit ek en Mosbolletjie een oggend en ontspan in die kamp. Dis ‘n safari-tent kamp waar elke tent sy eie opelug kombuisie het, eenkant van die tent af. Daar is ‘n groot kennisgewing dat jy die kombuiskaste te alle tye moet sluit.

Skielik hoor ons ‘n groot kabaal. ‘n Vrou gil histeries, en haar man praat in tale wat ek beslis nie hier kan herhaal nie. Dan breek die herrie behóórlik los en gille weerklink oral rondom ons. Ek vlieg verskrik op om te kyk wat aangaan. Het die einde van die wêreld aangebreek? Die toneel wat ek aanskou, vul

my met teenstrydende gevoelens en ek bars uit van die lag terwyl ek terselfdertyd bitter jammer voel vir almal wat deel is van die drama.

‘n Trop bobbejane het ontdek dat die vrou haar nie gesteur het aan die waarskuwings nie, en haar kombuiskaste oopgelos het. Die bobbejane se skerp ogies het dit onmiddellik raakgesien en die gevolg was dat hulle die koskaste gestroop het. Die vrou spring op en af van frustrasie, en haar man dreig die inbrekers met ‘n brandblusser!

Intussen het twee jong bobbejaantjies ‘n groot kartondoos met graanvlokkies gegryp en laat spaander. Terwyl die trop elders luidrugtig baklei en op mekaar gil oor die gesteelde goedere, sit hierdie tweetjies heerlik en smul aan die vlokkies wat hulle op die grond uitgegooi het.

Maar niks ontglip die twee skerp ogies van die ou tropleier nie, en hierdie rustige toneeltjie is een te veel vir hom. Met groot lawaai en gedreig bestorm hy die twee en

jaag hulle die bome in, en dan neem hy alleeneienaarskap oor van die graanvlokkies. Ooglopend gee hy nie ‘n flenter om vir sy trop nie! Sy eie welstand is al wat tel in die lewe en as ek luister hoe die res op mekaar vloek en skel, dan weet ek by wie hulle daardie slegte maniere geleer het!

Daardie middag, toe die son tussen die doringbome insak vir die nag, sit ek en Mosbolletjie in ‘n wildskuiling by ‘n droë watergat die nag en inwag. ‘n Jong bobbejaan kom uit die bosse te voorskyn, gevolg deur die ou tropleier. Pa stap rustig tot oorkant die oop stuk veld. Hy gaan sit en wag geduldig vir sy trop om verby te kom sodat hy hulle kan beskerm teen ‘n luiperd wat hulle dalk van agter kan bekruip. Baie duidelik is dit nie dieselfde spul lawaaimakers van die oggend nie want die hele trop is “goed gemanierd”. Eers wanneer die laaste bobbejaan verby is, staan die oukêrel op en vorm die agterhoede. Jy kon duidelik sien dat hy omgee vir sy trop!

Ek het ‘n duur les geleer: die voorbeeld wat jy stel, veral as jy hoë aansien het, het ‘n baie groot invloed op almal wat onder jou gesag is. Leef dus die Woord van God prakties uit! Jesus het vir die mense wat so knaend agter wonderwerke en allerhande tekens aan was, gesê dat daar alreeds meer as genoeg tekens vir hulle gegee was. Selfs Jona se baie halfhartige preek het die ganse Nineve tot bekering geruk, maar wanneer Jesus, die Seun van God ál die wondertekens doen, luister die sensasiesoekers steeds nie na Hom nie!

Jesus sluit af met ‘n gelykenis wat handel oor ‘n lamp en lig. Wanneer jy die lamp onder ‘n emmer sit, kan niemand die lig sien nie. Dit moet hoog wees sodat almal dit kan sien. ‘n Predikant kan so mooi preek soos hy wil, maar sy preek sal gou weer vergeet word. Wanneer iemand egter met ‘n mooi handeling ‘n voorbeeld stel, sal dit lank onthou word! Die prentjie van die twee bobbejaantroppe is in my geheue ingebrand en ek wil graag soos die goeie leier wees en

leef!

Wees dus versigtig dat die lig wat jy uitstraal met jou voorbeeld, nie ‘n donker, rokerige lig is nie, maar ‘n helder, skoon lig wat diegene wat met jou in aanraking kom die honger sal gee om ook van daardie Lig van God te wil hê en dit na te volg soos wat jy dit doen.

Gebed:

Here, ek wil graag U wonderbare Lig uitstraal. Heilige Gees, lei my dat ek die Lig suiwer sal hou.

.

.

.

.

Donderdag 23 September

Prioriteite

Lukas 11:37-54

VIDEO OUDIO

Waarom het Jesus nie Sy hande gewas voor die ete nie?

By die vorige perikoop sien ons ‘n ongemaklikheid opbou tussen Jesus en die skare. Hulle eis wondertekens, maar Jesus wil dit nie vir hulle gee nie. Dan lig jy jou wenkbroue as jy lees dat ‘n Fariseër Jesus uitnooi vir ete. Ek dink die man het ‘n bedekte motief gehad vir hierdie mooi gebaar! Hy en sy trawante wou Jesus probeer vastrek. En daar gebeur dit toe ook sommer met die intrapslag dat Jesus in hulle slagyster trap wanneer Hy nie Sy hande was voor die ete nie! Hierdie was egter nie sommer net ‘n gewone handewas om kieme dood te maak nie, maar ‘n godsdienstige ritueel wat nagekom móés word en natuurlik

piets hulle Hom hieroor!

Weldra begin ons egter agterkom dat Hy dit dalk aspris gedoen het om ‘n gesprek uit te lok en Hy kry dit ook Meesterlik reg! “Já, julle Fariseërs!” sê Jesus vir hulle, “julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar van binne is julle vol inhaligheid en boosheid!” As hulle geweet het wat goed was vir hulle, sou hulle almal net daar en dan die hasepad gekies het. Maar hulle is mos slim! Hulle sit dus die gesprek voort, maar in plaas daarvan dat húlle die aanklaers in die gesprek is, word hulle nou skielik die beskuldigdes! Jesus tik hulle geniepsig oor die vingers omdat hulle so behep is met allerhande reëls en regulasies dat hulle die belangrike goed totaal miskyk. Hulle beheptheid met kultiese korrektheid van goed soos ‘n godsdienstige handewassery maak dat hulle gladnie by dinge van ewigheidswaarde soos die liefde vir God en vir geregtigheid uitkom nie!

Hy sê vir hulle dat hulle besig is om die

buitekant van eetgerei silwerskoon te poets, maar die binnekant - dié deel wat waarlik belangrik is - dié bly vuil! Hiermee bedoel Hy dat hulle ‘n pragtige vroom front opsit van mense wat heilig is en die wet nougeset toepas, maar hulle persoonlike lewens is inhalig en boos. Alles is net ‘n vertoon-godsdiens en daarom is hulle dwaas, want as kerkleiers besef hulle nie dat dieselfde God wat die uiterlike gemaak het, ook die innerlike gemaak het nie. In hulle optrede verlei hulle ook die gewone mense om slegs hulle uiterlike reg te hou. Die innerlike maak mos nie saak nie!

Dan maak Jesus drie ellende-uitsprake waarin Hy vir die Fariseërs reguit sê waarom Hy hulle optrede so kritiseer.

Hulle kom die wet van tiendes gee tot in die fynste besonderhede na, gee selfs kruie en speserye! Hulle vergeet egter gerieflikheidshalwe die belangrikste, naamlik om geregtigheid aan mense te laat geskied en om God lief te hê.

Tweedens soek hulle net mense se eer deur op die belangrikste sitplekke in die sinagoge te gaan sit, en om op openbare plekke deur mense begroet te wil word, sodat almal kan sien hoe belangrik én heilig hulle nou éintlik is.

In die derde plek is hulle geestelik dood en daardeur lei hulle ander mense ook die verderf in. Jesus sê dat hulle soos “ongemerkte grafte” is. Wat Hy hiermee bedoel is dat hulle soos grafte is waaroor mense onwetend loop en dus onbewustelik onrein raak.

Hiermee sê Jesus dus vir die Fariseërs dat hulle as geestelike leiers nie hulle taak vervul nie. Hulle ken God nie en hulle dien Hom nie werklik nie, al dink hulle ook so. Hulle dien eintlik net hulleself, en met hulle kortsigtige siening van die wet staan hulle in die pad van mense vir wie hulle leiding moet gee.

Dinge begin nou te veel raak vir die groepie wetsgeleerdes wat ook daar sit, en hulle protesteer. Jesus is nou besig om ook in

húlle binnekamer rond te karring. Maar Jesus draai rustig na hulle toe en sê dat hulle sélf besig is om die mense te mislei deur al die ekstra voorskrifte wat hulle geskep het bo en behalwe die wet. Hulle maak dit onmoontlik vir mense om waarlik die Here te dien. Boonop is hulle as wetsgeleerdes eintlik die mense wat kennis het van die Woord van God. Hulle dra die sleutels van kennis wat mense toegang gee tot God se verlossingsplan, maar hulle is nie bereid om daardie kennis vir ander mense oop te sluit nie.

Die reaksie van hierdie “heilige” manne laat jou hare regop staan. Hulle blaas moord! Hulle is woedend!

Ons moet ons nie blindstaar teen die Fariseërs en Skrifgeleerdes nie. Hierdie uitsprake van Jesus praat vandag maar nét so hard met elkeen van ons en dit is baie nodig dat ons gedurigdeur moet introspeksie doen in ons eie lewens om te sien of ons nie dalk ook al soos daardie mense begin word

nie. Is ons nie ook dikwels só behep met uiterlike dinge dat ons van die belangrike innerlike vergeet nie? Minder belangrike sake tap dikwels ons energie in hewige debatte sodat ons nie meer die krag het om liefde uit te leef nie. Dit het tyd geword dat ons weer terugkom na die basiese dinge en dat liefde ons lewe vul.

Gebed:

Here, vergewe my waar ek so dikwels vergeet waar my ware prioriteite moet lê.

.

.

.

.

Maandag 27 September

Drie Preke

Lukas 12:1-12

VIDEO OUDIO

Jesus is steeds op reis na Jerusalem, maar dit wil voorkom asof die vordering maar pynlik stadig is. Hoe verder hulle vorder, hoe hewiger raak die kritiek en weerstand teen Jesus. Nogtans word die skare wat om Hom saamdrom al hoe groter. Lukas skryf hier dat duisende mense om Hom saamgedrom het en dat hulle mekaar vertrap het om Hom te kon hoor. Jesus gebruik juis die spanning wat tot breekpunt begin opbou, en die vyandigheid om Sy dissipels te leer wat hulle te doen staan wanneer hulle sélf later verontreg en vervolg sou word. Inderdaad het daar op hulle ‘n wrede vervolgeing gewag deur hierdie einste mense wat agter Jesus se bloed aan was.

In vandag se perikoop maak Jesus drie kort

preke of uitsprake. Die eerste waarsku teen die huigelary van die Fariseërs, met twee paralelle waarin Hy sê dat hulle huigelary die Fariseërs niks sal baat nie want alles wat in die hart aangaan sal bekend word. Jesus gebruik die pragtige voorbeeld van suurdeeg.

Dis tradisie hier by ons om Vrydae iets met ‘n degie saam te flans vir aandete. Vrydagmiddag het ek soos gewoonlik ‘n paar korreltjies suurdeeg saam met meel ingeknie. Ek het nog so staan en wonder of die konkoksie behoorlik sou rys, toe begin hier dinge gebeur in die deeg, en hy rys en rys totdat die bak sommer so bol staan. Skaars was die degie in die oond, of dit begin lyk soos die atoombom wat in Hiroshima ontplof het! Asemrowend wat daardie ou paar korreltjies suurdeeg kan aanvang!

Dit kos net ‘n paar korreltjies kwaadpratery en opstokery om uiteindelik ‘n groot skare mense op te sweep. Ons het dit weer so duidelik beleef met die opstande wat ons nou onlangs gehad het wat die hele land lamgelê

het. Die hartseer is dat een enkele mens wat in ‘n gemeente kwaad saai óók die ganse gemeente kan ontwrig en in liefdeloosheid dompel.

In die tweede preek of uitspraak noem Jesus sy volgelinge “vriende.” Inderdaad was ‘n groot deel van die skare wat om Hom saamgedrom het beslis nie vriende nie, maar bloot nuuskieriges wat later almal teen Hom sou draai. In hierdie uitspraak wou Jesus die gelowiges aanmoedig om nie bang of besorg te wees wanneer vervolging en fisieke lyding oor hulle pad sou kom nie. Geestelike dood is die ding waarvoor jy bang moet wees!

En net so terloops, vir diegene wat wil beweer dat daar nie ‘n hel is nie - hier sê Jesus hard en duidelik dat God die mag het om mense in die hel te gooi! Die Griekse woord vir hel is gehenna, afgelei van die vallei van Hinnom waar daar op ‘n tyd kinders geoffer was. Lees gerus hiervan in Jeremia 7:31. Hierdie vallei was die ashoop van Jerusalem, en daar was gedurigdeur

vure en rook wat hier uitgeborrel het, wat natuurlik in verband gebring is met die marteling van sondaars in die hel.

‘n Muntstuk het egter twee kante, en aan die anderkant van hiérdie muntstuk sien ons dat selfs die nederige mossies deur die Here versorg word. Nét so hou Hy diegene wat in Hom glo in die holte van Sy hand en sorg Hy nog baie meer vir hulle as vir die mossies. ‘n Verhouding met Jesus red jou nie alleen van die verskrikking van die hel nie, maar gee jou die ewige lewe en al die heerlikheid wat daarmee saamgaan!

In die derde preek sien ons weereens twee paralelle uitsprake. Die tema van hierdie preek is belydenis en verloëning. Wat jy bereid is om vir Jesus op aarde te doen, bepaal wat Hy vir jou in die hemel sal doen. Hierdie versie, Lukas 12:8,9 word dikwels gruwelik misbruik om op mense se gewetens te werk. Baie dikwels kry ek e-posse of Whatsapps, soms baie mooi, wat aan die einde vra dat jy dit aanstuur. Doen jy dit nie,

dan is jy jou loon in die hemel kwyt! Hierdie is ‘n totale mistasting van wat Jesus hier bedoel. Jesus vra hier wél dat ons erns moet maak daarvan om Sy Evangelie uit te dra, en Hom nie durf verloën nie.

Daar is egter ‘n tweede, baie ernstige sonde waarvan Jesus praat, die sonde teen die Heilige Gees. Lukas verklaar nie wat Jesus presies hier bedoel nie, maar uit die konteks kan ons agterkom dat die Heilige Gees hier beskou is as die Een wat as God se Bemiddelaar optree. Deur Hom te verwerp, verwerp jy ook vir God, en daarmee saam Sy vergifnis. In kort kom dit daarop neer dat iemand wat hardkoppig God se genade verwerp, ook deur God verwerp sal word. Dikwels is dit “goeie Christene” wat gereeld in die kerk kom en gereeld die Woord hoor, maar steeds botweg weier om ‘n volle oorgawe te maak, waarvan hier gepraat word. ‘n Groot deel van die reuse skare wat hier na Jesus staan en luister het, het getel onder diegene wat hierdie verskriklike sonde gepleeg het.

Die groot hartseer is dat baie van dié wat vanoggend hierdie dagstukkie lees, die gevaar staan om te kwalifiseer vir iemand wat die onvergeeflike sonde gepleeg het. Liewe leser, ek pleit vanoggend by jou, as jy nog nie jou hart vir Jesus gegee het nie - doen dit NOU voordat dit dalk hééltemal te laat is!

Gebed:

Here, my smeekgebed is vanoggend dat elkeen wat hierdie dagstukkie lees, en nog nie deel van U Koninkryk is nie, vandag die keuse vir U sal maak.

.

.

.

.

Dinsdag 28 September

Gierigheid

Lukas 12:13-34

VIDEO OUDIO

Ek staan elke keer verstom hoe Jesus eenvoudige gebeure omgeswaai het om die mense groot lewenslesse te leer. Terwyl derduisende mense steeds rondom Jesus saamgedrom het, kla iemand dat sy broer nie sy erfporsie met hom wou deel nie. Jesus moes asseblief help, en vir daardie suinige broer sê dat hy moes deel! Jesus was mos ‘n Rabbi, dus het Hy die gesag gehad om die boetie tereg te wys! Jesus het baie gou dwarsdeur hierdie man gesien want sy oënskynlik onskuldige versoek was eintlik gebaseer op gierigheid. Boonop het Jesus nie gekom om allerhande huishoudelike geskille op te los nie. Hy het egter hierdie versoek Meesterlik omgeswaai en die skare iets geleer oor die gevare van gierigheid. In ‘n enkele sinnetjie het Hy die man se versoek afgewys. “’n Mens se lewe is nie afhanklik van die oorvloed van sy besittings nie.” het Jesus dan vir die mense gesê, en toe vertel

Hy die storie van die ryk dwaas.

Wanneer jy die gelykenis lees, kom jy baie gou agter dat dit nie gaan oor rykdom nie, maar oor gierigheid. Let op hoe sterk die woordjie “my” uitstaan in hierdie eenvoudige storietjie: **My** skure, **My** graan, Ek sal vir **Myself** sê.... Alles wat hierdie man gedoen het, was in sy eie belang. Nêrens sien ons dat hy aan enigiemand anders gedink het nie.

Die man het ‘n puik finansiële beplanning gedoen en oorgenoeg weggesit vir sy oudag. Daarmee is absoluut niks verkeerd nie! Hy het selfs gesien dat sy skure te klein geraak het vir al sy rykdomme, en hy het beplan om groter skure te bou. Tevrede met alles wat hy vir homself vermag het deur die jare, het hy dan vir homself gesê: “Mens, jy het baie goed wat weggesit is vir baie jare. Hou op werk: eet, drink en leef lekker.”

Ja, die man het gedink dat hy in beheer was, vólle beheer oor sy eie lewe. Maar dan kom God en eis sy lewe van hom, en die man

moes uitvind dat hy slegs beheer gehad het oor sy aardse besittings. In die dood was alles vir hom totaal nutteloos! Hy het slegs beheer gehad solank sy aardse lewe geduur het!

Hierdie man wou sy lewe organiseer sonder God. Groot was sy skok en ontnugtering egter toe hy moes uitvind dat dit nou nie héél temal so werk nie! Jesus sluit die gelykenis af met die woorde: “So gaan dit met hom wat vir homself skatte vergader en nie ryk is by God nie.”

Natúúrlik moet jy goeie finansiële beplanning doen. Die groot geheim is egter dat dit nie net oor jouself moet gaan nie. Gierigheid moet géén plek hierin hê nie. Ongelukkig is dit so dat rykdom en gierigheid dikwels hand-aan-hand loop, en dit is dán wat daardie rykdom gevaarlik raak. Dit is baie belangriker om die ware lewe te besit as om baie besittings te hê.

Jesus gaan voort en verduidelik aan sy dissipels dat ‘n gelowige hom nie hoef te

bekommer oor sy lewe of sy lewensstandaard nie. Jesus wys hulle op die voëls, en hoedat God vir hulle sorg en kos gee, en hoe Hy die plante versier met asemrowende mooi blomme. ‘n Mens is tog baie meer werd as voëls en plante, en daarom hoef gelowiges hulle nie te bekommer oor lewensstandaarde nie, dit is in werklikheid ‘n kleinigheid.

Daar is egter iets wat selfs baie groter is as aardse gemak: die Koninkryk van God. Dit is waarvoor ‘n gelowige hom in die eerste plek moet beywer. Dit beteken dat jy jou energie sal gebruik om só te lewe dat die wêreld kan sien dat jy God as Koning erken en dien. Wanneer jy by daardie punt in jou lewe gekom het, hoef jy nie bekommerd te wees nie, want die Koning van die Koninkryk sal vir jou sorg. God se sorg beteken natuurlik nie dat jou lewe nooit weer bedreig sal word of dat jou hoë lewensstandaard en rykdom verseker word nie. Neem maar vir Paulus as voorbeeld. Hy het ‘n briljante loopbaan as Fariseër prysgegee om ‘n volgeling van

Jesus te word. Dit het beteken dat hy uitmergelende reise moes onderneem en in die proses ‘n paar keer skipbreuk moes ly. Hy het etlike kere in die tronk beland. Hy is gestenig, uitgejou, weggejaag en gegésel. Maar die borrelende blydskap en vreugde van daardie man wat die grootste skat van alle skatte gehad het, die ewige lewe, het hierdie “klein probleempies van die lewe” totaal oorskadu. Paulus het geen aardse rykdom gehad nie, nogtans het die erfporsie van onskatbare waarde wat hy agtergelaat het miljoene mense beïnvloed!

Ja, inderdaad het Paulus daardie beursie wat nie leeg raak nie, waarvan Jesus gepraat het aangeskaf, die een met ‘n onuitputlike rykdom in die hemel. En uit hierdie beursie het hy net aanhou gee en gee en gee. Dieselfde beursie is vir my en jou ook gegee! Die probleem is dat die meeste gelowiges die beursie dig toe hou. Maak hom oop! Deel die onskatbare rykdom van God se Koninkryk met die wêreld. Terselfdertyd moet ons ook nie suinig wees om ons geldbeursie oop te

maak en die wêreldse skatte wat God ons gee met ander te deel en ook hierdie skatte te gebruik vir die uitbreiding van die Koninkryk nie.

Gebed:

Here, dankie dat ek vandag my ganse lewe in U sorg kan plaas - nie alleen geestelik nie, maar ook my finansies.

.

.

.

.

.

Woensdag 29 September

Is Jy Gereed?

Lukas 12:35-48

VIDEO OUDIO

“Wees gereed, die heupe omgord en die lampe aan die brand!” Jesus is baie ernstig dat die mense wat na Hom luister gereed moet wees, paraat en getrou! Hy vertel ‘n reeks gelykenisse om hulle hiertoe aan te spoor. Hierdie sinnetjie beteken letterlik dat jy gereed en voorbereid moet wees vir Jesus se wederkoms.

In die eerste gelykenis sien ons ‘n eienaar wat vertrek het na ‘n bruilof. Hy het nie vir sy slawe gesê hoe laat hy sou terug wees nie, dit kon enige tyd van die nag wees! Sy slawe wag dus geduldig vir hom om terug te kom. ‘n Paar van sy slawe is egter nou nie juis só geduldig nie, en hulle besluit om maar te gaan slaap. Maar daar is tóg ‘n paar getroue ou bittereinders wat opbly en geduldig vir

hom wag totdat hy kom, sodat hulle vir hom die deur oop kan maak en hom welkom heet.

Stel jouself die prentjie voor. Daardie jare het ‘n bruilof maklik ‘n week of langer aangehou. Hulle baas is nou al ‘n paar weke weg en enige oomblik kan hy nou terug wees. Sommige van die slawe is opgewonde en vrolik want hulle het na hom verlang. Iemand sing ‘n opgewekte liedjie terwyl hy die koperware blink poets sodat sy baas die huis in ‘n perfekte toestand sal kry. Iewers lê een egter kliphard en snork terwyl sy maat desperaat probeer om hom wakker te kry. Hy wil tog nie hê dat die kêrel in die moeilikheid moet kom nie! ‘n Paar van sy maters hang maar net verveeld daar rond, terwyl ander weer entoesiasties alles gereed kry vir die baas se tuiskoms. “Ek hoor ‘n perd galop! Is dit nie dalk die Meester nie?” Die afwagting is groot. Maar baie tragies is daar ‘n klompie wat totaal verdwyn het!

Inderdaad gaan dit ook maar so met ons wanneer ons praat van Jesus se wederkoms.

Jesus wil hê dat ons te alle tye opgewonde en paraat moet wees, want niemand weet presies wanneer Hy kom nie. Ons hoor alreeds iewers die perd galop, en ons weet dat Hy nou enige tyd kan kom! Die vraag is of ons besig is om gereed te maak, of ginnegaap ons? Erger nog - dalk lê ons iewers en slaap!

In die tweede gelykenis gebruik Jesus ‘n beeld wat ons vandag baie goed ken, ‘n inbreker. Hy kom altyd op die mees onverwagte tyd. Nét so kan ons Jesus se wederkoms gladnie voorspel nie, dit kan énige tyd wees.

Petrus was soos gewoonlik die segsman van die dissipels, en hy wou weet op wie hierdie gelykenisse nou éintlik betrekking sou hê. Jesus wou nie alles met ‘n teelepel vir hulle voer nie. Hulle moes selfstandig begin leer om te dink en dinge uitredeneer, daarom antwoord Hy hulle nie direk nie maar met ‘n lang ompad in die vorm van nóg ‘n gelykenis.

Jesus vertel van ‘n bestuurder wat aangestel

was oor ‘n klomp slawe. Hy het ‘n baie verantwoordelike posisie gehad en sy taak was om om te sien na almal onder sy sorg. Hoe sou hierdie bestuurder sy verantwoordelikheid nakom? Sou hy sorg dat almal genoeg kry om te eet op die regte tyd en dat hulle goed versorg was? Of sou hy eerder sy verantwoordelikheid misbruik en net aan homself dink en eet en drink en homself te buite gaan?

Hierdie gelykenis was gemik op die volgelinge van Jesus en veral ook op dié in ‘n leiersposisie. Dit was nie net die Joodse Godsdienstige leiers, die Fariseërs en Skrifgeleerdes wat Jesus teengestaan het nie maar selfs Sy eie volgelinge, die dissipels!

Jesus se boodskap kom egter ook baie direk in ons eie rigting vandag! As gelowige moet ek myself op gereelde basis die vraag afvra, hoe ek die verantwoordelikhede wat die Here my gee nakom. Elke gelowige het gewoonlik iemand wat in sy/haar sorg toevertrou is. As

jy iemand in jou sorg het, is jy ‘n leier, en dan het jy sekere verantwoordelikhede teenoor daardie persoon. Hoe verder jy geestelik groei, hoe meer mense word in jou sorg gelaat, en hoe groter word jou verantwoordelikhede. ‘n Leraar van ‘n gemeente het die ganse gemeente onder sy sorg, en daarmee saam het hy ‘n reuse verantwoordelikheid op sy skouers. Hy durf nie vir ‘n enkele oomblik laat slaplê nie, want dit is die geestelike lewens van mense wat hy in sy hande het. Dit is om hierdie rede dat ons ons leraars gedurig in gebed sal dra en hulle hande sterk maak vir die groot taak op hulle skouers. Ons moenie ons leraars verwaarloos nie!

Jesus verduidelik hoe ‘n leier sy verantwoordelikheid moet nakom. As hy getrou is en dit met ywer doen, sal sy beloning baie groot wees in die hemel. Die teendeel is egter ook waar, dat ‘n leier wat sy gesagsposisie misbruik eendag sal moet rekenskap gee daarvan!

Twee vrae som hierdie gedeelte op: Is jy gereed om Jesus te ontmoet? En kom jy jou verantwoordelikhede teenoor diegene in jou geestelike sorg na?

Gebed:

Here, vergewe my asseblief my versuim om my verantwoordelikhede te dra, en help my om my pligte na te kom.

.

.

.

.

Donderdag 30 September

Die Tyd Raak Min

Lukas 12:49-59

VIDEO OUDIO

Daar kom ‘n spannende dringendheid in Jesus se preek. Die tyd is besig om uit te hardloop en daar is nog so baie dinge wat Sy volgelinge moet leer en weet. Die dikwels on-ingeligte vrae wat Sy binnekring-dissipels Hom vra, laat jou wonder of hulle óóit die pyp gaan rook!

In hierdie perikoop gebruik Jesus beelde van vuur en doop. Die vuur waarna Hy verwys is die oordeel van God en die doop is die beeld van Sy verskriklike kruisdood. Die oordeel waarvan Hy hier praat is nie die eindoordeel nie, maar eerder die oordeel wat oor die mense van hierdie wêreld kom, oor diegene wat nie in Sy versoenings-doop inkoop nie. Johannes 3:18 stel dit baie duidelik dat dié wat nie in Jesus glo nie, reeds veroordeel is

omdat hulle nie in die enigste Seun van God glo nie.

Die hartseer is dat hierdie oordeel van God noodwendig verdeeldheid gaan bring, nie alleen tussen vreemdelinge nie maar dikwels selfs binne gesinne! Jare gelede het ‘n vrou bitterlik by my kom huil. Sy het baie groot erns gemaak met haar verhouding met Jesus maar haar man was totaal antagonisties teenoor hierdie “Godsdiens-nonsens” van haar. Hy het gedoen net wat hy wou! Sy wou niks met wêreldse goed te doene hê nie, maar hy het die wêreld met al sy sondes en plesier liefgehad. Een oggend word daar ‘n kartondoos by haar huis afgelewer. Haar man het vir hulle ‘n TV stel gekoop. In groot in rooi letters staan daar op die kartondoos geskryf: “Nou het jy die wêreld rég in jou huis!” Dit was die laaste strooi!

Jesus voorspel hierdie verdeeldheid, en ek het al talle hartseer briewe gehad van gebroke mense wat skryf van die onenigheid in die huis omdat die eggenoot ongelowig en

totaal onverskillig is.

Jesus draai nou na die skare toe. Daar is twee dringende sake waaraan hulle moet aandag skenk. Die eerste handel oor hulle totale onvermoë om die tyd reg te beoordeel. Jesus sê vir hulle dat hulle baie goed weet hoe om weerpatrone raak te sien en te weet wanneer dit gaan reën of wanneer dit ‘n bloedige warm dag gaan word. Maar wanneer dit kom by die belangrikste, om die tekens te herken wat God gee, dan slaan hulle totaal toe. Dit is nou al drie jaar wat Jesus besig is om te preek en wondertekens te doen. Die hemele het al letterlik oopgegaan terwyl God uit die hemel praat. Nogtans wil hulle dit nie raaksien nie! Die tyd van beslissing het aangebreek! Dit is veral nou nader as óóit, noudat Jesus op pad is na Jerusalem om tereggestel te word!

Inderdaad was daar ‘n reuse skare mense rondom Jesus, maar slegs enkeles het ‘n keuse gemaak vir Hom. Die res was net nuuskieriges wat wou sien wat volgende sou

gebeur.

Dan doen Jesus ‘n dringende oproep dat die mense hulle saak met ‘n teenstander moet skik voordat dit te laat is. Op die oog af lyk dit na ‘n praktiese manier om uit die hof te bly, maar eintlik gaan dit hier veel dieper. Die teenstander waarna Jesus verwys, dui eintlik op God as Regter. Hierdie mense met wie Jesus praat weet baie goed wat die regte ding is om te doen. Hulle weet hoe om te reageer op alledaagse gebeure en omstandighede in hulle lewe. Die tragiese is egter dat hulle gladnie reageer wanneer Jesus met hulle praat nie. ‘n Ware verhouding met God is iets wat totaal ontbreek. In hierdie uitspraak wil Jesus dan by hulle pleit dat hulle daaglikse verhouding met God verstandig moet wees. Hierdie is nie sommer maar net ‘n ou stukkie lewensraad nie, maar ‘n ernstige oproep tot bekering.

Vandag staan ons in ‘n ander tyd. Jesus se kruisiging is verby en die nuwe bedeling het

aangebreek. Dit beteken egter nie dat ons nou maar op ons louere kan rus nie, want hier is ‘n baie ernstige dringendheid in die lug. Die tekens waarna ons vandag moet oplet, is dié van Jesus se wederkoms, en die lug is alreeds bloedrooi gekleur. Sy wederkoms lê voor die deur. Die hartseer is dat daar ‘n reuse skare van mense is wat hierdie tekens totaal ignoreer en ongeërg staan teenoor hierdie dinge. Ek praat van die “nuuskieriges” wat alreeds die Woord soveel keer gehoor het, maar nog steeds nie reageer daarop nie. Met die gelowiges praat hierdie tekens egter ewe hard, want daar is nog soveel mense daar buite wat nie die Woord gehoor het nie. Daar moet by alle gelowiges ‘n dringendheid ontstaan om die Woord uit te dra aan elkeen wat kan hoor.

Moontlik het die tyd dalk weer aangebreek dat ek moet vra dat jy die skakel van hierdie dagstukkie aanstuur na vriende, kollegas of familie wat dit nog nie ontvang nie. Hiermee dan ook ‘n groot dankie aan diegene wat dit gereeld verder versprei. Op hierdie manier

word mense bereik wat dalk ‘n honger het om ook vir Jesus as Verlosser te kan hê. Onthou, dis nie net in Afrikaans nie maar ook in Engels.

Gebed:

Here, ek besef vanoggend dat die tyd min raak - gee vir my asseblief ‘n dringendheid in die hart om U boodskap van verlossing uit te dra.

.

.

.

.

Vrydag 1 Oktober

Waar was God?

Lukas 13:1-9

VIDEO OUDIO

Ons ry lughawe toe met my dogter Anita. Sy vlieg na Israel om daar te gaan werk vir ‘n jaar of twee. Op pad maak ons ‘n paar draaie, en ons gaan eet eers middagete in ‘n Wimpy. Dan lui Mosbolletjie se foon, dis my seun Jaco: “Anita moenie op daardie vliegtuig klim nie! Daar het glo ‘n verskriklike vliegongeluk gebeur in Amerika, en die wêreld is aan die brand - iets met terroriste te doen.” Ek is verward: wat het ‘n ongeluk in Amerika te make met Anita se vlug? Ek skakel die radio aan. Nuusberig op nuusberig borrel oor die lug. Die ganse wêreld is in paniek gedompel - dit was die 11de September 2001!

Ons onthou almal die verskriklike ramp waar duisende mense binne ‘n kwessie van minute

dood is, en hoe dit die wêreld geskud het. Ons onthou ook die vrae wat daarna gevra is, al die waaroms: Waarom het God dit toegelaat? Is dit oor die mense se sondes? Wou die Here Amerika straf? Waar was die Here? waarom het Hy dit nie gekeer nie? Vrae, vrae, vrae.....

Kom ons draai die horlosie sowat 2000 jaar terug. In Jerusalem gebeur ‘n verskriklike ongeluk. Een van die landmerke, die toring van Siloam, stort om die een of ander onverklaarbare rede ineen. Dit is ‘n besige deel van die stad en daar is ‘n gewoel om hierdie toring. Tragies sterf 18 mense in die grusame ongeluk. “Dis oor hulle sondes”, fluister die mense in die wandelgange, “God het hulle gestraf omdat hulle nie die wet onderhou het nie!”

Nie lank daarna nie gebeur nóg ‘n grusame ding, hierdie slag rég in die tempel waar mense besig was om offerandes te bring en te aanbid. Jesus was besig om te preek toe daar skielik ‘n beroering in die skare kom. ‘n

Paar manne kom uitasem aangehardloop: “Daar het iets verskrikliks gebeur”, hyg hulle. “Dis daardie Pilatus, hy het sy soldate in die tempel ingestuur!”

“Ja”, vervat ‘n ander, “en die arme mense was nog besig om hulle offerdiere te slag, toe die soldate hulle nét daar gryp en koelbloedig vermoor!” Geskok luister die omstanders na die gru-verhaal. Daar gaan ‘n beroering deur die skare: “Arme mense! Was hulle sondes dan so groot dat God hulle op so ‘n wrede manier moes straf?”

Jesus hoor wat die mense sê. Hy hoor die kwelvrae in hulle harte. Hy antwoord egter nie hulle vraag nie, maar Hy gebruik die situasie om ‘n baie belangriker saak by hulle te laat indring, die saak van bekering. Mense kwel hulle oor allerhande teologiese sake, maar die héél belangrikste is dat hulle tot bekering kom. Is jy gereed om jou Skepper te ontmoet wanneer so ‘n ramp jou sou tref? As die Siloamtoring op jou sou intuimel, is jy gereed? Is jy seker van jou verlossing? As

Pilatus se soldate jou sou vermoor, weet jy waarheen jy gaan?

As jy nie gereed is nie, sal jou lot baie erger wees as dié van die mense wat so wreed omgekom het! Dit is hierdie waarheid wat Jesus wil tuisbring wanneer die skokgolf die mense tref.

Dan vertel Hy ‘n gelykenis, ‘n storie van ‘n man wat ‘n vyeboom geplant het en geduldig gewag het dat die boom heerlike sappige vye moet voortbring. Toe dit na drie jaar nie gebeur nie, beveel hy sy tuinier om die boom uit te kap. Die tuinier pleit egter dat die boom nog ‘n kans gegee word. Hy sal hom versorg, en as die boom die volgende jaar steeds nie dra nie, kan hy maar uitgekap word.

Met hierdie gelykenis wil Jesus sê dat God genadig is, en dat Hy iemand steeds kans sal gee om tot bekering te kom. Daar is egter ‘n perk aan Sy genade, aan die wagtyd. Iemand wat aanhou om God se genade en Sy smeekstem te verwerp gaan die een of ander tyd sy grasietyd oorskry.

Miskien praat die Here al geruime tyd met jou. Jy het Sy smeekstem al talle kere gehoor, en elke keer sê jy maar weer “Ek is nog nie gereed nie.” Dalk sê jy: “Ek wil eers ‘n beter lewe lei voordat ek vir Jesus kan kies.” of “Ek weet nie hoe om by Jesus uit te kom nie”. Wees gewaarsku dat jou grasietydperk dalk besig is om stadig uit te loop. In die uurglas van God se genade is daar dalk nog net enkele sandkorreltjies oor. 11 September het totaal onverwags gebeur. Vir diegene in daardie twee reuse geboue was daar nie meer tyd om eers tot bekering te kom of eers vir Jesus beter te leer ken nie. Binne minute was alles verby! Vir ewig! Luister na die pleitstem van God en neem vandag daardie stap om Jesus in jou lewe toe te laat!

Daar was baie vrae oor 11 September. “Waar was God?” het dit om die wêreld ge-eggo. Talle verhale het agterna die lig gesien van mense wat nog ‘n kans gegun was. Hartroerende verhale van mense wat op ‘n kritieke tyd ‘n vlug gemis het, of van iemand

wat nie betyds was nie omdat sy nuwe skoene hom gedruk het. Een persoon vertel dat hy ‘n pap wiel gekry het en kon nie betyds by die werk kom nie. Die Here se genade is baie, baie groter as Sy oordeel. Inderdaad was daar dalk duisende in die gebou wat die ewige verdoemenis in is omdat hulle aanhou uitstel het. Die gelowiges wat in die tweeling torings was, sit vandag egter aan Jesus se voete, in ‘n wêreld sonder enige smart en pyn.

Gebed:

Here, ek bid vanoggend vir elkeen wat U roepstem deur hierdie dagstukkie hoor.

.

.

.

.

Maandag 4 Oktober

Mosterdsaadjie

Lukas 13:10-21

VIDEO OUDIO

Op ‘n Sabbatdag was Jesus besig om te preek in ‘n sinagoge. Onder die groot aantal mense wat na Hom kom luister het, was daar ‘n vrou wat al vir agtien jaar lank kromgetrek was deur ‘n “bose gees” wat haar swaar laat ly het en haar al vir agtien jaar haar totaal verswak het. Sy kon gladnie meer regop kom nie. Meeste siektes was volgens Joodse geloof veroorsaak deur “onrein geeste” oftewel die duiwel homself. Wanneer Jesus dus hierdie bande van die duiwel losmaak en haar bevry van haar siekte, het Hy gewys dat Hy besig was met die werk van God, en dat God in beheer is oor alles, selfs ook jou gesondheid. Die vrou se reaksie was dat sy onmiddellik regop gekom het en God geprys het. Sy het Hom dus gesien as die Een wat haar genees het en van haar gebrek verlos

het.

Maar alles was nie kosjer in die sinagoge nie. Die hoof van die sinagoge was uiters verontwaardig! Waarom moes Jesus dan nou spesifiek op die Sabbat die vrou kom staan en gesond maak het? “Julle moet julle siekes op ‘n weeksdag na Jesus bring!” trap hy die mense uit.

Jesus se teenreaksie was om die man en sy kollegas “huigelaars” te noem. Hy het voortgegaan deur hom daarop te wys dat hulle sélf op ‘n Sabbat hulle diere versorg. Hierdie vrou was tog baie meer werd as ‘n dier en hoe lank het sy nie al gely nie? Wonder bo wonder sien ons hoedat die kerkleiers skaam gekry het oor hulle eie optrede, en dat die skare bly was oor die wonderlike dinge wat hulle sien gebeur het. Inderdaad was dit dieselfde skare wat net voor dit so skepties was teenoor Jesus. Was daar darem nog by hulle ‘n behoefte tot bekering? Sou hulle betyds reageer? Jesus se pad na Jerusalem het nou baie kort begin

raak en die tyd het al minder geword!

Jesus het elke oomblik wat nog oor was aangegryp om die mense te leer. Gelykenisse was al wat hulle sou onthou, dus het Hy kosbare waarhede tuisgebring deur gelykenisse te tref met dinge wat by die mense goed bekend was. Hy het die voorbeeld van ‘n mosterdsaad en suurdeeg gebruik om die Koninkryk van God te verduidelik.

Die mosterdplant is ‘n eenjarige plant wat tot vier meter hoog kan groei. Sy saadjies weeg ‘n skamele 1mg, en is die kleinste van al die gekweekte sade. Die gedagte agter die beeld is dat dit wat dalk vir iemand totaal onbelangrik klein mag voorkom, die begin kan wees van ‘n magtige Koninkryk. Die piepklein saadjie word dus ‘n reuse plant, en slegs ‘n ou klein bietjie suurdeeg kan ‘n groot klomp meel laat rys.

Inderdaad sou hierdie skare mense uiteindelik totaal verdwyn en Jesus se aanhangers sou krimp tot ‘n klein handjievol

bitter-bang mensies wat agter geslote deure moes bymekaarkom uit vrees vir die kerkleiers. En toe kom die pinksterdag-ontploffing wat die kerk van Jesus laat groei tot ‘n magtige Koninkryk binne ‘n baie kort tydjie.

In ‘n sekere sin sit ons vandag met baie dieselfde situasie, waar die kerk dikwels bestaan uit ‘n ou klein handjievol gelowiges wat veg om oorlewing, nes die dissipels van ouds. Met groot kommer moet ons vandag sien hoedat lidmaat getalle besig is om drasties te krimp. In gemeentes waar daar ‘n paar jaar gelede nog ‘n groot aantal lidmate was, is daar nou slegs ‘n handjievol oor. Gemeentes wat ‘n paar jaar gelede nog finansieel sterk gestaan het, sukkel nou om kop bo water te hou. En nee, dit is nie die gevolg van Kovid 19 nie! Ja, die virus het wél ‘n invloed gehad, maar dit het die proses maar net ‘n bietjie aangehelp.

In die twee dobbelhuise noord van Durban is daar elke dag meer mense as wat ons in ‘n

jaar se eredienste sal sien - ‘n wriemelende massa wat honger is vir geld. Bordele, alhoewel hulle onwettig is, is besig om op te skiet soos paddastoele! Ons voel magteloos teen die verskriklike oormag van sonde. Die golf van misdaad wat spoel oor ons soos ‘n tsunami en die polisie trek net hulle skouers op. Dikwels is hulle sélf by die misdaad betrokke!

Maar dan, as ons in perspektief na hierdie dinge begin kyk en ons luister na Jesus se gelykenis, dan begin dinge vir ons ‘n bietjie anders lyk. Ek en jy is daardie piepklein mosterdsaadjies waarvan Jesus praat. Ons is die onsinnige klein ou korreltjies suurdeeg in die reuse bak meel. Ons moenie ons blind staar teen die verskriklike oormag van die bose nie. Ons moet net eenvoudig doen wat die Here van ons vra om te doen en dan sal ons sien dat hierdie klein, klein ou mosterdsaadjie kan groei en groei en groei, en dat die suurdeegkorreltjie hom kan deurwriemel deur die ganse skottel meel. Ons moet terugkeer na die beginsels van die

vroeë kerk, waar elke gelowige ‘n sendeling was wat al vlugtende vir die vervolgers, die Woord verkondig het aan elkeen wat hulle ontmoet. Kom ons volg hulle voorbeeld, en ons sal sien hoedat die Koninkryk groei soos nog nooit tevore nie!

Gebed:

Here, maak my gewillig om U Woord te verkondig aan almal wat wil luister.

.

.

.

.

Dinsdag 5 Oktober

Is God Onregverdig?

Lukas 13:22-30

VIDEO OUDIO

Daar is ‘n vurige debat by die braaivleisvuur. Dis die manne met die lang biere teen die hardehouters in ‘n warm gesprek oor godsdiens-sake. “Ek sê julle nou, dis nie regverdig nie! Hoekom is die Here so onregverdig? Die dominee preek annerdag en hy wys die vinger hier tussen ons in. Toe wil hy vertel dat daar net ‘n paar uitgesoekte mense verby ou Petrus gaan kom in die hemelpoorte in!”

“Nee wat, daai dominee weet beslis nie waarvan hy praat nie! Ek glo dat ALLE gelowiges in die hemel gaan kom. Jy moet net glo! Of dit nou Buddah of Rama of wátter god ookal, solank jy net in ‘n god glo!”

Is God onregverdig? Of kom alle gelowiges in die hemel, maak nie saak hoe hulle glo nie?

Op Jesus se reis na Jerusalem het Hy by elke dorpie aangegaan om mense te leer. Onthou, Sy teregstelling was net om die draai en Hy het presies geweet wat op Hom gewag het. As dit ek was, het ek iewers op ‘n

hopie gaan sit en huil, maar Jesus het elke oomblik van die tyd gebruik om die Evangelie te verkondig sodat soveel mense as moontlik die boodskap van verlossing sou kon beleef.

Die blye boodskap is nie iets wat eksklusief is vir ‘n paar mense in die kerk nie, dit is bedoel vir die ganse wêreld. Elke gelowige moet ook, net soos Jesus destyds, ‘n dringendheid in sy lewe hê om tydig en ontydig hierdie boodskap te verkondig en uit te leef. Dit moet amper by jou ‘n obsessie wees!

Iemand vra vir Jesus of daar maar min mense is wat gered sal word. Dalk het die man gehoop dat Jesus sou sê dat as jy ‘n Jood is, dan het jy outomaties jou kaartjie hemel toe. “Nie so maklik nie!” sê Jesus. Hy verduidelik dat baie mense baie hard sal probeer om die saligheid te kry, maar dat hulle dit net eenvoudig nie gaan regkry nie.

“Maar dis mos onregverdig! Is dit nie?”

Nee, dis beslis nie onregverdig nie! God het

sekere voorwaardes gestel vir toegang tot die saligheid, en as jy nie daardie voorwaardes nakom nie, is jy beslis uitgesluit. Sy voorwaardes is uiters eenvoudig en maklik. Waarom is dit dan vir so baie mense so verskriklik moeilik om dit na te kom?

Ek het ‘n ellelange lys van briefies van mense wat my gevra het hoe ‘n mens ‘n Christen kan word. Ek het al tot vervelens toe die eenvoudige weg na Jesus aan mense verduidelik. Meeste van hulle het nooit eers terug geantwoord nie. Slegs ‘n klein handjievol het vir my geskryf en opgewonde vertel dat hulle nou kinders van die Here is!

Maar ek sal aanhou en aanhou en aanhou om die boodskap van verlossing te stuur solank as wat dit binne my mag is! Jesus wil nie hê dat een enkele siel verlore gaan nie, en ek ook nie!

Op die vraag wat die man vir Jesus gevra het, het Hy geantwoord dat baie mense aan die deur gaan klop, maar dat hulle weggewys

gaan word. Die groot probleem is dat mense op hulle eie voorwaardes en hulle eie metodes die saligheid wil verwerf. ‘n Mens se beste pogings is net eenvoudig nie goed genoeg vir God se standaarde wat Hy stel nie. Sy standaard vir iemand om in die hemel te kom is dat jy sondeloos moet wees. Wys my die mens wat absoluut sondeloos is! Selfs die grootste van die pilare in die geloof, kom soms tot ‘n struikeling, en val partymaal sommer báie hard! Sommige mense gaan sommer baie ver om hulle paadjie hemel toe oop te veg. Sommige pynig hulleself deur hulle met swepe te laat slaan of selfs te laat kruisig. Party seil kilometers ver op ‘n rougeskaafde, bebloede maag na die een of ander tempel om só hulle toewyding te wys. Alles is verniet! Dit bring jou nêrens! Die poorte van die hemel sal steeds toe wees.

“Daar sal 'n geween wees en 'n gekners van tande,” sê Jesus wanneer Hy vertel hoedat talle mense weggejaag sal word.

Is God dan onregverdig?

Net in die volgende sinnetjie sê Jesus: “Mense sal uit die ooste en die weste, die noorde en die suide kom aanleun om te eet in die koninkryk van God.” Wie is hulle? Uitgesoektes? Bevoorregtes? Voorgetrektes? In Joh. 3:16 sê Jesus dat God die ewige lewe gee aan elkeen wat in Sy Seun, Jesus glo. Punt! Twee versies verder beklemtoon Hy dit: “Wie in Hom glo word nie veroordeel nie.”

Kom ek verduidelik: God se voorwaarde van absolute sondeloosheid vir toegang tot die hemel kan alleen tot reg kom in Jesus wat alrééds die volle prys betaal het en die skuld van ons sondes álles op Hóm geneem het! Geloof in Jesus is dus uiteindelik die enigste voorwaarde om toegang tot die hemel te kry. Natuurlik beteken hierdie geloof nie net dat jy glo aan Sy bestaan nie. Die duiwel glo dit ook! Geloof in hierdie sin beteken egter ‘n lewende verhouding met Jesus. Dit beteken dat jy jou volle vertroue onvoorwaardelik op Hom alleen plaas. In enige verhouding is daar respek, liefde, dankbaarheid en diens en dit behoort ‘n integrale deel van jou

verhouding met Jesus ook te wees. As dit nie is nie, dan betwyfel ek jou geloof ten sterkste! Net soos in ‘n liefdesverhouding waar jy jou maat bo alles stel en vir hom of haar enigiets sal doen, so behoort my verhouding met Jesus te wees. Alleen dán kan ek praat van ware geloof!

Gebed:

O Heer, my verhouding met U laat soveel te wense oor. Help my om my liefdesverhouding met U ten volle uit te leef!

.

.

.

.

Woensdag 6 Oktober

Jerusalem, Jerusalem!

Lukas 13:31-35

VIDEO OUDIO

Alle Fariseërs is nie noodwendig “slegte” mense nie! Ons moenie die kind met die badwater uitgooi nie! Al ooit gewonder waar hierdie uitdrukking vandaan kom? ‘n Taalkenner verduidelik annerdag oor die radio dat daar in die ou tyd nou nie so gereeld gebad was as vandag nie. Teen bad-tyd was almal dan ook al góéd vuil, en natuurlik was lopende water ook nie iets wat hulle geken het nie. Daar was dus op dié dag water gehaal en warm gemaak, en dan het Pa eerste beurt gekry om in die sinkbad te bad. Daarna volg Ma, en dan die kinders, ámal in dieselfde water. Héél laaste kry baba beurt om te bad. Teen hierdie tyd lyk die water al soos ertjiesop, en jy moet móói kyk om vir Baba daarin raak te sien. Daarom moet jy versigtig wees om nie vir Baba mis te

kyk en hom dalk saam met die bad vuil water uit te smyt nie! Nou-ja, so moet ons ook nie net die slegte in mense raaksien nie. Kyk dus maar mooi vir iets goed in selfs die slegste mens!

‘n Groepie Fariseërs kom waarsku Jesus om weg te bly uit Jerusalem. Sy lewe was in gevaar want Herodus wou Hom doodmaak! Hulle het egter gladnie verstaan waaroor dit gegaan het nie want Hy móés na Jerusalem om God se wil uit te voer. Jesus het hulle geantwoord op ‘n profetiese wyse wat vir die oningeligte totaal Grieks is. Maar wat presies het Jesus bedoel met alles wat Hy gesê het?

Hy begin deur te verwys na “vandag en môre en oormôre (die derde dag)”. Hiermee het Hy waarskynlik nie letterlik gedink in terme van drie dae nie, maar Jesus wou klem lê op die feit dat die tyd baie min geraak het, en dat die groot dag van Sy teregstelling binnekort sou aanbreek. Onthou, dit was ‘n profesie en in profesieë word dikwels simbolies gepraat.

Dan sê Jesus dat Hy eers Sy werk moes

klaarmaak. Hy moes dus eers Sy doel bereik. Wat was Sy doel? Om na Jerusalem te gaan sodat Hy uiteindelik gekruisig kon word en versoening bewerkstellig vir die mensdom se sondes.

Die vraag is, waarom moes dit nou juis Jerusalem wees? Kon Jesus nie maar op enige ander plek gekruisig word nie? Sou dit werklik saakmaak? Waarom was daar die verskriklike dringendheid om na Jerusalem te gaan?

Jerusalem was vir die volk van God ‘n plek van kardinale belang. Hierdie stad was sedert Dawid se tyd die spilpunt waarom die ganse Joodse volk se bestaan gedraai het. Dit is hier waar die Verbondsark, die sogenaamde “voetstuk” van die Here in Dawid se tyd sy finale rusplek gekry het. In Jerusalem het Dawid se droom oor ‘n Tempel vir die Here uiteindelik in sy seun Salomo beslag gekry. Jerusalem was beskou as die laaste vesting van God se volk. Na die bou van die tempel, word dit ook die plek van

aanbidding. Pelgrims het met elke groot fees in hulle duisende opgetrek na Jerusalem om te kom feesvier. Maar dit is ook in Jerusalem waar hulle aan die Here offerandes gebring het.

Inderdaad het Jerusalem ook maar slegte tye beleef. Selfs al was die stad bekend as ‘n vesting van formaat, het dit nie elke keer die vyand gestuit nie, en was dit per geleentheid verwoes sodat selfs die indrukwekkende mure met die grond gelykgemaak was. Maar die mure was herbou na die ballingskap, en Jerusalem was weer in ere herstel.

Jerusalem het egter ook deur die jare ‘n slegte reputasie opgebou. Dikwels was die Here verwerp en was ander gode aanbid. Daarom huil Jesus: “Jerusalem, Jerusalem, jy wat die profete doodmaak en dié stenig wat na jou gestuur is!”

Op verskeie plekke in die Ou Testament lees ons van profete wat die Woord van God verkondig het, en wat verwerp en selfs doodgemaak was oor die boodskap wat hulle

moes bring. Selfs die groot profeet Elia moes uit Jerusalem vlug vir sy lewe. Ná Pinkster sou dit selfs nog baie erger raak, en gelowiges moes vlug vir hulle lewens.

Soos ‘n hartseer ouer wat met sy kinders praat, kom Jesus en verwyt die stad. Hy wou so graag dat hulle by Hom skuil, maar hulle wou nie. Daar het ‘n bitter swaar straf op die stad gewag, maar daar was steeds tyd en geleentheid vir bekering. Sy genade is só geweldig groot, dat Hy hulle steeds uitgenooi het ten spyte van al hulle misdade teen Hom. Maar hulle moes weet dat die tyd van afrekening nou baie naby gekom het!

Inderdaad het genadetyd uitgeloop! ‘n Skamele veertig jaar later was die kroon van die volk, die tempel met die grond gelykgemaak. Om hierdie bitter pil erger te maak, was ‘n Moslem moskee gebou op die plek van die Jode se aanbidding, ‘n moskee wat tot vandag toe steeds daar staan as monument van die Jode se verwerping van die Messias.

Ten spyte van alles, reik die Here vandag nog steeds Sy hand van genade uit. Die blye nuus is dat talle Jode vandag tot bekering kom en die Waarheid begin raaksien. Ons durf nooit ophou bid vir die gevalle volk van God nie. Hulle het Jesus nét so nodig soos ons.

Gebed:

Dankie Here, vir U groot genade - dat U selfs vir my gered het en die ewige lewe gegee het!

-
-
-
-

Donderdag 7 Oktober

Beskeidenheid

Lukas 14:1-14

VIDEO OUDIO

Ten spyte van die vyandigheid van die Fariseërs en ander kerkleiers teenoor Jesus, skilder Lukas tóg vir ons ‘n toneel waar Jesus by ‘n vooraanstaande Fariseër gaan eet. Het die man dalk bedekte motiewe gehad om Jesus uit te nooi vir ete? As jy tussen die lyne lees, dan lyk dit wél of sy motiewe dalk gladnie so suiwer was nie!

Dit was ‘n Sabbatdag, en almal het om die tafel aangelê vir ete. Saam met hulle was ‘n aantal kerkleiers, en Lukas vertel dat hulle die situasie baie fyn dopgehou het! Hulle het net gewag dat Jesus iets verkeerd moes doen sodat hulle Hom kon veroordeel. Saam met hulle aan tafel was ‘n man wat aan water retensie gely het, ‘n siekte wat veroorsaak dat jou liggaam opswel omdat vloeistof

ophoop. Moontlik het die Fariseërs hierdie man daar “geplant” as ‘n strik vir Jesus! Maar Jesus het dwarsdeur hierdie spul huigelaars gesien. Meesterlik het Hy die bal in hulle baan gegooi met ‘n vraag of jy iemand op ‘n Sabbatdag mag gesond maak. Streng gesproke sou dit werk beteken, wat natuurlik taboe sou wees. Maar genesing op ‘n Sabbat was nêrens in hulle stringe wette ingeskryf nie. Hulle het nie ‘n antwoord gehad op Jesus se vraag nie. Sou hulle “nee” sê dan sou dit lyk asof hulle gladnie omgegee het vir die siek man nie. Maar hulle was ewe bang om “ja” te sê, want dan sou dit mos lyk asof hulle sélf die wet verontagsaam het. Hierdie vraag het hulle in ‘n baie netelige posisie geplaas!

Jesus het eenvoudig ongestoord voortgegaan om die sieke te genees. Toe herhaal Hy sy vraag oor wat ‘n mens op ‘n Sabbat mag doen en wat nie. “Wie van julle sal, as sy seun of os in 'n put val, hom nie dadelik uithaal nie – selfs al is dit op die Sabbat?” Weereens het die Fariseërs soos

die graf geswyg. Hulle het net eenvoudig nie ‘n antwoord gehad nie. Wat hulle ookal sou antwoord, sou hulle in ‘n baie slegte lig stel, dus het hulle liewer heeltemal stilgebly!

Hierdie voorval het net weereens bevestig dat Jesus se uitspraak wat Hy in Lukas 6:5 gemaak het, dat Hy Here is van die Sabbat, ‘n werklikheid is. Selfs die Fariseërs moes erken dat Jesus reg was, al het hulle geweier om dit hardop te sê!

Jesus was egter nog gladnie klaar met die huigelaars nie. Hy het opgemerk dat die belangrike manne die beste plekke vir hulleself uitgesoek het en die res moes maar sit waar hulle ‘n tweederangse plekkie kon kry. Dan vertel Hy twee gelykenisse om te verduidelik watter plek nederigheid in jou lewe moet hê.

Hy vertel eers van die kêrel wat die beste sitplek raaksien, en dan daar gaan sit, min wetende dat dit eintlik bedoel was vir ‘n eregas. Tot sy skande vra die gasheer hom dan om iewers anders te gaan sit. So kan ‘n

mens se ambisie en eie eer jou dikwels in die skande bring. Die eer wat die man gesoek het was eg menslik, maar dit het uitgeloop op vernedering. Dit is omdat ‘n mens dikwels vals waardes probeer nastreef en vir jouself eer probeer kry, gewoonlik ten koste van iemand anders wat eintlik daardie eer verdien.

Jesus verduidelik dat dit baie beter is om eerder nederig te wees en die agterste sitplekke in te neem. As jy dan waarlik eer verdien, sal die gasheer jou ten aanskoue van almal op die eresitplek kom laat sit. In die praktyk beteken dit dat jou prestasies nie ongemerk verbygaan nie, al voel dit dikwels vir jou so. Moenie jouself adverteer nie, maar bly nederig en beskeie. Uiteindelik sal jy wél beloon word, dalk selfs baie meer as die persoon wat uitgesproke oor homself is en dit vir die wêreld vertoon!

Die tweede gelykenis rig Jesus op die gasheer: As hy ‘n maaltyd reël, dan moet hy nie net die elite nooi sodat hulle hom later

weer na húlle grênd etes kan uitnooi nie. Nooi eerder die armes en gebreklikes uit, van wie jy niks terug kan verwag nie. Wat dit op neerkom is dat jy goed doen uit die liefde van die saak, en nie om iets daaruit terug te kry nie. Iemand wat ‘n sopkombuis bedryf vir die armes, en ure voor die potte swoeg en sweet, kry absoluut niks daaruit nie. As hy nie boonop nog sélf vir die bestanddele moet betaal nie, kos dit hom minstens om bakhand te gaan staan by supermarkte en bedel vir bydraes. Daar is absoluut niks glansryk aan so ‘n onderneming nie, en dikwels kry jy nie eers ‘n dankie van baie van die armes wat in die tou staan nie! Waarom doen jy dit dan nog? Omdat Jesus soveel meer vir jou gedoen het, en aan jou soveel meer liefde bewys het! Dit is maar net om vir Jesus dankie te sê vir alles wat Hy vir jou gedoen het.

Dit bring my by die vraag: Waarom gee ek my dankoffer vir die Here? Waarom gee ek my tiende? Is dit dalk om die Here se guns te “koop”? Is dit dalk omdat ek verwag dat as ek

my tiende gee, dat die Here dit tienvoudig vir my gaan terug gee? Dieselfde geld ook vir die werk wat ek vir die Here doen. Doen ek dit omdat ek guns terug verwag van die Here? As dit die geval is, dan doen ek dit om totaal verkeerde redes. My enigste motivering moet wees: Dankbaarheid! Die Here het alreeds soveel vir my gedoen, en nou dien ek Hom uit dankbaarheid en omdat ek daarmee ook wil wys dat ek Hom liefhet, sonder dat ek enigiets van Hom terugverwag.

Gebed:

Here, leer my asseblief om nederig te wees, en om my dankbaarheid teenoor U ten volle uit te leef.

.
.
.
.

Vrydag 8 Oktober

Die Feesmaal

Lukas 14:15-24

VIDEO OUDIO

‘n Paar jaar gelede, tydens ‘n sendingfees in ons gemeente, voer ‘n groepie studente van ‘n sendingstasie in ons omgewing ‘n toneeltjie op. Dis die storie van ‘n welgestelde man wat besluit het om ‘n groot partytjie te hou. Hy doen baie moeite en spandeer baie geld om vir sy vriende ‘n onvergeetlike aand voor te berei. Toe alles gereed was, stuur hy sy skakelpersoon om al sy vriende te gaan haal. Toe hy by die eerste een kom, is sy so besig met gesprekke op haar selfoon, dat sy hom skaars kans gegee het om sy saak te stel. “Jammer”, was haar antwoord, “ek kan ongelukkig nie - ek is te besig!” ‘n Tweede was ‘n student was besig was om voor te berei vir eksamens, en sy kon haar nie losskeur van die boeke nie. Toe hy by ‘n beroemde model kom, was haar

nuwe kontrak wat sy losgeslaan het belangriker as partytjies. En so moes hy uiteindelik die nuus aan sy baas oordra dat niemand sy fees kon of wou bywoon nie!

Die man was woedend! Tot die groot verbasing en frustrasie van sy skakelbeampte, stuur hy hom strate toe om die huisloses, straatkinders, bedelaars en boemelaars te gaan bymekaarmaak. En hét die spul uitgeworpenes van die lewe vir jou fees gevier! Daar was gejol, geëet en gesing tot laatnag toe!

‘n Moderne weergawe van Jesus se gelykenis wat Hy vertel het terwyl hulle aan tafel was by die vooraanstaande Fariseër se huis. As ons in Jesus se verhaal kyk na die verskonings wat die mense opgedis het, dan was nie ‘n enkele een onredelik nie. Maar as ons hulle ‘n bietjie nader onder die vergrootglas plaas, dan sal ons sien dat in elke geval dit die mense se besittings was wat vir hulle belangriker was as hulle vriendskap met die man. Die mense was

selfsugtig, en daarom het hulle materialistiese belange voor verhoudings met ander mense gekom, selfs voor hulle vriende!

Terloops, die verskoning van die een wat aangevoer het dat hy pas getroud was en daarom nie kon kom nie, het hier ook met eiendom te make. ‘n Vrou was daardie jare as ‘n man se eiendom of besitting beskou!

Jesus vertel dat die man baie kwaad geword het omdat die mense hom so beledig het deur sy uitnodiging van die hand te wys. Hy het sy slaaf dringend uitgestuur om die uitgeworpenes op die strate bymekaar te maak vir die feesmaal. Hy het die slaaf selfs wéér ‘n tweede keer gestuur om buite die stad te gaan soek vir nóg mense. Hy moes enigeen wat hy in die hande kon kry, saambring en hy moes by hulle aandring om te kom! Ons sien ‘n besliste dringendheid in hierdie man se bevele. Daar was nie nog tyd vir uitnodigings stuur en mooipraatjies nie!

Wat moet ons maak van so ‘n storie? Hoe

moet ons dit verstaan?

In die eerste plek het die verhaal gegaan vir die mense wat saam met Jesus aan tafel gesit het. Hulle was almal mense wat hulleself as “vriende van God” beskou het, want hulle was immers die kerkleiers en mense wat Bybelkennis gehad het. Hulle was egter ook die mense wat baie skepties was teenoor Jesus, en wat Hom uiteindelik sou verwerp en vervolg. Daarom rig Hy sy uitnodiging eerder aan die gewone mense en selfs nie-Jode, want hulle sóú Hom aanvaar!

Hierdie verhaal spreek egter ook vandág baie hard tot ons elkeen. Hoeveel tyd het ons werklik nog vir die Here? Hoeveel tyd spandeer ons elke dag in die teenwoordigheid van ons Vader? Ongelukkig het “tyd saam met God” vir die meeste gelowiges geword, ‘n vinnige skietgebedjie, twee versies uit ‘n Psalm lees en as daar nog tyd is, gou ‘n bladsytjie uit Oom Solly se dagstukkieboek te lees. Om erns te maak van stiltetyd en waarlik die Here se

teenwoordigheid te soek - daarvoor is daar net eenvoudig nie tyd nie! Ons werk is baie belangrik en ons sloof ons af vir die baas, maar die Een wat wérklik belangrik is, kry net ‘n ou lekseltjie van ons tyd!

“Waar moet ek die tyd kry?” Deur net ‘n halfuur of ‘n uur vroeër op te staan, maak jy vir jouself oorgenoeg tyd. Vroegoggend, het ek gevind, is heerlik want dan is alles doodstil en daar is niemand wat jou pla nie. Dit is asof ek God se stem klokhelder en duidelik kan hoor in die oggendstilte. Persoonlik beleef ek Hom nog meer intens as ek neerskryf wat ek uit die Woord ervaar. Hierdie dagstukkies is elke oggend vir my persoonlik ‘n wonderlike avontuur wat ek beleef saam met my Vader. Daarom kan ek ook nie anders nie as om dit met die ganse wêreld te deel. Ek wil dit uitroep, uitbasuin dat die Here wonderlik is!

Die tyd wat ek soggens saam met die Here spandeer, het ook ‘n ander uitwerking: dit maak dat ek net eenvoudig nie kan wág dat

dit Sondag moet word nie, want die erediens is vir my die hoogtepunt van die week. Ek wil dit vir niks op aarde misloop nie! Ek is opgewonde oor my belewenis met die Here, en dit is heerlik om dit te kan uitleef. Is jy ook opgewonde?

Gebed:

Here, elke dag saam met U is ‘n wonderlike fees. Dankie, dankie, dankie Here!

.

.

.

.

Maandag 11 Oktober

Bereken Die Koste

Lukas 14:25-33

VIDEO OUDIO

Ek was maar nog ‘n bloedjong kêreltjie, toe ek eendag die besluit neem om vir myself ‘n huis te bou. Ek het vir ‘n bouer gewerk, en ek het darem ‘n klompie boukennis versamel. Uit my spaargeld en die hulp van ‘n lening koop ek ‘n erfie en toe begin die bouproses. Vinnig-vinnig trek ek ‘n plan op van my droomhuis en ek begin bou. Geld was daar nou nie juis nie en al wat ek kon bekostig was ‘n vrag stene, ‘n paar sakkies sement en ‘n paar deur- en vensterrame. En toe begin ek bou!

Daar was ook nie geld om vakmanne te huur nie, maar dit het my nie gepla nie. Elke aand na werk het ek inngespring en gebou dat die byle huil. Maar kort voor lank was my stene op en óók my sement en die werk kom tot ‘n

stilstand. Toe ek ‘n week later op die bouterrein kom, was al my venster- en deurrame weg – gesteel!

Ek het totaal magteloos en moedeloos gevoel! My droom het verkrummel, bloot omdat ek nie gaan sit het om die koste te bereken voordat ek begin het nie. Alles was darem nie verlore nie, ek het darem die erf verkoop gekry en die skuld wat ek gemaak het betaal. Maar die reuse verleentheid, dat ek as bouer so liederlik gefaal het, het my lank bygebly!

Elke dag was daar ‘n groot klomp nuuskieriges wat rondom Jesus saamgedrom het. Algaande het daar egter ook ‘n groot klomp mense gekom wat werklik ernstig was oor Jesus. Hulle het oral waar Hy gaan saamgeloop en sodoende Sy volgelinge geword.

Na die ete by die Fariseër het Jesus vir Sy volgelinge verduidelik dat dissipelskap groot eise aan jou stel. As jy waarlik vir Jesus wil volg, moet jy bereid wees om sekere

opofferinge te maak. Dit kan selfs beteken dat jy van jou familie moet afstand doen. Jy moet selfs bereid wees om diegene wat die naaste aan jou is, prys te gee. Maar nog erger - jy moet selfs bereid wees om jou eie lewe op die spel te plaas as jy erns daarvan wil maak om Jesus te volg. As ‘n mens nugter hieroor nadink, dan staan jy verslae! Dit is tog haas onmoontlik om sulke vereistes na te kom!

Maar dan kom Jesus met ‘n tweede eis, om jou eie kruis te dra en in Jesus se voetspore te stap! Dit wil sê dat jy Jesus moet navolg in alles wat Hy gedoen het!

Outomaties gaan jou gedagtes na ‘n man soos Paulus wat eerder verkies het om gladnie te trou nie. Die eise wat sy dissipelskap op hom geplaas het, sou ‘n huwelik nooit, ooit kon laat werk vir hom nie. Paulus moes sékerlik tog familie gehad het - broers, susters, sy ouers. Hy het egter almal agtergelaat om die wêreld in te vaar as Jesus se dissipel. Paulus was bereid om absoluut

alles op te offer vir die Evangelie - selfs sy eie lewe!

Paulus het egter die koste van sy besluit om Jesus voluit te volg baie goed bereken en toe besluit dat hy bereid sou wees om die prys te betaal. Hy het nie blindelings daar ingestap nie, maar berekend.

En dit is presies wat Jesus by Sy volgelinge wou tuisbring, bereken die koste! Hy het twee gelykenisse gebruik om te beklemtoon hoe belangrik dit is. In die eerste verduidelik hy dat ‘n bouer eers behoorlik sy sommetjies moet maak voordat hy begin bou, anders gaan hy lélik tweedebeste daarvan afkom. En wéét ek dit nie! Ek was sélf die bespotting van die dorp oor my swak beplanning! In die tweede voorbeeld sê Jesus dat ‘n koning tog eers ‘n goeie strategiese beplanning moet maak voordat hy hom in ‘n oorlog begewe. Hy moet bepaal presies hoeveel manskappe nodig is vir die stryd, anders kos dit hom dalk om stert tussen die bene te vlug nog voordat ‘n enkele skoot geskiet is. Die wêreld sal

hom mos uitlag!

Kyk jy na hierdie eise wat Jesus stel, dan lyk dit totaal onmoontlik om ‘n volgeling van Jesus te word. Maar eintlik is dit gladnie die geval nie. Dit is egter tóg so dat dissipelskap baie eise aan ‘n mens stel. Dit beteken dat jy sekere vriende sal moet prysgee, bloot omdat hulle jou die verderf insleep. Dit beteken dat jy bereid moet wees om sekere soorte plesier te laat vaar soos die soort partytjies waar die Naam van God nie ‘n sent werd is nie. Of dink maar aan die dobbelhuis waar die geldgod koning kraai en die aande in die kroeg saam met die manne waar almal hulle smoordronk suip.

Aan die ander kant gaan dit ook van jou vra om bereid te wees om jou gewig ten volle in te gooi in die arbeidsveld van die Here. As gelowiges is ons almal op die “hemeltrein.” Sommige is bloot passasiers, maar ander is personeel wat dikwels tot laatnag werk. Dissipelskap beteken dat jy jou gemak prysgee en een van die “personeel” word.

Dissipelskap beteken ook dat jy bereid moet wees om liefde prakties uit te leef - ten volle! Ja, Christen-wees is beslis nie vir sissies nie!

Ek wil vandag aan jou ‘n uitdaging rig om die koste te gaan bereken, en dan ‘n besluit te maak. Moenie wees soos die waardelose sout waarvan Jesus praat nie - die sout wat weggegooi word nie, maar word waardevol en diensbaar in die Koninkryk!~

Gebed:

Here, ek het die koste bereken, en ek wil U volg, wát ookal die prys!

.

.

.

.

Dinsdag 12 Oktober

Die Verlore Skaap

Lukas 15:1-10

VIDEO OUDIO

Jare gelede staan ek eendag en gesels met ‘n vrou in Durban. Sy vertel my baie trots van haar seun wat so omgee vir mense. Sy vertel dat daar ‘n paar dae tevore ‘n bejaarde Zoeloe die steil bult voor hulle huis die straat opgesukkel het. Die ou man was in vodde geklee, duidelik baie arm, en hy het gesukkel om te loop. Sy sê dat haar seun skielik baie jammer gevoel het vir die ou man, en toe gaan hy na hom toe en tel hom op sy rug en dra hom die steil opdraende uit tot heel bo waar die pad gelyk is.

Ek het in afsku na die vrou geluister - hoe kon die jong kêrel homself so verneder? Dit was in die apartheidsjare, en sulke kontak was net nie aanvaarbaar nie! Ek het jammer gevoel vir die vrou, dat sy so blind kon wees, en nie kon sien dat haar seun besig was om sy kultuur te verraai nie. Ek het skynheilig vir die vrou geglimlag en gesê: “How nice!” en toe het ek omgedraai en weggeloop.

Vandag voel ek skaam oor my gedagtes en optrede van daardie jare - hoe ongevoelig en hardvogtig was ek nie in my jong dae nie!

Die kerkleiers in Jesus se tyd het dieselfde probleem gehad. Lukas vertel dat die Fariseërs en Skrifgeleerdes in afsku vervul was omdat Jesus so laag gedaal het om Hom te meng met die skuim van die aarde, die sondaars en tollenaars. Gelukkig het hulle nie geweet van die Samaritaanse vrou by die put nie! Die kerkleiers het slegs na Jesus kom luister met die doel om Hom te kritiseer en Hom te probeer uitvang. Die tollenaars en sondaars het egter na Jesus kom luister omdat hulle besef het dat hulle verlore was en dat Jesus dalk net hulle redding kon wees.

Op grond hiervan het Jesus ‘n paar gelykenisse vertel, nie alleen om vir die Fariseërs te wys hoe verkeerd hulle was nie, maar ook om vir die tollenaars te sê dat daar vir hulle hoop was. Die gelykenisse handel oor “Weggeraak en Gekry.” Hy wil wys hoe

God waarlik omgee vir mense wat die spoor byster geraak het.

Die eerste storie vertel van ‘n goeie skaapwagter wat baie omgegee het vir sy skape. As een afgedwaal het van die trop van 100, het hy die ander 99 skape nét daar in die veld gelos om eers die afgedwaalde een te gaan soek. Jou eerste reaksie is dat daardie skaapwagter dan mos nou sy skape aan hulle eie genade oorlaat? Maar eintlik is dit gladnie so nie, want waar hulle almal bymekaar is in die trop, is hulle veilig juis omdat hulle mekaar versterk. Die alleenskaap is egter jakkalskos!

Dan sien ons egter ook ‘n ander sy van die skaapwagter. Wat doen hy as hy die afdwaler kry? Gee hy hom ‘n loesing en knoop sy stert? Nee, hy is baie bly, en vertel opgewonde vir al sy vriende dat hy sy skaap gekry het! Liefderyk tel hy die skaap op sy skouers en dra hom terug na die trop.

Jesus sluit hierdie storie af: “Ek sê vir julle, so sal daar in die hemel blydskap wees oor

een sondaar wat hom bekeer het, eerder as oor die nege-en-negentig regverdiges wat nie nodig het om tot bekering te kom nie.”

Gelowiges kan soms darem baie lelik wees met mekaar! As iemand wat afgedwaal het weer op ‘n dag terug is in die “kudde”, sê ons vir mekaar: “Het jy gesien wie is terug? Ek wonder hoe lank dit hierdie slag gaan hou?” Dan skud ons meewarig en alwetend die kop in die arme mens se rigting. Ons skryf hom af nog voordat hy nog behoorlik sy staan gekry het!

Die feit is egter dat ons Goeie Herder só besorg is oor elkeen van ons, selfs diegene wat afgedwaal het en in sonde verval het dat Hy ten alle koste wil verhoed dat enigeen verlore raak. En wanneer ‘n afgedwaalde terug is, dan jubel en juig die ganse hemel! Die waarskuwing wat ons in hierdie storie moet lees, is dat ons ook moet deel in daardie vreugde en dat dié van ons wat sterk staan in die geloof daardie een wat wankelend sy voete probeer vind, moet

ondersteun en dra totdat hy weer ten volle deel is van die kudde.

In die tweede storie plaas Jesus bloot die stempel op die boodskap van die eerste een. Dit gaan oor ‘n vrou wat een van haar tien muntstukke verloor het. Daar is ‘n dringendheid in haar soektog na die verlore muntstuk, en wanneer sy dit na ‘n groot gespook kry, gaan vertel sy vir al haar vriendinne dat dit uiteindelik gevind is. Haar blydskap ken geen perke nie! God is verheug oor elke afgedwaalde wat weer tot bekering kom.

Die boodskap vandag aan elkeen van ons is dat as jy dalk vandag in sak en as sit omdat jy ‘n afgedwaalde is, kan jy verseker wees daarvan dat God naarstigtelik op soek is na jou. Hy soek jou nie om jou te straf nie maar om jou te red! Die tweede boodskap is dat as jy een van die bevoorregte 99 is, dan moet jy die afgedwaaldes in liefde en met ope arms terug verwelkom.

Gebed:

Here, vergewe my waar ek dikwels so afsydig staan teenoor iemand wat afgedwaal het. Gee my asseblief ‘n allesomvattende liefde in my hart.

.

.

.

.

Woensdag 13 Oktober

Die Pa wat Byna Altwee Seuns Verloor het

Lukas 15:11-32

VIDEO OUDIO

Na die kort gelykenisse van die skaap en die muntstuk wat verlore geraak het en gevind is, vertel Jesus nou die storie van ‘n man wat so byna-byna albei sy seuns verloor het.

Die verhaal begin waar die jongste broer sy pa kom vra vir sy erfgeld. Dit was ‘n skokkende ding om te vra, want hiermee wou hy eintlik vir sy pa sê: “Ek wens pa was darem nou al dood sodat ek my geld kan kry!” Die feit is dat daar ‘n spanning ontstaan het tussen pa en seun, en dat die seun vry wou wees van sy pa se seggenskap en ekonomies op sy eie voete wou staan. Hierdie is ‘n probleem wat al eeue lank gesinne uitmekaar skeur, selfs vandag nog!

Die pa se reaksie is vreemd en baie verrassend. Dalk sou my reaksie wees om

die ondankbare kêreltjie sy fortuin te vertel, te verskree en vir ses maande te hok nadat ek hom ‘n afgedankste loesing gegee het!

Maar nee, híérdie pa staan die versoek toe! In kort sien ons hoedat die seun al sy erfgeld uitmors en dan in ‘n groot verknorsing beland. Hy gaan bly as bywoner by een van die burgers van die land, natuurlik ‘n heiden. Die omstandighede is haglik en hy moet varke oppas, iets wat elke Jood sal laat gril! Uiteindelik besef hy hoe dom hy was en dan kruip hy terug na sy pa toe, hoed in die hand. Hy besef dat hy verkeerd gedoen het, nie alleen teen sy pa nie, maar ook teen God!

En dit is juis hier waar die verhaal nóg ‘n slag so ‘n verrassende wending neem. Weereens doen die pa presies die teenoorgestelde as wat ons verwag. Ons sien die pa vyf baie vreemde dinge doen: Hy sien hom van ver af aankom – hy wag dus nog al die tyd vir hom! Hy kry hom innig jammer, hardloop hom tegemoet, omhels hom en soen hom!

Nêrens lees ons dat die pa vir sy seun sê:

“Ja, ek het jou mos gesê!” of “Dit sal jou leer!” nie. Hy het hom nie verlekker in sy seun se ellende nie, maar hy doen eerder die ongehoorde en onwaardige ding en hardloop hom tegemoet. Hy gee sy eie waardigheid prys omdat hy bly is dat sy seun terug is, en so maak hy daardie verskriklike pynlike laaste treë huistoe vir sy seun makliker. In hierdie pa se optrede lees ons dit helder en duidelik dat hy al láánkal sy seun vergewe het vir die verskriklike onreg wat hy sy pa aangedoen het.

Terwyl die seun op pad was huistoe, het hy geloop en uitwerk presies wat hy vir sy pa sou sê, en hoedat hy sou aanbied om een van sy pa se dagloners te word as sy pa hom maar net wou aanvaar. En hier word hy so oorweldig met liefde dat hy nie eers kans kry om vir Pa te sê dat hy bereid is om te werk vir sy losies nie. Sy pa het klaar bewys dat hy hom onvoorwaardelik aanvaar, en net om die stempel daarop te plaas, reël hy ‘n groot fees om hom tuis te verwelkom.

Maar die verhaal het ook ‘n donker sy. In die veld was die oudste broer besig om te werk toe hierdie fees aanmekaargeslaan word. Toe hy by die huis kom, kon hy sy oë nie glo nie. Kleinboet het sowaar die vermetelheid gehad om terug te kom, en wat maak Pa? Nee, hy smyt hom nie in ‘n strafkamp nie, maar hou vir hom ‘n partytjie! En dit ná alles wat hy sy arme pa aangedoen het! Sommer dadelik is hy dikbek. Hy weier om die partytjie by te woon!

Wat maak sy pa? Met dieselfde geduld en liefde wat hy vir Kleinboet verwelkom het gesels hy nou met sy oudste. Dan verduidelik hy vir die seun dat, anders as sy broer, hy nog al die tyd by sy pa was en gedeel het in al die seëninge van die huishouding. Boonop was al sy pa se besittings in elkgeval ook syne. Daar was dus absoluut géén rede waarom hy nog enigsins kon verwyt nie!

Wat was die broer se reaksie? Ons weet nie. Die verhaal het ‘n “oop” einde - een wat ons sélf daar moet inskryf. Dit dwing ons eintlik

om die vraag te beantwoord ten opsigte van onsself. Hoe reageer ek persoonlik hierop? Wat is my eie reaksie as iemand wat roekeloos gelewe het tot inkeer kom?

As ons in perspektief na die verhaal kyk, sien ons dat nie een van die twee seuns hulle pa se liefde werd was nie. Hy het hulle egter onvoorwaardelik liefgehad, en al wat hy van hulle verlang het was om met mekaar versoen te raak, mekaar te aanvaar en dat hulle albei hulle pa se versorging en liefde sou aanvaar.

Dalk is jy vandag die jonger seun wat jou rug op God gedraai het, en afgedwaal het. Vir jou sê die verhaal dat God vir jou wag met ope arms en tonne liefde om terug te kom.

Maar jy kan dalk ook die seun wees wat nog altyd jou deel gedoen het, getrou was in jou diens aan God en die nabyheid van Hom beleef het. Vir jou wil die verhaal vanoggend herinner dat jy nie hoogmoedig moet optree teenoor diegene wat afgedwaal het nie. Wees deel van die verwelkomingskomitee.

Op daardie manier wys jy vir die Here dat jy Sy goedheid en liefde waarmee Hy jou elke dag so oorlaai, opreg waardeer.

Gebed:

Here, gee asseblief vir my vandag liefde in my hart teenoor elkeen wat oor my pad kom. Maak my vergewensgesind, en leer my om nie neer te sien op ander nie.

.

.

.

.

.

Donderdag 14 Oktober

Die Slinkse Bestuurder

Lukas 16:1-13

VIDEO OUDIO

Wanneer dit by geldsake kom, dan kry jy baie “slim” mense, ouens wat elke truuk onder die son uitdink om vinnig stinkryk te word, en in die proses gee hy nie om hoeveel mense in die slag bly nie. Dag-vir-dag lees ons in die koerante van die slinkse manne wat uitgevang is, en elke keer is daar sommer baie miljoene op die spel. Die hartseer is dat dit dikwels pensionarisse is wat hulle pensioengeldjie wou belê, wat die onderspit moes delf en alles verloor. En dit terwyl die swendelaar baiekeer skotvry daarvan afkom, bloot op ‘n tegniese punt in die hofsaak. Ja, en wat van al dié wat nooit eers uitgevang word nie?

Jesus vertel juis vir Sy dissipels ‘n storie van so ‘n kêrel wat sy baas se sake baie verdag

bestuur het. Die baas het snuf in die neus gekry en toe vra hy die bestuurder om te kom verslag doen. Die kêrel het sommer dadelik gesien dat hier gróót moeilikheid kom en toe begin hy plannetjies beraam om sy eie bas te red. Hy probeer nie eers verskonings maak by sy baas nie want hy wéét dat hy so skuldig is soos die houtjie van die galg.

Wat doen hy? Al die mense wat vir sy baas geld skuld, koop hy om, hopende dat hy in hulle goeie boekies sou kom en dat hulle hom weer op hulle beurt sou help as hy later werkloos was! Hy het al die stewel sien aankom!

Toe die baas agterkom van die gekonkel, sê hy vir hom: “Dit was nou baie slim!” Eintlik was dit sarkasties bedoel, want die baas was die een wat gely het onder die kêrel se kullery!

Jesus se kommentaar oor hierdie storie was: “Die kinders van hierdie wêreld tree verstandiger teenoor mekaar op as die kinders van die lig.” (v.8) Met ander woorde,

die wêreldling is nie bang om allerhande wêreldse beginsels tot sy eie voordeel toe te pas nie. Mense van die lig (gelowiges) kan by die wêreldlinge gaan leer, nie om oneerlike beginsels te gebruik nie, maar om die beginsels van die lig - God se voorskrifte te gebruik en prakties toe te pas tot hulle eie voordeel sowel as die voordeel van ander mense.

Die volgende uitspraak van Jesus word dikwels ook verkeerd verstaan: “Maak vir julle vriende deur middel van die oneerlike Mammon, sodat, wanneer dit tot 'n einde kom, hulle julle in die ewige wonings mag ontvang.” (v.9) Mammon is ‘n benaming vir jou aardse besittings of jou rykdom. Dit kan jou baie maklik van God af weglok en jou ‘n slaaf maak. Dit is vals sekuriteit! Met hierdie uitspraak wil Jesus sê dat jy jou geld moet gebruik op ‘n goeie manier. Jy moet dit letterlik gebruik om vriende te maak. Prakties beteken dit dat ‘n gelowige die geld wat God onder jou bestuur geplaas het só moet gebruik dat dit ‘n instrument word in die hand

van God. Jy (én jou finansies) word dus ‘n werktuig in God se hand waardeur Hy vir ander mense sorg.

‘n Gelowige moenie lewe soos ‘n dief nie, want ‘n dief sê: “Jou geld is myne! Baie dankie, ek sal dit maar vat!” Aan die ander kant is die vrek se lewe ook verkeerd, want hy sê: “My goed is mý goed, los dit uit!”. Die humanis het ‘n baie “edel” uitkyk met: “My goed is joune, vat gerus daarvan vir jou...”. Nou wat moet die gelowige se leuse dan wees? “Alles wat ek besit behoort eintlik aan God, en om daardie rede sal ek dit met jou deel.”

Die vraag wat ons elkeen vanoggend vir onsself moet afvra, is hoe hanteer ek my finansies? Klou ek krampagtig vas aan die goed en geld wat die Here aan my toevertrou het? Ons lewe toenemend in ‘n wêreld waar die verskil tussen ryk en arm al hoe groter en groter word. Aan die een kant is daar die mense wat in peperduur blink motors rondrits en in paleise bly. En aan die ander kant is

daar die miljoene wat in haglike omstandighede kop bo water probeer hou - dalk selfs snags op ‘n sypaadjie iewers in die bittere koue moet slaap. Dalk is jy een van die bevoorregtes. Dink jy ooit aan die nood van die brandarmes? Geld het in die toekomstige lewe absoluut géén sekuriteitswaarde nie! Dit is ‘n baie beter belegging as jy besluit om in menselewens te belê. Ja, ek ken baie welaf gelowiges wat altyd ‘n oop hand en ‘n oop beursie het vir armes. Die een kenmerk van hulle lewens is die geluk en blydskap wat uit hulle straal!

Jesus sluit die vertelling af met die woorde dat jy ‘n besluit moet neem. Jy kan nie tegelyk vir God en Mammon, die geldgod dien nie. Dit is óf die een óf die ander. Jy moet besef dat alles wat jy het, aan God behoort en dat jy dit dus slegs vir Hom bestuur. Ek moet myself dus gereeld die vraag afvra: “Bestuur ek God se bates op ‘n doeltreffende manier? Bestuur ek dit op die wyse wat God wil hê dat ek dit moet bestuur?” Weereens is die maatstaf wat

Jesus gegee het in die liefdesgebod, dat ek God moet liefhê maar terselfdertyd ook my medemens, van kardinale belang. As ons waarlik liefde leef, sal ons bereid wees om God se gawes met minderbevoorregtes te deel.

Gebed:

Here, ek moet vanoggend bieg dat ek nie eers náástenby ‘n goeie bestuurder is van die bates wat U my gegee het nie. Help my asseblief om U goed reg te gebruik.

.

.

.

.

.

Vrydag 15 Oktober

Die Wet en die Koninkryk

Lukas 16:14-18

VIDEO OUDIO

Die ou grondpaadjie is liederlik sleg en vol slaggate - sommige so groot dat ‘n Volkswagentjie maklik daarin sal verdwyn. Ons gooi wilde esse om die klippe en bome mis te ry, en dit gaan maar kruip-kruip. Ek en Mosbolletjie het jare gelede eendag gekuier in Mkhuze, een van die pragtige wildtuine van KwaZulu-Natal. Al die ou grotes buiten leeus is daar in hulle volle glorie. Soos al die groot wildtuine is daar ook wette, en die een is dat jy nie uit jou voertuig mag klim nie. Ons is op pad na ‘n wildskuiling, en ons het nie ‘n idéé wat op ons wag nie. Ons is nuuskierig en opgewonde as ons die laaste stukkie slegte pad aandurf.

Uiteindelik is die parkeerterrein voor ons. Maar van ‘n wildskuiling is daar g’n teken nie.

‘n Klein voetpaadjie wat tussen die bome in verdwyn, dui vir ons die rigting aan om te loop. Ons gryp ons kameras en verkykers en val met dapper en stapper in die pad. Die voetpaadjie verdwyn daar voor iewers om die draai. Die stappie deur die veld is heerlik opwindend en jy verwag enige oomblik ‘n renoster of ‘n grootvoet-olifant of ‘n kwaai dierasie wat vir jou tussen die doringbome staan en wag. ‘n Reuse goue wawiel spinnekop hang rustig, afwagtend in haar web van staalsterk draadwerk en wag vir ‘n dom gogga om daarin vas te vlieg. Ons drink die natuur in - insekte, bome, bossies, struike, grasse - ‘n rooibok wat aan die hardloop gaan as hy vir ons skrik.

En dan skielik is die wildskuiling se lang, kronkelende houtgangetjie voor ons. As ek die hekkie agter ons toetrek, voel ek ‘n benoudheid wat my omklem. Katvoet loop ons die lang, nou, kronkelende gangetjie af. Uiteindelik die trappies van die wildskuiling! My hart klop opgwonde in my keel. Wat gaan ons daar kry? Gaan daar ooit iets wees?

Ek snak na my asem as ons die grasdakgeboutjie betree. Voor ons ontvou die panorama van ‘n watergat wat letterlik lewe van al die diere en voëls wat daar saamdrom. Dit is lewe in alle oorvloed! Sebras, willebeeste, varke, rooibokke, njalas en swerms voëltjies wat wip tussen die boomtakke en die water. Wat ‘n fees!

In ‘n sekere sin is daar baie ooreenkomste tussen ons reis na die watergat en die geskiedenis. Die rowwe grondpaadjie is die Ou Testament, waar dit dikwels ook maar bitter rof gegaan het. Baie streng wette het gegeld, en daarvan durf jy vir g’n oomblik afwyk nie. Om die saligheid te kon kry, moes jy op die paadjie wat God daar uitgestippel het bly, en nie daarvan afwyk nie. Dit was nog erger gemaak deur die Fariseërs met hulle mensgemaakte wette wat soos meulstene om die nek gehang het. Toe kom Johannes - die nou die parkeerterrein - en groot opgewondenheid heers. Iewers daar voor is die nuwe bedeling, maar niemand kan dit nog werklik sien nie, en almal wonder

daaroor. Die asemrowende tyd breek aan wanneer Jesus vir drie jaar lank die gordyn so ‘n effe lig. Saam met Hom ontdek jy die vryheid wat daar voor wag, wanneer jy in die voetpaadjie afstap. Ja, die wet is steeds daar, en jy durf nie van die paadjie afwyk nie, maar nou is jy nie meer gekluister in die rigiede wetsdop van die motor nie.

Ons beleef saam met Jesus die beklemmende donker gangetjie van Sy verhoor, kruisiging en dood. Maar aan die einde daarvan ontplof die nuwe testament in al sy glorie voor jou wanneer jy die koel wildskuiling betree.

Die Fariseërs het Jesus uitgelag oor Sy gelykenis van die slim bestuurder. Maar Jesus het dwarsdeur hulle gekyk. Hulle gesindheid teenoor die wet was totaal skeefgetrek. Hulle probeer hulleself verskriklik vroom voordoen voor die mense. Elke tittel en jota van die wet word tot in die fynste detail nagekom, maar van binne is hulle vrot. Uiterlik moet hulle baie goed

vertoon om mense te beïndruk, maar vir hulle gaan dit bloot om wette te onderhou vir die saak van die wet.

Jesus beklemtoon die feit dat die wet wél belangrik is, maar dit is die gesindheid waarmee jy die wet onderhou wat van deurslaggewende waarde is. Die koms van Jesus het nie beteken dat die wet nou sommer by die deur uitgegooi word nie. Die feit is kort en saaklik dat niemand die saligheid kan kry deur die wet te onderhou nie, want niemand kan dit perfek doen nie, en alleen 100% perfeksie is vir God goed genoeg.

In Jesus het gelowiges egter volledige vryspraak. Nou onderhou jy die wet, nie omdat dit jou in die hemel gaan bring nie, maar om jou dankbaarheid en liefde teenoor God uit te leef. Voorbeeld: In die wildskuiling hang daar ‘n bordjie wat sê STILTE! Daar heers ‘n gewyde stilte, maar nie omdat die bordjie (die wet) so sê nie, maar omdat ons dit nie vir die ander mense wil bederf nie. En

ek gaan beslis nie deur die opening stap na die watergat toe nie, want dan gaan die diere mos weghol, en ek gaan almal se pret bederf. Die wet dien as ‘n riglyn en uit liefde vir God en my medemens gaan ek my bes probeer om by die wet te hou. Ek sien dit egter ook nie as ‘n swarigheid nie, maar eerder ‘n vreugde en ‘n uitdaging om my by God se riglyne te hou.

Gebed:

Here, dankie vir die wonderlike vryheid wat U ons gegee het. Help my asseblief dat ek nie my vryheid misbruik nie.

.

.

.

.

.

Maandag 18 Oktober

Lasarus en die Ryk Man

Lukas 16:19-31

VIDEO OUDIO

Het jy al ooit dors gehad, verskriklik baie dors? Ek onthou uit my diensplig jare wat versengende dors kan beteken. Ons was dag-vir-dag gedryf deur die sersant tot absolute breekpunt! Ek onthou nog hoe my keel soos ‘n kaggel gevoel het. My tong was vasgelym aan my verhemelte, en ek het gesmag na ‘n druppeltjie water. Wanneer ek uiteindelik die geleentheid gekry het om te drink, het ek my staaldak (dis nou daardie staalhoed wat troepies dra) vol water getap en gedrink en gedrink en gedrink tot my pens so boep gestaan het. Ek kon net eenvoudig nie genoeg kry nie. Iemand anders vertel weer van ‘n oorlewingskursus wat hy in die weermag gedoen het, en waar die verskriklikste dors hom oorval het. Sy bietjie watervoorraad was op, en die son het hom

genadeloos gebak. Tot sy groot vreugde spoor hy ‘n klein modderige poeletjie water in die veld op. Reg in die middel lê ‘n groot koek olifantmis. Sonder om eers tweekeer te dink, het hy die mis eenkant toe geskuif, en die modderige brousel behaaglik opgeslurp! Hoe dors kan ‘n mens word?!

Jesus trek die gordyne van die hiernamaals vir ons so op ‘n klein skrefie oop. Eintlik is Hy besig om steeds met die Fariseërs te praat nadat hulle Hom uitgelag het oor Sy uitsprake oor die gevare van rykdom. Hy vertel ‘n storie van ‘n ryk man wat in groot weelde geleef het terwyl daar ‘n arm man sit en krepeer het van die ellende voor sy huis, in die hoop dat hy so ‘n stukkie afval sou kon kry om te eet. Die kontras wat Jesus skilder tussen die twee is geweldig groot: die ryk man se beker loop oor, en partytjies is sy alledaagse norm. Die arm kêrel met die naam Lasarus verkeer, benewens sy armoede in groot pyn en sy liggaam is oortrek met swere. Die enigste verligting wat hy kry is die rondloperhonde wat sy sere lek.

Terloops, hierdie is die enigste gelykenis wat Jesus vertel waar een van die karakters ‘n naam het. Sy naam, Lasarus beteken “God Help” en Jesus het dit waarskynlik simbolies gebruik.

Jesus vertel dat albei gesterf het, en skielik is die rolle omgeruil. Vir oulaas is die ryk man bederf met ‘n swierige begrafnis, en vir oulaas word Lasarus se liggaam waarskynlik weggegooi op die ashoop in die vallei van Gehinnom. Maar dan kom die transformasie, en Lasarus word weggedra deur engele na Abraham. Die ryk man? Hy beland in die doderyk, en nou is dit skielik hý wat die pyn verduur terwyl Lasarus rus en geluk vind langs Abraham!

Daardie verskriklike dors oorweldig die ryk man, en hy smag na ‘n druppeltjie water. Hy sou waarskynlik óók die olifantmis-modderwater gedrink het - ás daar maar wás. Maar daar was niks! Slegs versengende, uitmergelende hitte van die vuur wat hom verteer! Die ergste van alles

was dat hy daar oorkant die kloof vir Lasarus kon sien. Hy het Abraham om te help gesmeek, maar Abraham was magteloos. Dan smeek hy Abraham om ‘n engel te stuur om sy familie wat agtergebly het te gaan waarsku. Maar Abraham het net sy kop geskud!

Die feit is dat die ryk man op aarde oorgenoeg tyd gehad het om die arme Lasarus se nood te verlig. Hy het ook oorgenoeg middele gehad, maar hy het hom nie verwerdig om enigsins aandag te gee aan hierdie arme man in nood nie. Die enigste liefde wat daar ooit in sy lewe was, was liefde vir homself. Vir ander en veral armes het hy nie ‘n dooie duit omgegee nie!

Die doel van Jesus se gelykenis was nie om ons te wys hoe dit anderkant die dood lyk nie, alhoewel ons so ‘n effense blik op die “anderkant” kry. Die tydperk direk na jou dood is eintlik ‘n soort tussentoestand, waar jou liggaam en siel geskei word. Jou verganklike liggaam bly agter terwyl jou siel

die ewigheid betree, waar daar alreeds ‘n skeiding is tussen gereddes en ongereddes. Vir die gereddes is daar hemelse saligheid saam met al die ander gereddes deur die eeue. Vir die ongereddes wag die verskrikking van die doderyk. Hierdie is blykbaar nog nie die Hel nie! Met die wederkoms van Jesus gebeur daar iets wonderlik, wanneer mense weer ‘n nuwe liggaam kry. Maar hierdie is ‘n bespreking vir ‘n ander dag!

Wat is Jesus se boodskap vandag vir ons moderne mense? Nee, nie dat dit verkeerd is om ryk te wees nie. Die vraag is egter hoe jy jou rykdom hanteer en bestuur. Ja, en dit geld nie net vir die stinkrykes nie, maar ook vir jou en my, die doodgewone mense. Is jy bereid om met ‘n oop hand te lewe en jou oë oop te maak vir die nood van ander mense? Alles kom weereens net neer op liefde: Jesus het dit by verskeie geleenthede op mense se harte gedruk dat jy nie alleen liefde vir God moet uitleef nie, maar nét so belangrik dat jy liefde teenoor jou medemens moet uitleef op

alle terreine.

Gebed:

O Here, ek staan só skuldig waar dit by die uitleef van liefde kom. So dikwels kyk ek liewer die ander pad. Vergewe my, en help my asseblief om my liefde ten volle uit te leef.

.

.

.

.

Dinsdag 19 Oktober

Moeilike Opdragte

Lukas 17:1-10

VIDEO OUDIO

As gister se Skrifgedeelte, wat gehandel het daaroor dat ons ‘n oop hand moet hê vir armes, vir jou ‘n probleem was, dan sal die

uitsprake wat Jesus vandag maak dalk vir jou nóg ‘n groter probleem wees. Die reaksie op gister se dagstukkie was, dat mense gevra het: “Hoe weet ek vir wie om te gee? Hoe weet ek dit gaan nie dalk net vir ‘n botteltjie vuurwater nie?” Die antwoord is gladnie so eenvoudig nie! Ek is persoonlik al dikwels ingeloop deur gladdebek swendelaars wat huilend ‘n droewige storie vertel, en dan gee jy maar. Maar intussen lag die persoon jou uit omdat jy geval het vir sy truuk! Die feit is dat jy nie altyd sal kan onderskei tussen ware behoefte en swendelary nie. Dit is egter op dáárdie persoon se gewete. God is die Een wat sal oordeel!

Vanoggend vertel Lukas van vier moeilike uitsprake wat Jesus gemaak het – situasies wat elke dag op ons pad kom, en wat ons meeste van die tyd totaal verkeerd hanteer.

Die eerste een kan ‘n baie irriterende opdrag wees, want dit vra van my om sekere dinge prys te gee ter wille van ander jong gelowiges. In kort kom dit daarop neer dat

iemand wat pas tot geloof gekom het, nog soos ‘n baba is, uiters broos en die geringste dingetjie kan hom laat struikel. Ek moet dus baie versigtig wees wat ek teenoor daardie persoon sê of wat ek doen, sodat ek nie dalk die oorsaak is van sy val nie. So is daar byvoorbeeld baie vraagstukke in die Bybel waarvoor ons net eenvoudig nie ‘n klinkklare antwoord het nie. Vir die “ou” gelowige is dit nie ‘n probleem nie, want hy aanvaar dit in die geloof. Vir die splinternuwe gelowige kan dit egter ‘n onklimbare berg wees, dus moet ek liewer die onderwerp vermy as ek met hom praat. Daar kan ook goed wees wat ek as vanselfsprekend aanvaar, en wat vir hom ‘n struikelblok kan wees. Dan maak ek eerder die opoffering om daarvan weg te bly ter wille van hom.

Die tweede opdrag is om met my medegelowige te praat as hy iets verkeerd doen. Dis iets wat ek baie maklik doen! Die moeilike deel is egter dat ek hom moet vergewe as hy my te na gekom het. En as hy dit sewe keer doen? Dan vergewe ek hom

sewe maal! Elders sê Jesus vir Sy dissipels dat jy iemand sewentig maal sewe keer moet vergewe! Dit beteken nie dat ek moet gaan sit en tel nie! Dis beslis nie maklik om iemand wat my grensloos irriteer maar net oor en oor en oor te vergewe sonder om iets teen hom te hou nie!

Die dissipels het besef hoe moeilik dit is om by hierdie voorskrifte van Jesus te bly, daarom vra hulle Hom dat Hy hulle meer geloof sal gee. Jesus se reaksie is dat Hy vir hulle dit nog duideliker maak hoe radikaal Sy eise eintlik is. Hy verduidelik dat as hulle maar ‘n geloof so klein soos ‘n mosterdsaadjie gehad het, dan sou hulle berge kon versit!

As ‘n klein bietjie geloof so ‘n oorweldigende aksie sou kon regkry, dan is daar maar net ‘n ou titseltjie geloof nodig om Jesus se opdragte te kan uitvoer. Ja, inderdaad is Jesus se eise baie hoog. Dikwels lyk dit na die berg Everest in my pad! Die feit is egter dat iemand wat dit in die geloof wil waag die

verrassing kry dat daardie stap gepaard gaan met haas-onmoontlike krag. Baie sendelinge kan vandag daarvan getuig dat waar hulle in onmoontlike situasies ingestap het, wonderwerke gebeur het. Die groot geheim is dat ons in die eerste plek die Heilige Gees het wat ons die onuitputlike bron van onmeetbare krag gee.

Daar is egter ‘n ernstige waarskuwing: ek durf nooit, óóit hierdie Bron van krag misbruik deur God se arm te probeer draai of om Hom te manipuleer nie! Ek kan God nie dwing nie! In die tweede plek durf ek geloof nooit, óóit sien as ‘n soort “toorkrag” wat ek tot my eie voordeel kan gebruik nie! Dit moet te alle tye om die eer van God gaan.

Dit bring ons by die vierde opdrag, wat half in teenstelling is met ander uitsprake van Jesus. Deur ‘n gelykenis verduidelik Jesus dat ons soos slawe moet wees teenoor God. Nou wil jy dadelik protesteer: “Maar ons is mos Sy kinders!”

Tóg is gelowiges in ‘n sekere sin soos slawe!

‘n Slaaf verdien absoluut niks nie, want hy is sy eienaar se eiendom. Die eienaar het hom immers gekoop! Ons is inderdáád baie duur gekoop! Ek en jy het absoluut niks gedoen om God se guns te verdien nie. Alles wat ons gedoen het is ‘n gruwel in Sy oë. Nogtans het Hy ons gered en ons die saligheid gegee. Om daardie rede dien ons Hom met alles wat in ons is, sonder om gunste van Hom terug te verwag. Ons dien Hom omdat ons dankbaar is dat Hy ons geruk het uit die kloue van die duiwel en die ewige verderf en ons die voorreg gegee het om deel van Sy “gesin” te wees. Om dus te sê: “Here, ek sal hard werk vir U, maar dan wil ek graag ‘n mooi huis hê,” is totaal verkeerd. Maar nogtans, ten spyte van al ons tekortkominge, en ten spyte daarvan dat ons Hom so dikwels bedroef, oorlaai Hy ons elke dag met genadegawes. Kom ons leef dankbaar, en dien Hom met alles wat ons het!

Gebed:

Here, al wat ek vanoggend kan sê is:

“Dankie, dankie, dankie!” Ek verdien niks hiervan nie!

.

.

.

.

Woensdag 20 Oktober

Tien Melaatse Manne

Lukas 17:11-19

VIDEO OUDIO

Lukas herinner ons weereens daaraan dat Jesus en sy volgelinge steeds op reis was na Jerusalem. Hy sê nie presies hoe lank dit geduur het nie, maar dit voel vir ons asof hierdie paar kilometer vir ewig aangehou het. Het dit dalk so stadig gegaan as gevolg van die groot aantal mense wat gedurig Jesus se aandag gesoek het? Hy het deurentyd die mense geleer oral waar Hy gekom het, en daar was stringe siekes wat Sy aandag geverg het.

Lukas beskryf ‘n droewige prentjie toe hulle by een van die dorpies kom. ‘n Groepie van tien baie bedremmelde mans het op ‘n afstand gestaan en skree vir Jesus: “Jesus, Here, ontferm U oor ons!” Hierdie arme manne was verstotelinge uit die samelewing.

Hulle was gedwing om buite die stad in die veld te bly en hulle durf nie met enige mens kontak gemaak het nie. Hulle was melaats!

Dit was ‘n hopelose en troostelose situasie. Hulle het seker al lankal van Jesus gehoor en hulle het geduldig sit en wag totdat Hy by hulle dorpie sou aandoen. Nagte deur het hulle het hulle gesprekke gegaan oor die moontlikheid dat hierdie Jesus eendag op hulle pad sou kom. Een van hierdie manne was anders as die ander - hy was ‘n Samaritaan. Nou weet ons mos ook al dat Samaritane nie gemeng het met Jode nie. Hulle verskriklike siekte het hulle egter só saamgebind dat hulle selfs hierdie Samaritaan in hulle midde verdra het!

Daardie oggend heers daar ‘n groot opgewondenheid in die groepie. Hulle het gehoor dat Jesus in hulle rigting op pad was. Dan merk iemand doer onder in die vlakte ‘n beweging - nie maar net een of twee mense wat aangestap kom nie, maar die ganse vallei is in beweging van duisende mense

bymekaar! Die man met die baie sere op sy lyf skree opgewonde vir sy makkers: “Kyk! Hy is op pad!”

“Wat gaan ons doen?”

“Saamstaan manne, saamstaan sodat Hy ons net eenvoudig móét raaksien.”

Die ure sleep traag verby terwyl die stoet in die vlakte op ‘n slakkepas naderskuifel. “Hoe lank nog? Hoe lank nog!” Die manne raak ongeduldig “Waarvoor beweeg hulle dan so stadig?”

Amper ‘n dag later kom Jesus en sy gevolg uiteindelik by die dorpie aan. Die skare om Hom deins onwillekeurig terug as die tien melaatses skielik hulle pad versper. Soos een man smeek die tien Jesus om hulp. Hulle is aan die einde van hulle kragte. By ons as lesers het hier nou al ‘n reuse spanning opgebou, want hier gaan iets gebeur. Hier móét vandag ‘n gróót wonderwerk plaasvind! Dit is half ‘n antiklimaks as Jesus doodeenvoudig vir die

manne sê: “Gaan wys julleself vir die priesters!”

Die priesters was die enigste instansie wat iemand wat aan melaatsheid gely het weer rein en gesond kon verklaar. Nie eers ‘n mediese dokter (soos Lukas) kon hierdie verskriklike siekte gesond diagnoseer nie. Soos een man spring die spul daar weg en hardloop na die priesters toe. Terwyl hulle hardloop, gebeur die wonderwerk - hulle sere verdwyn!

Een van die manne, nogal die Samaritaan, steek egter viervoet vas. Skielik is daar vir hom iets baie belangriker as om by die priesters uit te kom om rein verklaar te word. Hy draai om en hardloop terug na Jesus toe en val voor Sy voete neer. “Dankie Here, dankie, dankie, dankie!” Trane van dankbaarheid rol oor sy wange. Hy is borrelend van blydskap en hy loof God hardop vir die wonderwerk wat met hom gebeur het!

“En die ander nege?” wil Jesus weet. “Wat

het van hulle geword?”

Hierdie Samaritaan - hy is nie eers ‘n Jood nie - het met sy omdraai en dankbaarheid homself persoonlik aan Jesus verbind. Nie slegs omdat hy gesond geword het nie, maar omdat hy in Jesus Iemand baie meer as net ‘n Wonderdoener sien. Ons hoor nooit weer van die ander nege nie!

Ek het oor die jare al talle briewe gekry van mense wat vra hoe hulle ‘n Christen kan word. Vir elkeen van hulle het ek die evangelieboodskap uitgestippel. Slegs enkeles van al hierdie mense het ooit teruggekom en vertel dat hulle werklik vir Jesus ontmoet het en hulleself aan Hom verbind het. Wat het van al die ander geword? Het hulle ook maar in die niet verdwyn soos hierdie nege manne? Daar moes sekerlik duisende mense gewees het wat deur Jesus gesondgemaak was, maar net ‘n klein handjievol van hulle het hulleself persoonlik aan Hom verbind, en Hom gevolg tot die bitter einde. Hierdie ou paartjies het

uiteindelik die kern van die kerk geword wat soos ‘n veldbrand oor die wêreld versprei het.

As jy die evangelieboodskap gehoor het en Jesus se wonderlike verlossing beleef het, kan dit net eenvoudig nie anders nie, dat jy blom in jou dankbaarheid teenoor Hom. Om jou liefde jubelend uit te leef teenoor God en jou medemens, moet eenvoudig ‘n natuurlike reaksie wees. Die vraag is: hoe beleef jy jou Christenskap? Soos die nege wat verdwyn het? Of soos die dankbare Samaritaan?

Gebed:

Here, ek wil vanoggend opnuut in dankbaarheid voor U neerval. Dankie vir alles wat U vir my gedoen het. Leer my om my dankbaarheid ten volle uit te leef.

.

.

.

.

Donderdag 21 Oktober

Die Seun Kom Weer

Lukas 17:20-37

VIDEO OUDIO

“Laat U Koninkryk kom, Here”, bid ons die Onse Vader-gebed, sonder om werklik te besef wat ons bid. Waar en wanneer is hierdie “Koninkryk” en wat is dit? Is dit dalk Jesus se wederkoms?

Nee, Jesus verduidelik Sélf wanneer die Fariseërs Hom konfronteer met hierdie tameletjie. “Dit is hier by julle”, sê Jesus. “Sien julle My dan nie!”, kon Jesus dalk vir hulle uitgeskreeu het. God se Koninkryk het gekom met Jesus se koms na die aarde. Die grootste hoogtepunt in die Koninkrykstyd was die dag toe Jesus die groot losprys betaal het vir ons sondes. Vir die manne wat Hom daardie vraag gevra het, was daardie tyd baie naby. Hulle kon dit persoonlik beleef. Wat ‘n ongelooflike voorreg! Maar hulle het

verkies om dit te ignoreer.

Met Jesus se laaste kruiswoord is alles volbring. Die volle prys is betaal en die nuwe bedeling het aangebreek, die bedeling waarin ek en jy tans staan. Ons staan midde-in die bloeitydperk van die Koninkryk. Dalk nie hééltemal so nie, want weereens is die tyd besig om baie vinnig uit te loop, en ons kan alreeds die donker wolke sien saampak vir die groot dag van Jesus se wederkoms.

11 September lê nog vars in ons geheue. Mense het hulle gewone gang gegaan. Hulle het gaan werk, besigheidstransaksies gedoen, hulle E-pos gelees. En toe skielik was daar ‘n oorverdowende slag wat die handelsentrum ruk. Paniekerig het mense probeer om uit die gebou te vlug, maar dit was alreeds te laat. Minute later word die tweeling-gebou langsaan ook getref, en voordat die hysbakke nog die eerste mense onder kon aflewer, stort die twee geboue ineen met duisende mense in hulle ingewande. Binne minute was alles verby! In

‘n oogwink!

Aan die anderkant van die wêreld lê mense rond op die spierwit strande van ‘n eksotiese eiland. Die see is soos ‘n spieël, byna nie eers ‘n rimpelinkie nie. Wát ‘n paradys! En dan gebeur ‘n baie snaakse ding, die water begin skielik terugtrek. Mense verwonder oor hierdie verskynsel van ‘n bonatuurlike laagwater. Dan tref die tsunami-golf hulle totaal onverwags. Derduisende mense word in ‘n oogwink van die gesig van die aarde weggevee. Niemand het dit ooit verwag nie. Net soos niemand ooit die ramp van 11 September verwag het nie!

Jesus verduidelik vir Sy dissipels van die ramp in Noag se tyd. Jaco Thom het jare gelede ‘n kostelike reeks boekies geskryf: “Die Bybelkoerant”. Hierin vertel hy van Bybelgebeure in die vorm van koerantberigte. Een beriggie het gelui dat almal gedink het dat die ou man (dis nou Noag) totaal koekoes geraak het, om in die middel van die woestyn ‘n skip te wou bou.

En toe hy boonop nog daardie spul wilde diere in sy skip injaag, toe lê hulle van die lag. Ja, en toe kom die reën. Maar selfs toe die water in strome van die berge afrol, spot die mense steeds met Noag. Alles was baie gou verby, en die menseverlies was ‘n katastrofe. Slegs ‘n klein handjievol in die buik van die groot skip het oorleef!

In die twee dorpe, Sodom en Gomorra, het mense in sonde voortgeleef. Toe kom die dag van die groot ramp, van “swael en vuur.” Die enigste oorlewendes was Lot en sy twee dogters. Selfs sy vrou het in die slag gebly toe sy begin terugverlang het na die lekker lewe in Sodom. Vir duisende mense was daar géén ontsnapkans nie. Jare later het dieselfde lot die welvarende stad Pompeii getref. Al wat oorgebly het is die spook-vorms van duisende mense wat gesmag het na nóg ‘n kans terwyl hulle verswelg is deur as en giftige rook.

Die mense van Sodom en Gomorra moes sékerlik die tekens gesien het en die

inwoners van Pompeii moes die rammelinge in die berg gehoor het. Noag het die laggende, spottende skare wat om sy skip saamgedrom het gewaarsku, maar hulle het nie ag geslaan daarop nie.

Vandag is ál die tekens reeds daar dat die wederkoms van Jesus gaan plaasvind nét soos dit in die Bybel beskryf is. Die dag en tyd kan niemand voorspel nie. Dit kan dalk nog tien of ‘n honderd jaar wees, maar dit kan dalk ook vandag nog gebeur! Die tsunami in die Ooste was die gevolg van spanning wat opgebou het in die aardkors oor ‘n paar jaar. Niemand kon voorspel presies wanneer die aardbewing so kom nie, maar ál die tekens was daar dat dit wél sou gebeur. Nogtans het mense hulle nie daaraan gesteur nie.

Moenie dat jy onverwags gevang word met Jesus se wederkoms nie. Maak dóódseker dat jy gereed is daarvoor, want as jy nie is nie, is die dood wat wag ‘n verskrikking wat ek niemand toewens nie. Die vlammehel van

11 September is kinderspeletjies teen dit wat wag op onvoorbereides.

Wat dan van diegene wat gereed is? Hulle sal soos Noag en sy gesin veilig in die ark was, ook veilig wees. Daar is egter een baie groot verskil, want Noag was nog aardgebonde. As jy gereed is vir Jesus se wederkoms, is jou veilige hawe die nuwe Jerusalem soos in Openbaring beskryf. Asemrowend!

Gebed:

Here, ek sien met groot verwagting uit na U wederkoms.

.

.

.

.

Vrydag 22 Oktober

Gebed

Lukas 18:1-14

VIDEO OUDIO

Jesus vertel twee gelykenisse oor gebed. In die eerste wil Hy sê dat gebed vrugte afwerp, en dat jy moet aanhou bid. In die tweede maak Hy duidelik met watter gesindheid ons moet bid.

Ek het oor die jare talle hartseer briewe gehad van mense wat vertel dat hulle aanhou bid en bid vir ‘n sekere saak, maar dat dit voel asof die Here nie die gebed hoor nie. Ander vertel weer dat dit voel asof hulle teen ‘n plafon vasbid, en dat hulle die Here gladnie bereik deur die gebed nie. My eie, baie edel gebed, was dat die Here my as predikant in ‘n gemeente sou laat dien. Ek moes toekyk hoedat my droom deur my vingers glip. Die Here het nie my gebed toegestaan nie, en ek kon nooit verstaan

waarom nie - dit was dan so ‘n eerlike en edel versoek. Eers baie jare later het my oë oopgegaan toe die Here my die geleentheid gee om deur die internet daagliks duisende mense met die evangelie te bedien.

Wanneer Jesus die gelykenis vertel, begin Hy deur ‘n regter te beskryf. Van iemand in só ‘n amp, sou ons deernis en regverdigheid verwag. Hierdie regter het egter die vrou se versoek totaal geïgnoreer. Dan hoor ons dat hierdie man in die eerste plek géén respek gehad het vir God nie, en dat hy hom boonop gladnie aan mense gesteur het nie. Al waaraan hy gedink het, was sy eie selfbeeld. Toe die vrou aanhou neul het dat hy haar saak behartig, het hy uiteindelik ingegee, bloot om sy selfbeeld te beskerm. Die vrou se optrede was volgens sosiale norme van die tyd skaamteloos. Maar sy was desperaat en boonop vasberade!

Jesus het kommentaar gelewer op die storie met ‘n vergelyking tussen die onregverdige regter en God. Hieruit leer ons dat God

soveel meer regverdig is as hierdie man wat net aan homself gedink het. Daardie regter het niks vir mense omgegee nie, maar die Here het oneindig baie deernis vir Sy kinders! Op talle plekke in die Bybel lees ons van Sy wonderbare, onbegryplike liefde vir ons, en hoe Hy Hom oor ons ontferm. Ons lees dat Hy omgee vir elke gelowige. Ons mag dus maar na Hom gaan in gebed en vir Hom dinge vra. Al voel dit dikwels vir jou asof Hy nie jou gebed hoor nie, kan jy vanoggend verséker weet: Hy luister na jou smeking!

Waarom word my eerlike gebed dan dikwels nie toegestaan nie? Die probleem is dat ek en jy maar bitter klein dink en redeneer. Ons verstandjies is kleiner as mosterdsaadjies in vergelyking met God, en daarom sien ons dikwels net die klein huidige kolletjie rondom ons raak. God sien ‘n baie, baie groter prentjie. Hy sien boonop nie alleen die huidige en verlede wat ons sien nie, maar ook die toekoms! Hy het immers reeds lankal die toekoms ontwerp! Daarom gee Hy dikwels baie anders en baie beter as wat ons

vra. Ek weet - ek het eerstehandse ondervinding daarvan! Ek kan maar net met groot lof verkondig dat Hy groot en goed en alwetend is, en soveel groter dink as ek, nietige mensie. Die groot geheim is dat Hy wil hê dat ons moet aanhou bid om sodoende onder meer ons totale afhanklikheid aan Hom te verklaar!

Die tweede gelykenis wat Jesus vertel oor gebed, handel oor ons gesindheid. Ons sien die hoogdrawende Fariseër waar hy in die tempel staan en eintlik sy eie lof besing voor die Here. Hy vertel vir God, en veral almal wat na hom luister hoe ‘n goeie mens hy nou éintlik is, en wat hy alles vir die kerk doen.

Waaroor gaan dit in gebed nou eintlik? Gebed is ‘n eerlike gesprek met God waar dit in die eerste plek gaan oor die belangrikste Gespreksgenoot. Kom ons neem ‘n voorbeeld: as jy die geleentheid sou kry om met ‘n wêreldberoemde ikoon, sê nou maar die koningin van Engeland te gaan gesels, wat sou jou gesprek behels? Jy sal só

opgewonde wees, dat jy vir eers gladnie aan jouself sal dink nie! Jy sal vir haar vertel hoe jy haar bewonder, en haar bedank vir die wonderlike voorreg wat sy jou gegee het. Omdat sy groot mag het, sal jy haar dalk versoek om van haar ongelooflike rykdom te deel met die mense in Suid-Afrika wat in groot nood verkeer. Die geleentheid is só groot, dat jy skoon van jouself vergeet.

Wanneer ons met God gesels dan is dit met Iemand soveel groter! Die blote gedagte laat ‘n mens bewerasies kry van opgewondenheid! Het ons ooit nog daardie respek en bewondering vir Hom? Voel ons nog klein en nietig en magteloos voor die Koning van alle konings? Wil ons nog uitbars in ‘n jubelende, opgewonde lofprysing vir Hom, elke keer wanneer ons die geleentheid kry om met Hom ‘n gesprek te voer? Wanneer ons met Hom praat, dan behoort ons gedagtes so groot te wees, dat ons nie onsself en ons nietige behoeftetjies raaksien nie, maar die groter prentjie van duisende en miljoene ander wat soveel slegter af is as

onsself. Ag, en natúúrlik mag ons maar ons eie behoeftes ook voor Sy voete lê. Hy is immers ons liefdevolle Vader en ons is so afhanklik van Hom!

Gebed:

Almagtige Vader, vanoggend wil ek U grootheid uitbasuin vir die ganse wêreld!

.

.

.

.

Maandag 25 Oktober

Jesus en die Kindertjies

Lukas 18:15-17

VIDEO OUDIO

‘n Paar jaar gelede kyk ek na ‘n TV program waar daar ‘n onderhoud gevoer was met ‘n baie bekende dramaturg. Soos die gesprek gevorder het, begin daar naderhand ‘n lastige geraas opbou buite die huis waar die opname gemaak was. Skielik staan die groot verhoogpersoonlikheid (Celebrity?) op en stap na buite. Die kameraman is nie links nie en volg hom. In die straat voor sy huis was ‘n swetterjoel kindertjies besig om baie luidrugtig te speel. Met groot geduld en liefde het hy mooi met hulle gaan gesels en verduidelik van die TV opnames en die klank en dat daar stilte moes wees. Hulle moes asseblieftog net vir die oomblik elders te gaan speel. Hulle kon later maar weer terugkom.

En toe tref die gedagte my dat hierdie spul raserige kindertjies waarlik die vrymoedigheid gehad het om hier vlakvoor die beroemde man se deur te speel. Hy moes baie beslis ‘n groot kindervriend wees! Was dit enige ander beroemde, dan het sy lyfwagte al lankal ‘n kordon gespan om die huis en enige ongewenste persone verdryf! Kyk maar hoe reageer Hollywood se beroemdes, en hoe word nuuskieriges dikwels selfs aangerand deur hulle wagte. G’n kind sal dit naby daardie beroemdes waag nie want hulle is “lastig” en pas beslis nie by hulle hoë lewensstyl in nie!

Vandag het kinders allerhande grondwetlike regte. In die Bybelse tyd was dit baie anders. Toe was kinders skaars meer werd as ‘n man se eiendom. In die geselskap van grootmense sou hulle beslis nie welkom gewees het nie. Naas slawe, was hulle die héél onderpunt van die sosiale leer - anders as vandag waar kinders dikwels meer regte het as grootmense. Toe ‘n paar mammas dus hulle kindertjies na Jesus bring sodat Hy

hulle kon aanraak of seën, was die dissipels sommer dadelik warm onder die boordjie. Hulle wou Jesus “beskerm,” dus het hulle die mammas en kinders verjaag. Hy het baie beter dinge gehad om te doen met Sy tyd as om met simpele kindertjies te gesels!

Die manne het egter nie met Jesus rekening gehou nie. Hulle het baie duidelik gladnie verstaan waarom dit gegaan het nie. Nie alleen het Jesus vir tollenaars en sondaars en selfs “onrein” Samaritane omgegee nie, maar nou ook vir hierdie laagste van die laagstes, met absoluut géén regte nie - kindertjies!

Jesus het die dissipels in hulle spore gestop, en gevra dat hulle die kindertjies maar na Hom toe moes laat kom. Ek kan my die prentjie voorstel van die kindertjies wat rondom Jesus saamdrom het in verwondering en die dissipels wat kopskuddend in afgryse die toneel staan en dophou. Hulle verstaan gládnie! Eers die ete saam met die tollenaars en al die skuim van

die stad, en nou dit! Wat van Jesus se selfbeeld? En natúúrlik word húlle ook hierby ingesleep, want hulle is mos Jesus se leerlinge! Nee, dit het tyd geword dat Jesus nou begin rigting kry in die lewe!

Dan kyk Jesus hulle meewarig aan: “Die Koninkryk van God is juis vir mense soos hulle”, verduidelik Jesus vir hulle. “Wie die Koninkryk van God nie ontvang soos ‘n kindjie nie, sal nooit daar ingaan nie.”

Die dissipels was verslae, totaal stomgeslaan. Wat het Jesus hiermee bedoel? Hulle tradisies wat deur die eeue in hulle ingedril was, was nou besig om te verkrummel. Geloof is tog iets wat jy beoefen deur die wet te onderhou en te offer en in die tempel te aanbid. Maar nou sê Jesus dat jy soos ‘n kind moet word. Nee, dit kan mos nou nie!

Dit sou baie lank neem vir hierdie geharde manne wat so diep in hulle tradisies ingewortel was om waarlik Jesus se woorde te verstaan. Selfs vandag is dit moeilik om te

verstaan presies wat Jesus hier bedoel het. Maar kom ons gaan kyk ‘n bietjie wat kindwees beteken.

In die eerste plek is daar sy swakheid, broosheid en onmag. Eers wanneer ek my eie swakheid, broosheid en onmag begin besef, dan kan ek by Jesus uitkom. Iemand wat sterk en onafhanklik is dink dikwels dat hy nie vir God nodig het in sy lewe nie. Hy is mos ‘n selfgemaakte man wat vir homself kan sorg, selfs ook op die geestelike vlak. Wanneer jy die dag besef dat jy eintlik géén kans het om op jou eie stoom die ewige lewe te verwerf nie, dan is jy gereed om die Here se hulp te aanvaar.

In die tweede plek is daar die totale afhanklikheid wat ‘n kleintjie het van sy ouers. Sonder hulle kan hy nie oorleef nie. Hulle werk om vir hom kos en klere te gee asook liefde en versorging. Géén kleintjie kan homself onderhou nie! Net so moet ek as gelowige my totale afhanklikheid van God besef. Ek moet weet dat alles wat ek het van

Hom afkomstig is, en dat ek slegs na Hom kan gaan vir my daaglikse behoeftes.

Derdens is daar die kinderlike vertroue en bewondering. Pa sal my beskerm, maak nie saak wát nie. My Pa is die sterkste en wonderlikste man in die hele wêreld! Is dit ook hoe ons oor God voel? Is Hy nog vir ons die wonderlikste Vader wat daar óóit kan wees?

Gebed:

Here, leer my asseblief om weer soos ‘n kindjie te kan glo.

.

.

.

.

Dinsdag 26 Oktober

Begeertes

Lukas 18:18-30

VIDEO OUDIO

Begeertes was al baie mense se einde. Die hele ding met begeertes het al in die paradys begin, toe Eva so ‘n verskriklike begeerte gekry het vir daardie verbode vrug. Ek meen, die ganse tuin was tot boordens toe vol van die sappigste vrugte om van te kies en te keur! Maar Eva? Sy wóú opsluit dáárdie een waarop God ‘n verbod geplaas het hê. Ja, en die geskiedenis het bewys dat sy haar vrug gekry het en dat sy vir Adam ook verlei het daarmee en dat hulle uit die tuin geskop is!

Jare gelede het ek ‘n boshuisie gehad in Marloth Park. Daar was nie ‘n normale groen grasperk nie maar ‘n kaal stuk grond om die huis waarop daar nie eers ‘n ou enkele grassprietjie gegroei het nie. Dit was nie my eie keuse dat dit so moes wees nie. Oorspronklik het ek ‘n grasperk aangeplant en dit het weelderig gegroei. Die vlakvarke het dit nét op die regte lengte gehou. Maar toe kom daar ‘n groot droogte en toe skoffel

die wielsnoete alles uit totdat daar naderhand net hier en daar ‘n sliert oorgebly het.

Die volgende somer plant ek wéér ‘n grasperk. Toe die eerste ou groen sprietjies hulle koppies bo die rooi grond uitstoot, sien ek al hoe die begeertes in die vlakvarke se kraalogies glinster, begeertes vir mý lappie groen gras. Ek het hulle verjaag, maar dit was puur verniet. Ek het doringtakke oor die brose ou grassies gegooi, maar die varke se begeertes was só oorweldigend dat hulle eina-eina hulle snoete tussen die dorings ingewurm het om my grassies te kom uitpluk. En dit terwyl daar ‘n oorvloed van groen gras in die veld was!

Die tiende gebod sê dat jy nie mag begeer nie. Dit is die héél moeilikste van al die gebooie om te onderhou. En dit is juis die probleem van die ryk jong man met wie Jesus gesels het. Hy was ‘n goeie kêrel - het sy bes probeer om streng volgens die wet te leef. Hy het ook groot respek gehad vir Jesus en hy het presies geweet waar om te soek vir

die één antwoord wat hom bly ontwyk het, hoe om die ewige lewe te kry. Jesus het ‘n rits gebooie genoem en die man het eerlik gesê dat hy hulle almal van kleintyd af onderhou het. Eén gebod wat Jesus egter aspris uitgelaat het was daardie tiende gebod. Hy het geweet dat hierdie gebod ook die jong man se groot struikelblok was.

“Verkoop alles wat jy het, en deel die geld aan die armes uit.” Jesus het sy vinger reg op die seer kol gedruk. Die arme man het nét daar omgedraai en weggestap sonder dat hy dít waarvoor hy gekom het kon kry, die ewige lewe! Die man was so verknog aan sy aardse besittings dat dit tussen hom en God kom staan het.

Maar nou het hierdie my aan die dink gesit oor die varke op my grasperk. Was ék nie dalk die vark in die verhaal nie? Dalk was ék juis die skuldige omdat ek nie my grasperk met die vlakvarke wou deel nie. Dalk het ek so verknog geraak aan my ou heilige groen grassie, dat dit tussen my en ware geluk

gestaan het. Dalk moes ek vrede maak daarmee dat ek net gras geplant het vir die varke!

Terwyl die man so met geboë skouers weggestap het, het Jesus na sy dissipels toe gedraai en Hy vir hulle verduidelik dat dit feitlik onmoontlik is vir ‘n ryk mens om in die Koninkryk te kom. Hy het die voorbeeld gebruik, dat dit makliker is om ‘n reuse kameel deur die piepklein gaatjie van ‘n naald se oog te druk as vir ‘n ryke om in die hemel te kom!

Sy dissipels was verslae! Maar dan is dit mos totaal onmoontlik om óóit in die hemel te kom! Niemand sal dit ooit daarheen maak nie! Jesus het hulle gerusgestel, want by God is niks onmoontlik nie. Wat vir ons totaal onmoontlik lyk, is by God tweede natuur. Die feit is dat as jy bereid is om die Here toe te laat om jou lewe te verander, dan kan jy ‘n totale nuwe mens word, selfs in die mees onmoontlike omstandighede.

Let wel dat Jesus nie hier sê dat dit sonde is

om ryk te wees nie. Dit is egter wat jy met jou rykdom doen wat sonde kan wees. Alles kom neer op gesindheid: met watter soort gesindheid in jou hart hanteer jy jou geld? Ongelukkig is dit so dat rykdom baie maklik ‘n mens se afgod kan word. As die miljoene begin instroom, dan klou jy krampagtig vas aan elke sent wat jy verdien het. En hoe verder dit gaan, hoe moeiliker raak dit om jou rykdom te deel met die armes. Jy begin as’t ware ‘n muur bou tussen jou en God met geld en besittings.

Ek ken egter ook baie skatryk mense wat diep gelowig is en gedurig met ‘n oop hand staan. Vir hulle is hulle besittings slegs deur God aan hulle geleen. Hulle is die rentmeesters om hierdie besittings en geld te gebruik tot eer van God en tot diens aan hulle medemens. Daar is ‘n paar van hulle in ons eie gemeente, en jy kan duidelik sien hoe die geluk en liefde uit hulle lewens straal. Maar daar is ook arm mense in ons gemeente met dieselfde gesindheid - mense wat bereid is om die ou bietjie wat hulle het

óók met minderbevoorregtes te deel. Die regte begeerte om te koester, is die begeerte om naby aan die Here te leef, en om Sy wonderbare liefde ten volle uit te leef!

Gebed:

Here, leer my asseblief om nie so verknog te wees aan my besittings nie!

.

.

.

.

Woensdag 27 Oktober

“Ek gaan Sterf!”

Lukas 18:31-34

VIDEO **OUDIO**

Toe ek in Oom Ted se slaapkamer instap, weet ek sommer - dinge lyk glad nie goed nie. Oom Ted D’Alton was mede-redakteur van ons gemeente nuusbrief - ‘n dierbare gelowige. Op een stadium begin hy elke maand ‘n artikel skryf oor sy lewensondervindinge. Ek kan nie wág dat dit maandeinde se kant toe staan om die volgende episode te lees nie. Dis opwindend en baie interessant. En toe kom die verdoemende nuus: Oom Ted het lewerkanker en bitter vinnig gaan sy gesondheid drasties agteruit.

Wanneer ek hom besoek waar hy met goudgeel gelaatstrekke op sy bed lê, is dit ‘n diep gelowige mens wat met my gesels. Hy is gereed om Jesus te ontmoet, en die pyn

wat hy nou verduur, versterk die verlange na sy finale reis net nog meer. Ek probeer hom opbeur, en sê dat hy tog mos nou nie kan vertrek voordat sy storie klaar geskryf is nie. Ons almal sit in spanning en wag vir die volgende episode. Hy lag die opmerking net weg, want nou is daar baie belangriker en baie groter dinge in sy lewe om na uit te sien. Enkele dae later is hy weg na ‘n plek waar die pyn van die kanker nie meer aan hom knaag nie.

Jesus neem die twaalf uitgesoekte manne eenkant toe en voer met hulle ‘n baie ernstige gesprek. Hierdie is die manne wat vir die afgelope drie jaar elke dag aan Sy sy was en elke wonderwerk, swaarkry, uitjou en preek saam met Hom deurgemaak het. Hulle was daar met Sy héél eerste wonderwerk toe Hy by die bruilof in Kana ‘n klomp klipkanne met water in die heerlikste wyn laat verander het. Hulle was almal by toe die verskriklike storm hulle skuitjie getref het en Jesus dit met ‘n enkele woordjie stilgemaak het. Hulle ken Jesus deur en deur! Of ken hulle Hom

óóit werklik? Jesus het hulle drie jaar lank ‘n baie intensiewe opleiding gegee, want op hulle skouers sou die groot verantwoordelikheid van die leierskap van die kerk binnekort rus. Hulle was die manne wat die boodskap wat Jesus begin verkondig het sou moes gaan voortsit.

Jesus kyk die manne in die oë en dan deel Hy hulle mee wat vir Hom voorlê. Dis nou al die derde keer wat Hy hierdie skokkende nuus vir hulle gee! Hierdie slag praat Hy egter nie in raaisels nie. Hy draai g’n doekies om nie, maar spel dit uit dat Hy aan die heidene uitgelewer gaan word. In detail beskryf Jesus vir die manne presies wat gaan gebeur. Hy gaan bespot en beledig word en die mense gaan op Hom spoeg. Die manne se harte klop in hulle kele as Jesus vir hulle beskryf hoedat die soldate Hom gaan gésel en dan na al die marteling gaan hulle Hom doodmaak!

Ek dink die manne wou hulle ore toedruk sodat hulle nie verder hoef te luister na

hierdie gru-verhaal nie. Hoe kan mense so verskriklik wreed wees teenoor Iemand wat nooit enige mens kwaad aangedoen het nie? Hoe kan hulle Hom wou gésel as Hy dan nooit enige sonde gedoen het nie? Wat het Hy dan verkeerd gedoen? Jesus verduidelik dat dit alles geskrywe staan in die boeke van die profete. Alles is reeds baie lank terug in fyn detail beskryf deur die boodskappers van God. Nou gaan al die profesieë wat in die Woord opgeteken is, woord-vir-woord bewaarheid word.

Maar Jesus vertel hulle nie alleen van Sy dood nie. Hy gee ook die wonderlike nuus dat Hy ‘n skamele drie dae na al hierdie dinge weer uit die dood sal opstaan. Ek dink nie die manne het eers hierdie sinnetjie gehoor nie! Hulle gemoedere was só vertroebel deur die ontstellende gedagtes van hulle Meester se lyding en dood, dat die vooruitsig van Sy opstanding gladnie eers hulle ore bereik het nie.

Hoe tragies dat na tweeduisend jaar, die

nuus van Jesus se opstanding nog steeds nie sommige gelowiges se ore bereik het nie! ‘n Paar jaar gelede het dit weereens weergalm in die gange van die teoloë waar hulle gestry het oor Jesus se opstanding. “Hy het nie liggaamlik opgestaan nie!” wou ‘n paar geleerde manne beweer. “Hy het slegs geestelik opgestaan, en die dissipels het dit in ‘n geestelike manier in hulle harte ondervind!”

Dit is nie wat my Bybel leer nie! My Bybel sê dit baie helder en duidelik dat Jesus ‘n fisiese liggaam gehad het, een waar Thomas sy vingers in die spykergate in Jesus se hande kon steek. Hy het selfs saam met die dissipels op die strand vis gebraai en geëet.

Ons staar ons dikwels so blind teen die “finaliteit” van die dood, dat ons nie die werklikheid daarvan wil of kan raaksien nie. Die dood is slegs finaal as die persoon se naam nie in die boek van die lewe geskryf is nie. Jesus het egter vir elke gelowige die deur oopgemaak na die ewige lewe. Die

dood is nou slegs die deurgang na die heerlikheid van ‘n lewe - ‘n perfekte lewe saam met Jesus! Oom Ted het met groot verwagting en opgewondenheid uitgesien na daardie wonderlike dag!

Ongelukkig is dit baie swaar vir diegene wat agterbly en nog moet wag. Ja, ons mag maar bedroef wees en ons mag maar huil wanneer ‘n geliefde daardie paadjie afstap. Die eensaamheid en verlange na jou maat van baie jare maak jou bedroef. Maar die wonderlike wete dat julle wél eendag sal ontmoet, kan nie anders as om ‘n wonderlike verwagting en vreugde vir jou te gee nie.

Gebed:

Here Jesus, dankie dat U ons voorgegaan het en plek berei het vir ons wonderlike lewe na die dood.

.

.

.

.

Donderdag 28 Oktober

Jerigo se Blinde

Lukas 18:35-43

VIDEO OUDIO

Die arme ou drommel sit onder sy gewone boompie langs die grootpad buite Jerigo, waar hy nou al vir donkiesjare sit. Elke geluid van die omgewing ken hy soos die palm van sy hand. As Sebedeus nog ver aangestap kom, dan ken hy hom al aan sy voetstappe en hy roep opgeruimd: “Môre Sebedeus!” Ja, inderdaad is hy blind en daarom is daar nêrens vir hom werk nie. Dis só onregverdig! Maar die blindheid maak al sy ander sintuie skerp. Hy ken elke vrou van die omgewing aan die geur van haar parfuum en geen stem van ‘n plaaslike is vir hom vreemd nie. Maar hoe verlang hy nie daarna om bevry te kan wees van sy bedelaarsbestaan nie! Hoe wens hy nie dat hy ook ‘n gewone dag se arbeid kan doen in plaas daarvan om verbygangers in die oë te moet kyk (?) vir ‘n

ou aalmoesie nie!

Opgewonde droom hy van die dag as daardie opwindende Profeet Jesus hier sou verbykom. Hy het al gehoor van die wondergenesings wat hierdie Man van God doen. Die mense fluister dat Hy moontlik die Messias, die Seun van Dawid is waarvan die profete geskryf het!

Hy luister glimlaggend na die sang van ‘n voëltjie hier naby hom in ‘n boom. En dan kom daar by hom ‘n vreemde gewaarwording. In die grond voel hy ‘n eienaardrige trilling, so asof daar duisende mensevoete die aarde stamp. Skielik begin sy hart wild bons. Sê nou net - sê nou net dat dit dalk daardie Jesus kan wees! Die trilling word al hoe meer intens, en dan saggies in die verte hoor hy die geskuifel van duisende voete wat nader en nader kom. Dit móét Hy wees! Bitter stadig harmansdrup die tyd verby. Hy wil die skare tegemoet hardloop, maar sy blindheid keer hom. Nee, dalk moet hy eerder nét hier wag, want hulle gaan hier

by sy boompie verby móét kom!

Die gedreun van stemme en knars van sandale op die gruispaadjie raak ‘n oorverdowende gedruis soos ‘n reuse duisendpoot in aantog. “Jesus, Seun van Dawid, ontferm U oor my!” Hy skree so hard as hy kan om bo die skare se lawaai te probeer uitkom, maar dit lyk of niemand hom hoor nie. “Jesus, Seun van Dawid, ontferm U oor my!” Hy skree weer, oor en oor, uit volle bors. “Aag bly tog stil, jy lawaai!” probeer iemand hierdie lastige vent stilmaak.

Skielik raak dit stil. Die stoet ruk tot stilstand as Jesus gaan staan. “Bring daardie man na My toe,” vra Hy sy dissipels. Hulle wil Hom nog onwillig daaraan herinner dat daar nie nou tyd is vir wonderwerke nie, want Jerusalem wag mos.....! Maar dan word die blinde deur die beklemmende skare deurgewurm tot voor Jesus. Die man voel hy wil flou word! Kan dit óóit waar wees? Sy knieë wil-wil onder hom knak. Dan hoor hy die sagte stem vol deernis: “Wat wil jy hê

moet Ek vir jou doen?”

“Here, dat ek kan sien,” stamel hy. Daar sak ‘n heilige stilte toe oor die skare. Jy kan eintlik hoor hoe die nekwerwels kraak soos mense hulle nekke rek om te kan sien wat daar gebeur. Dan hoor die blinde weer die deernisvolle stem: “Goed, jy kan sien! Jou geloof het jou gered.”

Skielik gaan die ganse wêreld vir hom oop. Verbouereerd kyk hy vas in die gesigte van derduisende mense rondom hom. “Ek sien! Ek kan sien!” Jubelend, dansend stroom die lofbetuigings teenoor God oor sy lippe terwyl die trane van dankbaarheid oor sy wange stroom. Skielik kom die besef dat hy nou mos nie meer geklooster is aan sy ou boompie waar hy dag-vir-dag moet sit nie. Al jubelende raak hy dus deel van die skare wat Jesus volg. Van hierdie Jesus wil hy hom nooit, óóit weer losmaak nie! Sy opgewondenheid is baie aansteeklik, en in ‘n ommesientjie dans en sing en jubel die ganse skare saam met hom en sing

lofliedere tot eer van God!

Wat daardie dag gebeur het is ‘n ware snak-na-jou-asem wonderwerk, en dit kon nie anders nie as om almal daar se verbeelding aan te gryp. Selfs met vandag se ongelooflike mediese kennis, bly dit steeds ‘n asemrowende wonderwerk. As jy egter mooi gaan dink, dan beleef ons vandag nét sulke groot wondere. Wat ‘n asemrowende wonder is dit nie as iemand wat geestelik blind is, een dag skielik net kan sien. Dit vat net iemand wat deur die Here gestuur is om met die persoon te gesels, en skielik val die skille van sy oë af en dan weet hy dat hy ‘n kind van God is! Skielik daardie wonderlike besef dat sy naam in die Boek van die Lewe opgeskryf is! Dit het in 1974 met my gebeur, en my blydskap het géén perke geken nie! Dit was baie jare gelede maar steeds wil ek dit uitbasuin vir almal om te hoor: “Jesus het my gered!”

Die groot geheim is dat ek en jy daardie vreugde, opgewondenheid en blydskap op só

‘n manier moet uitleef, dat dit aansteeklik is. Ek daag jou uit om die wonder van jou redding vandag só entoesiasties uit te leef! Jubel dit uit dat almal rondom jou sal lus kry om saam te sing. Dink net watter uitwerking dit sal hê op die ongelowiges by jou. Dalk kry hulle ook lus vir hierdie heerlike lewe. Wees ‘n ambassadeur, ‘n baie opgewonde ambassadeur vir Jesus!

Gebed:

Here, ek wil dit vanoggend uitjubel sodat die wêreld dit kan hoor, dat U my blindheid genees het!

.
.
.
.
.

Vrydag 29 Oktober

Die Mannetjie in die Boom

Lukas 19:1-10

VIDEO **OUDIO**

Hy is ‘n eensame mens, Saggeus, verstote deur die samelewing. Almal probeer hom vermy maar ‘n ontmoeting met hom is onvermydelik want die een of ander tyd móét almal hom sien om tolgeld te betaal! Ja, hy het baie hard gewerk om te kom waar hy is. Sedert hy die dag die kontrak gekry het by die Romeine om tolgeld in te vorder, het hy homself opgewerk tot die onbenydenswaardige pos van Hooftollenaar. Ongelukkig het daar saam met die werk ‘n reuse prys gekom: almal wat hy sy vriende kon noem het een-vir-een hulle rug op hom gedraai. Dit het hom aangespoor om net harder en harder te werk.

Vandag is Saggeus ‘n gemaakte man met alles wat jy kan begeer - alles buiten

behoorlike vriende. O ja, daar is die ander tollenaars en Romeinse amptenare, maar ‘n mens kan hulle skaars vriende noem! ‘n Gure spul!

Maar daar is die afgelope ruk iets wat aan Saggeus knaag. Sedert daardie Johannes-profeet die wêreld aan die brand gepreek het, sit hy nou al met hierdie gevoel van onvergenoegsaamheid – daardie lastige stemmetjie in hom wat bly sê dat daar iets baie groter in die lewe is as hierdie vals bestaan wat hy voer. Stadigaan het daar ‘n gedagte by hom begin posvat dat daar iewers baie groot fout is in sy lewe, en dat hy vinnig op pad is na die ewige verdoemenis! Ja, en nou kan hy nie eers meer met Johannes daaroor gesels nie, want Herodus het mos die man se kop gaan staan en afkap! Simpele vent! Wonder wat hom besiel het!

Maar alles is nie verlore nie - daar is nog die opwindende Profeet, Jesus! Saggeus het baie van hierdie Man gehoor, en hy brand om

hom te sien. Hy het juis verneem so al met die druiwerankie langs dat hierdie Jesus op pad is na Jerigo. Dalk is daar nou ‘n geleentheid om Hom te kan sien.

Daar heers gróót opgewondenheid in Jerigo. Jesus, die Groot Profeet van God is op pad. Al wat leef en beef stroom na die stad om Hom te siene te kry. Die nuus van die blinde wat so pas hier buite die stadspoorte genees is, laat dit gons deur die hele stad. Dit bereik ook Saggeus se ore en hy is opgewonde. “Vandag is die dag wat ek dalk ook met daardie Jesus sal kan praat!”

Hy waggel-waggel op sy kort beentjies agter die skare aan deur die stowwerige strate van Jerigo. Maar dan sak sy hart in sy skoene as hy die duisende mense sien wat om Jesus saamdrom. Met sy kort gestalte kan hy nie eers sien waar Jesus Hom bevind in die skare nie! Hy probeer deurdruk tussen die mense in, maar hulle stamp hom vererg weg. Wat het hierdie verraaaier verloor tussen hulle!?

Maar Saggeus gee nie moed op nie. ‘n Ent vorentoe staan daar ‘n reuse ou vyeboom langs die straat. Saggeus hardloop ‘n wye draai om die skare en al hygende en blasende klouter die koddige ou mannetjie in die vyeboom in. Hy glimlag baie in sy skik want hiervandaan kry hy ‘n prima-uitsig op die stoet wat verbykom. Hoekom het niemand anders daaraan gedink nie? Natuurlik doen dit niks vir sy waardigheid om te staan en boomklim op sy ouderdom nie! Maar wat-wo!

Stadig beweeg die massas onder hom verby. En dan mis sy hart ‘n slag: Jesus! Dis Hy! En Hy kom staan hier reg onder sý boom! Saggeus wil met Hom praat, maar skielik is daar nie woorde nie. Sy keel is droog en sy hart klop só woes dat hy nie ‘n woord uitkry nie! Dan gebeur die wonder as Jesus opkyk na hom: “Saggeus, kom gou af! Ek wil by jou tuisgaan vannag.”

Saggeus kan sy ore nie glo nie! Jesus het met hóm, ellendige ou Saggeus gepraat! En

Hy wil by hom kom oorslaap! Dis mos onmoontlik! Is dit nie dalk maar net ‘n droom nie?

Daar gaan ‘n gebrom op uit die skare. Almal ken tog vir Saggeus, die afperser, die verraaier! Hoe kan Jesus Homself so verneder, so besoedel deur by hierdie ellendeling te wil tuisgaan? Selfs Jesus se dissipels kyk Hom snaaks aan. “Meester, hierdie is ‘n sondige man, ons kan mos nie by hom gaan bly nie?”

In Saggeus se luukse huis is alles in rep en roer. Alles moet nét reg wees want Jesus kom! Saggeus het klaar ‘n besluit geneem - hierdie waansinnige glanslewe van hom is nou iets van die verlede. Vandag is die keerpunt in sy lewe, want hy gaan sy rug draai op die gierigheid wat hom tot hier gedryf het. Hy gaan regmaak waar hy verbrou het, en helfte van sy besittings afstaan aan die arme mense wat hy deur die jare so gemelk het vir hulle swaarverdiende ou geldjies. Met trane in sy oë vertel hy later

die aand vir Jesus dat hy al baie mense afgepers en verneuk het. Maar hy gaan dit alles regmaak! Hy gaan daardie geld vierdubbel vir sy slagoffers teruggee. Opregte berou, is wat Jesus in die hart van hierdie gebroke man sien. “Vandag het daar redding vir hierdie huis gekom.” Jesus se woorde is soos heerlike salf op die rou wonde van Saggeus, die man wat sy hart vir Jesus oopgemaak het.

As jy moontlik vandag in ‘n vyeboom sit, dalk uiters onwaardig, kan jy verséker wees dat Jesus reeds daar is! Hy wag alreeds lankal geduldig vir jou. As jy wil luister sal jy hoor dat Hy liefderyk vir jou sê: “My kind, klim af, Ek wil vandag deel van jou lewe wees. Ek wil saam met jou feesvier!” Sal jy nie maar gehoor gee nie? Sal jy nie ook maar soos Saggeus jou hart vir Hom oopmaak nie?

Gebed:

Here, my innige gebed gaan uit vir elkeen wat vandag hierdie dagstukkie lees, wat soekend is na U.

.

.

.

.

.

Dinsdag 2 November

Tien Goue Munte

Lukas 19:11-27

VIDEO OUDIO

Die opgewondenheid is baie groot in die skare van mense wat stadig saam met Jesus teen die berg op beweeg van Jerigo af. In die verte doem die indrukwekkende mure van die pragtige stad Jerusalem op. Fluisteringe gaan onder die mense op, dat die Koninkryk van God gaan kom sodra hulle Jerusalem bereik. Jesus praat tog immers kort-kort van Jerusalem, en daar is die afgelope weke al so ‘n verskriklike dringendheid by Hom om betyds by Jerusalem uit te kom. Wie weet - dalk ís Hy tóg rêrag die Christus, en nou gaan God Hom ophef tot Koning oor Israel! Hy gaan op die troon van Sy voorvader Dawid sit, en Hy gaan Israel verlos van die oorheersing van die haatlike Romeine. Die verwagting onder die mense bereik breekpunt! Enige oomblik nou gaan die

Koninkryk kom!

In ‘n sekere sin was hierdie mense hééltemal reg. Jesus was en is steeds die Christus, die Messias na wie hulle so uitgesien het. Ja, en Hy sou inderdaad op die troon van Dawid sit en heers as Koning! Maar Hy sou nie alleen oor Israel heers nie maar oor die ganse heelal! In ‘n sekere sin was hulle ook reg oor die verlossing, maar die verlossing wat hierdie Koning hulle sou bied, sou totaal anders wees as die een wat hulle verwag het. Wat hulle ook nie besef het nie of wóú besef nie, is dat hierdie Koninkryk-koms gepaard sou gaan met verwerping, lyding en vervolging. Hierdie was alles ‘n integrale deel van God se Meesterplan van verlossing.

Jesus het die fluisteringe gehoor, en toe vertel Hy hulle ‘n gelykenis om die koms van die Koninkryk so ‘n bietjie meer in perspektief te stel, en om te verduidelik dat daar ook ‘n groot verantwoordelikheid rus op die skouers van die mense wat so wag vir die Koninkryk om aan te breek. Jesus se boodskap aan Sy

volgelinge is in kort, dat die Evangelie aan hulle toevertrou word, en dat hulle daarmee moet woeker om vir God ‘n goeie opbrengs te lewer.

As ons Jesus se storie gaan ontleed, sien ons ‘n paar baie interessante dinge - waarhede wat nie alleen bedoel was om die mense van daardie tyd te inspireer nie, maar wat vandag, tweeduisend jaar later steeds vars is en met elkeen van ons praat.

In die eerste toneel sien ons ‘n man van adellike afkoms wat sou weggaan om sy koningskap te ontvang. Hierdie Man is natuurlik Jesus. Jesus beskryf dan ook dat die Man gehaat is deur Sy landgenote en dat hulle selfs ‘n afvaardiging gestuur het om te laat weet dat hulle Hom nie as koning wil hê nie. Hoe tragies het hierdie “profesie” nie waar geword nie, sodat die oorgrote meerderheid van Jesus se landgenote, die Jode, selfs tot vandag toe nog baklei teen Sy koningskap - iets wat Hy ontvang het ten spyte van hulle verwerping.

Die opdrag wat die Man vir sy slawe gegee het, was om die goue muntstukke wat Hy aan hulle uitgedeel het goed te gaan gebruik. Hulle moes handel dryf daarmee en nog muntstukke genereer.

Slegs enkele maande na hierdie uitspraak van Jesus, was die eerste resultate van die opdrag alreeds sigbaar. Die Apostels was die “organiseerders” in die gemeente, en die gelowiges het gewoeker met die “goue muntstukke” (die Evangelie) wat hulle ontvang het. Elkeen met wie hulle in aanraking gekom het móés net eenvoudig luister na hulle storie, en die resultaat was ‘n ontploffing van die Evangelie in Jerusalem. Kort voor lank raak die Joodse kerkleiers baie bekommerd oor hierdie veldbrand wat hulle nie gekeer kry nie, en toe begin hulle met ‘n vervolgingsveldtog. Die gevolg was dat die gelowiges die wye wêreld in gevlug het. Maar steeds het hulle aangehou woeker met hulle “goue munte”. En so spoel die Evangelie soos golwe ook oor die buitewêreld.

Jesus se storie vertel van daardie slawe wat hard gewerk en gewoeker het en resultate opgelewer het. Maar die tragiese is dat daar ook een was wat sy goue muntstuk gaan begrawe het. Ai tog! Hoeveel gelowiges begrawe nie vandag hulle muntstukke nie! In die tyd van die Nuwe Testament is mense wreed vervolg omdat hulle met die Evangelie gewoeker het. Nogtans het hulle voortgestoom. Vandag word ons nie werklik daaroor vervolg nie - dalk verwerp ja. Waarom is ons dan so verskriklik bang om met die Evangelie te woeker? Is ons dan banger vir mense as vir God? Ek sê nie hiermee dat ons in vrees en bewing vir Hom moet leef nie, maar as ons weier om die eenvoudige opdrag wat Hy ons gegee het uit te voer, kan ons beslis nie seën op ons lewe verwag nie. In Mat. 28:18-20 spel Jesus hierdie opdrag uit: “Gaan dan na al die nasies toe en maak hulle My dissipels....”

Ek weet nie van jou nie, maar ek wil beslis nie in die posisie wees waar die Here vir my moet sê: “Jy is ‘n slegte slaaf!” nie. Hy het my

die Ewige Lewe gegee, en daarom wil ek graag dinge doen om te wys dat ek dankbaar is en lief is vir Hom. Daarom sal ek ook woeker met my “goue muntstuk.”

Gebed:

Here, gee my asseblief ‘n passie vir die Evangelie - gee my ywer om dit uit te dra en uit te leef.

.
.
.
.

Woensdag 3 November

Die Groot Intog

Lukas 19:28-44

VIDEO **OUDIO**

Wanneer ek dink aan Jesus se intog in Jerusalem, dan hoor ek die musiek van die Groot Mars uit die opera Aïda! Daardie

ongelooflike mooi musiek wat die groot triomftog uitbeeld, laat hierdie optog van duisende singende, palmtakswaaiende mense wat so opgewonde voor die Koning uitdans lewe kry in my gemoed. Tóg was dit so verskriklik anders.

Ons toneel vanoggend begin waar Jesus en Sy reuse gevolg die buitewyke van Jerusalem bereik. Daar heers nou baie groot opgewondenheid onder die skare, want hier vlakvoor hulle is die eeue-oue klipmure van die stad Jerusalem. Teen die Olyfberg loop hulle deur twee klein dorpies, Betfage en Betanië.

Skielik kom die hele groot stoet tot stilstand as Jesus gaan staan. Die spanning bou op tot ‘n breekpunt - wat gaan Hy doen? Jesus vaardig twee van sy dissipels af om in die dorpie hier voor hulle ‘n donkie te gaan haal. Maar dis nie sommer enige donkie nie - Hy beskryf vir hulle presies waar hulle daardie donkie, waarop niemand nog ooit gery het nie, vasgemaak sal kry. “Die Here het hom

nodig”, verduidelik hulle vir die eienaar van die donkie terwyl hulle haastig die rydier vir Jesus neem.

Nou sal jy dalk vra waarom Jesus se donkie een moes wees waarop nog nooit gery is nie? In die eerste plek is die Ou Testamentiese voorskrifte vir ‘n offerdier, dat dit een moet wees wat afgesonder is vir die Here, en dus nie vir alledaagse take gebruik moes word nie. In ‘n sekere sin is hierdie donkie ‘n “offerdier”. Maar daar is ook ‘n tweede rede: Die rydier van ‘n koning word slegs deur die koning gebruik! Niemand anders durf op hom ry nie en hy moet afgesonder wees vir die koning alleen.

Maar waarom dan ‘n simpele donkie? Kon dit nie maar ‘n trotse perd gewees het nie? In die Bybelse tyd het ‘n donkie ‘n baie hoër status gehad as vandag, en dit is beskou as ‘n koninklike dier. Die blote feit dat Jesus Jerusalem sou binnery op ‘n donkie, het vir die skare wat Hom volg Sy koningstatus bevestig. Hulle het baie goed verstaan

presies wat hier besig was om te gebeur.

Triomfantlik ry Jesus dus die stad binne en sê daarmee dat Hy daarop aanspraak maak dat die pragtige stad Syne is! Maar belangriker nog, is dat ook die tempel in Jerusalem aan Hom behoort.

Die skare is in ekstase! Nie alleen gooi hulle hulle klere op die donkie se rug vir Jesus om op te sit nie, maar hulle gooi ook hulle klere op die pad voor die donkie sodat die Koning daaroor kan ry. In my gedagtes sien ek die singende, dansende, juigende menigtes al om Jesus op die donkie. Die groot triomftog het begin! Bo van die Olyfberg af loop die pad ‘n afdraende onder na die stadspoorte toe. Wanneer hulle hierdie laaste steilte vat, raak die skare rasend van opgewondenheid. Uit volle bors bulder hulle lofprysings uit oor al die wonderdade van Jesus. “Loof die Koning, Hy wat in die Naam van die Here kom!” Hulle laat Psalm 118 weergalm deur die klowe! “Vrede in die hemel en eer aan God in die hoogste hemel!” So weerklink dit

deur die valleie en heuwels en uiteindelik kry Jesus die eer wat Hom toekom. Hy is immers die Christus!

Maar nie alles is wel in die skare nie, daar is ‘n paar manne wat baie bitter is. Hulle sien die dinge wat besig is om te gebeur as Godslastering. “Maak asseblief jou volgelinge stil!” ‘n Fariseër probeer bo die lawaai uit vir Jesus oorreed om die mense stil te kry, maar Jesus maak dit baie duidelik dat dit nie sal gebeur nie. As die mense Hom nie so vereer nie, sal selfs die klippe dit uitjubel!

In die slottoneel sien ons vir Jesus nét voor Hy die stad binnery. Trane stroom oor Sy wange. Hy huil oor Sy geliefde stad wat Hom nie wil erken as die Messias nie. Buite die stad jubel die skares oor hulle Koning; binne wag stroewe gesigte met moord in hulle harte op Hom. Die oordeel wat Jesus uitspreek oor Jerusalem is verdoemend. Nie baie jare later nie, het elke woord van hierdie profesie van Jesus waar geword. Die Joodse historikus Josephus beskryf in sy lywige

geskiedenisboek die beleg van Jerusalem in 70 nC. Hy vertel van die verskriklike verwoesting, toe die tempel sodanig afgebreek is dat daar nie twee klippe op mekaar oorgebly het nie, presies net soos Jesus voorspel het. Vandag staan daar ‘n Moslem moskee tot afgryse van elke Jood, waar die tempel eens in glorie gepryk het – ‘n gedenkteken van die Jode se verwerping van Jesus. Hoe verskriklik hartseer!

Wanneer Jesus die poorte van Jerusalem binnery, wag daar op Hom slegs konfrontasie, teenstand, vervolging en marteling. Doelbewus het Hy letterlik in die leeu se bek ingery, want dit was deel van God se groot raadsplan van verlossing. Die dinge wat hier in Jerusalem gebeur het, gryp ons as gelowiges aan die hart, want dit is dinge wat bitter seer maak. Ons sien hoe ons Verlosser, Jesus, so bitterlik verneder moes word, gegésel was en aan ‘n kruis vasgespyker moes word. Hoe bitterlik het Hy nie gely nie! En dit sodat ek en jy kan lewe!

Gebed:

Here, in my geestesoog sien ek die jubelende skare, maar ook die kruis aan die anderkant van die mure. Dankie Here, vir die duur prys wat U vir my as sondaar betaal het!

.

.

.

.

Donderdag 4 November

Reiniging van die Tempel

Lukas 19:45-48

VIDEO OUDIO

Pas na die groot intog toe Jesus die stad Jerusalem triomfantlik binnegery het onder groot gejuig van duisende palmswaaiende, lofliedsingende aanhangers, kom die eerste konfrontasie alreeds. Daar het Hy baie duidelik die boodskap uitgestuur dat die tempel die woonplek van God was. Van die dag toe Moses die eerste tent van aanbidding opgeslaan het, was hierdie tent, en later ook die tempel wat dit vervang het, simbolies gesien as God se woonplek.

Wat Jesus egter by die tempel aangetref het was alles behalwe ‘n heilige terrein. Die probleem het ontstaan by die talle pelgrims wat gedurigdeur die tempel besoek het. Hulle moes offers bring vir die Here. Dit was egter baie moeilik om dae of selfs weke lank te reis

met offerdiere. Boonop was die voorskrifte vir hierdie diere baie streng. Hulle moes vlekkeloos moes wees, sonder enige gebrek. ‘n Lang reis het gewoonlik maar sy tol geëis en die diere het dikwels in ‘n gehawende toestand daar aangekom.

‘n Paar manne het hier die potensiaal gesien om ‘n lonende besigheidjie te begin! Hulle kon ‘n diens lewer en offerdiere voorsien vir die mense wat nie hulle eie kon saambring nie. Teen ‘n prys natuurlik! Hulle het sékerlik die gehawende diere wat sommige mense daar aangebring het meëwarig aangekyk en dan kopskuddend vir die mense vertel dat só ‘n lamlendige skaap baie beslis nie vir die Here aanvaarbaar sou wees nie. En héél toevallig het hulle darem nou ‘n lekker vet, aanvaarbare skapie in die kampie gehad wat hulle met plesier sou verruil vir sy ou maer skaap! Teen ‘n prys natuurlik! En dan was daar die mense wat uit die buiteland daar aangekom het met vreemde geld, wat natuurlik totaal onaanvaarbaar sou wees in die tempel as dankoffer. Teen ‘n prys

(natuurlik!) was hulle bereid om die geld om te ruil vir regte egte aanvaarbare Joodse geld!

Mense was uitgebuit, dikwels deur die tempelbeamptes sélf wat moes toesig hou. En dit het rég in die tempel voorhof gebeur! Dit was natuurlik die arm mense wat die ergste hier moes deurloop. Toe Jesus sien wat hier aangaan, het Hy die spul rowers uitgesmyt. Johannes skryf in sy Evangelie dat Jesus so kwaad was dat Hy ‘n sweep gevleg het en die spul daarmee uitgejaag het nadat Hy hulle tafels omgesmyt het, so ernstig was Hy oor die bedrogspul wat besig was om die “woonplek van God” te ontheilig!

Nadat Jesus die tempel skoongemaak het van konkelaars, maak Hy dit sy hoofkwartier van waar Hy begin het om die mense in die tempelvoorhof te leer. Saans het Hy en sy dissipels na die Olyfberg gegaan waar hulle oornag het.

In die vorige oordenking het ons gehoor hoe Hy die stad verdoem het in ‘n baie hartseer

uitspraak. Maar steeds het Hy probeer om die mense van Jerusalem te oorreed om die evangelieboodskap te aanvaar. Jerusalem het ‘n laaste kans gekry om haar saak met God reg te maak. Sou die stad dit ooit doen?

As ons daar was, sou ons ‘n groepie ringkoppe in ‘n kringetjie sien staan het, koppe bymekaar in ‘n baie ernstige gesprek. Hulle was die priesterhoofde, Skrifgeleerdes en volksleiers wat onder mekaar staan en brom en planne maak het om finaal van Jesus ontslae te raak. Hy móés dood! Daar was egter een baie groot probleem, dat die ganse volk steeds bankvas agter Jesus gestaan het. In die volk se oë het Jesus net baie mooi dinge gedoen. Hulle oë het steeds geglinster oor die asemrowende wonderwerke wat hulle telkens aanskou het. Hulle het steeds krampagtig vasgeklou aan die gedagte dat Hy as Messias hulle sou verlos van die Romeinse onderdrukking. Groot skares het steeds dag-vir-dag na die tempel gestroom om Jesus te hoor. Almal het gretig aan Sy lippe gehang.

Na aanleiding van die gebeure in die tempel wil ek vanoggend ‘n klip in die bos gooi en die vraag vra of ‘n kerkgebou vandag nog ‘n heilige plek is? Ek was eendag by die ingebruikneming van ‘n nuwe kerkgebou waar die argitek in sy toespraak gesê het dat daardie gebou nie die “huis van God” was nie, maar eerder die Here se werkswinkel! Dit is immers die plek waar mense opgelei sou word as volwaardige dissipels om die Evangelie uit te dra na die ganse wêreld, soos Jesus se opdrag was in Mat. 28. Die kerkgebou is die plek waar gelowiges bymekaarkom om onder meer mekaar se geloof te versterk deur saam lofliedere te sing en saam te bid.

Inderdaad was die tempel steeds gesien as die woonplek van God, maar dit was in sy laaste stuiptrekkings. Enkele dae later sou alles verander, toe God die voorhangsel oopgeskeur het. Daardie handeling sou maak dat elke gelowige die tempel, die woonplek van God sou word. Vandag is ek en jy daardie tempels. Inderdaad is dit nie

meer kliptempels nie, maar lewende kerke en tempels wat die woonplek van God simboliseer. Ons durf nie toelaat dat hierdie tempel in ‘n rowersnes ontaard deur sonde nie. Kom ons gee Jesus vandag vrye toegang om ook ons tempel te reinig sodat ons vir Hom bruikbaar kan wees.

Gebed:

Kom Here Jesus, en reinig my lewe. Ek wil U gehoorsaam en dien met my lewe!

.

.

.

.

Vrydag 5 November

Jesus se Gesag

Lukas 20:1-8

VIDEO OUDIO

Dit was weer een van daardie hyg-na-jou-asem-warm dae in die Laeveld. Uiteindelik sak die son en ek en Mosbolletjie gaan vir ‘n ou lafenissie op die wal van die Krokodilrivier. Ons is gelukkig om ‘n doringboompie te kry wat darem ‘n skaduweetjie gooi - ôk maar net ‘n ou trosie, want die son het sy tjips gehad. Hy klou verbete aan die randjie van die horison vas om nog vir oulaas ‘n paar giftige strale te spoeg voordat die bosse hom insluk.

Ons vou vir ons gemaklike opvoustoele oop onder die half-skadu’tjie, en sak behaaglik terug om die laaste lig te geniet langs die rustige, koel water met ‘n glasie lafenis in die hand om die dag se versengende hitte finaal af te spoel. Ons oë word onmiddellik getrek na ‘n groot sandbank in die middel van die

rivier. ‘n Paar knorrige ou buffelbulle het hulle intrek geneem op die koel sand, en hulle lê luilekker uitgestrek - kompleet soos sonaanbidders op Durban se strand. Een ou het dit selfs ‘n stappie verder gevat, en hy lê halflyf in die rivier. Ek wonder so in die stilligheid wat die ou sou doen as ‘n krokodil aan sy tone begin knibbel?

Maar dan trek iets anders my aandag: in die middel van die sandbank staan twee bontkiewiete. Nee, eintlik staan hulle nie, hulle dans opgewonde rond, dán diékant toe, dan dáái kant toe. En hulle kwetter en vloek en skel die hele tyd dat hoor en sien vergaan. Kort-kort hol die een tot reg teen die een ou buffel se neus, en ek ys vir die slag wat hy sy bek oopmaak en die lastige klein blikskottel insluk.

Met ‘n swaar sug val die son as’t ware tussen die knoppiesdorings in, en skielik is dit skemer. Dit is asof die ganse Laeveld ‘n sug van verligting slaak, om vir nou van die skroeiende son ontslae te wees. Maar vir die

buffels is dit ook die teken dat dit nou tyd is om aan te skuif. Een-vir-een begin hulle koers kies, totdat dit nog net die een is wat so deur die kiewiet getreiter word wat bly lê. En dan besluit hy: genoeg is genoeg, en hy hys sy logge liggaam uit die sand uit op. Die kiewiet raak nou hééltemal beserk en hy loop die buffel storm. Vir ‘n oomblik verbeel ek my hy gee die buffel ‘n skop teen die maermerrie, maar ek het my seker maar verbeel! Stadig kom die buffel in rat en begin loop. Nou haak Kiewiet totaal uit. Dit skree en vlieg en hardloop en storm, maar buffel lyk asof hy hom nie steur aan die laspos nie, en loop sy loop - die oog onwrikbaar gevestig op sy bestemming.

Ons sak dankbaar terug in ons stoele as die bohaai uiteindelik bedaar, en Kiewiet op haar nes gaan sit, skaars ‘n meter van waar buffel verbygestoomroller het, sonder om daarop te trap.

Hierdie histeriese kiewiet laat my tog so baie dink aan Jesus se teenstanders, die

Fariseërs en Skrifgeleerdes en priesterhoofde. Gedurende die drie jaar van Jesus se bediening, was hulle knaend aan die raas. Kort-kort sien ons hoedat hulle Hom konfronteer, en dan wonder jy of hulle dan nou werklik dink dat hulle die wonderlike wysheid van die Seun van God kan aanvat? Wie dink hulle nou eintlik is hulle? Deurentyd sien ons net sulke “stormlopies”, dikwels half-hartig.

Maar skielik skrik hulle baie groot as Jesus hulle hoofkwartier, Jerusalem binnestap. Nou raak hulle baie opgewonde en hulle loots aanval op aanval. Die saak begin baie ernstig raak want dit kom ongemaklik naby aan hulle “nes”. Tydens een so ‘n aanval konfronteer hulle Jesus met die vraag oor met watter gesag Hy dan hierdie dinge doen? Jesus het dadelik die gevaartekens gesien. Sê Hy dat Hy dit met God se gesag doen (wat die waarheid sou wees), dan sal hulle Hom net daar en dan arresteer vir Godslastering. Dus antwoord Hy met ‘n teenvraag wat hulle nie durf antwoord nie,

want hóé hulle ookal antwoord, gaan hulle steeds in die moeilikheid kom. “Kom die doop van Johannes van God of van mense af?”

Die spul geleerde manne trap klei, want hulle het vir hulleself ‘n gat gegrawe. “Nee, ons weet nie!”

Jesus se antwoord aan hulle, dat Hy hulle dan ook nie gaan sê met watter gesag Hy die dinge doen nie, het die ringkoppe woedend. Hulle het geweet presies wat die antwoord was, maar hulle het geweier om dit te aanvaar.

Die “kiewiete” het nog nooit ophou broei nie, en selfs vandag raas hulle nageslag steeds histeries. In die hoë teologiese kringe raas en blaas ‘n paar slim manne wat weier om Jesus se gesag te aanvaar. Maar ek dink ons moet dalk ook hand in eie boesem steek, want soms is ons sélf ook maar skuldig. Soms raak ons kwaad vir Jesus, of raak ons bitter ongelukkig wanneer dinge nie hééltemal wil loop soos ons dit wou laat loop nie. Die Kiewiet het lawaai oor hy gedink het

sy nes is in gevaar, maar die buffel het presies geweet waar om te trap. Nét so sien ons dikwels die ergste kom, maar ons wil nie besef dat Jesus van alles weet, en dat Hy presies weet wat om te doen nie. Kom ons vertrou Hom vir ‘n slag!

Gebed:

Here, ek is dikwels só skuldig daaraan dat ek U nie ten volle vertrou nie. Gee my asseblief vertroue.

.

.

.

.

Maandag 8 November

Die Boere en die Wingerd

Lukas 20:9-19

VIDEO OUDIO

Terwyl Jesus in Jerusalem in angs gewag het op Sy naderende teregstelling, het Hy nie op ‘n hopie gaan sit en jammer voel vir Homself nie. Nee, Hy het elke oomblik aangegryp om die groot skares mense wat steeds by die tempel om Hom saamgedrom het, te leer. En ja, die Fariseërs en Skrifgeleerdes was ook daar, maar hulle was teenwoordig met ‘n verskuilde agenda. Hulle wou op Hom spioeneer, en hulle het desperaat gesoek vir iets wat Hy sou sê of doen wat hulle kon gebruik as getuienis teen Hom om Hom te laat doodmaak.

Jesus het dwarsdeur hierdie huigelaars gesien, en toe vertel Hy hierdie gelykenis wat eintlik direk op hulle gemik was. Hy vertel van die grondeienaar wat ‘n wingerd

uitverhuur het aan boere en toe vertrek hy iewers heen, weg van sy eiendom af. Toe oestyd verby was, het hy sy slaaf gestuur om die huurgeld in te vorder, maar die slaaf was mishandel en met leë hande teruggestuur. Die boer het nie moed opgegee nie en ‘n tweede slaaf gestuur. Ook hý was hardhandig met skeltaal van die eiendom afgeboender. Steeds het die eienaar nie moed opgegee nie en ‘n derde slaaf gestuur. Die mishandeling wat die arme slawe verduur het, het elke keer erger en erger geraak, en ook hý het bedroë daarvan afgekom.

Jesus het dit nie direk gesê nie, maar dit is baie duidelik dat Hy daarop gesinspeel het dat hierdie wingerd eintlik die volk Israel is, en dat die grondeienaar God is. Die slawe is natuurlik die talle profete wat deur die eeue na Israel gestuur was deur God. As ons maar deur die geskiedenisboeke van die Ou Testament gaan blaai, dan sal ons baie gou sien hoeveel profete reeds deur God na Sy volk gestuur was, en hoedat hulle keer op

keer verwerp was, weggejaag én geslaan was. Blaai ons deur die bladsye van die Nuwe Testament, dan lyk dit nie juis beter nie. Eintlik lyk dit dalk selfs erger! Die arme Johannes die Doper was die eerste slagoffer. Na hom was dit Stefanus, Paulus, Petrus en ‘n streep ander profete!

Die boere het ‘n baie groot fout gemaak toe hulle die eienaar nie meer kon sien nie en toe dink dat hy nie meer seggenskap oor sy eiendom gehad het nie. Die feit is dat selfs al is die eienaar afwesig, bly hy steeds die eienaar van die eiendom. Die blote feit dat die eienaar nie persoonlik teruggekom het nie, het vir die boere steeds die geleentheid gegee om hulle aksies te heroorweeg. Drie maal het die eienaar hulle daardie geleentheid gegee, en drie maal het hulle dit verwerp. Hoeveel maal het God nie vir Irsrael die geleentheid gegee om te heroorweeg nie, maar telkemaal het hulle Hom verwerp!

Toe speel die boer sy troefkaart en stuur sy eie seun om die boere te probeer oorreed.

Hulle het hom doodgemaak. Toe Israel nie na die profete wou luister nie, stuur God Sy Seun, en die Jode het Hom doodgemaak. Volgens die reg van daardie tyd het die eienaar volle reg gehad om die boere om die lewe te bring nadat hulle sy slawe mishandel het en sy eiendom misbruik het. Tóg was hy genadig om die grootste offer te waag deur sy seun te stuur. God het die volste reg gehad om Israel van die aarde af te vee, maar Sy genade is so groot, dat Hy selfs bereid was om Sy eie Seun op te offer om die volk nóg ‘n kans te gee. Sy genade word egter vertrap. Sy Seun word wreed om die lewe gebring!

Ons lees dat die Fariseërs en Skrifgeleerdes presies verstaan het wat Jesus bedoel het met hierdie gelykenis. Hulle het maar ál te goed besef dat hulle die moderne boere was, en dat dit húlle was van wie Jesus gepraat het. Dit was slegs hulle vrees vir die volk wat so aan Jesus se lippe gehang het wat verhoed het dat hulle Hom summier gevange geneem het.

Die agtergrond van hierdie gelykenis het egter nie geëindig nadat Jesus tereggestel is nie. Jesus sê dat die wingerd vir ander mense gegee is. Vandag is daardie einste “ander mense” besig om presies dieselfde te doen. Die talle profete wat God die afgelope 2000 jaar gestuur het, is keer op keer mishandel. Vandag gaan dit steeds voort, en elkeen wat dit durf waag om die Woord van God te verkondig kan verseker wees van teenstand en verwerping en dikwels selfs wrede vervolging. Iemand wat so ‘n profeet verwerp, verwerp in werklikheid vir God. Ja, en dikwels word Jesus, die Seun van God vandag steeds bespot, uitgejou en verwerp. Ons leef steeds in genadetyd, want God het die mensdom steeds nie verdelg nie. Maar genadetyd is vinnig besig om uit te loop. Die uurglas het bitter min sand oor in die boonste bol. Die vraag wat ek myself vandag moet afvra, is of ek absoluut seker is dat ek nie een van die boere is wat vir Jesus verwerp het nie. As ek nie positief vir Hom gekies het nie, dan het ek Hom verwerp.

Jesus stel dit in klokhelder-duidelike taal, dat alhoewel Hy verwerp is, Hy steeds die héél belangrikste is. Hy sê verder dat diegene wat Hom verwerp, verpletter en vermorsel sal word. Moenie dat dit met jou gebeur nie. As jy nog nie vir Hom gekies het nie, is dit nóú die tyd!

Gebed:

Here, dankie vir U groot genade en U groot geduld met ons.

.

.

.

.

Dinsdag 9 November

Belasting?

Lukas 20:20-26

VIDEO **OUDIO**

Die afgelope week se verkiesing het net weereens gewys hoe ons verhouding teenoor die regering lyk. Inderdaad ‘n netelige kwessie! Net die blote noem van die naam van daardie instansie maak meeste van ons al warm onder die boordjie. Baie van die ouens wat hierdie oordenking vanoggend iewers in die buiteland kry, is júís daar waar hulle is juis omdat hulle dit nie meer met hierdie regering kon uithou nie!

In die tyd toe hierdie Evangelie sy ontstaan gehad het, was dit nou nie juis makliker nie. Die ergste van alles was dat jy nie eers kon wegvlug oorsee as dinge totaal onhoudbaar vir jou raak nie, want die Romeinse regering het die ganse wêreld regeer! Waar jy ookal gaan is die keiser steeds jou baas, of jy daarvan hou of nie! Vir die Jode was dit nog soveel erger want deur die eeue was die land regeer deur gelowige Jode soos hulle geliefde koning Dawid. Daar was wel lelike af-tye waar Goddelose konings geheers het, maar ten minste was hulle steeds Jode! Maar nou was die keiser wat geheers het vanuit

Rome ‘n totale heiden wat nie eers hulle taal kon praat nie. In plaas van die God wat hulle geken en gedien het, het hierdie keiser en sy ganse regering vreemde gode aanbid waarvan hulle nog nie eers gehoor het nie!

Ek dink die arme Jode moes baie swaar gehad het. Waar jy ookal gegaan het, was daar die alewige Romeinse soldate wat elke beweging van jou dopgehou het. Hulle kon jou selfs dwing om hulle te help of om hulle bagasie te dra. Durf jy jou net teësit, dan was dit tiekits met jou! Boonop was daar al die vreemde kulture wat hierdie heidene die land ingevoer het om die geestelike en kulturele waardes waarmee die Jode oor eeue mee saamgeleef het te vergiftig. Die ergste van alles was dat die Jode swaar belasting moes betaal, gedeeltelik juis om hierdie strukture wat hulle so gehaat het in stand te hou. Boonop het hulle swaarverdiende ou geldjies daarvoor gesorg dat die keiser in absolute luuksheid kon leef terwyl hulle moes krepeer van die ellende!

Teen hierdie agtergrond het die Fariseërs ‘n paar stroopgesig manne na Jesus gestuur. Hulle het gemaak asof hulle baie eerlik was met hulle vraag aan Hom oor belasting, maar eintlik was hulle enigste agenda om Hom vas te trek! Eers het hulle vir Jesus met ‘n baie stroperige heuningkwas bygekom en gemaak asof Hy in hulle oë so ‘n wonderlike Rabbi was. Dit is so ironies dat al die lofsange wat hulle Jesus toegedig het absoluut waar was! Die tragiese is dat hulle nie ‘n enkele woord daarvan bedoel het nie. Na al die lofsange vra hulle Hom of dit reg is van ‘n gelowige Jood om nog steeds belasting te betaal aan daardie goddelose keiser?

Hierdie was ‘n baie lelike strik waarop Jesus beslis nie net “ja” of “nee” kon antwoord nie. Sou Hy “ja” sê, dat jy maar moes betaal, dan sou Sy aanhangers aansienlik krimp, want niemand het ooghare gehad vir die keiser nie. Sou Hy egter “nee” sê, dan was Hy in groot moeilikheid by die Romeine. Maar hierdie slim manne het beslis nie rekening gehou met Jesus nie, en die manier wat Hy

die uiters plofbare situasie hanteer het kan nie anders as briljant beskryf word nie. Hy het hulle vir ‘n muntstuk gevra, en iemand het ‘n Romeinse silwer dinarius te voorskyn gebring. Op die muntstuk was die keiser se kop afgebeeld. “Wie is dit daardie?”, wou Jesus van hulle weet. Natuurlik moes hulle erken dat die keiser lewensgroot op die muntstuk pryk. Dit was nou nie juis dat hulle gehou het van wat hulle daar gesien het nie!

“Nou ja,” het Jesus vir die klomp huigelaars gesê, “gee dan aan die keiser wat aan die keiser behoort!” Maar daar het Hy nie geëindig nie want daar was ‘n uiters belangrike deel wat moes bykom. “En gee aan God wat aan God behoort!”

Hierdie strikstellers wou dit nie openlik erken nie, maar Jesus se antwoord het selfs vir húlle verwonderd gelaat.

“Ja, daar het jy dit!” word ons gedwing om te sê wanneer ons hierdie gedeelte lees. “’n Mens moet maar doen wat jou regering sê, al hou jy nie daarvan nie!”

Uit verskeie uitsprake in die Nuwe Testament is dit duidelik dat gelowiges nie anders kan as om aan die regering sy deel te gee nie!

Maar wat dan nou as hierdie regering korrup en heidens is? Ons moet onthou dat die regering daar is omdat God dit toegelaat het. Dit beteken nie alleen die betaal van belasting nie, maar ook om die nodige eer te gee, al is dit ook hóé moeilik.

Ons vergeet egter gerieflikheidshalwe die tweede deel van Jesus se uitspraak, naamlik om aan God te gee wat Hóm toekom. Ja, moontlik gee ons Hom baie dank, eer en aanbidding, maar Hy vra ook van ons opoffering. Hy vra dat ons ‘n bietjie van die tyd wat Hy ons gegee het moet afstaan vir Sy diens. Hy vra ons om ‘n bietjie van die geld wat Hy ons gegee het op te offer vir ‘n saak wat Hy ons op die hart lê. Hy vra ons om lief te hê en ons harte oop te maak vir ander mense in nood. Hy vra ons om wêreldse plesier op te offer en van die sonde weg te hardloop. Kom ons gee Hom vandag wat

Hom toekom.

Gebed:

Here, ek staan baie skuldig voor U, want ek gee nie aan U wat ek moet nie.

.

.

.

.

Woensdag 10 November

Is daar Lewe na die Dood?

Lukas 20:27-40

VIDEO **OUDIO**

Hoe verskriklik moet dit nie wees as daar nie ‘n opstanding uit die dood sou wees nie? Dan was daar mos niks om voor te lewe buiten om jouself in wêreldsplesier te dompel nie! In die tyd toe Lukas die verhaal geskryf het, was daar ‘n Godsdienstige groep wat presies dit geglo het - die Sadduseërs. Die tragiese was dat hulle verskriklik Godsdienstig was! Hulle het die kern gevorm van die priesterdom in Jerusalem. Die Sadduseërs was fanatiese wetsonderhouers, wat die wet tot op die laaste kommatjie uitgeleef het. Daar het ongelukkig niks in die wet gestaan van die opstanding na die dood nie en daarom het hulle dit verwerp. As jy dood is, is jy dood! Finaal! Die Fariseërs en Sadduseërs het nie om dieselfde vuur gesit nie, want hulle lewensbeskouings was totaal

verskillend. Hulle het egter een gemeenskaplike vyand gehad – Jesus!

Op ‘n dag konfronteer hulle Jesus oor die sogenaamde leviraatshuwelik. Vir die mense van daardie tyd was dit van kardinale belang dat ‘n man se naam voortleef in sy kinders. As ‘n arme man dus kinderloos sou sterf, was dit ‘n baie tragiese storie, want hoe kon sy naam dan voortleef? Dus was daar ‘n plan beraam. Die gebruik was dat die man se oudste broer dan soort-van verplig was om met sy oorlede broer se vrou te trou. Die kinders uit hierdie huwelik was amptelik nie syne nie, maar sy oorlede broer s’n want hy het namens sy broer kinders verwek. As dit dan nou sou gebeur dat daardie broer óók kinderloos sou sterf, dan sou die onus oorgaan op die volgende broer.

Hierdie Sadduseërs moes seker baie tyd gehad het om die strikvraag uit te werk waarmee hulle Jesus wou vastrek. Hulle het juis die leviraatshuwelik gebruik om te probeer sê hoe belaglik hierdie “lewe-na-die-

dood” storie nou eintlik was. Dit kon mos nie werk nie? Dis nie logies nie! Hierdie Jesus sou nie uit hierdie tamaletjie kom nie - so het hulle gedink. G’n mens sou hierdie raaisel oplos nie!

Hulle het nie rekening gehou met die feit dat hulle nie maar net met ‘n “gewone mens” te doene gehad het nie, maar met Jesus, die Seun van God. Jesus het dit egter onomwonde gestel dat daar wél ‘n lewe na die dood is. Alhoewel die Sadduseërs nie in die opstanding geglo het nie, het hulle egter wél in God geglo. Jesus se troefkaart was dat Hy nie ‘n God van dooies is nie, maar van lewendes. Moses het gepraat van die God van Abraham, Isak en Jakob. Hy was steeds hulle God, dus kon dit mos nie anders as dat hulle springlewendig moes wees nie!

Watter wonderlike troos is dit nie om hierdie woorde uit die mond van Jesus te hoor nie. Dit sê vir ons dat ons geliefdes wat gelowig gesterf het, nie werklik dood is nie, maar slegs deur die poorte van die hemel gegaan

het. Die ou liggaam het dalk agtergebly, maar die belangrike deel, die gees leef voort. Hoe presies hulle nou lyk, weet ons nie. Dat hulle herkenbaar is, is egter wél ‘n feit! Jy onthou sékerlik nog van die insident toe Petrus, Jakobus en Johannes met hulle eie oë vir Moses en Elia saam met Jesus gesien het tydens Sy verheelriking op die berg. Vir ‘n kort stonde het God die hemelpoorte oopgemaak sodat hierdie bevoorregte manne vir hulleself kon sien hoe ‘n groot werklikheid die lewe na die dood is!

Wanneer Jesus vir die Sadduseërs verduidelik van hoe dit in die hemel werk, dan trek Hy as’t ware die gordyn vir ons op ‘n skrefie oop sodat ons kan inloer. Ons weet uit verskeie berigte van verskynings van spesifieke engele oor ‘n tydperk van duisende jare in die Bybel, dat hulle net eenvoudig voortleef vir ewig. Hulle is nie gebonde aan ‘n verganklike liggaam soos ons hier op aarde nie. Jesus sê dan ook onder andere dat diegene “wat waardig geag is” soos engele sal wees wat dit aanbetref.

Die groter troos is dat hulle ook kinders van God sal wees.

Maar nou is daar iets wat ons die wenkroue laat lig, want volgens dit wat Jesus sê, sal nie almal hierdie voorreg hê nie. Slegs “dié wat waardig geag is om deel te hê aan die toekomstige wêreld”, sal hierdie wonderlike voorreg smaak. Die vraag is, wie is dan waardig? Is ek ooit waardig? Was my geliefdes wat gesterf het waardig? Leef hulle?

Wat is die voorwaardes om daardie waardigheid te bekom? Jesus is ook Sélf aan die woord wanneer Hy by ‘n ander geleentheid deur ‘n Fariseër met die naam Nikodemus uitgevra word. Jesus het vir Nikodemus verduidelik: “God het die wêreld so lief gehad dat Hy sy enigste Seun gegee het sodat dié wat in Hom glo, nie verlore sal gaan nie maar die ewige lewe sal hê.” Dit is opgeteken in die welbekende Johannes 3:16. Verskeie ander uitsprake sê presies dieselfde, dat as jy in Jesus glo, dan is jy

waardig om die ewige lewe te hê! Dit is nie hoe ‘n goeie mens jy is wat jou waardig maak nie, maar slegs die wonderlike, groot genade van God kan jou waardig maak. Laat dit dus vandag vir jou die wonderlike vertroosting wees, dat as jou afgestorwe geliefde in Jesus geglo het, hy of sy nou soos ‘n engel lewe, en dat dieselfde op jou wag as jy glo.

Gebed:

Dankie vir die wonderlike troos wat U my gee Here.

.

.

.

.

Donderdag 11 November

Die Grysneushoring

Lukas 20:45-47

VIDEO OUDIO

Jesus waarsku teen die arrogante Skrifgeleerdes wat hulleself hoogheilig hou. In my geestesoog sien ek daardie deftige, neus-in-die-lug manne en dan dink ek onwillekeurig aan Geelbekneushoringvoëls. Buiten vir spreeus is neushoringvoëls seker die mees prominente voëlspesies wat jy in die Kruger Wildtuin sal teëkom. Daar is ‘n hele paar soorte, eerstens die arrogante, bang-vir-niks Geelbekneushorings en dan is daar ook die parmantige Rooibekneushorings met hulle lipstiekbekke. In Zoeloeland se wildtuine is dit weer die skreeulelike Boskraaie met hulle gesanik wat enige regdenkende mens nagmerries gee! Klink op ‘n druppel water nes ‘n babatjie met koliek se gekerm!

Sit ek en Mosbolletjie mos eendag by Afsaal en brêkvis eet tydens ‘n dagbesoekie aan Oom Paul se Wille Krugertuin. Rondom ons sit die takke volgepak van neushoringvoëls wat ons sit en dophou soos aasvoëls. Ons bure laat per ongeluk ‘n paar krummels van hulle tafel afval, en skielik val ‘n kombers van Geelbekneushoringvoëls uit die lug. Dit wriemel en baklei en pik en sluk! Een van die ander bure is besig om spek en eiers te braai op ‘n gasbraai. Skielik gil buurvrou! Ek kyk om, net betyds om te sien hoedat een van die geelbekgevaartes met ‘n stuk spek wegvlieg wat hy van die warm braai af gesteel het. Buurvrou giggel histeries!

Sal daar nou nie een van hierdie arrogante ou Geelbekke reg oorkant my op die tafel kom plak nie! Hy skuif-skuif reg, totdat hy só sit dat hy my vierkant in die oë kyk. Ek maak asof ek hom nie sien nie, maar hy rek eintlik sy nek om my oë op hom te trek. Kort-kort loer hy na my geroosterde toebroodjie, en die begeerte drup van sy gevreet af. Ek maak hande bak oor die toebroodjie. Hy staar. Ek

staar terug. Ek voel skuldig. Hy sien dit onmiddellik raak, en hy sit die ek's-so-verskriklik-honger-gevreet op. Selfbejammering!

Ek was op die punt om my toebroodjie net so te oorhandig, toe ek skielik tot my sinne kom. Ek onthou hoedat dit hierdie einste ou Geelbekke is wat al die ander kleiner voëltjies so domineer. Ek het netnou nog gesien hoedat 'n geelbek 'n arme delikate Grysneushoring verwilder het toe dié 'n stukkie brood ontdek het. Hy het daar eenkant gaan sit en soebat en smeek met sy soet fluitjiestemmetjie vir 'n ou happie, maar Geelbek het sy vlymskerp geel sabel dreigend geswaai en die arme ou Grysetjie skoon landuit gejaag. Ek eet my toebroodjie alleen op sonder om vir Geelbek 'n krummel te los. Vererg vlieg hy weg!

Laat die middag toe ek en Mosbolletjie op ons stoep ontspan in Marloth Park, kom sit 'n Grysneushoring op 'n takkie en sing sy ver-verlang liedjie: "Fie, fieefiee, fioee-fioee..."

My hart verkrummer sommer en ek gooi ‘n paar broodkrummeltjies op die stoep. Skrikkerig kom sit hy en tel dankbaar die korreltjies een-vir-een op. Twee spreeus sien die gedekte tafel en bevlieg dit lawaaierig. Neushoring staan verskonend eenkant toe terwyl die spreeus die arme ou grysetjie se middagete gulsig afwurg!

Mooi voël, hierdie Grysneushoring! Moontlik nie so swierig soos sy geelbek neef nie, en hy het ook nie die angswekkende stem van die Zoeloeland-spul nie. Maar hy is delikaat en beeldskoon op sy eie manier. By sy donkergrys baadjie met room-wit veerpunte, dra hy ‘n spierwit hemp. ‘n Amper-swart gesig met spierwit wenkbroue, en dan hierdie lang swart snawel met roomkleur insetsels, gee hom die mooiste gelaatstrekke. En vroulief dra sowaar lipstiek! Sy spog met ‘n rooi snawelpunt! Delikate fyn strepies op sy onderkaak maak die prentjie volmaak. Maar dit is wanneer hy sy bek oopmaak dat jy sy tande sien! Sowaar ‘n formidabele ry van hulle. Dit gee mens sommer nuwe respek vir

hierdie nederige lid van die voëlwêreld.

As jy luister na hierdie pragtige voël se weëmoedige lied: “Fie, fieefiee, fioee-fioee...”, dan voel jy eintlik jammer vir hom, diep in jou hart. Hy ly so swaar in die verdrukking. Dit is nie alleen die ander boelie-neushorings wat hom verjaag nie, maar Kwêvoëls knou hom af, Spreeus verskree hom, en selfs parmantige Tiptolletjies trap op sy tone. En dit terwyl hy al die regte toerusting het om sy man te kan staan - sy status as neushoring, sy bruikbare snawel..... en dan die feit dat hy “tande” het!

Neushorings is so eg-menslik. ‘n Mens kan jouself met hulle vereenselwig. Watter een van die Neushorings is jy? Is jy dalk die arrogante Geelbek wat op almal trap en dink hy is die enigste met bestaansreg? Of is jy die parmantige Rooibek wat soos ‘n Jack Russeltjie hier byt en daar knyp? Sommige van ons is presies nes die klaerige Boskraaie, wat kerm en weëklaag oor elke ou dingetjie. En dan is daar die ou Grysetjies

wat gedweë sal terugstaan as die ander instorm. Die Grysneushoring is vir ons as gelowiges so ‘n mooi voorbeeld. Ja, ons het al die toerusting om uit te troon bo die ander, maar daar is ‘n baie groter saak wat belangrik is, naamlik die Koninkryk. Daarom moet ons bereid wees om nederig en die minste te wees, al is dit soms bitter moeilik. Om stil te bly en nie terug te baklei as ons te na gekom word nie - dit verg baie moed!

Gebed:

Here, leer my om die ander wang te draai, en om nederig te wees.

.
.
.
.

Vrydag 12 November

Twee Muntstukkies

Lukas 21:1-4

VIDEO **OUDIO**

Hulle ou huisie was maar bitter klein, nie eers geverf nie. Daar was nie ‘n kraan in die kombuis wat jy kon oopdraai vir water nie. Hulle het water gaan haal vir skottelgoed (die ou bietjie wat hulle gehad het) in ‘n eendedammetjie naby die agterdeur. Vir drinkwater moes hulle ‘n bietjie verder loop tot waar die fonteinwater nog redelik skoon was om darem die eendemis vry te spring.

Ek was maar ‘n seuntjie in die laerskool toe hierdie verslonsde gesin hulle intrek geneem het in ‘n ou klein huisie op die buurman se plaas. Ek glo nie dat hy hulle ooit huur laat betaal het nie, want hulle het niks gehad nie. Die pa het sy werk op die spoorweë verloor, en toe kry hy kanker. Die verskriklike siekte het sy kakebeen weggevreet, en die dokters

kon niks vir hom doen nie. Die ma het haar hande vol gehad om die spul kindertjies aan die lewe te hou.

Ek het ‘n paar keer vir hulle gaan kuier, en dan het die tannie vir ons kinders elkeen ‘n sny tuisgebakte brood gegee met varkvet en sout vir die smaak. Dit was al wat sy gehad het, maar die ou bietjie wat sy kon bekostig het sy met ander gedeel.

Skielik een dag was hulle net weg. Waarheen, weet ek nie. Vandag wil ek huil as ek dink aan die arme mense, en daardie vrou wat ten spyte van haar haglike omstandighede altyd geglimlag het en steeds vrygewig was al het sy absoluut niks gehad om te gee nie.

In die vorige gedeelte het Jesus gewaarsku teen die Skrifgeleerdes met hulle deftige klere. Hierdie hoogdrawende menere het al die aandag wat hulle gekry het ingedrink, en daar was altyd ereplekke vir hulle gereserveer omdat hulle darem baie belangrik was! Hulle het almal baie duidelik

laat verstaan presies wie en wat hulle was. Skynheilige spul, want terwyl hulle in die openbaar lang, indrukwekkende gebede aframmel, het hulle die arm weduwees wat niks in die lewe het nie besteel. Die ou bietjie wat die weduwees nog gehad het om van te lewe, was uit hulle uitgewurg!

Hierdie uitspraak van Jesus oor die Skrifgeleerdes het die toneel opgestel vir ‘n byna onopgemerkte ou voorvalletjie, iets wat niemand anders eers raakgesien het nie. By die ingang van die tempel het ‘n pragtig-versierde houtkis gestaan. Hierin het mense hulle offergawes gegooi. Terwyl Jesus en sy dissipels staan en kyk het, het daar ‘n stroom van mense verbygeloop, en elkeen het sy bydrae gelewer. Sommige skatryk Jode het met groot vertoon ‘n sak vol munte in die kis gegooi, terwyl hulle baie seker gemaak het dat almal kon sien hoeveel hulle gee!

Ongemerk het ‘n brandarm vroutjie tot by die kis geloop. In haar handpalm was twee klein muntstukkies. ‘n Traan het oor haar wang

geloop want sy het geweet dat hierdie haar laaste geld was. Waar sy verder kos vandaan sou kry, het sy nie geweet nie. Maar sy het vertrou, want die Here sou voorsien. Toe die twee muntstukkies in die kis val, word sy met minagting aangekyk. “Dink die ou vrou nou rêrag dat haar ou bietjie geld ‘n verskil sal maak?” ‘n Ou suurknol skud sy kop vererg as hy haar vol minagting aangluur.

Toe die vroutjie wegstap, kyk Jesus haar met groot deernis aan. “Hierdie arm weduwee het meer ingegooi as al die ander”, het Hy vir Sy dissipels gesê terwyl hulle Hom met ‘n groot vraagteken op die voorkop aankyk.

“Wat sou die Meester dan nou met so ‘n opmerking bedoel? Al wat sy ingegooi het is twee nikswerd ou muntstukkies wat nie eers ‘n brood kan koop nie!”

Jesus het die vraagteken op hulle gesigte gelees en toe verduidelik Hy dat die rykes wat met soveel vertoon hulle skatte daar kom ingooi het, eintlik maar net ‘n ou klein krieseltjie van hulle rykdom gegee het. Wat

lyk na ‘n sak vol geld, maak nie eers ‘n duik in hulle bankbalans nie. Vir hierdie vrou het dit seergemaak om haar muntstukkies te gee, want dit is al wat sy gehad het!

Ek was al dikwels die vraag gevra: hoeveel moet ek gee? Verwag die Here dat ek ‘n tiende van my salaris vir die kerk gee? As ons hierop “Ja” wil antwoord, dan raak ons wetties, nes die Fariseërs. In die eerste plek wil die Here nie ons geld hê nie, maar ons lewens. Hy wil hê dat ons ‘n lewende verhouding met Jesus moet hê. Wanneer dit die dag gebeur, gee ek nie omdat die wet sê dat ek ‘n tiende moet gee nie, maar ek gee uit dankbaarheid terug aan die Here sonder om te tel. Ek help iemand wat in die nood is en gee my tyd vir diens aan die Here. En as ek geld in oorvloed het, gee ek in oorvloed sonder om ‘n vertoon daarvan te maak. Wat ek gee is ‘n saak tussen my en die Here, en niemand hoef daarvan te weet nie. Ek basuin nie uit soos die Skrifgeleerdes van ouds, dat ek soveel tyd aan gemeenskapswerk spandeer en soveel duisende vir

liefdadigheid gee nie. Dit is natuurlik belangrik om te onthou dat my gemeente ook deel is van die werk van die Here, en dat ek daar ook my deel sal gee om die werk in stand te hou!

Gebed:

Here, gee asseblief vir my ‘n oop hand wat nie sal skroom om te gee nie!

.

.

.

.

Maandag 15 November

Val van die Tempel

Lukas 21:5-6

VIDEO **OUDIO**

In verwondering staar besoekers die

ongelooflike geboue aan - watter knap ingenieurswerk het dit nie geverg om hierdie tweeling geboue op te rig nie. Soos twee vingers toring die wêreld handelsentrum in die wolke in, amper tot in die hemel. Boukonstruksie het ‘n baie ver pad gekom om hierdie tegnologiese wonderwerk tot stand te bring. En dan gebeur 11 September. Twee passasiersvliegtuie vlieg hulleself te pletter in die geboue. Binne minute is die manjifieke toringblokke ‘n miserabele hopie puin, gevul met die vergruisde liggame van derduisende mense. Daar was nie eers tyd vir hulle om te probeer ontsnap nie. Binne ‘n oogwink was alles verby.

In verwondering staar Jesus se volgelinge na die asemrowende bouwerk van die tempel. Pynlik netjies is die klippe gekap deur meester-vakmanne. Salomo het die eerste tempel gebou op die berg Moria, ‘n manjefieke stukkie bouwerk, versier met goud en edelstene. Dit is egter later deur die Babiloniërs verwoes. Na die ballingskap is dit wél herbou, maar dit was slegs ‘n ou

asempie van die glorie van Salomo se tempel. Toe Herodus die Grote aan bewind kom, wou hy die Jode se guns wen, en toe herbou hy die tempel. Hy bou toe sommer nuwe voorhowe, pilaargange en ringmure óók by! Herodus het dóódseker gemaak dat sy naam verewig sou word in hierdie asemrowende bouwerk wat Salomo se pragtige tempel na ‘n vuurhoutjiedosie laat lyk!

G’n wonder dat Jesus se dissipels só in verwondering na die prag en praal van hierdie gebou gestaar het nie. En dan laat val Jesus die bom: Hier sal nie twee van hierdie klippe op mekaar bly lê nie! Al hierdie skoonheid wat hulle hier aanskou sal totaal verwoes word. Dit moes soos ‘n emmer yswater in hulle gesigte gevoel het. “Maar hoe is dit dan ooit moontlik?Dit kan tog sékerlik nie waar wees nie!”

‘n Skamele veertig jaar later, in 70 n.C. kom die Romeine en verwoes die tempel tot op die grond. Hulle het doodseker gemaak dat

hierdie sogenaamde heilige gebou nooit ooit herbou sou word nie. Letterlik nie twee van die manjifieke klippe het opmekaar bly lê nie. Net ‘n hoop rommel, dis al!

Toe Jesus vir sy geskokte hoorders hierdie verdoemende nuus van die tempel oorgedra het, was die effek daarvan nog meer dramaties gemaak deur die feit dat hulle binne-in hierdie gebou gesit het. In vervoering het hulle opgekyk en hulle kon hulleself beswaarlik indink dat hierdie vorse mure ooit verwoes kon word!

Ek en jy word hierdeur tot die besef gebring van hoe verskriklik verganklik alle mensgemaakte goed werklik is. Toe die tsoenami ‘n paar jaar gelede die verre ooste en later ook Japan getref het, was totale dorpies binne oomblikke van die gesig van die aarde afgevee. Duisende mense is verswelg deur een enkele golf. Toe die vulkaan Vesuvius uitgebars het, het die ganse stad Pompeii binne ure verdwyn onder meters vulkaniese as en daar was géén

ontsnapkans vir die inwoners nie. Toe die geweld van die Buffelsrivier Laingsburg getref het, was mense en huise binne minute deur die woedende rivier ingesluk. Net die afgelope paar maande het ons die verskriklike geweld van orkane, stortreëns en wegholbrande gesien wat wêreldwyd verwoesting gesaai het, óók in ons eie land!

Hoe verskriklik verganklik is alles nie! En daarom moet ons nie te verknog raak aan ons aardse besittings nie, want in ‘n oogwink kan hulle verdwyn. Die Kovid-pandemie en die gepaardgaande ekonomiese krisis waarin die wêreld hom tans bevind, het talle stinkryk mense se paleise soos mis voor die son laat verdwyn. En baie arm mense het die ou bietjie wat hulle besit het ook nog verloor. Almal is getref deur hierdie ramp. Hoe verskriklik verganklik is alles nie!

As ons dink aan die pragtige heiligdom van die Jode, hulle tempel waar God woon wat totale verwoesting in die gesig gestaar het, dan moet ‘n mens ook net weereens besef

dat ons diens aan daardie God nie op uiterlike dinge gebaseer word nie, maar op die innerlike. O, natuurlik is die uiterlike dinge ook belangrik. Soos ons in die vorige dagstukkie gesien het, is dit nodig dat ek opofferings maak met my tyd, my kragte, my gawes, my geld. Maar hierdie handelinge moet spruit uit dit wat binne in my hart aangaan. As my verhouding met die Here reg is, sal die uiterlike dinge van nature kom.

Kom ons begin weer by die begin. Jesus is die Een waarom alles draai. Het ek ‘n lewende verhouding met Jesus? Spandeer ek kwaliteit tyd saam met Hom? Is daar liefde - Goddelike liefde - in my hart en lewe? Is ek ‘n spieël wat die heerlikheid van God weerkaats, sodat ongelowiges Hom deur my kan sien? Laat ek die Heilige Gees toe om my lewe te beheer? Hierdie is alles die dinge wat saakmaak.

Gebed:

Here, alles is so verganklik - ek wil die onverganklike in my lewe hê.

.

.

.

.

Dinsdag 16 November

Eindtye

Lukas 21:7-19

VIDEO OUDIO

Die jaar 2000 was vir baie mense ‘n skrikwekkende jaar. Terwyl die skares die nuwe jaar met asemrowende vuurwerke, sjampanje en groot gejuig tegemoet gegaan het, was daar ander wat in vrees en bewing gesit en wag het op die einde van die wêreld. Profete – eintlik is hulle eerder doemprofete en vals profete - het aangekondig dat die laaste dae aangebreek het, en dat die einde in sig was. Nuwe jaar 2000 het gekom en nuwe jaar 2000 het gegaan, en so die ganse jaar, en steeds het die wêreld vrolik (effens mank) voortgehuppel!

Hierdie was nie die eerste keer dat mense sit en wag het vir die einde om aan te breek nie. As ons maar net dink aan die talle geloofsgroepe wat oor die afgelope klompie

jare soos paddastoele opgeskiet het, waar die groeplede in totale afsondering gesit en gewag het vir die einde. Ja, in sommige gevalle het dit tragies geëindig met ‘n massa selfmoord, as hulle profeet of leier begin besef het dat sy berekeninge so ‘n effens skeef was.

Jesus waarsku sy volgelinge oor hierdie soort van ding. Hy verduidelik dat daar allerhande soorte tekens gaan wees, en dat mense gaan dink dat dit aandui dat die einde op hande is. Hy waarsku ook dat daar vals profete gaan wees wat allerhande uitsprake maak oor die einde. Maar wanneer hulle oorloë, hongersnood, epidemies en aardbewings sien en dit lyk of die einde aangebreek het, moet hulle nie beangs raak nie. Inderdaad sal die einde van die wêreld voorafgegaan word deur sulke dinge! Dit is egter alles slegs aanduidings van God se plan vir die laaste dae, maar dit sê nog nie dat die einde direk op hande is nie!

Kom ons wees nou maar eerlik met mekaar:

sou dit vir jou soveel anders wees om die einde van die wêreld te beleef as om byvoorbeeld in ‘n motorongeluk of met ‘n hartaanval om te kom? Op die ou end kom dit amper op dieselfde neer. Die feit is dat wanneer dit gebeur, dan het jy ‘n ontmoeting met Jesus. Eintlik oorvereenvoudig ek dit natuurlik baie, want Jesus se wederkoms sal soveel groter wees, en die wonder van daardie dag sal nuwejaar van 2000 na ‘n kinderpartytjie laat lyk. Maar dit sal natuurlik ook soveel skrikwekkender wees vir diegene wat nie gereed is nie!

Die feit is dat ons moet lewe asof die wederkoms vandag enige oomblik gaan plaasvind, maar beplan asof dit nog ‘n duisend jaar ver is. Die vraag is of jy gereed is om Jesus te ontmoet as dit sou gebeur dat die hemele vandag sou oopskeur en Hy vandag op die wolke verskyn?

Dan verander Jesus die onderwerp, en Hy sê vir sy volgelinge dat voordat hierdie dinge gebeur, daar eers ‘n groot vervolging sou

wees. Hulle sou gearresteer word en opgesluit word in tronke. Hulle sou voor konings en goewerneurs verskyn bloot omdat hulle volgelinge van Jesus is. Maar dan sê Jesus dat Hy hulle persoonlik sal bystaan en hulle die wysheid gee sodat so ‘n verleentheid in ‘n geleentheid omskep kan word. Dit sal hulle die geleentheid gee om te kan getuig teenoor mense wat andersins totaal onbereikbaar sou wees vir die Evangelie.

As ons so ‘n bietjie aanblaai in die geskiedenisbladsye van die Bybel, dan sien ons vir Petrus wat in die hof staan en voor die Joodse Raad sy getuienis lewer. Nee, hulle wou dit nie hoor nie, maar omdat hulle hom voor die hof gedaag het, was hulle genoodsaak om maar te luister. Ons sien vir Paulus waar hy telkemale getuig het, dikwels voor die hoogste gesag terwyl hy ‘n gevangene was. Soms is hy selfs teruggeroep sodat die heerser meer kon hoor. Paulus het sy jare van gevangenskap uitgebuit en elke geleentheid met albei hande

aangegryp. Die briewe wat hy geskryf het uit die tronk was van onskatbare waarde, en selfs vandag, tweeduisend jaar later, lees miljoene mense daagliks uit sy wonderlike briewe vir vertroosting, lering en stigting.

Vervolging van Christene het nie opgehou met Paulus en Petrus nie. Dit gaan vandag steeds voort. Ons is in ‘n baie bevoorregte posisie om vandag in Suid-Afrika te kan bly waar ons nog vryelik ons geloof kan uitleef. In die meeste Moslem lande is dit ‘n totaal ander storie en dikwels sypel die gru-verhale uit van die wrede vervolging van Christene. Steeds hoor ons van gelowiges wat daar doen wat Jesus van sy volgelinge gevra het en hulle maak gebruik van hierdie geleenthede om te getuig van Jesus. Die organisasie Geopende Deure, wat baie nou betrokke is by gelowiges wat vervolg word, vertel aangrypende verhale van hoe Christene tydens die mees afgryslike vervolging steeds staande bly en vryelik getuig van Jesus. Waar kry hulle die krag vandaan om dit te kan doen? Die antwoord is

eenvoudig: Jesus het in Mat. 28 beloof dat Hy tot aan die einde van die dae met ons sal wees. Maar dan is daar ook die Heilige Gees - die Een wat ons wysheid en krag gee wanneer ons dit die nodigste het. Vetrou op Hom!

Gebed:

Dankie Here, dat ek kan weet waar my krag vandaan kom.

.

.

.

.

Woensdag 17 November

Verskrikking in Jerusalem

Lukas 21:20-24

VIDEO OUDIO

Al ooit gehoor van ‘n stad met die naam Aelia Capitolina? Of dalk el-Quds? As hierdie name vir jou Grieks klink, dan hoef jy nie alleen te voel nie. Albei is name wat gegee is vir die stad wat eens op ‘n tyd bekend gestaan het as Jerusalem. In die jaar 130 n.C. is daar ‘n Romeinse kolonie gevestig na ‘n besoek van die Keiser aan die vervalle stad Jerusalem. Hulle het dit herdoop na Aelia Capitolina. In 638 n.C. het die Mohammedane die stad verower en dit na el-Quds herdoop. Dis tragies dat die trotse stad van koning Dawid so in vergetelheid moes verval!

Maar dit was vir die volgelinge van Jesus nie ‘n verrassing nie, want Hy het dit alles haarfyn voorspel. Jesus se profesie oor

Jerusalem het al begin tydens Sy triomfantlike intog. Jy sal onthou hoe Jesus gehuil het oor Jerusalem net voor Hy die stad binnegery het onder begeleiding van duisende singende, palmswaaiende lofbetuigers (Luk 19:41). En nou profeteer Hy wéér oor die stad en Hy vertel van leërs wat die stad sou omsingel en dat baie van die inwoners gewelddadig sou sneuwel. Ander sou as krygsgevangenes weggevoer word. Die verskrikking van hierdie aanval op Jerusalem word beklemtoon deur die gedagte dat dit veral swanger vroue en mammas was wat sou ly. Dit sou ‘n verskriklike tyd wees, nie alleen vir Jerusalem nie, maar vir die hele Judea. “Vlug berge toe”, het Jesus gewaarsku!

Waarom? Waarom gebeur sulke dinge?

Jesus gee self die antwoord: God voltrek Sy straf oor hierdie mooi stad.

Skaars veertig jaar later word Jesus se profesie woord-vir-woord waar toe die Romeine die stad beleër en gewelddadig

verower. Die stad was verwoes en die Jode verstrooi - dié wat daarna nog bly lewe het!

‘n Mens wil onwillekeurig die vraag vra: “Is dit nie ‘n bietjie onregverdig van God nie? Was Jerusalem dan soveel slegter as ander stede?”

Kom ons kyk ‘n bietjie na feite, en dan kan elkeen maar vir homself besluit. Jerusalem was in die tyd van koning Dawid aan die Joodse volk gegee as ‘n trotse sieraad, gebou op die einste berg waar Abraham vir Isak moes offer, sodat elkeen die stad nie alleen as die stad van Dawid kon sien nie, maar veral as die stad van God! Baie jare later het God Sy groot genade op die mensdom uitgestort toe Hy Sy Seun, Jesus na daardie einste stad gestuur het. Hy kon as Koning daar heers vir ewig, as die inwoners, God se volk Hom net sou aanvaar. Triomfantlik het Hy die stad binnegery om Jerusalem as die Stad van God te proklameer.

Maar wat gebeur? Daar word saamgesweer

teen Hom deur die stadsleiers en kerkleiers, en weldra word die ganse volk teen Hom opgesweep. Hy word belieg, bespot, gegésel en gekruisig deur die inwoners van Judea en Jerusalem - Hy, die Heilige, die Seun van God! Na regte moes die toorn van God onmiddellik die stad verteer het! Dit is net logies dat die Here daardie stad wat vir God Sélf probeer vernietig het, nét daar met die aarde sou gelykmaak! Maar dit gebeur nie, want Hy is genadig. Hy gee die inwoners, kerkleiers en stadsleiers nóg ‘n kans om te besin oor wat hulle gedoen het, en om berou te kry oor hulle verfoeilike daad. Veertig jaar lank was Hy hulle genadig. Vir veertig jaar lank het die Here Sy hand van straf oor hulle weggehou. Veertig jaar waarin eers die apostels probeer het om die mense te oortuig, en later ook al die ander gelowiges.

Wat het gebeur? Daar was manne soos Saulus wat fanaties tekere gegaan het om elkeen wat ‘n aanhanger was van hierdie Jesus te vervolg, in die tronk te stop en selfs dood te gooi met klippe, soos wat met

Stefanus gebeur het. Die Jode het hulle ore toegedruk vir die Evangelie wat die gelowiges verkondig het. Hulle het hulle harte verhard en die gelowiges uit die stad uitgedryf tot in die heidense lande!

Veertig jaar later, na talle probeerslae deur volhardende gelowiges wat maar aanhou probeer en probeer het ten spyte van genadelose vervolging, het God besluit dat genadetyd uitgeloop het. Die verskrikking van die Romeinse aanslag was onbeskryflik. Selfs die pragtige tempel is met die grond gelykgemaak.

Jesus het verduidelik: "**Jerusalem sal deur die heidennasies vertrap word totdat ook hulle tyd verby is.**" Die Romeine het nie vir altyd daar regeer nie. En ook nie die Mohammedane wat die stad in 638 n.C. verower het nie. Ook húlle tyd het verbygegaan, nés Jesus voorspel het!

'n Persoon wat vandag steeds vir Jesus verwerp, leef ook in genadetyd. Wanneer verwerp jy vir Jesus? As jy nie 'n persoonlike

verhouding met Hom het nie, dan verwerp jy Hom, al glo jy dat Hy werklik bestaan. (Terloops, die duiwel glo ook aan Jesus se bestaan!) Die probleem is dat God se genadetyd uitloop. Eendag is dit te laat. Daardie eendag kan enige dag kom, en dan skielik is daar géén kans meer nie. Jerusalem se einde is ‘n kinderpartytjie teen die verskrikking wat wag op diegene wat Jesus verwerp!

Gebed:

O Here, dankie vir U groot genade, en dat U selfs genadig is oor ongelowiges en hulle nog ‘n kans gee.

.

.

.

.

Donderdag 18 November

As die Vyeboom Bot

Lukas 21:25-33

VIDEO OUDIO

In die dorre Laeveld is dit winter. Al die diere is honger! Die gras is al lankal op en die grasvreters kry swaar. Die veld is leeg en morbied. Maar tóg is daar iets in die lug - splinternuwe, kraakvars blaartjies is besig om te vorm in die uitgemergelde bome. Dit is asof alles in afwagting is! Die veld is gevul met opgewondenheid want die lente en die somer met sy oorvloed van kos en lewe is op die punt om uit te bars. Klossies spierwit blommetjies pop alreeds in die knoppiesdoringbome. Al die inwoners van die Laeveld smag na daardie wonderlike tyd van die jaar waar niemand honger hoef te gaan slaap nie.

Maar nie almal sien uit na die somer in die Laeveld nie, want saam met die somer kom

‘n ondraaglike hitte wat dikwels diep in die veertigs draai, en af en toe selfs die moordende vyftigs haal. Vir baie mense is hierdie ondraaglike hitte nét te veel. En natuurlik kom daar saam met die hitte die alewige muskiete - dié soort wat dodelike malaria in hulle byt saamdra.

Wat vir sommige ‘n verskrikking is, is vir ander weer ‘n uitkoms en ‘n wonderlike tyd om na uit te sien.

Rondom Jesus sit ‘n skare van mense wat hang aan Sy lippe. Met kloppende harte luister hulle na die dinge wat Hy vertel - dinge wat in baie van Sy hoorders se harte ‘n verskriklike angs laat opbou. Hy vertel van natuurfratse wat gaan kom, sons- en maansverduisterings en skrikwekkende dinge wat met die sterre gaan gebeur. Maar dit gaan die mensdom nog nader aan die lyf raak wanneer die allerverskriklikste vloedgolwe die aarde gaan tref en die gebulder van die see mense tot raserny gaan dryf. Alles gaan ontwrig wees, die aarde

sowel as die hemelruim. Mense gaan beswyk by die blote gedagte van dit wat besig is om te gebeur.

Dink maar net ‘n bietjie aan die gebeure van die afgelope paar jaar, hoe verskriklik alles ontwrig was. Daar was gerugte van reuse meteoriete wat op pad was na die aarde toe. Aardverwarming laat ons harte inmekaar krimp - wat gaan gebeur as die pole smelt? Tsoenamis saai verwoesting oor die aardbol. Aardbewings, verwoestende orkane en modderstortings eis duisende lewens. Kovid-19 swaai sy dood-sekel dwarsoor die wêreld en eis miljoene lewens. Knellende droogtes en hongersnood is die voorland van baie Afrika lande. Lugbesoedeling en die allerverskriklikste waterbesoedeling is besig om ons mooi Suid-Afrika te verswelg. En werkloosheid en armoede raak by die dag erger!

Ja, dit is ‘n baie donker prentjie wat ek skilder, maar Jesus sê vir Sy bekommerde hoorders: “As hierdie dinge begin gebeur,

staan dan regop en lig julle kop op, want dan is julle verlossing naby.” (Luk. 21:28). Dieselfde dinge wat die ongelowige in sak en as laat sit, is vir gelowiges die wonderlikste nuus ooit, want dit beteken dat die wederkoms van Jesus baie naby is, en dat ons al die gloed kan opmerk van die nuwe Jerusalem wat besig is om neer te daal - daardie asemrowende stad van goud waarvan Johannes skryf in Openbaring.

Jesus vertel ‘n gelykenis oor die natuur - iets wat ons almal verstaan. As die vyeboom begin bot, dan wéét ons mos dat die somer aan die kom is. Hier aan die kus van KwaZulu-Natal sien ons nie werklik die lente uitbreek nie want alles is regdeur die winter groen. Ek beny eintlik die ouens wat in die binneland bly want die asemrowende ervaring van bome wat oornag ontplof in ‘n massa wit en pienk is iets om te ervaar! In die Laeveld is dit die Mopaniegranate, liederlik-lelike ou deurmekaar boompies wat skielik oornag die vlaktes omtooi in ‘n lushof van reuse liggeel ruikers wat die lof van God

se skeppingswonder uitbasuin. So ver as wat die oog kan sien, is dit net een groot geel massa blomme!

As hierdie dinge gebeur, dan wéét ons dat die somer hier is. Aan die begin het ons gesien dat die somer slegte nuus is vir sommige. Ja, die eindtye beteken dat genadetyd besig is om uit te loop vir die ongelowige. Hoeveel keer het die Here nie al boodskappers gestuur op die pad van die ongelowige om hulle te probeer oortuig nie! Nog nooit in die geskiedenis van die wêreld het die boodskap so helder weerklink soos juis vandag nie. Die TV is propvol kanale wat die Lewende God verkondig. Internet is tot beskikking van feitlik elke mens, en waar hulle nie deur hierdie twee bereik kan word nie, is daar radio uitsendings wat die boodskap van verlossing regoor die wêreld uitbasuin. Boonop waag groot getalle gelowiges hulle lewens om die boodskap te bring aan onbereikbare mense.

Tóg leef mense voort in hierdie vrees vir die

eindverskrikking, want God se verlossingsplan is nie vir hulle logies nie.

Liewe medegelowige, hierdie boodskap vandag is nie een van vrees en verskrikking nie, maar vir jou en my is dit die boodskap van verlossing. Ons is amper daar! Nog net ‘n kort tydjie, dan is ons verlos van ons aardse gebondenheid, en kan ons heerlik ontspan saam met Jesus in die onbeskryflike lig van God!

Gebed:

Here, ek sien só uit na U wederkoms - kom tog gou, Here Jesus!

.

.

.

.

Vrydag 19 November

Wees Waaksaam

Lukas 21:34-37

VIDEO OUDIO

Ek was vir baie jare betrokke by die Voortrekkers. Een van my groot lekkertes was altyd om kursusse aan te bied wat die kinders bewus maak van die strand. Die probleem is dat baie min kinders (en grootmense!) die kompleksiteit van die strand besef of verstaan. Daar het dan groepe van iewers in Gauteng of die Vrystaat hier in Ballito opgedaag. Vir ‘n dag of twee verduidelik ek hulle dan presies hoe die strand se masjienerie werk, en dat die strand baie meer is as net ‘n lappie wit sand waar jy gaan lê om bruin (of is dit nou rooi?) te brand in die son!

Wanneer ek dink dat hulle alles mooi verstaan, dan kom die praktiese deel. Een mooi oggend word hulle vroeg-vroeg uit die

kooi gejaag en met rugsak oor die blaaie draf hulle strand toe vir ‘n opwindende staptog. Elkeen is toegerus met ‘n lisensie om skulpvis van die rotse af te haal, en hulle opdrag is dat hulle tot die volgende dag op die strand moet oorleef. Hulle moet dus begin voorsiening maak vir kos en water soos wat hulle aanstap.

Hierdie uitstappie is elke keer vet pret, en elke seediertjie en plant en rots word deeglik ondersoek en bepraat en bevoel, en weldra begin die kinders die ongelooflike wonder en kompleksiteit van die strand besef. Hulle sien hoedat elke diertjie en plantjie, hoe primitief ookal, in sy spesiale nissie inpas. Hulle begin besef dat dit geweldige aanpassings verg van die klein seediertjies om maar net te kan oorleef in hierdie onherbergsame en dikwels vyandige wêreld. Hulle begin sien dat die hele strand lewe!

Maar weldra begin die kinders ook besef dat goeie beplanning ‘n absolute noodsaaklikheid is vir hulleself om hier te kan

oorleef. Dis veral wanneer die hongerpyne begin knaag en die dors hulle oorval en daar nie meer ‘n kafee’kie om die hoek is waar hulle iets kan koop nie!

Dis ‘n lang, vermoeiende stap op die strand, maar uiteindelik, net voor sononder, is daar voor die groep ‘n stil, beskutte baaitjie met ‘n helder klein waterstroompie wat uit die sandduin borrel, weg van die beskawing en weg van ander mense af. Die kinders is opgewonde om te verneem dat hulle die nag in hierdie mooi plek gaan deurbring onder die sterre. Maar dit is net hier waar die moeilikheid gewoonlik begin, want baie van hulle het al lankal vergeet wat hulle geleer is van oorlewing. Ek help hulle ook nie reg nie, want nou moet hulle sélf die mas opkom en maar foute maak. Hulle sal dit weldra agterkom!

Teen hierdie tyd is die kinders rasend van die honger en hulle mossels, krappe en seekatte wat hulle deur die dag bymekaargemaak het, moet baie gou gaarkom! Vuurmaak met klam

dryfhout is die eerste struikelblok, en dit blaas en rook en stook om ‘n bietjie warmte onder die kos te kry. Fiemies vir daardie grillerige kos is nóg ‘n groot uitdaging en die stadskinders wurg baie vies ‘n ietsie af om die hongerpyne stil te maak. Party moet honger gaan slaap omdat hulle nie betyds kos bymekaar gemaak het nie en eers met hoogwater wakker geskrik het. Hulle het te veel pret en plesier op die strand gehad!

Die derde groot uitdaging kom met die slaap saam. Een groep het in die middel van die nag wakker geword toe hulle besig was om in die see in te dryf! Hulle het nooit gekyk waar die hoogwater merk is nie. ‘n Hele paar groepe het sopnat gereën omdat hulle nie vir behoorlike skuilings gesorg het nie. Op die ou end was dit slegs enkele kinders wat ten volle voorbereid was vir die hele strandervaring!

Jesus sluit Sy preke af met ‘n waarskuwing om waaksaam en voorbereid te lewe. Die kinders was deeglik vertel presies wat hulle

moes doen op die strand, maar min het hulle daaraan gesteur. Die gevolg was dat hulle tweedebeste daarvan afgekom het! Net so kry meeste gelowiges volledige instruksies oor hoe om ons lewens in te rig. Sondae preek die leraar, en deur die week lees ons wat die Woord vermaan. Die probleem is dat ons ons nie rêrag daaraan steur nie, of dat ons dit baie gou vergeet. Dikwels vergeet ons gerieflikheidshalwe van die Here se opdragte!

Jesus waarsku dat ons dalk totaal onverhoeds betrap sal word, nes daardie groepie Voortrekkers wat so ampertjies diepsee toe is. “Wees waaksaam en bid altyddeur”, sê Jesus. Dit is baie belangrik dat ek gedurig in voeling sal bly met God. Ja, Hy is altyd daar, maar die probleem is dat **EK** nie altyd by is nie. Ek vergeet van Hom en dan volg ek my eie paadjie. Deur gedurig te bid herinner ek myself nie alleen aan Hom nie, maar hoor ek ook Sy wonderbare stem in my lewe. Deur gedurig te bid, onthou ek ook van die dinge wat belangrik is. Dan sien

ek die nood in mense raak en onthou ek dat ek vriendelik moet wees en die liefde van Jesus moet uitstraal. Hoe meer ek in gebed verkeer met Hom, hoe meer gee ek vir die Here plek in my lewe, en hoe meer laat ek die Heilige Gees toe om my te lei op die regte pad. Gebed anker my aan God.

Gebed:

Here, herinner my asseblief daaraan dat ek vandag gedurigdeur met U sal gesels. Dankie dat U altyd luister!

.

.

.

.

.

Maandag 22 November

Judas Struikel

Lukas 22:1-6

VIDEO OUDIO

Wat maak dat een van jou intieme vriende jou verraai of in die rug steek? Oor Judas Iskariot is daar al baie gepraat, gegis en geskryf. Die vraag is op elke gelowige se lippe: wat het hom gedryf tot daardie verfoeilike daad, om Jesus te verraai?

Daar is baie teorieë, en ons moet dalk ‘n bietjie kyk na die moontlikhede. Lukas noem bloot dat die duiwel in Judas ingevaar het, en dat hy toe na die kerkleiers gegaan het om sy dienste aan te bied. Oor die man Judas word daar maar min geskryf in die evangelies. Petrus en Johannes is die manne wat elke keer op die voorgrond is, en meeste van die ander dissipels word slegs per geleentheid genoem. Die enigste wat ons egter van Judas hoor, was toe hy

geprotesteer het toe Jesus gesalf was. Hy was van mening dat die geld vir daardie olie beter gebruik kon word. Hy was die dissipels se tesourier, en al het hulle hom toevertrou met hulle beursie, het dit tóg deurgeskemer dat hulle hom nie werklik vertrou het met hulle geld nie. Dit wil tóg lyk asof geld by hom ‘n obsessie was. Ons sien dat hy met die kerkleiers onderhandel het vir betaling as hy Jesus sou verraai!

Wat was Judas se motief om Jesus vir drie jaar lank getrou te volg? Was hy nie dalk tóg hart en siel saam met die ander elf nie? Ek dink dat Judas aan die begin, toe hy geroep was deur Jesus, nét so opgewonde was oor sy roeping as sy ander maats. Toe dit begin deurskemer het dat Jesus in werklikheid die Messias was, was sy opgewondenheid sekerlik nóg groter. Die een teorie is dat Judas dalk ‘n Seloot was, ‘n groep aktiviste met ‘n baie sterk Joods-nasionale besef. Op sigself was dit seker nie verkeerd nie, maar hulle was dikwels fanaties oor hulle nasionalisme, en dan het hulle nie geskroom

om gewelddadig te raak teen vyande van die volk nie. Hulle het dikwels selfs teen die gematigde Jode opgetree! Een van Jesus se twaalf dissipels, Simon was beslis wél ‘n Seloot, so lees ons in Lukas 6:15. In Handelinge 5:37 lees ons van ‘n sekere Judas wat ‘n opstand gelei het onder die vaandel van die Selote.

Die Selote het ‘n baie sterk Messiasverwagting gehad, en hulle het geglo dat hierdie Messias die Jode sou kom bevry van die Romeinse oorheersing. Dalk was dit ook Judas se verwagting, maar Jesus het hom bitterlik teleurgestel. Toe Jesus triomfantlik Jerusalem binnegery het, het daar vir hom darem weer ‘n bietjie hoop opgeflikker, maar baie gou moes hy maar net weer sien dat Jesus nie gekom het om oorlog te maak nie maar om te ly.

En toe knak hy!

Die duiwel se skerp ogies het Judas se teleurstelling baie gou raakgesien, en toe buit hy dit uit. Judas het natuurlik geweet dat die

spul priesterhoofde en skrifgeleerdes gebrand het om Jesus in die hande te kry, maar dat hulle bang was vir die volk. Ons het gesien dat Jesus steeds ‘n baie sterk aanhang gehad het by die volk en daar was gedurig ‘n skare mense om Hom saamgedrom. As die kerkleiers sou waag om Jesus daar gevange te neem om verhoor te word, sou die volk hulle verskeur. Dit het Judas ook wel deeglik besef. Die enigste manier om Jesus te kry waar daar nie ‘n spul aanhangers by Hom was nie, was om Hom te gaan uitsnuffel daar waar Hy en die twaalf oornag het. Saans, na die gewoel van die dag, het Jesus en sy dissipels vir hulle ‘n lêplekkie gaan soek iewers op die Olyfberg, en slegs een van die intieme binnekring het geweet waar hulle sou wees.

En so bied Judas dan sy dienste aan - teen ‘n prys natuurlik! Hy sou hulle wys presies waar om Jesus veilig te arresteer.

Hierdie verhaal hou ‘n baie ernstige waarskuwing in vir elke gelowige vandag. In

die eerste plek moet ons doodseker maak van ons motiewe om Jesus te volg. Waarom doen ek dit? Waarom is ek ‘n Christen? Is dit om my van die hel te red? Of is dit dalk om iets daaruit te kry? Moontlik rykdom, gawes, voorspoed, geluk, roem ens. As dit my motief is, dan is ek in die moeilikheid! Ons enigste motief behoort te wees om God te verheerlik!

Tweedens moet ons baie versigtig wees dat ons passie vir Jesus nie verflou nie. As jy eers teruggesak het, verg dit van jou baie harde werk om weer jou ywer vir Jesus terug te kry. Ek het al so dikwels die tragiese moes aanskou van ywerige gelowiges wat alles deur hulle vingers laat glip het. Dit gee vrugbare grond vir die duiwel om sy saad van vertwyfeling te saai. Die einde kan afgryslik wees. Die duiwel is genadeloos, en sal elke terugsakkende gelowige met al sy krag uitbuit. Judas was een van menige slagoffers van die duiwel!

Dus: sorg dat jou motiewe suiwer is, en moenie óóit ophou om ywerig aan jou geloof

te werk nie!

Gebed:

Here, ek wil U dien en aanbid omdat U vir my lief is en omdat U die enigste ware God is.

.

.

.

.

Dinsdag 23 November

Opdrag van die Meester

Lukas 22:7-13

VIDEO OUDIO

Stel jouself die prentjie voor: Jy stap rustig op Ballito se strand-wandelpaadjie en geniet die vars seelug. Jy dra swaar aan ‘n kleipot wat jy by ‘n straatsmous gekoop het. Skielik sien jy twee wildvreemde mans reguit na jou aangestap kom. Jy skrik as jy sien dat hulle stip na jou kyk terwyl een na jou kleipot beduie, so al asof hulle presies weet wie jy is.

“Nee dankie, ek stel nie belang nie!” protesteer jy al by voorbaat as die twee hier reg voor jou kom staan. Is hulle dalk die een of ander sekte wat jou wil kom indoktrineer met hulle vals boodskap? Jy voel baie ongemaklik!

Die twee kom egter sommer dadelik tot die punt: “Meneer, waar is die plek waar ons

vanaand Nagmaal moet vier? Die Meester het ons na jou gestuur."

Jou mond val onbeheersd oop: "Maar..... maar waar ken julle my vandaan? Julle is totale vreemdelinge vir my! Hoe het julle geweet dat ek 'n plek het waar mens nagmaal kan vier?" Jou gedagtes is verward! Wie ís hierdie manne? Wat weet hulle van jou af?

Dis waarskynlik hoe die man moes gevoel het wat so trompop deur Petrus en Johannes gevra is vir plek waar hulle die Paasmaaltyd kon gaan eet. Jesus het hulle baie spesifieke opdragte gegee om uit te kyk vir 'n man wat 'n kruik dra en toe hulle hom sien, wéét hulle sommer. "Ons Leermeester wil weet waar die kamer is wat ons kan gebruik vanaand, ons wil daar ons Paasmaaltyd gaan eet." Ek dink dat die kêrel só uit die veld geslaan was, dat hy nie eers probeer teëstribbel het nie! Hy het onmiddellik ingestem en hulle die bovertrek gaan wys.

Die vraag is, wat sou gebeur het as die man

geweier het? Dink net aan die katastrofiese gevolge. Alles was presies bestem deur God dat Jesus daardie aand saam met Sy dissipels nagmaal móés vier, want daardie selfde nag nog moes Jesus uitgelewer word. Dit was die enigste en laaste geleentheid wat hulle gehad het en die horlosie van God se raadsplan het die sekondes afgetik.

Ek en jy kry dikwels opdragte van die Here af. My opdrag vanoggend was om hierdie dagstukkie te skryf. Dit het beteken dat ek baie moeite moes doen. Die Bybelgedeelte moes ontleed word en ek moes verwysings lees. Ek moes my woorde noukeurig kies en toe ek klaar was moes ek dit in Engels vertaal en dit behoorlik redigeer. Daarna het die video opname gekom. Dit kom beslis nie maklik nie en ek kon seker maar gesê het: “Is dit ooit die moeite werd? En wat móét ek skryf? Dalk kan ek maar hierdie dagstukkie oorslaan! Niemand sou dit eers agterkom nie!”

Maar toe kom die onbeskryflike

bewuswording van die heilige teenwoordigheid van God, en ek het geweet dat ek maar net moes begin skryf want Hy sou die regte woorde in my gedagtes lê. Al wat Hy van my vra is my gewilligheid om Sy opdrag uit te voer. Ek hoef my nie te bekommer oor wie die dagstukkie gaan lees, en wie nie. So dikwels wonder ek oor ‘n sekere dagstukkie, en of daardie boodskap ooit vir enigiemand iets sou beteken, en dan kry ek ‘n boodskappie waarin iemand my bedank omdat sy daardie spesifieke boodskap juis op daardie oomblik so broodnodig gehad het!

Die groot vraag wat ek al dikwels gevra is, is: “Hoe weet ek as die Here met my praat? Hoe weet ek dat Hy besig is om my ‘n opdrag te gee?” Hierdie vraag het nie ‘n maklike antwoord nie. Iemand het eendag vir my gesê dat sy graag die Here se stem hoorbaar wou ervaar. Dit is ongelukkig nie hoe die Here werk nie. Ja, Hy het al hoorbaar met mense gepraat, maar dit was slegs by uiters uitsonderlike gevalle. Die feit is dat die Here

op baie verskillende maniere met jou kan praat. Jy sit miskien in die kerk, en dan weet jy net dat hierdie boodskap vandag presies net vir jou is, en dat die Here baie duidelik met jou persoonlik praat deur die prediker. Dit gebeur dat jy besig is met jou daaglikse stiltetyd, en dan skielik is dit asof die woorde uit die Bybel vir jou uitstaan, en jy wéét! Dit kan gebeur dat vriende, of dalk selfs ‘n wildvreemde persoon vir jou iets sê, en dan wéét jy dat hierdie woorde van die Here kom.

Die man wat die kruik gedra het in Jerusalem, het net gewéét dat hy nie die opdrag van die twee vreemde manne durf ignoreer nie, en hy het gedoen wat hulle gevra het. Ek en jy durf ook nie die opdragte wat ons van die Here kry ignoreer nie, al klink hulle soms vir ons baie vreemd, en al kan ons nie altyd die sin daarvan insien nie.

Ons moet net onthou dat die Bybel nie ‘n soort “towerboek” is wat jy kan oopslaan en ‘n opdrag van God kry nie. Dit werk ook nie om die Bybel te begin deurblaai en

naarstigtelik te soek vir ‘n boodskap van God af nie. Die antwoord is om naby Hom te leef en net geduldig te wees. Op die mees verrassende tyd en manier praat Hy dikwels met jou, en dan moet jy gereed wees om te luister, te hoor en te doen.

Gebed:

Here, maak my asseblief sensitief sodat ek U stem sal herken wanneer U met my praat, en maak my gewillig om U opdragte blymoedig uit te voer.

.

.

.

.

Woensdag 24 November

Die Nagmaal

Lukas 22:14-23

VIDEO OUDIO

Dit is ‘n uiters emosionele oomblik wanneer Jesus saam met Sy twaalf vertrouelinge aan die tafel gaan aansit vir die paasmaaltyd. Saam met Jesus sit twaalf manne wat vir die afgelope drie jaar elke dag by Hom was - manne wat Hy deur en deur leer ken het. Almal was maar doodgewone mense, elkeen met sy foute - rowwe vissermanne, party van hulle. Daar was Petrus wat impulsief gepraat het en gedoen het voordat hy gedink het. Onverskrokke! Later sou hy egter knak voor ‘n blote diensmeisie en Jesus verloën in die uur waar Hy hom die nodigste sou hê. Jakobus en Johannes was die twee met die verskriklike humeure! Jesus het hulle die bynaam gegee van “die Seuns van die Donder!” Beslis nie vleiend nie! Een van die manne aan tafel het vermoedelik lang vingers gehad, sy naam was Judas. Alhoewel hy hulle finansies behartig het, het die manne hom nie vertrou nie. Daar was egter iets baie erger omtrent hierdie man, want hy het alreeds beplan om Jesus te

verraai!

So kan ons dalk geraamtes krap uit elkeen van die manne om die tafel se kaste uit, nie een was volmaak nie! Elkeen het sy swakhede en sondes met hom saamgedra. Ons het dikwels hulle twyfel, ongeloof, angs en hulle onvermoë om te begryp gesien deur die drie jaar wat hulle saam met Jesus deurgebring het. As hierdie manne, wat so naby aan Jesus was, dan dikwels in hulle volgelingskap gefaal het, hoeveel te meer is dit nie dalk ons eie lot nie! Nogtans sien ons vir Jesus waar Hy juis saam met hierdie twaalf sit. Hy sê vir hulle dat Hy baie daarna uitgesien het om hierdie laaste paasmaaltyd saam met hulle te eet!

Wanneer Jesus die brood breek en uitdeel, sê Hy vir Sy twaalf vriende dat hierdie brood Sy liggaam wat gebreek gaan word simboliseer. Wanneer hulle dit eet, moet hulle aan Hom dink. Die beker met wyn word omgestuur en weereens sê Jesus vir hulle dat hierdie wyn Sy gestorte bloed

simboliseer.

Ons moet onthou dat hulle eintlik besig was om die Pasga te vier, die maaltyd wat die Jode moes herinner aan die dag toe God hulle verlos het uit die slawekettings van Egipte. Maar skielik kry hierdie selfde maaltyd nou ‘n totaal ander betekenis. Nou word dit simbool van die nuwe verbond waar Jesus alle gelowiges verlos uit die slawekettings van die verdoemenis!

In die Ou Testament lees ons van verskeie geleenthede waar God met mense ‘n verbond gesluit het, soos met Adam, Noag en Abraham. Nou sluit God egter ‘n splinternuwe verbond met die ganse mensdom en Jesus sê dat Sy bloed wat gestort sou word, die seël is van hierdie verbond.

‘n Verbond is natuurlik ‘n ooreenkoms wat tussen twee partye gesluit word. Twee lande kan byvoorbeeld ‘n verbond sluit en sê dat hulle mekaar sal bystaan en nie mekaar sal aanval nie. In antieke tye is diere geslag om

die verbond te bekragtig. As een van die twee partye die verbond sou verbreek, is daar groot moeilikheid! Daar sou met hulle gebeur wat met hierdie geslagte diere gebeur het! Bloed het dus ‘n belangrike deel gevorm van so ‘n verbond, omdat dit die lewe simboliseer.

God se verbond werk ‘n bietjie anders, want dit is ‘n eensydige verbond waar Hy alles gee en ook sekere voorwaardes stel. So lui die nuwe verbond dus dat God die ewige lewe gee met al die voordele wat daarmee gepaard gaan. As teenprestasie vra Hy geloof in Sy Seun, Jesus. Dit is ook nie ‘n verrassing dat bloed ook in hierdie verbond ‘n baie groot rol speel nie. In hierdie geval is dit egter nie die bloed van diere nie, maar die kosbare bloed van Jesus, enige Seun van God wat as teken of seël van die verbond gebruik word.

Direk na Jesus hierdie nagmaal ingestel het, maak Hy ‘n skokkende aankondiging: een van hierdie vertrouelinge van Hom, wat nou

hier saam met hulle aan tafel sit, gaan Hom verraai. Ek sien in my verbeelding hoe die manne se gesigte val as hierdie bom hulle tref. Hoe is dit moontlik? Hoe kon enigeen so laag daal?

Maar Jesus beklemtoon die feit dat dit volgens die groot raadsplan van God gebeur, en dat dit nie in die hande van die verraaier is nie. God se raadsplan móét sy loop neem, en moet tot in die fynste besonderhede uitgevoer word. Hy bly steeds in volle beheer, al lyk dit op die oog af of alles buite beheer geraak het! Selfs in ‘n hopelose situasie soos hierdie wat so tragies en fataal voorkom, bly God steeds in beheer!

Vandag kan ek en jy die wonderlike wete hê dat ons eie foute, dislojaliteit, swakhede, twyfel en mislukkings nooit óóit God se trou en beheer oor alles kan aantas nie. Vandag kan ons met vertroue die lied sing: “U is in beheer, wonderbare Heer, U wat steeds getrou U skepping onderhou!”

Gebed:

Here, ek kan vanoggend nie anders nie as om in aanbidding voor U neer te val. Ek stel U so dikwels teleur, maar in U groot genade aanvaar U my net soos ek is. Dankie dat ek kan weet dat U in volle beheer is!

.

.

.

.

Donderdag 25 November

Wie is Baas?

Lukas 22:24-30

VIDEO **OUDIO**

Heilige oomblikke heers terwyl Jesus vir die laaste maal saam met Sy vriende die pasga eet. Nog heiliger en meer dramaties is Jesus se woorde wanneer Hy die eerste nagmaal instel.

Maar die duiwel het al klaar gesien waarheen hierdie intieme gesprek op pad was, en hy was vasberade om dit te verongeluk. Ons kan maar net raai oor wat tot die stryery aanleiding gegee het, waarskynlik oor leierskap, en wie sou oorneem as die Jode vir Jesus sou vervolg. Petrus, met sy groot mond, sou sékerlik kon aanspraak maak daarop dat hy die regmatige leier van die groep apostels was. Johannes, aan die ander kant, was die een vir wie Jesus baie lief was. In die Evangelie wat hy geskryf het,

kry ons daardie indruk. Hy kon sékerlik die geskikte kandidaat wees om leierskap oor te neem. Dit was nie rustig om die tafel nie!

‘n Mens sou dink dat hulle na drie jaar saam met Jesus darem al die boodskap sou gekry het! As hulle maar net hulle oë oopgemaak het vir die voorbeeld wat Jesus gestel het, sou hulle dalk totaal anders oor die saak gedink het. Jesus was hulle groot Leermeester en telkemale moes hulle Sy gesag beleef. Selfs natuurkragte was aan Hom gehoorsaam! Met hulle eie oë moes hulle boonop sien hoedat Hy saam met die héél grotes, Moses en Elia, op die berg verheerlik word. Met hulle eie ore het hulle die stem van God uit die hemel gehoor toe Hy hulle beveel het om na Jesus te luister omdat Hy God se Seun is.

Ten spyte van al hierdie dinge het hulle Meester deurentyd die rol van Dienskneg gespeel. Hy het selfs só laag gedaal dat Hy hulle vuil voete gewas het!

Jesus moes mooi vir hulle verduidelik van

hoe mense baasspeel oor mekaar en dat gesag dikwels afgedwing word. Ons het dit tog al baie deeglik in ons eie land beleef, regdeur die geskiedenis van Suid-Afrika. Leiers wat beslis nie onder almal gewild was nie, het hulle gesag afgeforseer op diegene oor wie hulle geheers het. Vandag word ons dikwels geterroriseer deur die sogenaamde bloulig-konvooie - ek het sélf al ‘n slag deurgeloop onder hulle. Mense gryp vir hulleself gesag en dan oorheers of boelie hulle almal wat oor hulle pad kom.

Jesus verduidelik verder dat dit by gelowiges totaal anders moet wees. In vers 26 sê Jesus: “Die belangrikste onder julle moet soos die geringste wees.” Ek dink die manne het baie skaam gekry oor hierdie diep woorde van Jesus. Dit het tot op die been gesny. Ek dink Petrus het gevoel dat hy sy tong kon afbyt, want hy was die een wat elke keer die mees verkeerde dinge op die mees verkeerde tye kwytgeraak het! Ek sal nie verbaas wees as die leierskap-kwessie alweer van hom af gekom het nie!

Om die minste te wees, veral as jy in ‘n leiersposisie is, is beslis nie maklik nie! Alles kom eintlik neer op nederigheid. As ek die dag geleer het om waarlik nederig te wees, dan sal die ander dinge ook in plek begin val. Maar selfs in nederigheid is daar ‘n gevaar - jy moet baie versigtig wees oor jou motiewe vir nederigheid. As jy nederigheid uitleef sodat mense jou kan sien as iemand wat nederig is, dan skop jy die bal skoon mis. Nederigheid moet gebore word uit jou besef van totale afhanklikheid van God!

Kom ons begin voor: Waar kom my redding vandaan? Het ek gewerk daarvoor? Is dit omdat ek so ‘n groot geloof het? Nee, beslis nie! Alles, alles is genade! Dit was juis toe ek in sonde gelê het, toe Hy my daar uitgetrek het! Die Heilige Gees het vir my die geloof in Jesus gegee wat nodig was vir my vryspraak. Hy was ook die een wat vir my die nodige wysheid en deursettingsvermoë gegee het om my te verhef sodat ek leiding kan neem. O ja, dit het natuurlik van myself harde werk gekos, maar ál die eer kom die Here toe vir

waar ek gekom het as leier. Verder moet ons baie deeglik besef waar die werklike leierskap lê. Jesus is die Een wat die éintlike Leier is, en ek is slegs Sy werktuig!

Kom ons neem ‘n voorbeeld: ‘n Koning stuur sy slaaf om opdragte te gee aan sy amptenare. Die vraag is of hierdie slaaf homself kan verhef bo die hoë manne? Beslis nie! Hy is slegs die boodskapper, al het hy ‘n baie belangrike taak. So moet ek my leierskap sien in dieselfde lig. Ek is maar net die boodskapper van die Here, of die een wat die opdrag van die Here uitvoer, en dus durf ek myself nooit verhef tot “baas” nie. Ek is steeds totaal afhanklik van Hom wat my gestuur het, maak nie saak hóé belangrik die taak is wat Hy my op die skouers gelê het nie!

Die praktiese implikasies hiervan is dat dit nie saakmaak wat jou posisie in die kerk is nie, of jy leier-ouderling, leraar of selfs moderator is! Jy moet steeds besef dat jy net ‘n doodgewone lidmaat is soos al die ander

en dat jy bereid moet wees om in nederigheid jou taak dienend uit te voer sonder om baas te speel oor enigiemand!

Gebed:

Here, vergewe my waar ek myself soms as ‘n trappie hoër as ander sien. Gee my asseblief ware nederigheid.

.

.

.

.

Vrydag 26 November

Petrus, Petrus!

Lukas 22:31-34

VIDEO OUDIO

Dit is die dissipels se heel laaste aand saam met Jesus voor Sy teregstelling, en ‘n beklemming gryp jou aan die hart as jy agterkom dat hierdie manne nog stéédś nie verstaan waaroor dit alles gaan nie. Daar is nog al die tyd die onderlinge struwelinge, soos ons gister gelees het, en boonop is daar ‘n adder in hulle midde in die vorm van Judas.

Jesus praat nou direk met Petrus: Ja, die duiwel is nie baie ingenome met hom en sy mede-dissipels nie. “Hy het daarop aangedring om julle soos koring te sif”, sê Jesus vir Petrus. Ek dink die duiwel was desperaat, want hy het gesien waarheen die ding met Jesus op pad was. Hy het so hard probeer om God se verlossingsplan te

verongeluk, maar hy was magteloos. Nou wend hy hom tot Jesus se volgelinge, en hy wil begin by die dissipels. Hy het klaar gesien waar al hulle swak punte is, en daardie dinge wil hy uitbuit sodat hulle uitmekaar sal spat wanneer Jesus se teregstelling verby is. Sodoende sal die hele verlossingsplan nét daar skipbreuk ly en doodloop!

Die duiwel het egter nie met Jesus rekening gehou nie. Hy het nie gedink dat Jesus na dese nog sou omgee vir hierdie manne en selfs vir hulle bid nie. Menslik gesproke moes Jesus al lankal moed opgegee het met hierdie klomp, maar Hy het die krag van gebed ál te deeglik besef. Hy het die potensiaal raakgesien van hierdie rowwe visserman Petrus, die een met die vinnige bek, wat praat voordat hy dink. “Ek het vir jou gebid dat jou geloof jou nie begewe nie, Petrus!” Hy gaan aan en verduidelik dat Petrus die een sal wees wat sterk sal staan en sy mede-dissipels sal versterk wanneer dinge dreig om uitmekaar te val. Maar dit sal eers gebeur nadat Petrus tot bekering gekom

het!

Petrus verstaan nie. Hy besef nie dat daar swakhede in hom opgesluit is nie. Eintlik wil hy nie eers weet van sulke swakhede nie! Weereens is dit dié Petrus wat praat voordat hy dink, wanneer hy vir Jesus sê dat hy bereid is om saam met Jesus gevange geneem te word en selfs te sterf vir sy geloof! Hy is baie selfversekerd!

Hoe bitter seer sou Petrus nie nog daardie selfde nag van hierdie troontjie van hom afval nie! “Voordat die haan kraai gaan jy My drie maal verloën, Petrus! Jy gaan sê dat jy My nie ken nie!”

Petrus kan sy ore nie glo nie! Sy ego is geknak! Hy is baie hard aarde toe gebring!

Dikwels is dit nodig dat ‘n mens ‘n slag van daardie troontjie wat jy vir jouself gebou het moet afval, sodat jy weer jou afhanklikheid van God kan besef. Daardie nag sou vir Petrus seker die bitterste een in sy lewe wees, maar hy sou weer opstaan! Jesus het

dit Sélf vir hom belowe. Wanneer ek en jy so hard aarde toe neerdaal, dan voel jy seergemaak en verwerp. Maar dan is daar die één Anker van hoop wat keer dat ons nie totaal uithaak nie - Jesus! Soos wat Hy vir Petrus gebid het, nét so bid Hy ook vir ons. In Matt. 28 het Hy belowe dat Hy met ons sal wees tot aan die voleinding! Wat ‘n wonderlike troos, veral wanneer jy nie meer weet watter kant toe nie!

Soos die duiwel destyds gepoog het om die dissipels tot ‘n val te bring, probeer hy vandag steeds baie hard om gelowiges te laat struikel en val sodat ons nie weer sal kan opstaan nie. Die ironie is dat ‘n gelowige wat maar net ‘n passassier op die geloofstrein is, en net lekker saamry, nie sommer groot las van die duiwel sal kry nie. Hy is vir die duiwel geen bedreiging nie, dus los hy hom uit om sy vrugtelose rit te voltooi.

Dit is egter die gelowige wat sélf aan die werk spring en die masjienerie van die geloofstrein aan die gang probeer hou, wat

die teiken van die duiwel se aanslae is. So ‘n persoon maak die duiwel baie bekommerd, want al sy harde werk word ongedaan gemaak. Iemand wat mense na Jesus toe lei, word veral geteiken, want so sien die duiwel hoe die siele uit sy gretige kloue glip.

Wanneer die aanslae van die duiwel jou dus tref, moet jy nie bekommerd wees nie. In die eerste plek weet jy dat jy op die duiwel se tone getrap het, en dat hy nie daarvan hou nie. Maar die belangrikste is dat jy kan wéét dat Jesus by jou is om jou staande te hou. Hy sal jou nooit, óóit begewe of verlaat nie, en Hy bid vir jou.

Maar daar is ook die wonderlike wete dat die Heilige Gees in jou is om jou die wysheid en krag te gee om elke situasie te kan hanteer. Dikwels lyk dinge vir ons totaal onmoontlik, en voel jy dat dit totaal bokant jou vermoë is. Maar dan is daar die wonderlike wete dat ons die Heilige Gees het wat vir ons leiding sal gee en krag om suksesvol anderkant uit te kom. Hy het nooit belowe dat dit maklik sal

wees nie, maar Hy sal ons staande hou, selfs deur die swaarste beproewing, en ons as oorwinnaars uit die stryd laat tree.

Gebed

Here, dankie dat U vir Jesus op my pad gebring het!

.

.

.

.

Maandag 29 November

Twee Swaarde

Lukas 22:35-38

VIDEO OUDIO

Dit is die jaar 1099. Triomfantlik marsjeer ‘n leërmag van kruisvaarders Jerusalem binne en vermoor ‘n groot aantal van die inwoners om die stad oor te neem in die naam van die Christendom. Die opdrag om hierdie bloedige daad uit te voer het gekom van niemand anders nie as die hoof van die kerk, Pous Urbanus II. In hulle opmars na Jerusalem uit Europa laat hulle ‘n bloedspoor agter so ver as hulle gaan. Verskeie stede word eenvoudig vermorsel, alles in die naam van die kerk. Hulle kan moor soos hulle wil want hulle het volle kwytskelding van hulle dade. Dit was die eerste bloedige kruistog! Daarna volg nog talle en dit duur voort vir byna 200 jaar tot 1272 met die einde van die laaste kruistog.

Jesus se laaste gesprek met Sy dissipels voor Sy teregstelling is al dikwels baie verkeerd verstaan, selfs deur Sy dissipels, en later is duisende mense doodgemaak deur oorywerige Christene wat die Evangelie met die swaard op mense wou afdwing.

Dit beklemtoon net weereens die feit dat jy nie ‘n hele leerstelling kan bou rondom ‘n enkele sinnetjie in die Bybel nie! Jy moet dit in die konteks lees van die gedeelte waarin dit geskryf is en dan jou verstaan daarvan toets aan die boodskap van die res van die Bybel.

Toe Jesus aanvanklik Sy dissipels uitgestuur het op ‘n “proeflopie” om hulle daaraan gewoond te maak om die Evangelie te verkondig, was Sy opdrag dat hulle absoluut niks moes saamneem nie, selfs nie eers kos of klere nie. Hulle moes ondervind dat Hy in alles vir hulle sou voorsien. Hulle moes dus hulle volle afhanklikheid van Hom prakties ervaar.

Die situasie sou egter totaal verander, want

Hy sou nie meer fisies by hulle wees nie. Hulle sou dus totaal op hulle eie wees en op hulle eie voete moes staan. Dus moes hulle begin leer om selfvoorsienend te wees. Hulle sou afhanklik wees van ander mense se gasvryheid. Aanvanklik sou dit nie ‘n probleem wees nie want mense het ‘n groot agting vir Jesus gehad en hulle het gehelp waar kulle kon. Maar daar was ‘n muur van vyandigheid wat besig was om op te bou teen Jesus en later ook Sy volgelinge. Van daardie eens-oormatige gasvryheid sou daar uiteindelik weinig oorbly en mense sou hulle sien as vyande en ‘n “sekte” wat die ganse Joodse volk sou bedreig. Kyk maar net hoe fanaties Paulus later was om hierdie “siekte” onder die volk uit te roei, totdat Jesus hom uiteindelik in sy spore gestop het by Damaskus.

As hulle dus wou oorleef, moes hulle sorg dat hulle selfvoorsienend kon wees. Paulus het hierdie beginsel later dan ook uitgeleef, deur sy beroep as tentmaker te beoefen tydens sy sendingreise om so sy reise te

finansier.

Die tweede aspek wat Jesus noem, en wat totaal verkeerd verstaan is, is dat hulle ten alle koste wapens oftewel swaarde moes bekom. Ons wil dadelik reageer dat dit gladnie sin maak nie want al Jesus se uitsprake het daarop gedui dat liefde en beslis nie geweld nie die antwoord is! Wat het daarvan geword? Jesus het dan juis gesê dat as iemand ons aanval, dan moet ons die ander wang draai sodat hulle maar daar ook kan slaan!

Wat Jesus hier vir Sy dissipels gesê het, het Hy simbolies bedoel. Hy wou hulle voorberei op die geweld wat sou kom. Daardie selfde nag nog is Hy gewelddadig gevange geneem en die vervolging wat kort daarna begin het was skrikwekkend. Die manne moes besef dat hulle sou moes vlug voor die swaard van die Joodse leiers wat hulle ten alle koste sou wou uitroei. As ons Lukas se verhaal in Handelinge lees, sien ons ook hoedat hierdie einste manne telkemaal in die tronk gestop,

gegésel en mishandel is, en telkens met die dood gedreig is! Ons sien hoedat gelowiges dikwels gestenig is - wreedaardig met klippe doodgegooi is! Stefanus was die eerste wat op hierdie verskriklike manier met sy lewe moes boet terwyl Paulus goedkeurend toegekyk het. Later het Paulus sélf ook die geweld van die klippe op sy eie lyf gevoel!

“Here, kyk hier is twee swaarde!” Die dissipels was tevrede dat hulle alreeds voorbereid was soos Jesus natuurlik aanbeveel het. Ek dink dat Jesus menslik gesproke stomgeslaan was deur die manne se onvermoë om te verstaan wat Hy vir hulle wou probeer tuisbring. “Ons laat dit daarby,” het Hy bloot geantwoord, want om te probeer verduidelik - daar was nie meer tyd nie! Getsemane het gewag!

Later het hulle dit wél verstaan, maar eers nadat die Heilige Gees in hulle lewens gekom het. Inderdaad het hulle liefde ten volle uitgeleef, en só vir ons vandag die voorbeeld gestel van hoe jy waarlik jou liefde

kan uitleef. Die swaard is nie die antwoord nie, al voel jy soms dat jy die gebroedsel wil uitmoor! As gelowige moet ons liefde uitleef in sy volheid - dit was Jesus se opdrag regdeur Sy bediening. Dit beteken dat ons steeds vriendelik sal bly, selfs al kasty die wêreld ons. Dit beteken dat ons liefde sal uitstraal selfs deur die grootste vervolging. Stefanus het vir sy moordenaars gebid!

Gebed:

Here, vul my hart - my ganse lewe met U wonderbare liefde sodat dit sal uitstraal en die wêreld Jesus deur my sal sien.

.

.

.

.

Dinsdag 30 November

In Getsemane

Lukas 22:39-46

VIDEO OUDIO

Ek woon ‘n klompie jare gelede ‘n kursus by saam met ‘n paar vriende. ‘n Reuse berg werk moes afgehandel word en ons het eers na middernag klaargekry. Skielik kon ons ontspan, en ons besluit om eers ‘n ou vleisie te gaan braai. Om die knetterende vuurtjie word daar gekuier tot kort voor dagbreek voordat ons eers begin vaak raak. ‘n Jaar later was ons weer besig met ‘n kursus iewers aan die Suidkus en weereens word daar gewerk tot middernag. Een van die aanbieders van die kursus, ‘n Vrystater besluit dat hy graag die son wou sien opkom oor die see. Van vroeg opstaan was daar nie sprake nie, dus besluit ons almal om maar op die strand deurnag te gaan sit en kuier en gesels tot die son die volgende oggend soos ‘n goue bal uit die see verrys. En toe hou ons verder kursus. Malligheid!

‘n Paar jaar later hou ons gemeente ‘n deurnag gebedsgeleentheid. Teen nege-uur

die aand was my fut uit, en ek kon nie meer my ogies oophou nie. Slegs enkele bittereinders het dit gemaak tot die volgende oggend. Die res het een-vir-een verdwyn, ek inkluis!

Hoe bitter moeilik is dit nie om ‘n nag deur te worstel in gebed nie! Met vriende kan jy deurdruk dagbreek toe, maar met God is selfs ‘n uur te lank. Hoe maklik sit ons ‘n konsert deur vir ‘n volle drie ure, en vra dan vir nog meer, maar as ‘n erediens ‘n uur aanhou raak dit gans te lank.....

Na die spannende pasga en nagmaal stap Jesus en Sy twaalf vertrouelinge oudergewoonte na die Olyfberg, waar hulle die afgelope week of wat elke nag geslaap het. Maar hierdie slag was dit anders, want in plaas van om te gaan kooi maak tussen die olyfbome in die tuin van Getsemane, gee Jesus die manne opdrag om te bid. Hulle moes veral bid dat hulle nie in ‘n baie swaar toets sou kom nie. Hyself stap ‘n entjie verder aan om alleen in gebed te verkeer.

Ek dink hulle gebed was maar baie halfhartig, want hulle was moeg en die spanning van die aand se gebeure het sy tol geëis. Gevolglik, toe daar later die nag ‘n baie groot krisis kom, was hulle totaal onvoorbereid daarvoor. Petrus het in ‘n woedebui iemand se oor afgekap met sy swaard en een van die ander het sy klere in die proses verloor en poedelnaak die nag ingehardloop. Nog erger dinge sou gebeur, alles omdat hulle nie Jesus se opdrag om deur te druk in gebed kon uitvoer nie.

Vir Jesus was hierdie tyd die grootste krisis wat Hy tot dusver in Sy 33 jaar op aarde beleef het. Die veertig dae in die woestyn moes verskriklik gewees het, en die versoeking van die duiwel nog erger. Maar dit was kinderspeletjies in vergelyking met wat Hy in Getsemane beleef het. Dink net wat alles deur jou gedagtes sou maal as jy presies geweet het wat op jou sou wag!

Dat jy dwarsdeur die nag verhoor en belieg sou word en daarna gegésel sou word totdat

die stukke rou vleis uit jou rug geskeur is.

Dat jy presies kon weet wat daarna sou gebeur, van die verskriklike pyn wat op jou gewag het as die spottende soldate die ruwe ysterspykers deur jou hande en voete kap aan die houtkruis.

Dat jy alles duidelik kon vooruitsien van die versengende son wat jou liggaam sou uitmergel terwyl jy daar hang - uitgejou deur die skare en totaal van God verlate.

As Jesus maar liewer nie geweet het wat vir Hom voorgelê het nie, sou dit dalk baie draagliker gewees het. Maar Hy het hierdie dinge al in Sy gedagtes beleef nog voordat dit gebeur het.

En Hy was bang!

‘n Doodsangs het Hom omklem. Hy het gebid en vir die Vader gevra of daar nie dalk ‘n ander weg kon wees nie? Kon hierdie marteling wat op Hom gewag het nie asseblief maar opsy geskuif word nie? ‘n

Koorsige sweet het Sy liggaam nat gemaak, ten spyte van die koel naglug. Sy sweet het soos bloeddruppels uit Sy voorkop gepêrel, en op die klipperige grond geplof - ‘n angssweet soos niemand dit nog ooit beleef het nie.

“Laat nogtans nie My wil nie, maar U wil geskied!” Hy plaas Homself onder God se wil.

Sy vriende wat veronderstel was om Hom by te staan deur hierdie verskriklike worsteling,het lankal vas aan die slaap gelê onder ‘n olyfboom. Genadiglik het die Vader ‘n engel gestuur om Hom te versterk, maar dit was maar ‘n skrale troos! Hy was nie totaal alleen en verwerp nie, maar die volgende dag sou dit anders wees. Wanneer Hy daar aan die kruis sou hang, sou daar niemand wees nie, nie eers ‘n engel om Hom by te staan deur die verskriklike foltering nie!

Ek dink nie ons besef werklik waardeur Jesus alles gegaan het om te betaal vir ons sondes nie. Die verskriklike marteling het

begin al lank voordat Hy nog aan die kruis gespyker was, alles om vir ons volkome vryspraak te kon gee. Hy het die hel beleef in sy volle, afgryslike velheid sodat ek en jy dit kan vryspring en dat ons dit nie hoef te smaak nie. Hoe sê ons dankie vir daardie onmeetlike groot offer wat Hy gebring het? Dikwels is ons dankie baie halfhartig! Ons prewel ‘n paar vinnige woordjies. Sit ‘n haastige uur in die erediens en wens die tyd om! Is ons bereid om waarlik opofferings te maak wanneer ons vir Hom dankie sê? Kom ons gaan dink ‘n bietjie vandag ná oor wat ons waarlik bereid is om vir Hom te doen.

Gebed:

Here Jesus, ons dankie is maar hol woorde, want ons kan U nooit genoeg dank vir wat U vir ons gedoen het nie.

.

.

.

.

Woensdag 1 Desember

Pikdonker Duisternis

Lukas 22:47-53

VIDEO OUDIO

Dis donker - pikdonker in die Laeveld se doringbosse. Die maan is nog nie op nie, en dit voel asof die sekelbosse met hulle aaklige dorings jou wil omklem. Ek gooi nog ‘n stukkie hout op die vuurtjie. Dis maar net ‘n ou vae trosie! Kort-kort kyk ek om, net om dóódseker te maak dat ons nie dalk van agter bekruip word deur die een of ander vleisvreter nie! ‘n Takkie kraak. “Wat was dit?” sê-vra Mosbolletjie met ‘n bewing in haar stemmetjie. Die flitslig sny tyssen die dorings en ruigtes deur op soek na ’n antwoord, maar daar is niks. Dis doodstil! Nie eers ‘n naguiltjie of kriek of padda nie. Niks! Onheilspellend!

Skielik word ek bewus van ‘n beweging - ‘n skim in die buitekring van die flou lig van die

vuurtjie. Ek val amper van my stoel af van skrik! ‘n Duikertjie! Groot onskuldige bruin oë kyk my vraend aan. Kom maar net soek vir ietsie te ete.

Die donker kan skrikwekkend wees. Dalk is dit omdat die bose dikwels daarin skuil. Hy gebruik die duisternis as dekmantel vir sy sluwe, verraderlike planne!

Ja, dit was juis in die pikswart duisternis van Getsemane, daar teen die hellings van die Olyfberg, waar die bose sy verraderlike daad kom pleeg het. Terwyl Jesus besig was om te worstel in gebed, het Judas na die Joodse leiers gesluip. “Kom,” het hy vir hulle gesê, “dis nou veilig om Hom te vang!” In die pikdonker van die nag het hy hulle gelei tussen die olyfbome deur na waar hy geweet het Jesus sou wees. Hy het immers sélf baie nagte daar saam met Jesus deurgebring - aan Jesus se voete gesit terwyl Hy hom en sy mede-dissipels geleer het van die dinge van die Koninkryk. Daardie tydjies in die tuin, sonder die alewige skares mense was

kosbaar. Maar alles het versuur, en nou is daar net verraad in Judas se donker hart.

Jesus het pas klaar gebid, en Hy was nog besig om Sy dissipels te vermaan omdat hulle nie kon wakkerbly nie, toe die klomp mense skielik uit die pikdonker opdoem, met niemand anders nie as Judas aan die voorpunt. Hulle is tot die tande toe gewapen met enigiets wat kon slaan of sny. Gevul met afgryse moet ons sien hoedat Judas vorentoe tree en vir Jesus soen - die soen van verraad. ‘n Duiwelse soen!

Skielik kry die half-aan die slaap dissipels lewe en pluk hulle swaarde uit om Jesus te verdedig. Die voorbok, Petrus begin wild rondkap met sy vlymskerp wapen en ‘n onskuldige slaaf, wat waarskynlik net daar was om ‘n lamp te dra, byt in die stof. Petrus se swaard tref hom teen die kop, en met afgryse moet die arme man sien dat sy oor morsaf is. Hy wil nog kerm, maar dan raak Jesus die man se oor in deernis aan, en hierdie slaaf word die laaste mens wat Jesus

ooit genees tydens Sy drie jaar lange bediening.

“Hou op daarmee!” Jesus bestraf Sy dissipels. Geweld is beslis nie die antwoord op hulle probleme nie.

“Dag vir dag was Ek saam met julle in die tempel,” sê Jesus vir die priesterhoofde wat Hom kom gevange neem, “en julle het nie ‘n hand uitgesteek om My te vang nie. Maar nou dat die tyd vir die duistere magte daar is, het julle julle kans!”

Die duisternis waarin hierdie manne teen Jesus opgetrek het, was simbool van die verstikkende geestelike duisternis waarin hierdie geestelike leiers verkeer het. In die lig van die dag kon hulle Hom nie vang nie, want Jesus was altyd omring deur mense vir wie die lig opgegaan het, mense wat vir Jesus gesien het vir Wie Hy werklik was. Hulle sou teenstand kry as hulle Jesus sou arresteer. Daarom moes hulle die donker gebruik as dekmantel sodat niemand hulle sou sien nie.

Johannes se Evangelie maak iets groot van hierdie teenstelling tussen lig en duister. In Joh. 8:12 skryf hy byvoorbeeld van een van Jesus se uitsprake waarin Hy sê: “Ek is die lig vir die wêreld. Wie My volg, sal nooit in die duisernis lewe nie, maar sal die lig hê wat lewe gee.” Hoe ironies is dit nie, dat Jesus, die Groot Lig, juis in die duisternis verraai is, en onder dekking van die duisternis deur dienaars van die duistere magte gevange geneem word. Hoe verskriklik donker moes die harte nie gewees het nie, van daardie manne wat voorgegee het dat hulle mense is van die lig, priesters van God, leiers uit die priesterkring. Hoe verskriklik donker moes dit nie in Judas se hart gewees het nie - hy wat ‘n leerling was, ‘n vriend van Jesus, iemand wat drie jaar saam met Jesus geleef het en elkeen van Jesus se duisende wonderwerke aanskou het! Ons kan maar net gis oor wat presies daar verkeerd geloop het.

In hierdie neerdrukkende verhaal is daar ‘n baie ernstige waarskuwing aan elke gelowige: Pasop dat jy nie ook in die duister

beland nie! Al die betrokkenes in die verhaal was mense wat aktief gestaan het in die godsdiens. Judas was selfs ‘n getroue volgeling van Jesus. Deur sonde het hulle in die duister beland. Moenie dieselfde pad loop nie!

Gebed:

Here, bewaar my asseblief van die duister - dat ek nie sélf ook daarin beland nie.

.

.

.

.

Donderdag 2 Desember

Petrus se Verraad

Lukas 22:54-62

VIDEO **OUDIO**

Wanneer Jesus in die tuin gevange geneem word, hardloop al Sy dissipels weg, volgens Matteus se beskrywing van die gebeure (Mat 26:56). Hulle het Jesus nét daar en dan in die steek gelaat. Een van hulle het egter die moed gehad om op ‘n afstand agter Jesus se vervolgers aan te stap - hy kon nou darem nie sy Meester sommer so versaak nie. Ons wil so maklik vir Petrus veroordeel oor die feit dat hy Jesus verloën het, maar ons vergeet van die ander dissipels wat almal totaal afwesig was. Hulle het net aan hulleself gedink en gevlug toe hulle Meester hulle die nodigste gehad het. Het selfs Jesus se dissipels nou teen Hom gedraai?

Die toneel verskuif nou na die binnehof van die hoëpriester se huis. Vanaand slaap die

mense nie soos gewoonlik nie - daar is baie aksie in hierdie ruim binnehof want daardie Man wat die kerk so baie hoofbrekens besorg het is mos gevang, en Hy wag vir die verhoor om te begin. Almal is nuuskierig om te sien wat gebeur, dus is daar van slaap vannag geen sprake nie. Dit is ysig koud. In die middel van die binnehof brand ‘n vuurtjie, en die manne koek daar saam vir ‘n bietjie warmte en geselligheid. Petrus skuif ongemerk tussen die manne in, hopende dat niemand hom sal herken nie. Eenkant, in die verste hoek van die binnehof is ‘n paar manne besig met Jesus.

‘n Jong diensmeisie loop verby die manne om die vuur. Skielik steek sy vas - daardie vreemdeling tussen die klomp, sy het hom voorheen al êrens gesien, maar waar? Haar nuuskierigheid word geprikkel, en sy bekyk hom behóórlik, en dan onthou sy! “Haai, maar jy is mos een van die kêrels wat altyd so saam met hierdie Jesus was!”

Petrus probeer desperaat sy kleed laer oor

sy oë trek. “Nee juffrou, nee, jy maak ‘n fout, ek ken Hom nie!” Sy keel trek toe, hy stotter as hy praat en sy hart klop in sy keel. As hulle hom darem nou hier moet herken is sy doppie geklink! Die meisie draai om en skud haar kop, séker dat sy hierdie man saam met die sogenaamde Profeet gesien het!

Petrus se gedagtes is in ‘n warboel. Hy verstaan nie mooi wat besig is om te gebeur nie. Alles wat so mooi was die afgelope drie jaar, is besig om te verkrummel! Is dit dan nou die einde van die pad?

“Haai jy! Jy is mos ook een van hierdie Man se aanhangers!” Die man druk sy vinger amper teen Petrus se neus.

Petrus skrik hom yskoud “Man, ek is nie! Jy verwar my met iemand anders!”

Harmansdrup stadig sleep die tyd verby. Dit is die langste nag óóit in Petrus se lewe. Hy worstel met sy emosies. Dáár aan die anderkant van die binnehof kan hy sien hoedat hulle met sy Meester die spot dryf en

Hom verneder. Gevoellose spul skurke! Petrus kry seer diep in sy hart, maar hy durf nie nader staan om Hom te help nie. Hoe verskriklik eensaam moet sy Meester nie wees nie!

Petrus voel die mense se oë op hom brand. Hy kan sien hoe hulle vir mekaar fluister terwyl hulle in sy rigting kyk. “Wat!?” wil hy nog sê, maar dan wys een van die manne ‘n vinger in sy gesig: “Jy is mos ‘n Galileër! Sowaar, jy wás saam met daardie Man!”

“Is nie!” Petrus is nou woedend! “Ek weet nie waarvan jy praat nie!”

En dan kraai die haan.

Jesus draai om en kyk reguit vir Petrus. Sy sagte oë sê: “Petrus, Ek bid vir jou!”

Angsbevange spring Petrus op en hardloop snikkend die pikdonker nag in met trane wat oor sy wange stroom. “Wat het ek gedoen? Wat het ek gedoen!”

Daardie verskriklike nag sou Petrus nooit,

óóit in sy lewe kon vergeet nie - die nag van sy verraad teen sy geliefde Meester!

Maar die Here is genadig en almagtig, en dieselfde Petrus wat so verskriklik hard geval het word skaars ‘n maand later uit hierdie pikdonker put van ellende opgehef tot die hoogste hoogtes om as onverskrokke leier van die nuwe kerk uit te troon. Toe hy op sy eie krag staatgemaak het, was dit ‘n katastrofe! Toe hy homself egter aan die Heilige Gees oorgegee het, was sy Bron van krag onuitputlik, eindeloos!

Dalk sit jy vandag in daardie put waarin Petrus beland het en jy weet nie meer herwaarts of derwaarts nie. Dalk lyk dit vir jou na die einde van jou geloofspad en jy wil ook soos Petrus die nag inhardloop, huilend. Dan het ek vir jou baie goeie nuus: dieselfde Heilige Gees wat vir Petrus later so opgehef het, wag ook vir jou om jouself aan Sy sorg oor te gee. Dieselfde Heilige Gees het vanoggend toe ek vir Hom sê: “Here, ek weet nie wat om te skryf nie!” my gedagtes kom

vul met hierdie boodskap aan jou.

Ja, Hy is in jou, en Hy hunker daarna om die bestuur van jou wankelrige lewe oor te neem. Maar Hy sal dit slegs doen as jy vir Hom die stuurwiel gee. Doen dit! Jy sal nooit, óóit spyt wees nie!

Gebed:

Here, neem my totale lewe oor, en gebruik dit tot U eer.

.

.

.

.

Vrydag 3 Desember

Jesus voor die Joodse Raad

Lukas 22:63-71

VIDEO OUDIO

Jesus het nooit geweld gebruik nie, al het Hy dalk baie goeie rede daartoe gehad. Die enigste insident waarvan ons weet, is toe Hy die spul skelm smouse uit die tempel uitgeboender het. Tydens Jesus se Mens-wees, leer ons Hom ken as Iemand wat konfrontasie vermy het ten alle koste. Selfs toe Hy gevange geneem was en Petrus die slaaf se oor afgekap het, was Jesus steeds die Een wat vrede gemaak het en selfs so ver gegaan het om Sy gewonde vyand se oor te genees,

Wat ‘n wonderlke voorbeeld het Hy nie vir ons gestel nie! As ons dit maar net wou navolg! Maar ai tog! ‘n Mens se humeur kan tog so gou opvlam as iemand dit sou durf waag om op jou tone te trap!

Dit maak dit dan juis so verskriklik seer om te moet sien hoe hierdie Jesus, wat gestraal het van liefde en deernis, hardhandig behandel was deur Sy wagte. Nadat die enigste van Sy volgelinge wat dit nog gewaag het om naby Hom te wees, ook die hasepad gekies het die nag in, begin die veiligheidswagte wat Jesus oppas verveeld raak. Om die tyd om te kry, begin hulle met Hom die spot dryf. Hulle blinddoek Hom en dan slaan een van hulle vir Jesus. Hy word dan uitgekoggel om te profeteer watter een van hulle Hom geslaan het. Hy is mos die groot Profeet? Dwarsdeur die nag hou hierdie gespot aan. Allerhande Godslasterlike dinge word Hom toegesnou.

Maar Jesus bly stil en verroer nie ‘n vinger om Homself te verdedig nie. Hy antwoord nie hulle koggelvrae oor wie dit was wat Hom geslaan het nie. Jesus is besig om die wil en plan van God uit te voer en Hy doen dit Meesterlik! Ten spyte van Sy benarde situasie (menslik gesproke) is Jesus in volle beheer van wat hier besig is om te gebeur. Sonder dat hulle dit besef, is hierdie mense

besig om presies te doen wat God wil hê dat hulle moet doen, en maak hulle die eeue-oue profesië waarheid.

Uiteindelik breek die dag, en die Joodse Raad word inderhaas saamgeroep vir Jesus se verhoor. Volgens die Joodse wette kon hierdie verhoor slegs in die dag plaasvind. Dit is ‘n skerp teenstelling met die manier waarop Jesus gevange geneem is, Dit moes juis onder die dekmantel van die pikdonker nag gebeur om te verhoed dat die volk in opstand kom. Die volksleiers gee skynheilig voor dat hulle in die lig wandel, maar hulle duistere dade word in die nag gepleeg!

Op die banke sit hulle ingeryg, ál die Skrifgeleerdes en priesterhoofde - manne van die kerk! Hulle gee voor dat hulle God hier verteenwoordig maar in hulle harte broei daar moord, want Jesus het hulle eer gekrenk toe Hy hulle daar in die tempel veroordeel het.

Dan word Jesus die hofsaal binnegelei - nie as Regter nie, maar as beskuldigde. Hoe

ironies, die Regter wat eendag sal sit om die mensdom van alle tye te oordeel, moet nou staan as die aangeklaagde voor ‘n regbank van mense wat sélf skuldig is tot die dood toe!

Dit is só belangrik dat ‘n regter absoluut onberispelik moet lewe. Die afgelope paar jaar is ‘n paar van ons regters aan wangedrag skuldig bevind. Hoe kan iemand nog optree as regter, as hy sélf skuldig bevind is? Hoe durf hy dan ‘n oordeel oor ander uitspreek?

Eintlik kom die ding baie nader na my en jou toe, want so dikwels wil ons oor mense oordeel. Ons skinder en praat oor iemand wat gestruikel het in die lewe, en wil dikwels dan sommer die arme mens verdoem. Ons durf dit slegs doen as ons sélf vlekkeloos is, sonder ‘n sweempie van sonde. Ek dink nie hier is ‘n mens op aarde wat kan aanspraak maak op só ‘n rein lewe nie. Paulus stel dit onomwonde in Romeine 3:23: “Almal het gesondig, en het nie deel aan die heerlikheid

van God nie....". In Lukas 6:37 waarsku Jesus: "Moenie veroordeel nie, en julle sal nie veroordeel word nie."

Die Raad wil poog om Jesus as 'n "valse Christus" te bewys, maar Hy omseil hulle pogings elke keer. Hulle vra hom direk of Hy dan die Christus is. Sy antwoord? "Al sou Ek dit vir julle sê, sal julle dit tog nie glo nie!" Maar dit is soos water wat van 'n eend se rug afloop - en steeds probeer die dikvellige "heiliges" vir Jesus uitvang. "Dan is jy die Seun van God?" probeer hulle Hom in 'n hoek dryf. "Dis is soos julle sê: Ek is!" antwoord Jesus hulle vraag so reguit as wat maar kan.

Op grond van die feit dat Jesus die waarheid gepraat het, word Hy dan veroordeel. Die kerkleiers oordeel dat Sy aanspraak 'n leuen is.

En so spreek hierdie manne dan eintlik 'n oordeel uit oor hulleself, want in Joh. 3:18 staan daar duidelik: "Wie in Hom (die Seun) glo, word nie veroordeel nie; wie nie glo nie,

is reeds veroordeel....” Hoe tragies! Dit is juis die baie Godsdienstige mense wat nie hulle harte kon oopmaak vir die Seun van God nie.

Gebed:

Here, dankie dat U my oë oopgemaak het, dat ek U kon herken as die ware Seun van God.

.

.

.

.

Maandag 6 Desember

Jesus voor Pilatus

Lukas 23:1-7

VIDEO OUDIO

Die Joodse Raad staan soos een man op en neem Jesus van Kajafas se huis af na die ander uiteinde van die stad, na Pontius Pilatus. Die Romeine moet Hom maar liewer verhoor want die Joodse Raad het nie die mag gehad om Hom die doodstraf op te lê nie. Die enigste manier om vir goed van Jesus ontslae te raak, sou wees wees om Hom vir die Romeine te gooi!

Hierdie manne moes baie desperaat gewees het, want hulle het nou nie juis ooghare gehad vir Pilatus nie. Herodus was natuurlik nog koning oor die provinsie Galilea, maar in plaas daarvan om ‘n koning aan te stel in Judea, het Rome besluit dat dit beter sou wees om daar eerder ‘n Prokurator of Prefek in beheer te sit. So is Pilatus dan in 26nC

daar aangestel. Hy was nou nie juis die Jode se liefling nie! Hy was hard, gevoelloos en gierig. Per geleentheid het hy ‘n waterleiding na Jerusalem gebou, en toe verwag hy van die ryk Jode om te help betaal. Toe hulle weier, het hy summier die geld uit die skatkis in die tempel laat haal! Natuurlik het die Jode in opstand gekom en toe gee Pilatus sy soldate opdrag om hulleself te vermom en tussen die oproeriges in te sypel. Daar het hulle die niksvermoedende mense met knuppels aangeval. Talle mense is daardie dag doodgeslaan of doodgetrap in die warboel.

Dit is dus ironies dat die Joodse Raad hulle tot Pilatus gewend het vir hulp om van Jesus ontslae te raak. Hulle aanvanklike aanklag teen Jesus was natuurlik Godsdienstig van aard. Hy het Homself beskou as die Seun van God en dit was volgens hulle Godslastering! By Pilatus kom hulle egter met ‘n héél ander storie want hy sou hulle net uitgelag het as hulle met daardie soort van klag by hom aangeklop het. Skielik het hulle

aanklag ‘n sterk politieke kleur gekry. Hulle klag lui so:

1. Jesus het die volk opgehits oftewel mislei.

2. Hy het die volk belet om belasting te betaal.

3. Hy het beweer dat Hy die Christus, die koning is.

Op die eerste aanklag het Pilatus seker maar net sy kop geskud, want wanneer het Jesus ooit die volk opgehits? Die naaste aan ophitsing waarvan ons weet, is toe Hy hierdie manne wat hom verhoor het ‘n spul giftige slange genoem het!

Ook die tweede klag was absoluut lagwekkend, want Jesus het presies die teenoorgestelde gesê as wat hulle beweer het. In Lukas 20:20-26 lees ons dat die skrifgeleerdes vir Jesus probeer vastrek het op die vraag van belasting, en dat Sy antwoord aan hulle was: “Gee aan die keiser wat aan die keiser behoort, en aan God wat

aan God behoort.” Duideliker kon Hy dit nie gestel het nie, dat ‘n mens jou belasting maar moet betaal, want dit is reg. Waar het hulle dus aan hierdie leuen gekom? Net hulle sou weet.....

Aanklag nommer drie was egter iets totaal anders, en ek dink nie dat Pilatus mooi geweet het wat om met hierdie klag te maak nie, want eintlik was dit Godsdienstig van aard, en dus totaal buite sy veld van kennis. Hy vra dus vir Jesus: “Is jy die koning van die Jode?” Hierop het Jesus eintlik ‘n baie ontwykende antwoord gegee. Jy sal onthou dat Jesus reg deur Sy bediening baie vaag was teenoor die volk oor Sy ware identiteit. Teenoor die binnekring dissipels was Hy egter meer reguit.

Pilatus het dus geen ander keuse gehad as om Jesus onskuldig te bevind nie. Op géén enkele aanklag wat die manne voor hom gelê het, kon Pilatus enige waarheid vind nie. Maar toe begin die manne benoud raak omdat hulle gesien het dat die ganse verhoor

besig was om deur hulle vingers te glip. “Maar Hy stook die ganse volk op met sy leer,” het hulle by Pilatus aangedring. Hulle pleit by hom om asseblieftog net nie na al hulle moeite hierdie saak van die rol te skrap nie!

Skielik vang Pilatus se oor die woordjie Galilea. “Kom Hy van Galilea af?” wou hy weet. As dit die geval was, dan was Hy mos onder Herodus se jurisdiksie! Pilatus het ‘n groot sug van verligting geslaak. Herodus kon maar met hierdie tamaletjie opgeskeep sit! Dankie-tog! Nou was dit uit sy hande uit!

Pilatus het al die mag gehad om hierdie verhoor net daar kort te knip en Jesus vry te laat, maar hierdie magtige man was te papbroekig om hierdie besluit, wat die waarheid sou laat seëvier te neem.

Ons wil graag vir Pilatus daaroor veroordeel, maar die feit is dat ons dikwels in dieselfde soort situasie beland, en dan doen ons presies wat Pilatus gedoen het. Sodra ons onseker begin raak, skuif ons liewer die

probleem oor na iemand anders.

Daar is egter ‘n ander saak: Pilatus het presies gedoen wat God wou hê dat hy moes doen, want as Pilatus daardie dag sy man gestaan het, sou die geskiedenis dalk tragies anders verloop het, en sou ek en jy nie die vryspraak kon kry wat God daardie donker dag vir ons bewerkstellig het nie. Ja, Hy het selfs die Goddelose Pilatus gebruik om Sy doel te bereik!

Gebed:

O Here, die gebeure daardie dag maak my diep seer, maar ek besef dat alles so moes gebeur vir my vryspraak. Dankie Here!

.

.

.

.

Dinsdag 7 Desember

Herodus se Ontnugtering

Lukas 23:6-12

VIDEO OUDIO

Toe Pilatus hoor dat Jesus uit Galilea afkomstig was, was dit asof ‘n groot las van sy skouers afgeval het. Dan was Jesus mos nie binne sy magsgebied nie. Dit was Herodus se probleem! Pilatus het juis nie ooghare gehad vir daardie wrede man nie. Herodus Antipas was ‘n lid van die berugte Herodus-familie. Sy pa, Herodus die Grote, was verantwoordelik vir die kinderslagting toe Jesus ‘n baba was. Na sy pa se dood was die Koninkryk verdeel tussen Herodus Antipas en sy broers, en elkeen het ‘n gebied gekry om te beheer namens die Romeine. Herodus Antipas het sélf ook bloed aan sy hande gehad. Die grillerige sage by sy partytjie was nog vars in die geheue. Herodus was daardie dag so oorweldig deur sy stiefdogter se verleidelike danspassies dat

hy ingegee het aan sy vrou se versoek. Hy het die onskuldige Johannes die Doper laat onthoof en met die bebloede kop van die profeet in ‘n skottel kom spog voor sy gaste.

Daar was egter ook ‘n ander sy van Herodus - hy wou vreeslik graag vir Jesus sien, so lees ons in Lukas 9:9. Die probleem was egter dat dit nie ‘n man van sy status sou betaam om agter Jesus aan te loop nie. En hier word sy begeerte bevredig toe die geleentheid as’t ware in sy skoot val toe Pilatus daardie selfde Jesus na hom stuur. Het Pilatus ooit besef watter groot guns hy vir Herodus gedoen het? Herodus was oorstelp van vreugde - hy kon sy geluk nie glo nie! So kon hy uiteindelik met Jesus gesels en die wonderlike dinge wat Jesus sê, waarvan al die mense gepraat het, eerstehands hoor! Dalk kon Jesus selfs vir hom ‘n paar wonderwerke doen! Herodus het geborrel van opgewondenheid.

Maar dinge het so verskriklik anders vir Herodus uitgewerk. Al waarin hy belang

gestel het, was om Jesus te hoor praat, maar hierdie simpele spul Jode het bly tussenin kom met hulle streepsakke vol aantygings wat hulle die hele tyd gegooi het. Hy het gevoel hy wou skreeu! En as hy dan nog die kans gekry het om iets vir Jesus te vra, dan het Jesus net geswyg soos die graf! Nie ‘n enkele een van daardie wonderlike woorde het oor Sy lippe gekom nie!

Herodus was ‘n baie gefrustreerde man! Hy het altyd alles gekry wat hy wou hê, maar hierdie een keer toe die één ding wat hy so begeer het, om met Jesus te kon gesels, oor sy pad kom, het dit deur sy vingers geglip! Jesus het geweier om met hom te praat!

Herodus het gereageer deur kwaad te word. Skielik was Jesus nie meer daardie Man wat hom met verwondering gevul het nie, maar vir Herodus ‘n voorwerp van veragting! Hy het nie uit Jesus gekry wat hy gehoop het nie en toe verwerp hy vir Jesus. Sy soldate het ‘n bespotting van Jesus gemaak deur vir Hom ‘n deftige kleed om te hang en te maak asof

Hy die koning was.

En so was Jesus uiteindelik maar net weer teruggestuur na Pilatus. Met só ‘n Jesus wou Herodus niks te doene hê nie! Pilatus kon maar verder opsnork!

Ek wonder soms of dit nie ook maar dikwels vandag die geval is nie? Dit gebeur dikwels dat mense vir Jesus ontmoet, maar dat hulle dan ‘n totale ander Jesus sien as wat hulle gehoop het om te sien. Ek wonder maar net - as Jesus met Herodus sou gepraat het, wat sou Hy vir hom gesê het? Dalk: “Hou op om te sondig”, of “Neem die kruis op en volg My!” Sou Herodus dit ooit oorweeg het? Ek glo nie! Dalk het Jesus vir diegene wat weggeraak het ook sekere dinge gevra om te doen, maar dat hulle nie daarvoor kans gesien het nie!

Kom ons wees eerlik met mekaar: Jesus se vryspraak is verniet - dit kos jou niks, want Hy het klaar die volle prys daarvoor betaal. Jy kan nie die ewige lewe verdien nie! Maar Jesus vra van elke gelowige ‘n teenprestasie

wanneer ons **ALREEDS** die ewige lewe het, en dit is om ons ganse lewe aan Hom te wy uit dankbaarheid. Jesus het nêrens gesê: “Gaan sit nou maar agteroor en geniet jou verlossing” nie! Hy het egter by verskeie geleenthede vir Sy volgelinge gesê dat dit harde werk verg om Hom te volg. Om maar net Sondae kerk toe te kom, is net om jou gewete te sus. Om af en toe die Bybel te lees en te bid, is beslis nie wat Jesus wil hê nie. Toe die ryk jong man vir Jesus kom vertel het hoedat hy al die gebooie getrou nagekom het, was sy borreltjie gebars toe Jesus hom meedeel dat dit nie eers naastenby genoeg was nie.

Elke gelowige moet aktief in die Koninkryk werk. In die eerste plek vra die Here jou om nie te sondig nie. Wat is sonde? Dit is om NIE die wil van God te doen nie. Wat is die wil van God? Liefde vir Hom en jou medemens. Om Hom lief te hê beteken dat jy Hom sal eer met jou hele lewe. Liefde vir jou medemens beteken nie alleen om hulle fisies te ondersteun nie, maar gaan ook oor die

geestelike, en dat jy ‘n werktuig sal wees op die een of ander wyse om die evangelieboodskap by alle ongelowiges uit te bring, want uiteraard is dit die grootste liefdesdaad wat jy enigiemand kan bewys.

Die vraag is: was jy, soos Herodus, ontnugter oor die Jesus wat jy ontmoet het, of het jy Hom entoesiasties en met blydskap ontvang?

Gebed:

Here, maak asseblief van my ‘n entoesiastiese, aktiewe burger van U Koninkryk.

.

.

.

.

Woensdag 8 Desember

“**Kruisig Hom, kruisig Hom!”**

Lukas 23:13-25

VIDEO OUDIO

Herodus het hom wel bitterlik vererg omdat hy niks uit Jesus kon kry nie, maar die feit is dat hy ook geen skuld in Hom gesien het nie. Herodus het Jesus onskuldig bevind, en daarom stuur hy Hom terug na Pilatus vir die finale verhoor, die vierde een vir die dag, sodat hy kon uitspraak lewer.

Pilatus het die priesterhoofde, Joodse Raad en ander belangstellendes bymekaar laat roep vir sy uitspraak. Hy het dit baie duidelik aan hulle gestel dat hy hulle saak baie deeglik ondersoek het en dat sy finale bevinding was dat Jesus onskuldig was. Dit was bevestig deur Herodus se bevinding wat gestrook het met syne.

Dit is egter onverstaanbaar dat ten spyte daarvan dat hy Jesus onskuldig bevind het, Pilatus besluit het om Hom tóg te laat gésel voordat hy vir Jesus vrygelaat het. Maar hiermee was die Jode stééds gladnie tevrede

nie! Dan moes hy maar eerder vir Barabbas vrylaat. Barabbas was ‘n geharde misdadiger wat in die tronk was vir opstand en moord. Hulle was selfs bereid om iemand wat sulke verfoeilike dade gepleeg het te verruil vir Jesus. Maar Hy móés dood - gekruisig word, want hulle wou die ergste moontlike straf vir Hom hê!

Dit gaan ons verstand te bowe dat jy so ‘n verskriklike haat kan opbou teen iemand, veral as daardie Persoon in Sy ganse lewe nooit enigiemand skade aangedoen het nie en maar net liefde uitgedeel het in oormaat!

‘n Tweede keer het Pilatus probeer. Hy was vas oortuig daarvan dat daar géén skuld in Jesus was nie. Beslis nie die soort skuld wat Hom die doodstraf laat verdien het nie! Hierdie Jode was egter nou totaal besete, en hulle wou nie eers hoor wat Pilatus sê nie. “Kruisig Hom, kruisig Hom!” het hulle net aanhou skreeu.

“Watter kwaad het die Man gedoen?” het Pilatus desperaat uitgeroep. Vir ‘n derde keer

het hy vergeefs probeer om die Jode tot ander insigte te bring, maar hulle het net aanhou skree, al harder en harder: “Kruisig Hom, kruisig Hom!” Nou was dit nie meer net die volksleiers nie, maar hulle het die hele volk saam met hulle opgesweep, ook diegene wat slegs enkele dae gelede nog in verwondering aan Jesus se lippe gehang het. “Kruisig Hom, kruisig Hom!”

Die duiwel was desperaat om vir goed van Jesus ontslae te raak, want hy het gesien waarheen dit gaan, en dat hy baie mag sou verloor as Jesus eers in volle beheer was. Ek dink hy het baie lekker gekry toe hy sien hoe goed sy plan gewerk het en dat hy dit reggekry het om die hele volk teen Jesus op te sweep. Hy het al ook sy slag geslaan met Jesus se vertrouelinge. Judas was die eerste wat gesneuwel het en toe die groot een, Petrus! Hierdie manne was geskiedenis! Hulle sou nooit weer dieselfde wees nie!

Maar die duiwel het nie met God rekening gehou nie, want met sy gemene spel het hy

rég in God se hand gespeel. Hy het nooit besef wat God beplan het nie, en dat Jesus se teregstelling juis die einde van die duiwel se heerskappy sou beteken nie. Maar daar is ‘n ander element waarmee die duiwel ook nie rekening gehou het nie, en dit is die werking - die **WONDERLIKE** werking van die Heilige Gees! Hierdie dissipels wat hy so uitmekaar gejaag het - selfs ook Petrus met sy verfoeilike daad sou later die heerlike, onmeetlike krag van die Heilige Gees beleef op Pinksterdag! Daar het die Here hulle opgehef uit die ellende waarin die duiwel hulle probeer dompel het en hulle kragtige getuies vir Jesus gemaak. Só groot was die krag waarmee hulle gevul was, dat selfs baie van dié wat “Kruisig Hom, kruisig Hom!” saamgeskree het, tot nuwe insigte gekom het en volgelinge van Jesus geword het.

Ons wil ons dikwels so blindstaar teen die werke van die bose, dat ons nie die wonderlike hand van God kan raaksien nie. Al wat jy lees of hoor in die nuus, is die verskrikking van plaasmoorde, ontvoerings,

verkragtings, gesinsgeweld en korrupsie. En dan hang die donker wolk van die skrikwekkende virus ook nog oor ons koppe! Ons word gekondisioneer om met oogklappe deur die lewe te gaan en net alles was sleg is raak te sien.

Dit het tyd geword dat ons gelowiges ‘n slag daardie oogklappe afruk en begin kyk na die wonderlike dinge wat elke dag rondom ons gebeur. Wonderwerke vind rondom ons plaas, gebeure wat ons maar net aan die hand van God kan toeskryf. Draai jou kop ‘n slaggie weg van duiwel se werke, en sien God se wonderlike werke raak! Kyk weer ‘n slaggie mooi na ‘n eenvoudige blom, sien raak hoe absoluut volmaak dit geskep is. Verwonder jouself aan die asemrowende kleurewonder van ‘n klein suikerbekkie en besef dat dit die onverbeterlike werk van die Skepper is!

Stel dan jou lewe tot beskikking van die Heilige Gees - dieselfde onveranderlike, onverganklike Heilige Gees wat vir Petrus en

die ander opgetel en verhef het. Laat Hom toe om jou ganse lewe te vul, en jy sal ook ‘n kragtige getuie van Jesus wees. Dan sal jy ook met nuwe oë begin kyk na die dinge wat besig is om rondom ons te gebeur en jy sal verby die duiwel se laaste krampagtige pogings tot heerskappy kyk en die Koninkryk van God sien wat besig is om in volle glorie te blom.

Gebed:

Here, vul my hele lewe met U Heilige Gees.

.

.

.

.

Donderdag 9 Desember

Op Pad na Golgota

Lukas 23:26-32

VIDEO OUDIO

Dis ‘n grys dag. Die reën sif mistroostig neer en ‘n grys wolkkombers hang laag oor ons huisie. Sulke weer laat ‘n mens baie terneergedruk voel, en dit dra beslis by tot die stemming waarin ek verkeer terwyl ek skryf van die optog na Golgota. Dit was ook ‘n baie grys dag, maar op ‘n héél ander wyse. Die grys kombers was op daardie dag nie wolke nie, maar die sonde van die wêreld wat swaar gehang het oor al die gebeure.

Na Jesus se uitmergelende verhoor, waar Hy letterlik van bakboord na stuurboord gestuur is, en toe boonop nog gegésel is, lei hulle Hom weg na die kopbeenplek om gekruisig te word. Teen hierdie tyd was Jesus al so swak en uitgeput van al die fisiese sowel as geestelike mishandeling, dat Hy net eenvoudig nie meer daardie swaar houtbalk waaraan Hy vasgespyker moes word kon dra nie. Een van die toeskouers word opgekommandeer deur die soldate om dit vir Hom te dra. Dit was tradisie dat die

veroordeelde sélf die dwarsbalk van sy kruis moes dra.

Daar is oor die jare al baie gegis en selfs stories geskryf rondom hierdie Simon van Sirene wat Jesus se kruis moes dra. Sirene was ‘n stad in Libië in Noord Afrika, dus kan ons met veiligheid aanneem dat hierdie Simon waarskynlik doodonskuldig op reis was deur Jerusalem. Toevallig (?!) beland hy in die optog waar Jesus na Golgota geneem word, en ‘n soldaat gryp hom. Wat moes in die arme man se kop omgegaan het? Stel jouself in sy plek - hoe sou jy reageer het? Simon het nie ‘n keuse gehad nie - hy móés net eenvoudig deel word van al hierdie gebeure, al was hy waarskynlik nie eers ‘n Jood nie. ‘n Mens sou dink dat hy hierna dadelik sy goedjies sou pak en so gou moontlik terugkom in Sirene, maar blykbaar het dit nie gebeur nie. In Markus 15 word na hom verwys as die pa van Aleksander en Rufes. Dit wil by ons die vermoede laat ontstaan dat hy later ‘n bekende persoon geword het in die gemeente, en dat hierdie

deelname wat hy gehad het aan Jesus se kruisiging, so ‘n groot invloed op sy lewe gehad het dat hy gelowig geword het.

Lukas beskryf vir ons dat daar ‘n groot skare mense was wat kom kyk het wat aangaan. Jesus se teregstelling was beslis baie groot nuus! Baie duisende mense het met Hom te doen gehad en het Hom dalk eerstehands leer ken. Nou wil hulle kom kyk wat gebeur. Dit is so ironies dat die mense wat enkele dae tevore nog aan Jesus se lippe gehang het en elke woord van Hom ingedrink het, nou slegs nuuskieriges is, of dalk nog erger, deel van die groot skare wat Hom uitgejou het en saamgeskreeu het: “Kruisig Hom, kruisig Hom!”

Daar was egter ook die vroue wat simpatie gehad het met Jesus en geloop en treur en huil het. Was hulle vroue wat tot ander insigte gekom het? Of was hulle dalk van die vroue wat alreeds lankal besef het wie Jesus werklik was? Lukas sê nie. Wat ons wél in sy verhaal sien, is dat Jesus baie jammer

gevoel het vir hierdie vroue. Selfs terwyl Hy in die verskriklikste pyn en nood verkeer het en op pad was na die alleraakligste dood, het Jesus steeds tyd gemaak om met hierdie vroue te praat.

Enkele dae tevore het Jesus triomfantlik die stad Jerusalem binnegery, maar toe voorspel Hy die verskriklike oordeel oor die pragtige stad. Nou is Hy op pad uit die stad uit, en weereens bevestig Hy daardie oordeel. In Sy gesprek met die vroue lê Hy klem op die verskrikking van daardie oordeelsdag. Uit die geskiedenis leer ons dat dit 40 jaar later plaasgevind het, en dat slegs ’n puinhoop oorgebly het van Jerusalem en die pragtige tempel!

Ja, die grys wolkkombers hang steeds oor ons en swaar reën benat die aarde. Baie mistroostig! Maar dan besef ek dat hierdie reën, koue en mistroostigheid vanoggend diep in die grond indring en stikstof en lewe gee vir die plante in my tuin. Dit is bitter nodig want daarsonder sal alles doodgaan.

Op dieselfde wyse het daardie verskriklike neerdrukkende gebeure daardie dag by die kopbeenplek lewe gebring. Die wonderlike reën van God se genade het nie alleen lewe gebring vir die huilende vroue wat Jesus gevolg het nie, maar dit het ook lewe gebring vir Simon van Sirene en die misdadiger wat langs Jesus gekruisig was. Dit het ook lewe gebring vir die splinternuwe kerk wat kort daarna gebore is en dit gee steeds vandag lewe vir jou en my.

“Deur te sien op die kruis, is daar lewe en heil, is daar lewe vir jou en vir my!” So klink die bekende ou hallelujalied. Ja, ons kan dit uitjubel, want Jesus het oorwin! Hy het al die verskriklike aanslae van die duiwel omskep in die grootste triomftog van alle tye. Jerusalem is wél in 70nC verwoes, maar in Openbaring lees ons van die nuwe, wonderlike Jerusalem wat gaan kom, en ek en jy gaan deel hê aan hierdie stad van goud en edelstene!

Gebed:

Here, dankie vir die wonderlike troos wat U vir ons gee deur U Woord. Dankie dat ons kan uitsien na ‘n wonderlike ewige lewe, die lewe wat U Seun Jesus baie duur vir ons gekoop het.

.

.

.

.

Vrydag 10 Desember

Jesus Gekruisig

Lukas 23:33-38

VIDEO **OUDIO**

Dit is ‘n hartsverskeurende toneel wat voor ons oopvou, as die massas mense al jouende agter Jesus aanloop teen die koppie uit, die plek van die Kopbeen, Golgota. Die doodsreuk hang swaar oor hierdie afgryslike plek wat maar net een ding vir die besoeker

beteken: ‘n aaklige, pynlike, uitgerekte doodsmarteling. Iemand wat daar sy laaste tydjie op aarde deurbring, kan maar net hoop dat die marteling nie te lank gaan duur nie, want dit kan soms dae neem voor die arme mens dood is van dors, uitputting of infeksie in sy wonde.

Daardie lot staar Jesus in die oë! Dit is egter nie alleen die fisiese pyniging wat op Hom wag nie, maar meer nog die verskriklike geestelike worsteling wat Hom in die gesig staar. Ek en jy sal dit nooit ten volle kan begryp nie, want dit is gans te groot vir ons eenvoudige menslike verstandjies.

Toe die rolprent “Passion of the Christ” uitgekom het, moes ek myself dwing om dit te gaan sien, want ek wou nie die marteling wat Jesus ondergaan het aanskou nie. Toe die rowwe ysterspykers my Heiland se handpalms deurboor, en die soldaat met die hamer aanhou kap en kap en kap, wou ek dit uitskreeu: “**Stop! Dis genoeg!” M**aar dit het net aangehou en ek het onbeskaamd gehuil.

Ek het saam met Hom daardie verskriklike pyn beleef. Hoe aaklig moes dit nie wees, toe hulle Hom daar oplig, en Sy volle gewig aan die spykers hang nie! Dit het geskeur deur sy vleis!

Tussen twee misdadigers het hulle vir Jesus, die Seun van die Heilige God opgehang. Hoe verskriklik vernederend om gereken te word saam met sondige mense wat verafsku was deur die samelewing. Maar dit was voorspel in ‘n profesie wat honderde jare tevore al deur die profeet Jesaja uitgespreek was in Jesaja 53:12. Jesus se reaksie was om te bid vir die mense wat Hom so mishandel het: “Vader, vergeef hulle, want hulle weet nie wat hulle doen nie!”. Wat hierdie mense aan Jesus gedoen het is in menslike taal absoluut onvergeeflik. Tóg pleit Jesus by die Vader vir hulle. Dit gaan ‘n mens se verstand te bowe!

Toe kom die soldate en beroof Hom van sy laaste bietjie menswaardigheid. Hulle stroop Hom van Sy klere en trek lootjies oor wie dit sou kry. Al hierdie dinge het gebeur terwyl die

Jode daar gestaan het en Hom bespot en uitgelag het. Vir die Joodse Raadslede was dit ‘n reuse oorwinning! ‘n Oorwinning oor wat?

Van Jesus het hierdie volk niks anders gekry as liefde nie. Dag-vir-dag het Hy Hom afgesloof om talle siekes gesond te maak, duiwels uit te dryf en vir mense kos te gee. Hy het hulle geleer en die liefde wat uit Hom gestraal het was oorweldigend. Tóg het hulle Hom verwerp! Op die mees walglike manier moontlik! Van die soldate kon jy dit dalk verstaan, maar die Joodse volk vir wie Hy so baie gedoen en omgegee het - dit is onverstaanbaar. Terwyl die volk daar in veragting gestaan en toekyk het, het hulle geestelike leiers Hom uitgejou en ‘n bespotting van Hom gemaak deur na Hom te verwys as “die Christus wat deur God uitverkies is”. As hulle maar net geweet het hoe absoluut waar hulle bespotting was!

Om sout in Jesus se wonde te vryf, het die soldate gekoggel: “As jy die koning van die

Jode is, red jouself!” Hoe verskriklik seer moes dit nie gemaak het nie, want Jesus het geweet dat slegs ‘n enkele woord van Hom genoeg sou wees om Hom van hierdie ondraaglike situasie te red, maar as Hy dit sou doen, sou alles tevergeefs gewees het. Dan sou God se reddingsplan totaal opgemors gewees het! Hy moes eenvoudig deurdruk en die volle prys betaal, al sou dit dan ook Hom Sy kosbare lewe kos. Net om nog so ’n laaste spyker in te slaan, word daar ’n haastige “amptelike” kennisgewing aan Sy kruis aangebring: “Dit is die Koning van die Jode.” Hieroor was die Jode nie gelukkig met hulle “bondgenote” nie, want hulle wou ten alle koste hulleself van Hom distansiëer!

Iets wat ‘n mens se hare laat regop staan, is die feit dat die Joodse Godsdienstige leiers en die afgodsdienende Romeinse owerheid saamgewerk het om van Jesus ontslae te raak. Hulle het nie vir ‘n oomblik geskroom om die goddelose se hulp in te roep en sodoende met die duiwel saam te werk teen die heilige Gesalfde van God nie.

Ons mag nooit, óóit vir ‘n enkele oomblik vergeet hoeveel Jesus opgeoffer het vir ons sondes nie. Ons durf nie Jesus se opoffering sommer so aanvaar as iets wat maar net gebeur het nie. Die prys wat Hy betaal het, was baie, báie groter as wat ons menslike verstand óóit sal begryp. Ons is dúúr gekoop! Om daardie rede kan ons nie anders nie as om ‘n lewe van dankbaarheid te leef vir Hom wat so verskriklik baie vir ons gedoen het. Ek durf nie toelaat dat sonde my lewe besoedel nie! Die grootste is egter dat ek Jesus se liefde ten volle moet uitleef. Hy het die grootste liefdesdaad óóit gedoen en die minste wat ek en jy kan doen, is om ‘n bietjie van daardie liefde terug te ploeg in ons verhouding met God en ons medemens.

Gebed:

Here, U liefde vir my was so groot - hoe sal ek ooit iets daarvoor terug kan gee?

.

.

.

.

Maandag 13 Desember

Twee Misdadigers - Een Belofte

Lukas 23:39-43

VIDEO OUDIO

Woensdag sal die laaste dagstukkie vir die jaar wees en dan begin ons weer DV 3 Januarie.

Regdeur Jesus se bediening sien ons dat die slim manne met ‘n grondige kennis van die Woord, Jesus verwerp het. Dis nie oor hulle kennis dat hulle Hom verwerp het nie, maar omdat hulle verwagting van die Christus iets héél anders was as wat hulle gekry het. Hulle het in die Messias ‘n groot, sterk leier gesoek, maar die Messias wat hulle hier te siene gekry het was ‘n Dienskneg en ‘n Vriend van sondaars! Hulle kon dit nie verwerk nie! Hulle het hééltemal te hoog

probeer dink! Dikwels was dit dan ook die eenvoudige mense wat eg kinderlik vir Jesus as Messias herken en geglo het.

Terwyl Jesus aan die kruis gehang het, het al die geleerde manne al spottende daar gestaan. Ek dink dat hulle vir mekaar gesê het “Ja, ek het jou mos gesê! Nou wys hierdie sogenaamde Messias Sy ware kleure! Al Sy wonderwerke was net oëverblindery!”

Weerskante van Jesus het veroordeelde misdadigers gehang. Die een het in sy laaste sterwensuur saam met die geleerde manne gespot: “Toe, Jy is mos die Christus - red Jouself en dan kan Jy ons twee ook sommer red!”

‘n Mens staan egter stom van verbasing as jy die geweldige insig sien van die ander misdadiger, ‘n man wat swaar gesondig het en besig was om te boet vir sy dade. Hy het egter besef dat dit wat hy gedoen het verkeerd was: “Is jy nie bang vir God nie?” het hy sy mede-veroordeelde berispe. Hy het

sy verlorenheid besef en gewéét dat hy op pad was na die ewige verdoemenis. Hy het ruiterlik erken, daar waar hy gehang het dat hy verkeerd was en dat hy sy straf verdien het. Maar dan sien ons sy verstommende insig oor Jesus: “Hierdie Man het niks verkeerds gedoen nie!” Ek dink nie dat hy werklik die omvang van hierdie opmerking ten volle besef het nie, want Jesus was die enigste Mens wat dit óóit kon regkry om totaal sondeloos te lewe. Selfs die mees heiliges onder ons sondig daagliks!

En dan kom sy versoek - een wat waarskynlik die geleerde manne daar onder tot in hulle fondamente geskud het: “Jesus, dink aan my wanneer U in U Koninkryk kom.”

Hierdie man het gesien hoe sy lewenssappe stadig besig was om te dreineer en die dood besig was om grynslaggend vir hom te wink. Langs hom het Jesus gehang en ook vir Hóm het die poorte van die doderyk reeds wawyd oopgestaan. Tóg het hierdie rower nie die dood, of ten minste Jesus se dood as die

einde gesien nie, maar eerder as die poort na ‘n lewe van heerlikheid en heerskappy. Jesus was op pad na Sy Koninkryk! So eenvoudig soos dit!

Maar dit is nie al nie: in sy eenvoud het hy geredeneer dat as (nee, wanneer!) Jesus dan in Sy Koninkryk sou kom, dan sou dit nog steeds nie te laat vir hom, die misdadiger wees nie, want Jesus kan hom mos nog steeds red van die verderf! “Jesus, dink aan my....” was sy versugting, sy enigste hoop.

Jy sal natuurlik onthou dat Paulus later gesê het: “die hoop beskaam nie!” (Rom. 5:5). En ook hier het die arme man se hoop nie beskaam nie, want Jesus se antwoord aan hom was dat hy verseker kon wees daarvan dat hy nog dieselfde dag saam met Jesus in die paradys sou wees. Dit was ‘n boodskap van lewe - **PARADYS** lewe - wat Jesus vir die man gegee het in die aangesig van die dood!

Ons lewe in ‘n tyd waar baie mense alle hoop verloor het. Die dood is die einde van die

pad. Die Sadduseërs, die kerkleiers wat daar by die kruis vir Jesus staan en spot het, het alreeds geglo dat die dood die einde van die pad is en dat daar géén lewe na die dood is nie. Vandag is daar steeds talle skeptiese mense wat so glo. Waarvoor lewe ‘n mens dan as daar geen toekoms is nie? Wat is die doel van alles? Daarom is hierdie wonderlike trooswoorde van Jesus aan die veroordeelde aan die kruis, ook vandag vir my en jou soos die heerlikste reukolie!

En let wel: Jesus het nie vir hom gesê dat hy eendag (in die toekoms) daar sou uitkom nie, maar “vandag”, hier en nou. In Joh 3:36 staan dit baie duidelik: “Wie in die Seun glo, **HET** die ewige lewe”. ‘n Gelowige het **ALREEDS** die ewige lewe! Hy sal dit nie eendag in die toekoms eers kry nie, maar het dit reeds gekry op die dag van sy wedergeboorte. Ja, hier is dit nog onvolmaak, maar die oomblik wanneer ons deur die poorte van die dood stap word dit ‘n volmaakte lewe - oombliklik getransformeer. Hoe presies dit gebeur en hoe ons lyk

wanneer dit gebeur, weet ons nie. Maar Jesus se beskrywing van ‘n “paradys” skilder alreeds vir ons ‘n prentjie van absolute volmaaktheid, soos die paradys waar Adam en Eva gewoon het. Die verskil is dat die duiwel in hulle paradys ingesluip het, maar die nuwe paradys is sonder die teenwoordigheid van die verleier. O, ek kan nie wag vir daardie dag nie!

Gebed:

Here, dankie vir die wonderlike beloftes wat U vir ons gee, en dat U selfs aan die kruis nie opgehou het om liefde en genade en beloftes uit te deel nie!

.

.

.

.

Dinsdag 14 Desember

Jesus Sterf

Lukas 23:44-49

VIDEO OUDIO

Twee dramatiese dinge gebeur kort voor Jesus se dood. Die eerste is toe daar skielik duisternis oor die land toesak. “’n Gewone sonsverduistering!” sou ons dalk kon sê. Miskien, maar die tydsberekening van hierdie “sonsverduistering” was absoluut perfek. Dit het die hele land geraak, en simbolies het dit vir die volk gesê dat God Sy lig oor die Volk van God uitgedoof het. Hoe verskriklik! Vir ‘n volle drie ure het hierdie duisternis aangehou en het die son opgehou om oor die land te skyn.

Ons kan baie in hierdie gebeurtenis lees. Wou God dalk simbolies daarmee sê dat Hy hiermee die lig van Sy teenwoordigheid van Sy volk onttrek het omdat hulle Sy Seun verwerp het? Dalk kan ons hierin die verskriklike duisternis van die sonde lees, en die simboliese afwesigheid van God. Wat ‘n

verskriklike gedagte! Dat ‘n mens op ‘n tydstip kan kom waar God totaal afwesig is? Dit is te afgryslik om eers daaraan te dink, want dit is daar waar die Bose oorheers. Waarom dink jy is Sataniste so lief vir swart? Dit simboliseer natuurlik God se afwesigheid.

Wat ookal die simboliek van hierdie duisternis - dit het die volk aan die hart gegryp. Ek dink dat dit baie mense teruggeruk het na die werklikheid en dat hulle besef het dat dit wat hulle so pas gedoen het bitter baie verkeerd was.

Terselfdertyd gebeur daar egter ‘n tweede wonderwerk: die voorhangsel skeur. In die tempel was daar ‘n swaar gordyn wat permanent gehang het tussen die Heilige en die Allerheiligste. Slegs die Hoëpriester was toegelaat om agter hierdie gordyn in te gaan, en dan ook slegs een keer per jaar. Simbolies het die gordyn beteken dat dit die skeiding was tussen mens en God, want agter hierdie gordyn was Sy “woonplek”. Vir die volk van Israel was hierdie Allerheiligste

baie kosbaar, want dit het beteken dat God met hulle was.

Toe daardie gordyn dus skeur, was dit vir hierdie volk ‘n verskriklike ramp, want skielik was God nie meer agter die gordyn in hulle midde nie. Matteus skryf dat die gordyn van bo na onder geskeur het. Dit het die feit nog verder beklemtoon dat dit ‘n “daad van Bo” was, en dat God persoonlik hierdie gordyn kom skeur het.

Wat egter vir die Joodse volk ‘n ramp was, sien gelowiges vandag in ‘n totaal ander lig. Dit was nie ‘n negatiewe handeling van God nie, maar eerder ‘n positiewe handeling. In die eerste plek sien ons daarin dat God in volle beheer was van die situasie. Dit is Hý wat die inisiatief geneem het om die gordyn te skeur. Tweedens sien ons hierin dat Hy nou nie meer eksklusief net vir die volk Israel ‘n God was nie, maar dat toegang tot Hom nou oopgestel (oopgeskeur) was aan almal wat Hom wou aanbid. Die derde wonderlike simboliek wat ons hierin sien is dat daar nou

nie meer ‘n skeiding is tussen God en die mens nie, want Hy het die inisiatief geneem om hierdie swaar skeidingsgordyn vir ewig weg te skeur. Nou het almal vrye toegang tot God!

Nadat hierdie dinge gebeur het, het Jesus hard uitgeroep: “Vader, in U hande gee Ek my gees oor.” Toe sterf Hy. Tot op die laaste oomblik was Jesus ten volle gehoorsaam aan God, en voer Hy die wil van God uit.

Selfs die geharde Romeinse offisier, wat seker al duisende mense sien sterf het, was aangegryp deur die gebeure, soveel só dat hy God geprys het en verklaar het dat Jesus waarlik onskuldig (regverdig) was. Hoe kon dit ook anders, want al die tekens uit die hemel het dit dan gewys!

Die mense wat daar saamgedrom het, was verslae. In Grieks staan daar letterlik dat hulle op die bors geslaan het, ‘n teken van bittere berou oor dit wat hulle toegelaat het om te gebeur. “Wat het ons tog gedoen!” Menige Jood het sékerlik daardie droewige

middag vir homself hierdie vraag afgevra! Dit was ‘n pikdonker dag vir die ganse Israel! Die volk het God verwerp, en nou het God getoon deur Sy wonderhandelinge dat Hy ook die volk verwerp het!

Maar Jesus se vriende - Petrus en die ander was ook daar naby iewers. Op ‘n afstand het hulle al die verskriklike gebeure dopgehou. Hulle het alles gesien gebeur. Hulle was ooggetuies van God se handelinge en van Jesus se kruisiging en Sy dood. Op daardie oomblik het hulle egter nie geweet wat om daarmee te doen nie - hulle was totaal verslae!

Maar toe die volle werklikheid eers tot hulle deurgedring het, het hulle kragtige getuies geword en die blye nuus van Jesus se versoening en verlossing wêreldwyd verkondig en uitgebasuin. Ek en jy is ook getuies van hierdie gebeure, en ons het ‘n verantwoordelikheid om nie stil te bly daaroor nie. Gelowiges se taak is om die blye nuus van die Evangelie uit te basuin!

Gebed:

Here, ek durf nie stilbly oor hierdie dinge nie! Gee my die moed, gewilligheid en ywer om te vertel.

.

.

.

.

Woensdag 15 Desember

Jesus word Begrawe

Lukas 23:50-56

VIDEO **OUDIO**

‘n Droewige einde aan ‘n bitter lang, traumatiese en dramatiese dag - Jesus se begrafnis. Droewig, want nie eers sy vriende was by om Hom te kom begrawe nie. As “misdadiger” sou Jesus se liggaam in ‘n massagraf beland het, en daarmee wou die

dissipels hulle seker nie vereenselwig nie. Hulle was magteloos, herderloos, moedeloos, en ek dink hulle het hulpeloos na hulle huise verdwyn, wetende dat alles verlore was. Hierdie droom van hulle het in die allerverskriklikste nagmerrie tot ‘n plotselinge einde gekom.

Maar weereens het God Sélf voorsien - hierdie slag uit sekerlik die mees onverwagte en onwaarskynlike oord - die einste Joodse Raad wat Jesus laat teregstel het. In ‘n sekere Joodse dorpie met die naam Arimatea het een van die Joodse Raad se lede gewoon - sy naam: Josef. Hy het nie saamgestem met die res van sy raadslede oor Jesus se teregstelling nie. Lukas skryf vir ons dat hy ‘n goeie en opregte man was wat die koms van die Koninkryk van God verwag het.

As een stem in die massa, was dit vir hom gans onmoontlik om die res van die Raad tot ander insigte te oortuig en toe gebruik hy maar sy invloed as Raadslid om ná die

kruisiging te sorg dat Jesus ten minste ‘n eerbare begrafnis sou kry. Josef het sekerlik sy eie lewe gewaag deur na Pilatus toe te gaan om Jesus se liggaam te gaan vra. As sy kollegas hiervan sou uitvind, was dit klaarpraat met hom! In Johannes 19:38 sien ons dat Josef baie versigtig moes wees dat die ander raadslede nie uitvind dat hy ‘n navolger van Jesus was nie.

Volgens Matteus 27:57 was Josef ‘n vermoënde man. Hy het ‘n splinternuwe rotsgraf besit - iets wat nie baie mense beskore was nie. Die gebruik was daardie jare om iemand wat gesterf het in so ‘n graf te laat totdat al die vleis vergaan het. Daarna was die graf weer oopgemaak en die bene was in ‘n kruik gebêre.

Josef moes baie gou maak, want dit was al laat die Vrydagmiddag. Teen sononder het die Sabbat aangebreek en dan kon hy absoluut niks meer doen nie. Hy het dus net ‘n uur of wat gehad om Jesus van die kruis af te kry, die lyk te versorg en in die graf te kry.

Daar was nie nog tyd vir die gewone balsem en reukolies wat saam met so ‘n begrafnis gaan nie. Die vroue wat die hele dag die gebeure staan en aanskou het, het dankbaar saam met Josef gegaan, dankbaar dat hulle Meester uiteindelik tóg ‘n klein bietjie eer gekry het na hierdie verskriklike dag. Hulle was by toe Josef Jesus se liggaam in die graf neergelê het, en toe dit verseël was deur die groot klip wat voor die opening gerol was. Maria Magdalena en Maria, Jesus se moeder, het voor die graf gestaan en baie bedroef alles aanskou.

Toe moes hulle baie haastig huistoe gaan, want sononder het aangebreek en daarmee saam die Sabbat. Nou moes hulle maar geduldig wag tot die Sondagoggend voordat hulle enigsins iets verder kon doen. Hulle sou maar Saterdagaand by die huis die nodige reukolies en balsem gaan voorberei sodra die Sabbat verby was en wanneer die son Sondagoggend opkom, sou hulle die Meester se lyk gaan versorg.

Dit was seker die langste Sabbat óóit in daardie vroue se lewens! Om die hele dag daar te moes sit en wag, hande afgekap, want jy durf absoluut niks doen nie! En intussen het ontstellende gerugte die rondte begin doen dat die verfoeilike priesterhoofde besluit het om hulle Meester se graf te laat bewaak deur Romeinse soldate, sodat niemand by Jesus se lyk kon kom nie. Die verskriklike bekommernis het aan die vroue geknaag: “Wat gaan ons doen? Wie gaan ons help om die klip weg te rol? Waar is Jesus se dissipels? Gaan die wagte ons ooit toelaat om die lyk te versorg?” Vrae, vrae, vrae! Kwellinge wat hulle opgevreet het.

God het op ‘n wonderbaarlike wyse voorsien deur Josef van Arimatea op nét die regte oomblik te stuur. Maar die grootste verrassing van almal het nog op hierdie vroue gewag daardie Sondagoggend, want wat by daardie graf aan die gebeur was, was totaal bokant enige mens se verstand. Nie die vroue nie, en nie die geharde soldate nie, en nie eers Jesus se intieme vriende aan wie

Hy hierdie dinge voorspel het, was voorberei op die gebeure van Paassondag nie.

Dikwels is dit juis wanneer dinge vir ons die héél donkerste lyk en dit voel asof ons wêreld tot ‘n einde gekom het, wanneer die lig aan die anderkant op sy helderste skyn. Dan kry ons die verrassing van ons lewe! Persoonlik het ek dit al vele kere ondervind, en dan kan ek maar net in aanbidding neerval en weereens erken dat God baie groter is as die eer wat ek aan Hom gee. Aan Hom kom toe ál die lof en die eer en die aanbidding, want Hy is baie, baie groter as wat ons verstand óóit kan begryp!

Hierdie is ons laaste dagstukkie vir 2021. Ons hervat DV weer op Maandag 3 Januarie. Ons wil van hierdie geleentheid gebruikmaak om jou ‘n baie geseënde Christusfees toe te wens!

Gebed:

Here, waar ons vanoggend voor Jesus se graf staan, kan ons maar net jubel dat

daardie graf leeg is en dat Hy lééf!

.

.

.

.

Maandag 3 Januarie

Hy het Waarlik Opgestaan

Lukas 24:1-12

VIDEO OUDIO

Wat ‘n wonderlike gedagte om ‘n splinternuwe jaar mee te begin – Hy het waarlik opgestaan!

Ons haak dikwels vas by Jesus se kruisiging en nes die dissipels dink ons ook dat dit die einde van die pad is. Vir ‘n klompie moderne teoloë is dit dan ook waar Jesus se lewe eindig, omdat die opstandingsverhaal vir hulle ‘n mite is. Dit het slegs in die dissipels

se harte gebeur! Hoe ver is dit nie van die waarheid af nie!

Die opstandingsverhaal is egter ook nie die einde van Lukas se Evangelie nie, maar eerder die begin van sy Handelinge-verhaal, want hier lê die kerk se oorsprong!

Daardie Sondagmôre was dit nog bitter vroeg toe die drie vroue, Maria Magdalena, Johanna en Maria (Jakobus se ma), al op pad was graf toe om te gaan doen waarvoor daar die Vrydagmiddag nie tyd was nie. Hulle moes Jesus se lyk behoorlik gaan versorg. Dit is só ironies dat hulle gehoor het dat Hy gesê het dat Hy op die derde dag sou opstaan, maar hulle wou dit maar net nie glo nie. Só ‘n groot wonderwerk was gans te groot vir hulle om te begryp!

Met genoeg reukolies en mirre het hulle al huilende na die graf gestap wat Josef van Arimatea so goedgunstiglik vir Jesus aangebied het.

Toe kom die verskriklike skok! Die klip wat

die graf verseël het was weggerol! Haastig het hulle tot by die graf gehardloop. Al hulle vrese het waar geword toe hulle sien dat die graf inderdaad leeg was! “Iemand het ons geliefde Meester se lyk gesteel!” Só groot was hulle skok, dat hulle nie eers die twee hemelwesens in skitterblink klere opgemerk het wat by die graf gestaan het nie!

Skielik het die vroue die twee engele raakgesien en byna flou geval van skrik. Die engele het die vroue gekalmeer en toe omslagtig vir hulle verduidelik wat Jesus bedoel het toe Hy vir hulle gesê het dat Hy sou sterf en dan weer opstaan. Stadigaan begin hulle om te verstaan. Hulle het onthou wat Jesus gesê het, en skielik begin dit alles sin maak en soos die blokkies van ‘n legkaart inmekaar pas.

Baie haastig het hulle teruggehardloop om hierdie wonderlike nuus vir die dissipels te gaan vertel. Ek kan my voorstel hoe die drie vrouens gelyk gebabbel het, en die arme dissipels wat moes probeer sin maak van

hulle ongelooflike storie. Hulle was baie opgewonde, maar die ander dissipels kan dit net eenvoudig nie verstaan of glo nie. Wat veronderstel was om ‘n bitter droewige dag te wees, het skielik vir hierdie drie “deurmekaar” vroue in ‘n jubelfees verander!

Uiteindelik het die vroue se gebabbel tog wel sin gemaak vir die manne, maar hulle kon steeds nie glo dat hierdie dinge werklik waar was nie. Die drie vroue het hulle dit seker maar verbeel en hulle het dit as onsin afgemaak. Dit was alles een groot droom wat in die vroumense se koppe afgespeel het! Jesus was dood! Hulle het dit immers sélf met hulle eie oë gesien! Hy was begrawe. Dit was verby! Alles was een groot nagmerrie!

Vir een man het hierdie dinge nou hééltemal te veel geword. Petrus het só gewens dat dinge anders kon wees, veral sy verskriklike verraad teen sy geliefde Meester daardie nagmerrie-Donderdagnag. Hy sou letterlik na enige ou grashalmpie gryp om dinge te kon verander. Hierdie nuus van die vroue - hoe

verregaande dit ookal mag klink - was vir Petrus ‘n opflikkerinkie van hoop. Haastig het hy opgespring en na die graf toe gehardloop. Wat sou hy daar aantref? Die vroue het seker maar by die verkeerde graf uitgekom! ‘n Warboel gedagtes het deurmekaar deur sy kop gemaal - as dit tog maar net waar kon wees! Sê nou maar net..... Die gevolge van ‘n opstanding - ás dit ooit moontlik kon wees - was te groot vir sy verwarde verstand om te verwerk!

Petrus was nog ver van die graf af toe sy hart ‘n wilde sprong gee. “Dit is dan tóg waar!” het hy skielik met ‘n skok besef. Met bewende knieë het hy die laaste treë tot by die oop graf gestrompel. Sy hele liggaam het gebewe toe hy vooroor buk om by die klipgat in te loer. Binne het hy die doeke sien lê - die doeke wat Josef spesiaal gaan koop het om Jesus in toe te draai. Verder was daar niks - géén liggaam nie. Niemand sou tog so mal wees om ‘n lyk te steel, en die doeke waarin dit toegedraai was net daar los nie!

Uitasem het Petrus teruggehardloop om die nuus met die ander te gaan deel. Hy het nog nie mooi geweet wat om hiermee te maak nie - dit was hééltemal te groot vir sy verwarde verstand om te begryp! Waar sy Meester was het hy nie geweet nie, maar wat hy wél geweet het is dat Jesus nie dood was nie! Hy léwe! Hy het wáárlik opgestaan!

Raak jy nog opgewonde oor Jesus se opstanding? Is Paas Sondag nog vir jou ‘n dag van jubeling en borrelende blydskap? Baie mense is vandag skepties oor hierdie gebeure, maar die feit is dat niemand - nie eers die heidene nie - praat van “oorlede” Jesus nie. Hiermee word selfs die mees skeptiese persoon gedwing om te erken dat Jesus lééf, en dat Hy waarlik opgestaan het. Vir ons as gelowiges beteken dit nog soveel meer, want dit beteken dat Jesus, soos Hy belowe het, vandag, hier en nou, by ons is!

Mag 2022 vir jou ‘n jaar van borrelende vreugde wees, want Jesus lééf! Hy hét waarlik opgestaan!

Gebed:

Dankie, dankie, dankie Jesus, dat U gedoen het soos U belowe het, en dat U nie alleen lewe nie maar ‘n lewende verhouding met ons het.

.

.

.

.

Dinsdag 4 Januarie

Die Pad na Emmaus

Lukas 24:13-35

VIDEO OUDIO

Wat hou die nuwe jaar vir ons in? Die afgelope twee jaar was maar droewig met die verskriklike pandemie wat ons getref het. En dit lyk nie asof daar ‘n einde aan is nie! Elke keer nés dit lyk of dit einde se kant toe staan, dan tref ‘n nuwe vlaag ons met splinternuwe, vreesaanjaende mutasies! So moes dit vir die twee arme Emmausgangers seker ook gevoel het.

Ons verhaal begin vanoggend met twee droewige manne wat op pad is. Dit is Sondagmiddag en hulle harte is baie swaar waar hulle loop en gesels oor die verskriklike en uiters onverstaanbare dinge wat die afgelope paar dae gebeur het. Eers was Jesus, die wonderlike Meester vir wie hulle die afgelope ruk gevolg het, deur die Joodse

leiers gevang en tereggestel! En vanoggend kry hulle die verskriklike ontstellende nuus dat Sy liggaam nou ook onverklaarbaar verdwyn het! Hulle verstaan hierdie dinge net eenvoudig gládnie. Niks maak meer sin nie!

Kleopas en sy vriend het sulke hoë aspirasies gehad! Hierdie Messias was dié Een - so het hulle tenminste gedink - wat hulle sou verlos van die Romeinse oorheersing. Daardie dag toe hulle Jerusalem triomfantlik binnemarsjeer het - was dit nie wonderlik nie! Maar toe begin dinge skeefloop en die kerkleiers het al heftiger teen die Messias begin reageer.

Enkele dae later verkrummel al hulle drome toe Hy gevange geneem word en soos ‘n misdadiger aan die vloekhout-kruis sterf. En nou, vanoggend se ontstellende gebeure! ‘n Paar vroue het vertel dat hulle engele gesien het wat glo vir hulle sou vertel dat Jesus opgestaan het. Verbeel jou! Hulle was seker so ontsteld oor die leë graf dat hulle vir hulle dinge begin verbeel het! Petrus en Johannes

het ook gaan kyk na die graf, en die onverklaarbare ding is dat hulle die doeke gekry het waarin Jesus toegedraai was. Waarom sou enigiemand die liggaam vat sonder die doeke? Hulle kan dit net eenvoudig nie verstaan nie!

Hierdie dinge het die twee manne só ontstel dat hulle besluit het om liewer uit Jerusalem pad te gee. Hulle bestemming is die dorpie Emmaus, sowat drie ure se stap van Jerusalem af. Hulle het alle hoop verloor en nou onttrek hulle hulle maar aan die groep gelowiges wat nog hardnekkig vasbyt.

En dan kom Jesus by!

Hulle herken Hom gladnie want die Here maak die twee manne se oë toe vir Hom sodat Hy vir hulle ‘n vreemdeling is. Dan begin Hy hulle uitvra oor die bekommernis op hulle gesigte. Hulle is verbaas dat Hy niks weet van die gebeure nie. Is Hy dan die enigste vreemdeling in Jerusalem? Almal weet tog van die afgelope naweek se gebeure - dit was voorbladnuus in al die

koerante!

Weldra kom hulle egter agter dat hierdie “Vreemdeling” baie meer weet as wat Hy wil voorgee, want Hy verduidelik vir hulle uit die voorgeskiedenis presies hoe hierdie Messias-ding werk, en waar hulle Meester in die prentjie inpas. Oopmond loop hulle en luister hoe Hy verduidelik van al die profete se voorspellings en hoe dit heengewys het op Jesus. Inderdaad ís Hy waarlik die Messias, die Christus! As hulle weer sien, is dit al skemer, en dan is hulle ook alreeds by Emmaus.

Dan toets Jesus hulle en Hy maak asof Hy verder wil gaan. Hulle slaag die toets, en die “Vreemdeling” word uitgenooi om saam te kom eet en sommer daar by hulle te oornag ook.

Wat was hulle motief? Was dit blote gasvryheid wat hulle gedring het om Hom uit te nooi? Of was dit dalk omdat hulle nog meer wou weet - nog meer wou hoor van hierdie wonderlike dinge wat hierdie vreemde

Man vir hulle vertel het? Wat ookal die geval, hierdie Man het veroorsaak dat hulle harte warm geword het - gegloei het, want skielik het hulle begin verstaan van Jesus.

En dan gebeur nog ‘n onverstaanbare ding: Jesus is hulle gas vir die aand, maar aan tafel tree Hy op as die Gasheer! Hy is die Een wat die brood breek en uitdeel. En skielik herken hulle Jesus. Die skille val letterlik van hulle oë af. En dan eensklaps verdwyn Hy net. Maar Jesus se Goddelike teenwoordigheid by hulle - al kan hulle Hom nie meer sien nie - versterk hulle geloof in só ‘n mate, dat hulle net daar en dan opspring en haastig in die donker nag terug hardloop na Jerusalem om die nuus te gaan deel met die ander dissipels.

Hulle is borrelend opgewonde - sulke nuus mag nie eers tot die volgende dag bly nie. Wanneer hulle later uitasem terugkom in Jerusalem word hulle begroet met ‘n ewe-opgewonde dissipelkring: “Die Here het regtig opgestaan!” Nog voordat hulle eers

hulle eie wonderlike verhaal kan vertel, kry hulle die nuus dat Jesus aan Petrus verskyn het!

Dit is alreeds 2000 jaar later, en ek is steeds opgewonde oor Jesus se opstanding. Daardie “kraakvars” nuus word steeds opgewonde oorvertel deur ‘n skare van gelowiges. Dit behoort by elkeen van ons ‘n obsessie te wees om dit oor en oor te vertel aan almal wat oor ons pad kom.

Gebed:

Here, ek is vanoggend saam met die Emmausgangers opgewonde oor U opstanding. Jesus leef waarlik! Ek wil dit uitskreeu vir die ganse wêreld!

.

.

.

.

Woensdag 5 Januarie

Jesus Is Hier!

Lukas 24:36-49

VIDEO OUDIO

Kleopas en sy maat het die stukkie pad tussen Emmaus en Jerusalem sekerlik in ‘n rekordtyd afgelê, want die nuus wat hulle aan die ander gelowiges moes oordra, kon net eenvoudig nie wag nie! Almal moes dadelik daarvan weet. Wanneer hulle by die huis aankom waar die ander dissipels daardie Sondagaand bymekaar was, vertel hulle opgewonde van hulle ontmoeting met Jesus. Hulle borrelende boodskap is: “Hy leef! Jesus het waarlik opgestaan!” Elke klein besonderheid van hulle ondervinding daar op die pad tussen Jerusalem en Emmaus word oor en oor vertel en in detail bespreek. Dit was die grootste ondervinding óóit in hierdie twee manne se lewens. “Hoe brandend was ons harte nie!” borrel hulle.

Terwyl hulle nog besig is om oor hierdie dinge te gesels, hoor hulle die bekende, vriendelike stem van Jesus tussen hulle: “Vrede vir julle!”. En daar staan Hy! Lewensgroot staan Jesus tussen hulle. Kan jy jou die skok indink van hierdie mense? Petrus het alreeds vir Jesus gesien, en Kleopas-hulle het ‘n middag saam met Hom deurgebring, maar steeds is dit so verskriklik onwerklik. Net drie dae tevore het hulle Hom sélf daar aan die kruis sien hang. Hulle het met hulle eie oë aanskou hoe Hy dood is. En nou staan Hy hier saam met hulle! Is dit ‘n Gees? Die manne het gebewe van angs!

Jesus het maar ál te goed verstaan hoe hulle moes voel, want hier het hulle skielik die wêreld van die totaal-onbekende betree. En vir enige mens sou dit skrikwekkend wees. Daarom stel Hy hulle gerus, en Hy verseker hulle dat Hy nog presies dieselfde Jesus is wat hulle onthou. Hy het steeds ‘n liggaam waaraan hulle kan vat. Hy eet selfs voor hulle oë ‘n stukkie gebakte vis. Geen spook is tot sulke dinge in staat nie!

Dan begin Jesus vir hulle te verduidelik van die volle betekenis van alles wat hulle die afgelope paar dae beleef het. Hy verduidelik waarom Hy móés sterf om op hierdie wyse te betaal vir hulle sondes en waarom Hy weer moes opstaan uit die dood. Nie alleen gee Jesus ‘n kort verduideliking nie, maar Hy wys hulle uit die Skrif waar al hierdie dinge haarfyn voorspel is deur die verskillende profete. Die verhaal van Jesus loop soos ‘n goue draad regdeur die ganse Ou Testament, van die eerste hoofstuk in Genesis met die skeppingsverhaal tot met die heel laaste boek. As ons met oop oë die Ou Testament lees, sal ons Jesus duidelik daarin herken! Ds. Danie Haasbroek het ‘n boek geskryf met die titel: “Die Wonder van Jesus in die Ou Testament,” waar hy die sluier lig oor Jesus. Hy kom nie alleen in profesieë voor nie, maar Hy het soms ook Persoonlik in die Ou Testament aan mense verskyn. ‘n Paar voorbeelde hiervan is Jesus se verskyning aan Abraham, Moses, Jakob, Gideon ens.

In die drie jaar wat die dissipels saam met

Jesus was, kon hulle steeds nie verstaan waaroor dit alles gegaan het nie. As hulle geweet het, sou hulle dinge dalk baie anders benader het, en dit sou Jesus se versoeningswerk in die wiele gery het. Maar noudat Sy werk afgehandel is, maak Hy hulle verstand oop sodat hulle kan begryp. Skielik is dit asof ‘n helder lig vir hulle opgaan, en hulle verstaan van die vergewing van sondes en Jesus se versoening en alles wat Jesus nog die hele tyd vir hulle gesê het.

Maar dan verduidelik Jesus ook dat alles nog nie hééltemal klaar afgehandel is nie, en dat daar ‘n wonderlike verrassing op hulle wag. Hy gaan vir hulle ‘n “Gawe” gee, maar daarvoor moet hulle geduldig hier in Jerusalem bly wag. Ek dink nie die dissipels het ooit in hulle wildste drome kon dink wat die geweldige omvang van hierdie “Gawe” sou wees nie. Ons lees later in Handelinge dat Lukas beskryf hoe daardie beloofde “Gawe” op Pinksterdag aan die dissipels uitgedeel is. Daardie dag het die Heilige Gees in volle glorie die harte en lewens van

almal daar teenwoordig kom vervul, en hulle toegerus met ongekende krag en wysheid. Hy het lewens totaal kom verander en opgehef tot groot hoogtes.

Die wonder is dat daardie selfde Heilige Gees vandag steeds met ons gelowiges is, en dat Hy ons vandag steeds toerus en vul met presies dieselfde krag en wysheid wat die gelowiges daardie tyd ondervind het.

Die klein handjievol mense wat daardie aand bymekaar was, was op die punt om moedeloos uitmekaar te spat. Kleopas-hulle was al klaar op pad, en ons weet ook dat Thomas daardie aand nie meer by was nie. Jesus het egter ‘n verskil kom maak, en skielik het hulle nuwe hoop gekry. Uiteindelik, ‘n maand of wat later, was daar nie minder nie as drieduisend van hulle bymekaar op Pinksterdag toe die beloofde “Gawe” gegee is. Die entoesiasme van die klein handjievol mense was aansteeklik.

Dit is die soort van reaksie wat ek en jy ook moet uitlok - dat ons entoesiasme oor Jesus

so aansteeklik sal wees dat almal sal wil meedoen.

Gebed:

Here, dankie dat Jesus in my lewe gekom het en ‘n verskil gemaak het. Help my om dit entoesiasties uit te leef.

.

.

.

.

Donderdag 6 Januarie

Die Hemelvaart

Lukas 24:50-53

VIDEO OUDIO

Ses volle maande het ek en jy hierdie pad gestap wat Lukas met soveel deernis beskryf het. Die verhaal is natuurlik aan my welbekend, en sekerlik vir jou ook, want ons het hierdie boek al talle kere deurgelees. Nogtans was elke perikoop weereens vir my kraakvars en nuut, en ek het elke tree deur die boek terdeë geniet. Ek hoop dat dit vir jou dieselfde was. Ja, daar was pynlike dae en tye wat jy wil skreeu: “Hoe onregverdig!” Maar as jy deur die afgelope ses maande toegelaat het dat die Heilige Gees met jou praat deur Lukas, dan sou jy verryk gewees het met elke perikoop waardeur ons geloop het.

Aan die begin van Lukas se boek skryf hy aan die hooggeagte Teofilus: “Ek het dit

goedgedink om self alles van voor af te ondersoek en die verhaal noukeurig in die regte volgorde neer te skryf. So kan u te wete kom dat die dinge waaroor u onderrig is, heeltemal betroubaar is."

Lukas het baie deeglik navorsing gedoen voordat hy hierdie verhaal opgeteken het, en regdeur die boek staan 'n mens verstom oor die detail waarin hy dikwels die insidente beskryf, al het hy die dinge nie self meegemaak nie. Hy moes natuurlik skryf soos wat ooggetuies alles vir hom vertel het. Die belangrikste is egter die geweldige groot rol wat die Heilige Gees gespeel het in die skryf van hierdie verhaal. Lukas het geweet wat om te skryf, want hy was bereid om te luister na die onhoorbare stem van die Heilige Gees.

Aan die einde van Lukas se verhaal, vertel hy hoe Jesus die dissipels uit die stad uitgelei het na die nabygeleë dorpie, Betanië, waar Hy hulle geseën het en toe van hulle af weggegaan het toe Hy in die hemel

opgeneem is. Afskeid is gewoonlik ‘n baie droewige ding, maar in hierdie geval beskryf Lukas nie ‘n hartseer prentjie nie, maar een gevul met blydskap. Hy vertel dat die dissipels Jesus aanbid het. Wanneer ons Lukas se boek deurlees, sien ons dat hierdie woord “aanbid” alleen gebruik word wanneer iemand God aanbid. Waarom aanbid hulle nou skielik vir Jesus?

Jy sal onthou dat Jesus in die vorige episode hierdie dissipels se geestesoë oopgemaak het sodat hulle kon verstaan waaroor dit alles gegaan het. Hier moes hulle sékerlik tot die slotsom gekom het dat Jesus nie alleen maar die “Profeet” was wat baie mense gedink het Hy is nie en beslis ook nie maar net ‘n Wonderwerker nie. Jesus is die Seun van die Lewende God, die tweede Persoon van die Goddelike Drie-eenheid. Jesus was nie iemand wat so pas 33 jaar gelede gebeur het nie, maar Hy was daar van die héél begin af. In Genesis 1:26 staan daar dat God gesê het: “Kom Ons maak die mens as Ons verteenwoordiger”. Die “Ons” waarvan hier

gepraat word is die Vader, Seun en Heilige Gees. Jesus was dus mede-Skepper. Hy is God, en daarom aanbid hulle Hom!

Iets anders wat ons opval in hierdie perikoop, is dat hierdie manne “met groot blydskap” terug is na Jerusalem. Hulle was nie bedroef nie, want alhoewel hulle hulle Meester nie meer fisies kon sien nie, was die wonderlike wete daar dat Hy steeds by hulle is. In Matteus 28:20 lees ons dat Jesus vir hulle by hierdie geleentheid gesê het: “Onthou: Ek is met julle al die dae tot die voleinding van die wêreld.” Die dissipels is propvol vreugde, want Jesus leef!

Lukas se verhaal het by die tempel begin toe die bejaarde ou Sagaria van God gehoor het dat Johannes gebore sou word. Nou eindig die verhaal weereens by die tempel, waar die dissipels gereeld bymekaar kom om te aanbid en God te prys. Deurgaans speel Jerusalem en die tempel as middelpunt van aanbidding ‘n baie belangrike rol in Lukas se verhaal.

Lukas kom nou aan die einde van sy verhaal van Jesus. Maar dit is gladnie waar dit eindig nie, want hy is klaar besig met ‘n splinternuwe verhaal - Handelinge. Die einde is dit beslis nie! Hierdie is eintlik maar net die begin, want hier by die tempel, waar die dissipels geduldig wag op die belofte wat Jesus gegee het, staan die kerk in sy babaskoentjies. ‘n Spanning bou op vir reuse dinge wat binnekort gaan gebeur!

Die hemelvaart is vir die wêreld onverstaanbaar en dus onaanvaarbaar. Dit is ’n mite wat in die gedagtes van Christene leef! Vir die gelowige is daar egter ’n ander werklikheid: Jesus lééf! Maar nie alleen leef Hy nie, maar Hy het opgevaar na die hemel waar Hy regeer! Wanneer die angste, droefheid en pyn wat die lewe dikwels vir ons gee, besig is om ons onder te kry, moet hierdie wonderlike gedagte vir ons troos, hoop en krag gee. As ons terugdink oor die dinge wat ons die afgelope ses maande van Jesus geleer het, sien ons dat swaarkry dikwels deel van God se plan is, en dat al

verstaan ons nie dan wat die rede is nie, ons met vreugde kan besef dat Hy in beheer is en dat Hy steeds regeer en dat Hy op die regte tyd en oomblik sal ingryp om Sy wonderlike, dikwels onverstaanbare wil te bereik. En dan die ongelooflike wete, dat al is Hy in die hemel, is Hy steeds hier en nou met ons!

Gebed:

Dankie Here Jesus, dat U nie weg is nie, maar dat U ook vandag hier by my is.

As hierdie boek vir jou van waarde was, oorweeg dan asseblief 'n donasie deur hierdie ZAPPER QR kode te gebruik. Deel van die donasie gaan vir Bybelverspreiding.

MOSBOLLETJIE BOEKE

Zapper™